Skorowidz
Gazety Powiatowej, rocznik 1937

Liczba pierwsza oznacza Nr gazety. Liczba druga Nr pozycji.

Rocznik 1937. Nr 1.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 2. stycznia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 91

z dnia 12. grudnia 1936 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. nr 36, poz. 247).

o stosowaniu zasad nowej pisowni

(Nr GL. 80 - 1932 - 2)

Do

P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych

W związku z zarządzeniem, zawartym w okólniku nr 62 z dnia 6 sierpnia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. nr 22, poz. 155 w zasadach nowej pisowni, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie okólnika Prezydium Rady Ministrów nr 69 z dnia 27 listopada 1936 r. (L. 99 - 3/6) podaje do wiadomości stosowania, co następuje:

1) cytaty tekstów ustaw, dekretów i rozporządzeń (objęte cudzysłowem), odpisy i duplikaty umów, zobowiązań, świadectw i innych dokumentów — winny być sporządzane w pisowni zgodnej z oryginałem;

2) pieczęcie urzędowe mogą być używane bez zmiany pisowni aż do zużycia;

3) druki, księgi, blankiety i t. p. mogą być używane w dotychczasowej pisowni aż do wyczerpania zapasów;

4) tablice i napisy—zwłaszcza zewnętrzne — winny być w miarę możności poprawione lub zastąpione nowymi.

Podsekretarz Stanu

(—) Kawecki

2.

Obwieszczenie.

W sprawie badania koni przekraczających granicę polsko niemiecką a pochodzących z niemieckiego pogranicza — Dyrekcja Policji zawiadamia, że badania koni przez powiatowego lekarze weterynaryjnego w roku 1937 odbędzie się w każdy pierwszy czwartek w miesiącu od godziny 12[30] do 13-tej w Bielszowicach powiat Katowice na placu na przeciw szpitala Spółki Brackiej, a to w następujących dniach:

7 stycznia, 4 lutego, 4 marca, 1 kwietnia, 6 maja, 3 czerwca 1 lipca, 5 sierpnia, 2 września, 7 października, 4 listopada i 2 grudnia 1937 r.

Starosta

wz.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

3.

Obwieszczenie

o weterynaryjnym badaniu koni polskich przekraczających granice polsko-niemieckie

W myśl § 1 rozporządzenia policyjno-weterynaryjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 1929 r. Ad. 11|78 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckim ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania koni polskich przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1937 jak następuje:

I.

Hindenburg (Zabrze) Wochenmarktplatz an der Körnerstr.

7 stycznia	1937 r.	1 lipca
4 lutego	„	5 sierpnia
4 marca	„	2 września
1 kwietnia	„	7 października
13 maja	„	4 listopada
3 czerwca	„	2 grudnia

każdy pierwszy czwartek w miesiącu od godz. 9—10.

II.

Beuthen (Bytom) Reichspräsidentenplatz

13 stycznia	1937 r.	7 lipca
3 lutego	„	4 sierpnia
3 marca	„	1 września
7 kwietnia	„	6 października
5 maja	„	3 listopada
2 czerwca	„	1 grudnia

każdą pierwszą środę w miesiącu od godz. 8—11 przedpołudniem.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 1929 r. Ad 11|78 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckim ustala się miejsca i terminy dla bezpłatnego **badania koni niemieckich** w roku 1937 jak następuje.

I. Chorzów (dawniej Król-Huta) Rynek 1.

4 stycznia	1937 r.	5 lipca
1 lutego	„	2 sierpnia
1 marca	„	6 września
5 kwietnia	„	4 października
4 maja (wtorek)	„	8 listopada
7 czerwca	„	6 grudnia

od godziny 14-tej (2-giej) w każdy pierwszy poniedziałek w miesiącu.

II. Ruda (Targowisko)

5 stycznia	1937 r.	6 lipca
9 lutego	„	3 sierpnia
2 marca	„	7 września
6 kwietnia	„	5 października
5 maja (środa)	„	9 listopada
8 czerwca	„	7 grudnia

od godz. 14-tej (2-giej) każdy pierwszy wtorek w miesiącu.

Starosta
w z.
(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi gminy i Okręgu urzędowego w Lipinach p. Emanuelowi Tomankowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 28. grudnia 1936 r. do 10. stycznia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Rusinowi.

Świętochłowice, dnia 19. grudnia 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński
starosta

5.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. XI. 1936 r., zatwierdzonej uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 18. XII. 1936 r. L. dz. Sm. 807 pobierać się będzie na rok 1937 dodatek komunalny w wysokości 10% do opłat państwowych na wyrób oraz 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

Opublikowano.

Łagiewniki, dnia 21. XII. 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Rybarz.

6.

Wykaz

dróg w gminie Brzeziny Śl.

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 12 kwietnia 1934 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Nawierzchnia	Uwagi
3 Maja	nr 1	1.312	6.70	brukowana	
Powstańców	nr 17	0.376	5.50	szutrowana	
Dra Mielęckiego	nr 22	0.150	6.00	„	
Leopolda	nr 21	0.115	6.00	„	
Szkolna	nr 20	0.092	6.00	„	
Kościelna	nr 19	0.094	7.00	„	
Kopernika	nr 16	0.215	5.50	„	
Kościuszki	nr 15	0.200	6.00	„	
Ligonia	nr 14	0.224	5.00	„	
Kołłątaja	nr 11	0.139	5.50	brukowana	
Mickiewicza	nr 13	0.143	6.00	„	
Poniatowskiego	nr 8	0.233	7.00	„	
Damrota	nr 9	0.035	6.00	szutrowana	
Karola Miarki	nr 10	0.045	6.00	„	
Teodora Trautmana	nr 6	0.329	7.00	brukowana	
Słowackiego	nr 12	0.360	7.00	szutrowana	
Średnia	nr 18	0.048	5.00	„	
Piotra Skargi	nr 2	0.146	6.00	„	
Parkowa	nr 3	0.080	6.00	„	
Żwirki i Wigury	nr 7	0.191	6.00	„	
Polna	nr 4	0.685	5.00	gruntowa	
Sienkiewicza	nr 5	0.725	7.00	brukowana	
	Razem:	5.937			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego

(—) Dypl. Inż. Lissak.

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śląskich, z dnia 12 kwietnia 1934 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Równocześnie uchwala się nie uwzględnić wniosku gminy co do zaliczenia ulicy Polnej do kategorii dróg powiatowych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

7.

IV. Dodatek

do statutu miejscowego

dotyczy stosunków prawnych, ustanowienie, mianowania i emerytowania urzędników gminy Lipiny oraz zaopatrzenia ich wdów i sierot z dnia 12. XI. 1926 r. w sprawie potrącenia opłaty na rzecz funduszu emerytalnego.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. Ust. pr. str. 233) ustawy z dnia 30 lipca 189 r. (Zb. ust. pr. str. 141) w sprawie ustanowienia i mianowania oraz zaopatrzenia urzędników komunalnych i ustawy z dnia 20 kwietnia 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów śląskich (Dz. U. Śl. Nr 11 poz. 19)oraz na podstawie uchwały rady gminnej z dnia dzisiejszego, wydaje się dla gminy Lipiny następujący dodatek do statutu w nagłówku wymienionego :

§ 1.

Za świadczenia obciązające w myśl na wstępie zacytowanego statutu kasę gminną, ustanawia się opłatę w wysokości 3% z uposażenia pobieranego przez stałych pracowników gminy w służbie czynnej.

Opłatę tę pobiera się przez potrącenie z każdo miesięcznego uposażenia.

§ 2.

Z opłat wymienionych w § 1 tworzy się osobny fundusz emerytalny.

§ 3.

Dodatek ten wchodzi w życie z dniem 1 września 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą IV dodatek do rzeczonego statutu z dnia 20 lutego 1933 r.

Lipiny, dnia 12. grudnia 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Rusin
I. ławnik gminy

(—) Tomanek
Naczelnik gminy

Rada gminna

(—) Golla (—) Koprek

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 163/7

Uchwała.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 VIII. 1891 r. (zb. ust. str. 223) łącznie do § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VII. 1899 r. (Dz. U. Śl. nr. 20 poz. 35 z 1926 r.) znowelizowanej ustawą z dnia 15. I. 1935 r. (Dz. U. Śl. Nr 1 poz. 2) zatwierdza się dodatek IV z dnia 12. XI. 1926 r. dot. stosunków prawnych urzędników gminy Lipiny, z tym że równocześnie uchyloną zostaje uchwała rady gminnej z 25 kwietnia 1935 r. w sprawie IV dodatku z dnia 25 IV. 1935 r. do statutu miejscowego gminy Lipiny, dot. stosunków prawnych, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników gminy Lipiny z dnia 12. XI. 1926 r.

Świętochłowice, dnia 15. grudnia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński (—) Tkocz (—) Szymonek.

KOMUNIKATY

8.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału Powiatowego, które się odbyło 29. XII. 1936 r. przyjęto do wiadomośai sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu na rok 1935|36 Gminy Wielkie Hajduki, Okręgu Urzędowego Brzeziny Śl. i Związku Celowego dostarczenia wody gminom Wielkie Hajduki i Świętochłowice. Następnie przyjęto do wiadomości budżet byłego Okręgu Urzędowego Kamień w Brzezinach Śl. na rok 1935|36, dodatkowy budżet gminy Orzegów na rok 1936|37 i zatwierdzono uchwałę rady gminnej Chropaczów w sprawie poboru w roku 1937 dodatku do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż przetworów wódczanych. Poza tym załatwiono szereg spraw personalnych.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 2.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 9. stycznia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 grudnia 1936 r.

(Monitor Polski Nr 303 poz. 536)

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694)—ustalam na miesiąc styczeń 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Zarządzenie

policyjno—weterynaryjne

w sprawie zwalczania cholery drobiu.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w trzech zagrodach w Goduli cholery drobiu na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prez. Rzeplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 26, poz. 229) oraz § 392 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167) uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50 poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządza się aż do odwołania w celu zapobieżenia rozszerzeniu się zarazy co następuje:

§ 1.

1. We wszystkich zagrodach przy ul. Szkolnej i św. Barbary winien być drób trzymany w obrębie obejść:

2. wypuszczanie drobiu poza obręb tych zagród jest bezwzględnie wzbronione;

3. zabrania się również wywozu żywego drobiu z zagród zamkniętych jakoteż uprawiania handlu domokrążnego w obrębie ul. Szkolnej i św. Barbary;

4. u wejścia i wyjścia ul. Szkolnej i Barbary winny być umieszczone na widownym miejscu tablice z wyraźnym napisem: „Cholera drobiu".

§ 2.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń, jak również w wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weter. pociąga za sobą zastosowanie na winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymienionego rozporządzenia Prez. Rzeplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. t. j. aresztem do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych, albo obu kar łącznie.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 30 grudnia 1936 r.

Starosta
w z.
(—) mgr Pietrański
wicestarosta

3.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 385 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Reform. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Goduli na ul. Szkolnej i św. Barbary stwierdzono urzędowo w 3 zagrodach Hampel Marii, Myśliwca Leopolda i Loewe Wiktorii cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 30 grudnia 1936 r.

Starosta
w z.
(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Przepisy sanitarno-porządkowe

gminy Lipiny Śl.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) wydaje się dla gminy Lipiny następujące przepisy sanitarno-porządkowe:

§ 1.

Miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców oraz wszelkie place niezabudowane w obrębie zwartej miejscowości gminy Lipiny powinny być stale utrzymane w porządku i czystości, stosownie do postanowień wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

§ 2.

1. Utrzymanie porządku i czystości w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (zarządów domów, dozorców, zastępców gospodarzy).

2. Fizyczni i prawni właściciele nieruchomości, zamieszkali wzgl. mający swe siedziby poza gminą Lipiny, obowiązani są powierzyć mieszkańcowi gminy zastępstwo oraz udzielić pełnomocnictwa do wykonania wszelkich zarządzeń, wydanych przez władze w celu utrzymania porządku i czystości. Powierzenie tych czynności powinni oni zgłosić na piśmie lub do protokółu w ciągu jednego tygodnia zarządowi gminy.

§ 3.

1. W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany, z ruchomą pokrywą

b) ustęp

c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli i tp.

2. Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych; nieczystości płynne należy w nieruchomościach nieskanalizowanych wylewać

do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych, a w braku takich urządzeń w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

3. Śmieci i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniuzbiorników do $^2/_3$ pojemności i jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscach, które są na nie przewidziane. Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych wyraźnie oznaczonych „wóz do śmieci". Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywności.

4. Śmieci i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej, a mianowicie w godzinach od 21-ej do 7-ej rano.

§ 4.

1. Zabrania się:

a) zanieczyszczania miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców,

b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach, służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych,

c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien lub balkonów,

d) trzepania odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach, oraz poza godzinami oznaczonymi przez zarząd gminy,

2. Trzepanie odzieży i pościeli itp. zakazane jest w czasie od godziny 13-tej do 15-tej i od 21-ej do 8-mej rana.

§ 5.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny itp.) i gnojowiska powinny być urządzane w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, wyziewy zaś—powietrza.

1. Odnośnie do czyszczenia ulic i chodników publicznych stosuje się postanowienie art. 10 ustawy śląskiej z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim.

2. Poza tym obowiązują przepisy rozporządzenia policyjnego Naczelnika Urzędu Okręgowego w Lipinach z dnia 26 marca 1902 r. (Gazeta Powiatowa Nr 14 str. 81).

§ 7.

Winni naruszenia niniejszych przepisów ponoszą odpowiedzialność w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu. (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198).

Lipiny, dnia 20 października 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Tomanek

O g ł o s z o n o!

Lipiny, dnia 24 grudnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Tomanek

5.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach

z dnia 9 listopada 1936 r.

Dot: ustalenia dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1937.

W myśl art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 24. w brzmieniu ustalonem rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr 17 poz. 30, zmienionej ustawą z dnia 23. 3. 33 r. (Dz. U. Śl. Nr 9 poz. 16) uchwaliła Rada gminna pobierać na rzecz gminy Świętochłowice na rok kalendarzowy 1937 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. 5. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr 56 poz. 401) w wysokości:

a) 10% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz na wyrób i magazynowanie napojów winnych i miodu syconego.

b) 100% dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków w poprzednim ustępie wymienionych.

O. p. p.

(—) **W. Polak,**
przewodniczący

—) Hornik, Boruta, Dyrda, Michalik, Szopa, Koeppe.

(—) Hajduk, protokolant.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 806.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach w sprawie poboru w roku 1937 komunalnego dodatku do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków przetworów wódczanych i spirytusowych z dnia 9. XI. 36 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9 poz. 16)

Świętochłowice, dnia 15 grudnia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński (—) Tkocz (—) Szymonek

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 18. XII. 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

L. S. z p.

(—) mgr Koraszewski,

referendarz.

6.

Obwieszczenie

w sprawie projektu budowy linii napowietrznej wysokiego napięcia 30 K. V. od granic zakładu górniczego „Elektrownia Mikołaj" do Huty Baildon i Huty Pokój.

Dyrekcja Rudzkiego Gwarectwa Węglowego wniosła dnia 28 lipca 1936 r. do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego prośbę o zezwolenie na budowę linii napowietrznej wysokiego napięcia 30 K. V. od granic terenu Zakadu Górniczego „Elektrownia Mikołaj" należącego do Rudzkiego Gwarectwa Węglowego, położonego na terenie gminy Ruda, do Huty Baildon w Katowicach i Huty Pokój w Nowym Bytomiu, należących do Huty Pokój Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze S. A.

Trasa projektowanej linii jest następująca: pola położone na terenach gmin Ruda i Nowy Bytom—osiedle Nowy Bytom—pola położone na terenie gmin Bykowina, Świętochłowice i Wielkie Hajduki—Katowice—Załęże i Katowice—Dąb.

Plany i opisy techniczne projektowanej budowy wyłożone są do publicznego wglądu wczasie **od dnia 11 — 25 stycznia 1937 r. włącznie** w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 47, w godzinach urzędowych.

Osoby interesowane mogą wnosić przeciwko projektowanej budowie linii napowietrznej wysokiego napięcia 30 K. V. uzasadnione zarzuty pisemne lub ustne do protokołu w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 47, najdalej do dnia 25 stycznia 1937 r. włącznie. Zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Termin rozprawy komisyjnej na miejscu budowy podany zostanie do wiadomości dodatkowo po rozpatrzeniu ewentualnych sprzeciwów.

Świętochłowice, dnia 7. I. 1937 r.

Starosta

w z.

(—) mgr Pietrański

wicestarosta.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 3.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 16. stycznia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 10 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr 92, poz. 643).

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), d), e), g) i art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52 poz. 493) art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej“ i Ministerstwo Opieki Społekznej“ (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 27) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają:

1. mięso przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia;

2. przetwory mięsne przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia:

a) wędliny i inne wyroby wędliniarskie,

b) konserwy mięsne,

c) potrawy mięsne,

d) wyciągi mięsne;

3. sprzedaż i inne wprowadzanie w obieg mięsa i jego przetworów;

4. miejsca wyrobu przetworów mięsnych oraz miejsca przechowywania, sprzedaży mięsa i jego przetworów;

5. naczynia i przyrządy używane przy wyrobie przetworów mięsnych oraz przy sprzedaży mięsa i jego przetworów.

§ 2.

Przez nazwę „mięso“ rozumie się wszystkie, przeznaczone do spożycia przez ludzi, części zwierząt ciepłokrwistych (zwierząt rzeźnych, ptactwa bitego, dziczyzny):

a) niepoddane żadnym zabiegom z wyjątkiem chłodzenia,

b) poddane zabiegom nie zmieniającym własności mięsa lub których działanie może być z łatwością usunięte, jako to: mrożenie, ozonowanie, suszenie, krótkotrwałe wędzenie, moczenie w occie (marynowanie), powierzchowne działanie dozwolonymi środkami konserwującymi (§ 5 ust. 1, pkt. 1) lit f), zabezpieczenie przed dostępem powietra warstwą tłuszczu, żelatyny itp., wstrzyknięcie do naczyń krwionośnych lub tkanki mięsnej dozwolonych środków konserwujących.

§ 3.

1. Przez nazwę „przetwory mięsne" rozumie się mięso poddane zabiegom, pod których wpływem utraciło ono całkowicie pierwotne właściwości mięsa surowego, bez możności ich odzyskania. Zabiegami tymi mogą być:

1) silne solenie, wędzenie, peklowanie w połączeniu z mieleniem siekaniem, rozdrabnianiem lub bez takiego połączenia;

2) zabezpieczenie przed zepsuciem drogą sterylizacji w szczelnych powłokach (naczyniach) lub drogą usunięcia powietrza z tych powłok (naczyń);

3) gotowanie, smażenie, pieczenie, duszenie.

2. W szczególności:

1) przez nazwę „wędliny" rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. 1 pkt. 1), jako to: kiełbasy, szynki, boczki itp.; przez nazwę „inne wyroby wędliniarskie" rozumie się: kiszki, salcesony i inne mieszanki mięsne;

2) przez nazwę „konserwy" w znaczeniu ogólnym rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. 1 pkt. 1 i 2), lub rówież zabiegom w pkt. 3), czyniącym je zdolnymi do przetrwania dłuższego okresu czasu bez cech zepsucia;

3) przez nazwę „potrawy mięsne" rozumie się przetwory mięsne poddane zabiegom wyszczególnionym w ust. 1 pkt. 3), jako to: pieczenie, pasztety, galarety, majonezy itp.;

4) przez nazwę „wyciągi mięsne" rozumie się preparaty z soku mięsnego, jako to: buliony, ekstrakty itp.

3. Wymienione w ust. 2) przetwory mięsne mogą być sporządzane z dodatkiem właściwych domieszek i przypraw lub bez takiego dodatku.

§ 4.

1. Mięso, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, musi odpowiadać wszystkim weterynaryjnym przepisom dla mięsa zdatnego do spożycia dla ludzi oraz być właściwie znakowane.

2. Ptactwo bite oraz dziczyzna, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, muszą odpowiadać przepisom weterynaryjnym.

§ 5.

1. Zabrania się:

1) sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia mięsa:

a) zanieczyszczonego,

b) zepsutego,

c) spleśniałego,

d) o barwie, zapachu i smaku nienormalnym,

e) barwionego,

f) z dodatkiem środków konserwujących z wyjątkiem soli kuchennej, cukru, saletry, octu fermentacyjnego jadalnego lub najwyżej 15% jadalnego roztworu kwasu octowego oraz soli kuchennej z dodatkiem azotynu sodowego (§ 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 21. VI. 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu artykułów żywności — Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 521),

g) nadmuchanego powietrzem;

2) przechowywania mięsa siekanego i mielonego

2. Dopuszczalna jest sprzedaż lub inny obieg mięsa mielonego i siekanego na żądanie i w obecności kupującego.

§ 6.

1. Przetwory mięsne powinny być sporządzone z materiałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1) mięso używane do tych celów powinno odpowiadać wszystkim warunkom dla mięsa, wyszczególnionym w § 4 i w § 5 ust. 1 pkt. 1);

2) woda, używana przy wyrobie, powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;

3) sól powinna być jadalna; niedopuszczalna jest do tych celów sól tzw. „bydlęca" i wszelka skażona;

4) tłuszcze powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

5) wszelkie inne domieszki (mąka, kasza, krew, przyprawy korzenne, saletra, ocet itp.) powinny mieć własności prawidłowe i być nieszkodliwe dla zdrowia.

2. Otoka w stanie surowym nie może być używana do wyrobu przetworów mięsnych.

§ 7.

1. Wędliny i inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia.

2. Siekanie oraz mielenie mięsa powinno się odbywać maszynowo przy użyciu siły ręcznej lub mechanicznej, inne rozdrabnianie mięsa może się odbywać ręcznie nożem lub innym ostrym narzędziem.

3. Dodatkami do wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być:

1) woda w ilości niezbędnej do wyrobu;

2) saletra w ilości nie przekraczającej 3 gr na 1 kg mięsa;

3) mąka jedynie do wyrobów wędliniarskich wątrobianych i krwawych w ilości najwyżej do 2% oraz kasza, bułka do innych wyrobów.

4) sól i przyprawy korzenne w ilości niezbędnej;

4. Wędliny, oznaczone jako „czysto wieprzowe" mogą być sporządzane jedynie z mięsa wieprzowego.

§ 8.

1. Na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być używane:

1) powłoki zwierzęce, jak: jelita, pęcherze, żołądki, przełyki, gęsie szyjki, odpowiadające przepisom weterynaryjnym, należycie i dokładnie oczyszczone; jelita końskie mogą być używane tylko do wyrobu przetworów z mięsa końskiego (§ 21);

2) powłoki sztuczne.

Oczyszczanie powłok wymienionych w pkt. 1) może odbywać się jedynie w szlamiarniach urządzonych zgodnie z postanowieniami § 23 wyłącznie przy rzeźniach. Postanowienie to nie dotyczy kiełbaśnic, które po pierwszym oczyszczeniu w rzeźni mogą być szlamowane w wytwórniach wędliniarskich.

2. Powłoki powinny być szczelnie wypełnione zawartością mięsną.

3. Powłoki sztuczne powinny być sporządzone z materiału przezroczystego, jasnego i nie mogą być klejone; mogą one być barwione jedynie barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności w myśl obowiązujących przepisów szczególnych.

4. Zabrania się sprzedaży lub innego wprowadzania w obieg i używania powłok zwierzęcych nieczystych, źle wyszlamowanych, zniszczonych, zwłaszcza podziurawionych, sfermentowanych, łatwo łamliwych, barwionych, o smaku mydlanym lub zjełczałym, mających woń smrodliwą, gnilną lub plamy rdzawe. Zakaz barwienia nie dotyczy powłok zwierzęcych, używanych do przetworów z mięsa mielonego i siekanego. Powłoki te mogą być barwione tylko barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności.

§ 9.

1. Konserwy mięsne, w znaczeniu ścisłym są to przetwory mięsne utrwalone drogą sterylizacji, w szczelnie zamkniętych puszkach blaszanych, słojach szklanych lub innych do tego celu przeznaczonych naczyniach.

2. Konserwy mięsne muszą mieć prawidłowy wygląd i smak i nie wykazywać jakich kolwiek śladów zepsucia.

3. Na naczyniach z konserwami powinny być uwidocznione:

1) rodzaj mięsa, z którego konserwy zostały przygotowane;

2) nazwa firmy i jej siedziba.

4. Naczynia metalowe (puszki), z wyjątkiem aluminiowych, powinny być należycie ocynowane (pobielane). Pobiała tych naczyń nie może zawierać zanieczyszczeń powyżej 1%.

5. Używanie do tego celu naczyń cynkowanych jest wzbronione.

6. Tuby metalowe do past powinny być sporządzone całkowicie z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia, np. glinu, cyny.

§ 10.

Potrawy mięsne (pieczenie, pasztety, galaretki, majonezy itp.) powinny być sporządzane z produktów świeżych i domieszek nieszkodliwych dla zdrowia.

§ 11.

1. Wyciągi mięsne (buliony, ekstrakty, proszki mięsne. peptony itp.) nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia; jako środek konserwujący dopuszczalna jest jedynie sól kuchenna.

2. Nazwa „wyciąg mięsny" nie może być stosowana dla preparatów sporządzonych nie z mięsa.

3. Wyciągi muszą być oznaczone nazwą właściwą dla mięsa, z którego zostały wytworzone.

4. Dodatki (jarzyny, korzenie, sól itp.) nie mogą przekraczać wagowo $1/4$ masy produktu gotowego.

5. Opakowanie bezpośrednie preparatów wymienionych w ust. 1 (np. kostek bulionowych) nie może zawierać szkodliwych dla zdrowia me-

tali (ołów, arsen, kadm, rtęć) i ich związków oraz barwników nie dopuszczonych do barwienia artykułów żywności: w szczególności cynfolia powinna być wolna od ołowiu.

§ 12.

Zabrania się:

1) przerabiania dla celu spożycia mięsa uznanego za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe;

2) sprzedaży i innego wprowadzania w obieg dla spożycia oraz używania do wyrobu przetworów mięsnych odpadków rzeźnianych, jako to: części płciowych, wycinków odbytu, uszów, oczu, woreczka pępkowego świń, wyporków, skrawin i skóry, z wyjątkiem skóry i chrząstek usznych cielęcych i świńskich;

3) używanie ponadto:

a) żołądków i jelit do treści wędlin,

b) ścięgien i kości do innych wyrobów wędliniarskich;

4) barwienia przetworów mięsnych.

§ 13.

1. Do czynności związanych z wyrobem przetworów mięsnych, z przewozem sprzedażą mięsa i przetworów mięsnych, nie mogą być dopuszczone osoby dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzającą wstręt oraz stykające się z zakaźnie chorymi.

2. W razie wystąpienia objawów choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnionego podejrzenia o nosicielstwo zarazków u osób zatrudnionych czynnościami przy mięsie i przetworach mięsnych, właściciel przedsiębiorstwa jest obowiązany usunąć te osoby od pełnienia tych czynności.

3. Personel zajęty przy pracy powinien mieć czyste ręce, krótko obcięte paznokcie, nosić białe czapki (czepki) i przestrzegać wzorowej czystości. Ponadto personel zajęty przy wyrobie przetworów mięsnych, powinien nosić czyste, białe fartuchy, z krótkimi rękawami, zaś personel zajęty przy sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych — czyste, białe fartuchy z długimi rękawami.

Rozdział II.

Sprzedaż
i inne wprowadzanie w obieg mięsa.

§ 14.

Wszelkie czynności związane z załadowaniem, przewozem i wyładowaniem mięsa, powinny się odbywać w warunkach zabezpieczających mięsa od wszelkich zanieczyszczeń, zepsucia i udzielania się mięsu złej woni.

W szczególności:

1) mięso przeznaczone do załadowania w przesyłkach drobnicowych powinno być całkowicie i czysto opakowane;

2) mięso nie może być przewożone wraz z żywymi zwierzętami, skórami zwierzęcymi, szmatami, brudnymi naczyniami itp.

§ 15.

1. Wozy (samochodowe, konne, ręczne) do przewożenia mięsa powinny mieć ściany gładkie, szczelne, dające się łatwo oczyścić. Wozy ręczne i konne poza tym powinny mieć ściany z twardego drzewa, ścisłe, należycie heblowane i pokostowane (nie malowane); o ile wyłożone są blachą, blacha ta powinna być ze stali nierdzewnej, spawana (nie lutowana) na zgięciach. Wozy do przewożenia mięsa powinny być kryte i tak zamknięto, aby mięso nie zwisało i nie było wystawione na zanieczyszczenie; nie mogą one być używane do żadnych innych celów.

2. Wozy mają być zaopatrzone w tablice z nazwą firmy (właściciela) i jej adresem.

3. Przy przenoszeniu mięsa mają pracownicy używać czystych nieprzemakalnych kurtek i czapek.

4. Zabrania się przewożenia razem z mięsem zwierząt żywych, bitych zwierząt w skórze, skór zwierzęcych, szmat, brudnych naczyń, odpadków oraz przedmiotów wydzielających ostrą woń.

§ 16.

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

1) „Miejsca sprzedaży mięsa“ są to:

a) hale mięsne,

b) sklepy rzeźnicze (jatki),

c) sklepy z ptactwem bitym i dziczyzną,

d) sklepy (jatki) z mięsem końskim,

e) tanie jatki.

2) „Wytwórnie wędliniarskie“ są to miejsca wyrobu przetworów wyszczególnionych w § 1 pkt. 2) lit. a).

3) „Wędliniarnie“ są to miejsca sprzedaży przetworów mięsnych wyszczególnionych w § 1 pkt. 2) lit. a) i c).

§ 17.

1. Miejsca sprzedaży mięsa powinny być oddalone conajmniej o 3 m od ustępów ogólnych skanalizowanych, zaś od ustępów nie skanalizowanych, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników co najmiej o 10 m.

2. Przy halach mięsnych powinna być urządzona chłodnia dla przechowywania większych zapasów mięsa, zaś przy innych miejscach sprzedaży mięsa — chłodnia lub lodownia podręczna względnie piwnica czysta, sucha, przewiewna, z podłogą nie przepuszczalną; hale mięsne ponadto powinny być zaopatrzone w urządzenia z wodą bieżącą, dobrą do picia dla ludzi, oraz węże do zmywania podłóg i ścian i zlew. Poszczególne miejsca sprzedaży mięsa mogą korzystać ze wspólnej chodni.

3. Miejsca sprzedaży mięsa powinny być widne, suche, posiadać możność łatwego przewietrzenia (wentylacja naturalna lub wzorowa sztuczna). Podłoga powinna być z materiału trwałego i nieprzepuszczalnego, dającego się łatwo czyścić (cement, beton, płytki terrakotowe itp.). Ściany powinny być malowane jasną farbą olejną lub wyłożone materiałem nieprzepuszczalnym, dającym się łatwo myć, co najmniej do górnej granicy pomieszczenia mięsa; powyżej zaś ściany mogą być bielone.

4. Miejsca sprzedaży mięsa, znajdujące się w suterynach, powinny odpowiadać wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia, przewidzianym dla miejsc sprzedaży mięsa, a ponadto następującym warunkom:

1) zagłębienie poniżej poziomu terenu nie może przekraczać 1,5 m,

2) okna powinny się znajdować całkowicie powyżej poziomu terenu,

3) wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,5 m,

4) stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1:10,

5) w pomieszczeniu powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna zastępująca otwieranie okien.

5. Przyrządy do mięsa powinny odpowiadać wymaganiom następującym:

1) haki do wieszania mięsa powinny być metalowe (cynkowane, cynowane lub niklowane), szklane względnie porcelanowe, przytwierdzone wzdłuż ścian w ten sposób, by mięso wzajemnie do siebie i do ścian nie przylegało;

2) płyty stołów do mięsa — z marmuru, szkła lub drzewa twardego, niesmolistego, o powierzchni gładkiej, bez szpar i szczelin i niemalowanej;

3) kloce i deski do rąbania i krajania mięsa — z drzewa twardego, niesmolistego, gładkie, bez szpar i szczelin;

4) płyty do wag — z materiału nie rdzewiejącego, niemalowane (marmurowe, kamienne, metalowe, drewniane, szklane, porcelanowe. fajansowe, kamionkowe itp.).

6. W każdym miejscu sprzedaży powinna być umywalnia z wodą bieżącą dobrą do picia dla ludzi, spluwaczki wodne codziennie opróżniane i myte oraz pomieszczenie lub szafa na ubranie zatrudnionego personelu.

7. Do opakowania mięsa należy używać czystego papieru. Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

§ 18.

1. Zabrania się w miejscach sprzedaży mięsa:

1) sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich oraz wszelkich innych artykułów żywności;

2) wywieszania (wystawiania) na zewnątrz tych miejsc oraz w drzwiach (odrzwiach) mięsa, przeznaczonego do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia oraz wystawiania kloców do mięsa na zewnątrz jatek;

3) przetrzymywania mięsa zepsutego, skór surowych i suchych, pierza, rogów, kopyt (z wyjątkiem nóżek cielęcych i wieprzowych), wyporków cielęcych, nie oczyszczonych podrobów i wnętrzności oraz mięsa nieoznakowanego przez organa weterynaryjne;

4) przetrzymywania mięsa przeznaczonego do obiegu w pomieszczeniach mieszkalnych;

5) trzymania mięsa bezpośrednio na lodzie;

6) przetrzymywania w miejscach sprzedaży mięsa ptactwa żywego, ptactwa bitego nieskubanego;

7) skubanie ptactwa bitego i podskubywania ptactwa żywego;

8) bicia ptactwa;

9) trzymania zwierząt domowych,

2. Na drzwiach wejściowych powinien być wyraźny napis „wprowadzenie psów jest wzbronione".

§ 19.

Zabrania się:

1) sprzedaży mięsa, dziczyzny w kawałkach i ptactwa oskubanego:

a) na targach i rynkach w straganach otwartych,

b) w handlu obnośnym;

2) bicia ptactwa na targach i rynkach.

§ 20.

W sklepach, w których sprzedaż bitego ptactwa i dziczyzny stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, przedmioty te powinny być umieszczone w miejscu oddzielnym w ten sposób, by nie stykały się z innymi artykułami żywności.

§ 21.

1. Sklepy (jatki) z mięsem końskim oraz z przetworami z mięsa końskiego lub z domieszką mięsa końskiego powinny mieścić się oddzielnie i być oznaczone wyraźnym napisem „sprzedaż mięsa końskiego" i rysunkiem głowy konia.

2. Wszelkie przetwory z mięsa końskiego lub z domieszką mięsa końskiego muszą być oznaczone wyraźnym napisem „z mięsa końskiego" i rysunkiem głowy konia, wybitym na plombie.

3. W sklepach tych nie wolno sprzedawać mięsa innego rodzaju.

4. Przetwory z mięsa końskiego mogą być wyrabiane tylko w specjalnie przeznaczonych do tego celu wytwórniach.

§ 22.

1. Wszystkie miejsca sprzedaży mięsa powinny być utrzymywane w dokładnej czystości. W szczególności: lokal powinien być przynajmniej raz na dzień dokładnie przewietrzany, ściany olejne lub kaflowe oraz podłogi powinny być zmywane codziennie po skończonej pracy. Zamiatanie na sucho oraz posypywanie podłóg po zamieceniu piaskiem lub innymi sypkimi materiałami, z wyjątkiem trocin jest wzbronione.

2. Płyty stołów, deski oraz inne przyrządy muszą być myte codziennie gorącym rozczynem sody, noże, wagi i wszystkie inne narzędzia dokładnie oczyszczone. Kloce powinny być codziennie do pracy wycierane solą dokładnie, a w miarę niszczenia się powierzchni — spiłowywane. Boki kloców powinny być politurowane lub malowane białą farbą olejną.

3. Odpadki mięsne powinny być umieszczane w szczelnie zamkniętych naczyniach o ścianach wewnątrz gładkich, niewsiąkliwych, dających się łatwo oczyszczać; zawartość należy codziennie usuwać, a same naczynia oczyszczać.

4. Lokal powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa itp. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

5. Lokal sprzedaży nie może łączyć się bezpośrednio z miejscem uboju zwierząt ani z mieszkaniem lub służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu.

6. Okna otwierane należy w porze letniej zabezpieczać przed owadami gęstymi, trwałymi siatkami.

7. Mięso przeznaczone na sprzedaż powinno być zabezpieczone od zanieczyszczeń (pył, kurz, owady), od działania promieni słonecznych oraz woni przenikliwej.

8. Przepisy § 30, z wyjątkiem pkt. 6), mają zastosowanie do miejsc sprzedaży mięsa.

Rozdział III.

Wytwórnie przetworów mięsnych.

§ 23.

1. Szlamarnie, przeznaczone do czyszczenia jelit na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich, powinny mieć pomieszczenie należycie oświetlone, zaopatrzone w dobrą wentylację i w urządzenia dostarczające obfitą ilość bieżącej wody ciepłej i zimnej.

2. Ściany pomieszczeń powinny być malowane jasną farbą olejną lub wyłożone płytkami terrakotowymi do wysokości co najmniej 2 m. Podłoga powinna być z materiału nieprzepuszczalnego (cement, beton, płytki terrakotowe itp.)

3. Szlamarnie powinny być zaoapatrzone w wanny wysokości około 1 m, w stoły ze szczelnego, twardego drzewa oraz w odpowiednią do rozmiarów produkcji liczbę naczyń drewnianych (balii) i w aparaty do przedmuchiwania jelit.

4. W szlamarniach powinno być, poza pomieszczeniem do szlamowania jelit, oddzielne pomieszczenie do solenia jelit.

§ 24.

1. Wytwórnie wędliniarskie w dzielnicy osiedli, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą się mieścić tylko w lokalach, połączonych z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

2. Przy ulicach osiedli, nie mających urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, wytwórnie te mogą się mieścić tylko w lokalach zaopatrzonych w wodę dobrą do picia dla ludzi i w miejscowe urządzenia do usuwania nieczystości.

3. Woda używana do wyrobu przetworów mięsnych powinna odpowiadać warunkom przewidzianym w obowiązujących przepisach dla wody do picia i potrzeb gospodarczych. Dobroć wody powinna być stwierdzona wynikami badania. Powiatowa władza administracji ogólnej

obowiązana jest, na żądanie właściciela wytwórni, pobrać probę wody celem jej zbadania. Koszty badania wody obciążają właściciela wytwórni. Odpis wyników badania wody powinien być przesłany przez powiatową władzę administracji ogólnej właścicielowi wytwórni.

§ 25.

1. Wytwórnie wędliniarskie powinny być oddalone co najmniej o 3 m od ustępów ogólnych skanalizowanych, zaś od ustępów nieskanalizowcnyach, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników - co najmniej o 10 m.

2. O ile na danej nieruchomości lokal przeznaczony na wytwórnię wędliniarską, przylega do ustępu położonego na nieruchomości sąsiedniej, lokal ten powinien być tak izolowany, aby był zabezpieczony przed przenikaniem do niego cieczy i zanieczyszczonego powietrza z ustępu.

3. Wytwórnie wędliniarskie znajdujące się w suterenie powinny odpowiadać wszystkim przepipom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu dla wytwórni wędliniarskich, z wyjątkiem przepisu § 27 ust. 1 zdanie pierwsze, a ponadto warunkom, wyszczególnionym w § 17 ust. 4.

§ 26.

1. Lokal wytwórni wędliniarskiej powinien składać się z pomieszczeń przeznaczonych na:

1) warsztat,

2) peklownię (solarnię) i chłodnię,

3) wędzarnię,

4) ubieralnię i natryski,

5) skład podręczny na wyroby gotowe.

2. Peklownia, chłodnia i wędzarnia mogą być wspólne dla szeregu warsztatów i znajdować się poza nimi.

3. Warsztat może być połoczony z wędzarnią, o ile rozmiar pomieszczenia na to pozwala.

4. Peklownia, chłodnia i skład podręczny na wyroby gotowe mogą być w jednym pomieszczeniu.

§ 27.

1. Wysokość pomieszczeń wytwórni wędliniarskich powinna wynosić co najmniej 3 m. Izby powinny być widne, suche i tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało co najmniej 4 m kw. powierzchni. O ile peklownia i chłodnia mieszczą się w suterenie, wysokość tych pomieszczeń może wynosić 2,5 m.

2. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1 : 10.

3. Ściany powinny być gładkie i czyste; o ile nie są malowane farbą olejną, powinny mieć do wysokości co najmniej 2 m jasną lamperię olejną lub z materiału dającego się łatwo myć.

4. Podłogi powinny być z trwałego, nieprzepuszczalnego materiału (beton, cement, płytki terrakotowe), szczelne, gładkie, jednolite, przy tym podłogi w izbach, przeznaczonych na warsztat i solarnię, zaopatrzone w ścieki z odpowiednim spadkiem do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

5. Lampy, przy oświetleniu naftowym, powinny być zawieszone u sufitu lub na ścianie.

6. W izbach, przeznaczonych na warsztat, solarnię i skład, powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub sztuczna, czynna w miarę potrzeby całą dobę. Nad kotłami powinny być urządzenia wyciągowe do pary.

7. Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wytwórni, zatrudniającej 6. i więcej pracowników.

§ 28.

1. Stoły i kloce, kadzie i beczki, przeznaczone na pomieszczenie przetworów mięsnych, powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane. gładkie, jednolite, bez szczelin i szpar; naczynia do wody powinny być zaopatrzone w szczelne pokrywy oraz w specjalne czerpaki.

2. Kotły oraz inne naczynia metalowe, o ile nie są aluminiowe lub żelazne, powinny być należycie ocynowane, pobiała wewnętrzna nie może zawierać zanieczyszczeń ponad 1%.

3. W warsztacie powinna się znajdować umywalnia z dobrą do picia dla ludzi wodą bieżącą, mydłdm, szczotką do rąk oraz czystymi ręcznikami, we wszystkich zaś izbach spłuwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte.

4. Postanowienia § 22 mają tu zastosowanie.

§ 29.

1. W peklowni i chłodni temperatura nie powinna przekraczać + 7° C

2. Trzymanie mięsa i przetworów mięsnych bespośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

3. Ubieralnia powinna znajdować się w tym samym lokalu, co wytwórnia wędliniarska. W ubieralni powinny być: umywalnia z wodą dobrą do picia dla ludzi, mydłem i czystymi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej. Natrysk powinien być umieszczony w miejscu odgrodzonym ścianką wysokości 2 m.

§ 30,

Zabrania się:

1) siadać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych,

2) mieć przy pracy obnażone ciało prócz ramion,

3) spluwać na podłogę,

4) palić tytoń,

5) chodzić do ustępu w fartuchach przeznaczonych do pracy i nosić je poza miejscem pracy.

6) wpuszczać do wytwórni wędliniarskiej osoby obce w czasie trwania pracy,

7) przechowywać w wytwórni wędliniarskiej przedmioty i produkty, nie mające zastosowania do danego przemysłu, w szczególności wszelkie przedmioty, które mogą udzielić wyrobom złej woni lub je zanieczyścić, np. naftę' brudne naczynia, odzież itp.

§ 31.

1. Wędzenie przetworów mięsnych może odbywać się:

1) w wytwórniach wędliniarskich,

2) w wędzarniach przemysłowych.

2. Przez nazwę „wędzarnie przemysłowe" rozumie się zakłady trudniące się zawodowo wędzeniem przetworów mięsnych dostarczanych przez wytwórców tych przetworów, a przeznaczonych do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia.

3. Wędzarnie, wymienione w ust. 1, powinny być tak urządzone, by nie psuły powietrza w zamieszkałym otoczeniu przez dym, swąd lub złą woń.

4. Wędzarnie przemysłowe nie mogą znajdować się w śródmieściu ani w budynkach mieszkalnych i powinny mieć ogdzielne wejście.

5 Do wędzarń przemysłowych mają zastosowanie przepisy §§ 24 i 25.

§ 32.

1. Lokal wędzarni przemysłowej powinien składać się z pomieszczeń na:

1) warsztat,

2) skład na produktu surowe,

3) skład na produkty gotowe,

4) ubieralnię i natryski.

2. Pomieszczenia, wymienione w ust. 1 pkt. 2) i 3), powinny być chłodzone (chłodnie). Dopuszczalne jest korzystanie z chłodni miejskich lub chłodni wspólnej dla szeregu wędzarń.

§ 33.

1. Wysokość pomieszczeń wędzarni przemysłowej powinna wynosić co najmniej 3 m. Izby powinny być widne, suche, a pomieszczenia na warsztat tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało co namniej 4 m kw. powierzchni. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmiej 1 : 10.

2. Ściany i sufit w wędzarni przemysłowej powinny być pokryte materiałem łatwo zmywalnym i być gładkie i czyste; o ile ściany nie są malowane farbą olejną, powinny mieć do wysokości co najmniej 2 m jasną lamperię olejną lub z materiału dającego się łatwo myć.

3. Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materiału (beton, cement, płytki terrakotowe itp.), szczelne, gładkie, jednolite; podłoga w pomieszczeniu na warsztat powinna być zaopatrzona w ścieki z odpowiednim spadkiem do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

4. W izbach wędzarni powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub wzorowa sztuczna, czynna w miarę potrzeby całą dobę.

5. Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wędzarni przemysłowej zatrudniającej 5 lub więcej pracowników i umieszczone w miejscu odgrodzonym ścianką wysokości 2 m.

6. Ubieralnia powinna znajdować się w lokalu wędzarni. W ubieralni powinna być umywalnia z wodą bieżącą, dobrą do picia dla ludzi, mydłem i czystymi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej.

7. We wszystkich izbach powinny znajdować się spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte.

8. Lampy, przy oświetleniu naftowym, powinny być wiszące u sufitu lub na ścianie.

9. Płyty stołów powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, jednolite, bez szczelin i szpar, niemalowane.

§ 34.

1. Lokal wędzarni przemysłowej oraz wszystkie przyrządy i narzędzia winny być utrzymywane w dokładnej czystości; ściany i podłogi zmywane codziennie po skończonej pracy; zamiatanie na sucho jest wzbronione. Stoły należy myć codziennie gorącym rozczynem sody.

2. Lokal wędzarni przemysłowej powinnien być wolny od myszy, szczurów, robactwa itp. W razie ich pojawienia się należu je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrozności przy używaniu środków szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

3. Lokal wędzarni przemysłowej nie może służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu.

4. Okna otwierane należy w porze letniej zabezpieczać przed owadami gęstymi, trwałymi siatkami.

§ 35.

1. Produkty surowe i gotowe w wędzarni przemysłowej powinny być zabezpieczone od zanieczyszczeń (pył, kurz, owady) i od działania promieni słonecznych oraz woni przenikliwej.

2. W składach wędzarni przemysłowej na produkty surowe i gotowe temperatura nie powinna przekraczać + 7° C.

3. Trzymanie mięsa i przetworów mięsnych bezpośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

4. Przepisy § 30 mają tu zastosowanie.

§ 36.

Wytwórnie produkujące konserwy oraz wyciągi mięsne powinny odpowiadać przepisom §§ 22, 24, 25, 27, 28, 29 i 30. Liczba i wielkość pomieszczeń wytwórni powinny być dostosowane do rozmiarów produkcji, zaś rodzaj pomieszczenia, naczynia i przyrządy—do rodzaju produkcji.

Rozdział IV.

Sprzedaż i inne wprowadzenia w obieg przetworów mięsnych.

§ 37.

1. Przetwory mięsne (§ 1 pkt. 2) lit. a) i c) w czasie przewozu i przenoszenia powinny być zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń.

2. W szczególności należy, by wozy i wszelkie inne przyrządy do rozwożenia tych wyrobów miały pokrywy, były utrzymane w czystości i nie używane do żadnych innych celów; o ile kosze i inne przyrządy do rozwożenia tycb wyrobów są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas warunek dotyczący zaopatrzenia tych koszów i przyrządów w przykrywy nie jest wymagany.

3. Przytwory mięsne, wyszczególnione w § 1 pkt. 2) lit. c), powinny być umieszczane na odpowiednich podstawach, np. półmiski, miski, salaterki.

4. Zabrania się:

1) przenosić w rękach do miejsc sprzedaży przetwory mięsne z wozów, koszów i innych przyrządów do przewożenia i przenoszenia;

2) stawiać i trzymać kosze i inne przyrządy z dnem przepuszczalnym na ziemi lub na podłodze, o ile dna ich z zewnątrz nie są zaopatrzone w listwy drewniane.

§ 38.

1. Do miejsc sprzedaży przetworów mięsnych wymienionych w § 1 pkt. 2) lit. a) i c) mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 17, 18 z wyjątkiem ust. 1 pkt. 1), i § 22.

2. Produkty umieszczone na stołach, półkach i w oknach wystawowych powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących.

3. Napoczęte lub pokrajane wyroby powinny być umieszczone w gablotkach oszklonych lub pod kloszami przewiewnymi, na talerzach, podstawach (szklanych, porcelanowych, fajansowych). Gablotki od strony sprzedającego powiny być zaopatrzone w odrzucane gęste siatki druciane lub w przesuwane ramki z gestą siatką drucianą.

4. Wszelkie czynności, związane z krajaniem i odważaniem przetworów mięsnych bez powłok w sprzedaży detalicznej, powinny być uskutecznianie z pomocą odpowiednich przyrządów.

5. Do zawijania produktów gotowych do bezpośredniego spożycia (wędliny, mięso pokrajane) należy używać tylko czystego papieru pergaminowego, woskowanego lub satynowanego.

6. W miejscach sprzedaży przetworów mięsnych, obsługiwanych przez trzy lub więcej osób, osoby zajęte krajaniem tych przetworów nie mogą być zatrudnione odbiorem i wydawaniem pieniędzy.

7. W miejscach sprzedaży, w których sprzedaż przetworów mięsnych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą być sprzedawane takie produkty, których zapach może się udzielić przetworom mięsnym. Miejsca sprzedaży, w których sprzedaż tych przetworów stanowią dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla tych przetworów oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

8. W miejscach sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich dopuszcza się sprzedaż mięsa z zachowaniem następujących warunków:

a) do sprzedaży mięsa powinien być oddzielny stół, oddzielne haki do wieszania mięsa, umieszczone oddzielnie od haków dla przetworów mięsnych, oraz oddzielne narzędzia i przyrządy;

b) do wszelkich czynności, związanych ze sprzedażą mięsa, jak rąbanie, krajanie, dzielenie, przenoszenie, odważanie mięsa, powinien być oddzielny personel, o ile warunki gospodarcze danego przedsiębiorstwa na to zezwalają.

9. Podawanie gorących potraw w miejscach sprzedaży przetworów mięsnych może odbywać się tylko w oddzielnych pomieszczeniach, odpowiadających przepisom dla tego rodzaju miejsc spożycia.

§ 39.

1. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiego dla spożycia, powinny być zaopatrzone przez wytworców we własne plomby firmowe.

2. Wzory plomb powinny być zgłoszone przez wytworców do powiatowej władze administracji ogólnej dla zarejestrowania ich.

3. Plomby nakładane przez wytwórców powinny zawierać:

1) początkową literę imienia i nazwisko wytwórcy lub nazwę firmy,

2) nazwę powiatu oraz nazwę miejscowości, w której wędliny wyprodukowano,

3) numer rejestru.

4. Przy detalicznej sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich plomba powinna być pozostawiona aż do końca sprzedaży poszczególnej sztuki lub wiązki.

5. Wędliny i inne wyroby wędliniarskie podpadające pod postanowienia ustępów 1., 2., 3., 4., a nie posiadające plomb lub posiadajsce plomby nie zgodne z przepisem ust. 3., podlegają zajęciu.

6. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, sprzedawane spożywcom bezpośrednio przez wytworców w tych miejscowościach w których wyroby te zostały wytworzone, nie podlegają postanowieniom ust. 1. pod warunkiem umieszczenia w miejscu sprzedaży, na widocznym i dostępnym miejscu, wyraźnego napisu „wędliny własnego wyrobu" wydanego przez cech wędliniarzy lub właściwą izbę przemysłowo-handlową albo izbę rzemieślniczą.

7. W razie odprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich osobom trzecim celem wpuszczenia tych przetworów do obiegu wytwórca powinien je zaopatrzeć we własne plomby.

§ 40.

1. Handel okrężny wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi na ulicach, podwórzach i po domach oraz handel tymi produktami na targowiskach, rynkach, straganach jest wzbronione.

2. W przypadkach wyjątkowych (jarmarki, odpusty itp.) powiatowa władza administracji ogólnej może każdorazowo zezwolić na sprzedaż wędlin i innych wyrobów wędliniarskich na targowiskach, rynkach, straganach pod warunkiem, że sprzedaż ta odbywać się będzie w pomieszczeniach krytych, czysto utrzymanych zabezpieczających produkty te od wszelkich zanieczyszczeń, oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów § 22 ust. 1, ust. 2 zdanie pierwsze, ust. 3 i 7.

§ 41.

1. Niezależnie od organów dozoru, wymienionych w § 4 lit. a i b) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1929 r. o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U R. P. Nr. 64, poz. 495), lekarze weterynaryjni wykonywają nadzór nad mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi w miejscach wymienionych w § 16 niniejszego rozporządzenia oraz na targach, jarmarkach, odpustach, jak również w czasie przewozu, a także sprawują nadzór nad oczyszczaniem i konserwowaniem jelit w szlamiarniach.

2. Do zakresu nadzoru weterynaryjnego, w rozumieniu ustępu pierwszego należy:

1) sprawozdanie w miejscach sprzedaży i w czasie przewozu:

a) czy mięso jest oznakowane zgodnie z przepisami weterynaryjnymi, czy w obiegu nie ma mięsa ze zwierząt nie podanych urzędowemu badaniu, albo mięsa niezdatnego i warunkowo zdatnego i czy mięso mniej wartościowe jest sprzedawane wyłącznie w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach sprzedaży;

b) czy nie odbywa się sprzedaż mięsa końskiego w miejscach sprzedaży mięsa innych zwierząt:

c) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie są przepisowo oplombowane i nie zawierają pasożytów. w szczególności włośni i wągrów, jak również czy nie wykazują innych zmian chorobowych;

2) sprawdzanie w wytwórniach;

a) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie sporządzane są z mięsa urzędowo zbadanego i uznanego za zdatne do spożycia,

b) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie z mięsa końskiego sporządzone są w osobnych wytwórniach.

3. Do sprawdzania wędlin i innych wyrobów wędliniarskich przywożonych z innych miejscowości władza dozoru właściwa dla miejsca przeznaczenia wędlin może wyznaczyć punkty, w których sprawdzanie tych produktów powinno być uskuteczniane.

4. Wykonywanie czynności, zastrzeżonych dla lekarzy weterynaryjnych w niniejszym rozporządzeniu, powinno być powierzane lekarzom weterynaryjnym, specjalnie do celu tego wyznaczonym przez właściwą władzę wyznaczającą organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 42.

1. Przewóz mięsa i przetworów mięsnych z zagranicy podlega przepisom rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 443) w sprawie badania mięsa, wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy.

2. Do mięsa i przetworów mięsnych przywożonych z obszarów, na których niniejsze rozporządzenie nie obowiązuje, mają zastowanie przepisy niniejszego rozporządzenia.

3. O ile ze względu na zapotrzebowanie rynku zagranicznego wyrób przetworów mięsnych odbywać się będzie odmiennie od postanowień niniejszego rozporządzenia, wytwórca obowiązany jest donieść o tym bezzwłocznie powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 43.

Sprzedawcy mięsa, w szczególności w sprzedaży drobnicowej, są obowiązani, na żądanie władz i organów dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, wskazywać źródło nabycia tego mięsa.

§ 44.

We wszystkich miejscach wyrobu i sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych powinny znajdować się podręczne bezwonne środki opatrunkowe (gaza, wata, bandaż, jodyna).

§ 45.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc sprzedaży mięsa oraz miejsc wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych, powinny być wywieszone na widocznym miejscu w pomieszczeniach wyszczególnionych w § 1. pkt 4).

§ 46.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejsca sprzedaży mięsa oraz wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, zarówno jak szlamiarnie i wędzarnie przemysłowe' pwinny być doprowadzone do stanu wymaganego niniejszym rozporządzeniem do dnia 30 czerwca 1938 r., a co do postanowień § 24 ust. 1 — do dnia 31 grudnia 1938 r., w przeciwnym razie ulegną zamknięciu.

§ 47.

1. Powiatowa władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ulg w stosunku do istniejących:

1) miejsce sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych — co do odległości ich od:

a) ustępów ogólnych skanalizowanych — do 2 m,

b) dołów ustępowych, obór, stajen., chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych nieskanalizowanych — do 7 m:

2) miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych, mieszczących się w suterenach, nie odpowiadających postanowieniom w § 17 ust. 4, o ile te miejsca sprzedaży i wytwórnie odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych miejsc sprzedaży i wytwórni, z wyjątkiem przepisu § 27 ust. 1 zdanie pierwsze;

3) wytwórni przetworów mięsnych — co do postanowień § 24 ust. 1, jeżeli nieruchomość, na której wytwórnia się mieści, nie jest połączona z siecią wodociągową i kanalizacyjną;

4) wytwórni przetworów mięsnych co do liczby pomieszczeń przewidzianych w § 26, w szczególności do wymagania oddzielnej ubieralni oraz co do wysokości tych pomieszczeń (§ 27 ust. 1 zdanie pierwsze);

5) miejsc sprzedaży mięsa — co do postanowień § 18 lit. a);

6) szlamiarni przy rzeźniach — co do oddzielnych pomieszczeń do sortowania i solenia jelit (§ 23 ust. 4);

7) wędzarni przemysłowych — co do postanowień § 31 ust. 3.

2. Ulgi przewidziane w ust. 1 pkt 3) i 5) mogą być przyznawane na okres czasu do lat 3 licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; terminy stosowania ulg, przewidzianych w pozostałych punktach ust. 1, pozostawia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej z tym, że terminy te nie mogą być krótsze od terminów przewidzianych w § 46.

§ 48.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1937 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 603) oraz rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56. poz. 409).

Minister Opieki Społecznej

(—) Marian Zyndram-Kościałkowski.

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 36c) podaję do publicznej wiadomości, że w obejściach Myśliwca Leopolda, Hampel Marii i Lave Wiktorii w Goduli przy ul. Szkolnej L. 3 i 4 cholerę drobiu uznano urzędowo za wygasłą.

Świętochlowice, dnia 18 stycznia 1937 r.

Za Starostę

(—) Niedoba
p. Lek. wet.

3.

Ogłoszenie

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Wiktorowi Polakowi z Świętochłowic udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 16. I. do 29. I. 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Józefowi Hornikowi.

Swiętochłowice, dnia 11 stycznia 1937 r.

Starota i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 4.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 23. stycznia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Wojewoda Śląski
Nr OP. I-28/39.

Katowice, dnia 16. IX. 1936 r.

Okólnik Nr 2

w sprawie remontu i urządzenia wewnętrznego szkół powszechnych.

(Gazeta Urzędowa nr 29, poz. 176).

Zdarzają się często wypadki, że zarządy gmin, zarządy związków szkolnych, a nawet kierownictwa szkół powszechnych zwracają się do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego w różnych okresach roku budżetowego z prośbami o przyznanie subwencji na remont, drobne przeróbki, względnie urządzenie wewnętrzne szkół powszechnych z pominięciem drogi służbowej. Do podań nie dołącza się też często niezbędnych załączników.

Podania w ten sposób wnoszone nie mogą stanowić wystarczającej] podstawy do rozpatrywania próśb, a na uzupełnienie ich traci się wiele czasu.

Aby ten stan rzeczy naprawić, zarządzam, co następuje:

Przeprowadzanie remontów, drobnych przeróbek oraz zaopatrywanie szkół powszechnych w urządzenia wewnętrzne należy zasadniczo do gmin i tylko do nich winny zwracać się w tych sprawach zarządy związków szkolnych względnie kierownictwa szkół. O ile zarządy gmin nie są w możności przeprowadzić wymienionych wyżej robót własnym kosztem, mogą zwracać się za pośrednictwem odnośnych Inspektoratów Szkolnych, a następnie Wydziałów Powiatowych w górnośląskiej części województwa, starostw zaś w powiecie bielskim i cieszyńskim do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego, z prośbą o przyznanie subwencyj, przy czym winny stosować się do niżej podanych wskazówek:

I.

Podania o subwencje, redagowane treściwie i zwięźle, należy wnosić — oddzielnie dla remon- i przeróbek, a oddzielnie dla urządzenia wewnętrznego szkół — do właściwych Inspektoratów Szkolnych w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 grudnia każdego roku.

II.

Podania te mogą dotyczyć tylko subwencyj na wykonanie najniezbędniejszych robót, przy

czym, w odniesieniu do remontów za najniezbędniejsze uważać należy następujące: naprawę dachów, naprawę lub całkowitą wymianę stropów, naprawę okień, drzwi, podłóg, pieczów, suszenie murów oraz naprawę studzień i ustępów; inne roboty; jak np. malowanie, naprawa tynków, drobne naprawy instalacyjne i sanitarne, lub też ogrodzenia posesyj szkolnych, winny wykonywać gminy własnym kosztem.

Na powyższe postanowienia winni zwracać uwagę Wojewódzkie Urzędy Budownictwa i nie zatwierdzać w kosztorysach robót, nie należących do najniezbędniejszych.

III.

Do podań należy dołączyć:

1. opracowany, o ile możności przez siłę fachową, kosztorys w trzech egzemplarzach,

2. w odniesieniu do drobnych przeróbek również plan budynku z oznaczeniem projektowanych robót,

3. uwierzytelniony odpis uchwał korporacyj gminnych co do udziału gminy w kosztach i to zarówno w gotówce, jak w materiale i robociźnie, przy równoczesnym podaniu wartości materiału i robocizny w złotych. Udział ten winien być dotrzymany bez względu na wysokość przyznanej subwencji.

Zaznaczam zarazem, że nawet najuboższe gminy mogą przy dobrej woli zadeklarować pewien udział w kosztach, wobec czego gminy uchylające się całkowicie od ciążących na nich obowiązków nie będą mogły liczyć na uzyskanie subwencyj z funduszów Skarbu Śląskiego.

IV.

Podania w ten sposób sporządzone i nadesłane w wymienionym wyżej terminie opiniują odnośne inspektoraty szkolne, po czym przesyłają je w ciągu 14 dni właściwym wydziałom powiatowym, wzgl. starostwom, które z kolei wydają opinie w kwestji stanu finansowego gmin z wyszczególnieniem wysokości budżetów gminnych oraz procentu kwot budżetowych, przeznaczonych na cele szkolne, wyników zamknięć rachunkowych za rok bezpośrednio poprzedzający, oraz ogólnego stanu majątkowego gmin z wyliczeniem aktywów i pasywów. Podania zaopiniowane pozytywnie przesyłają Wydziały Powiatowe wzgl. Starostwa w ciągu dalszych dni 14 właściwym Wojewódzkim Urzędom Budownictwa, które po zbadaniu konieczności robót i ustaleniu kosztorysów, przesyłają je w ciągu czterech tygodni Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu — Wydziałowi Komunikacyjno — Budowlanemu do ostatecznego sprawdzenia.

Jeżeli natomiast Wydziały Pwiatowe względnie Starostwa stwierdzą, że ubiegające się o subwencje gminy są w możności wykonać projektowane prace własnym kosztem, względnie że opinia Inspektoratu Szkolnego jest negatywna, zwracają podania Urzędom Gmin z wezwaniem do wykonania robót we własnym zakresie.

V.

Celem zbadania na miejscu konieczności robót i ustalenia kosztorysów, upoważniam kierowników Wojewódzkich Urzędów Budownictwa, względnie delegowanych przez nich urzędników, do odbycia potrzebnych podróży służbowych.

VI.

Podania wnoszone bez zastosowania się do przytoczonych wyżej przepisów zwracane będą bez rozpatrzenia.

Przy tej sposobności zauważam, że budynki szkolne wraz z otoczeniem, które powinny być wzorem ładu i czystości, przedstawiają częstokroć obraz zupełnego zaniedbania, co jest następstwem braku należytej opieki ze strony Zarządów Gmin i opieszałości ze strony kierowników szkół. Niewątpliwie zaś stałe konserwowanie budynków szkolnych i otoczenia, może zapobiec wielu szkodom i uchronić gminy od większych wydatków.

Postanowienia niniejszego okólnika nie odnoszą się do budowy i rozbudowy szkół powszechnych.

Poprzednie okólniki z dnia 12 grudnia 1928 r. Nr O. P. I-27378/28 i 27 września 1935 r. Nr O. P. I-29/33 (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej nr 10(37) z 17 października 1935 r.) tracą równocześnie moc obowiązującą.

Wojewoda Śląski

w z.:

(—) Dr Saloni

Wicewojewoda.

2.

Obwieszczenie

dotyczące posiedzenia Komisarycznego Sejmiku Powiatowego i wyłożenia preliminarza budżetowego powiatu świętochłowickiego.

We wtorek, dnia 9-go lutego 1937 r. o godz. 10 odbędzie się posiedzenie Komisarycznego Sejmiku Powiatowego w gmachu tut. Wydziału Powiatowego.

Zgodnie z § 51 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 22 stycznia 1934 r. o sposobie sporządzania i ustalania budżetów Związków Komunalnych, wyłożony jest preliminarz budżetowy powiatu świętochłowickiego na przeciąg jednego tygodnia t.j. od 26 stycznia do 2 lutego 1937 r. włącznie, w gmachu tut. Wydziału Powiatowego, pokój Nr 39, celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Sprostowanie

obwieszczenia w sprawie badania koni (Gazeta Pow. Nr. 1/37, poz. 2.)

W ślad za tut. pismem z dnia 19 grudnia 1936 r. Nr Wet. 5|3|1 Dyrekcja Policji zawiadamia, że przy podaniu terminu badania koni w miesiącu maju 1937 r. zaszła pomyłka a mianowicie zamiast 6 maja — **ma być 13 maja 1937 r.,** ponieważ na dzień 6 maja przypada święto.

Za Dyrektora Policji

(—) Dr Głombik
powiat. lekarz wet.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1937. Nr 5.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 30. stycznia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 83

z dnia 3 listopada 1936 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 32)

o formie umów o najem mieszkań w budynkach samorządowych i o dzierżawę gruntów samorządowych.

(Nr SS. 59—948—2).

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich oprócz śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że związki samorządowe zawierają niekiedy ustne umowy o najem mieszkań w budynkach samorządowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca niniejszym w trybie nadzoru uwagę, że praktyka taka ze względu na interes związków samorządowych nie jest wskazana, gdyż nie zabezpiecza należycie praw, wypływających z tych umów dla związków samorządowych i naraża niejednokrotnie te związki na kosztowne spory sądowe o problematycznym wyniku.

Umowy o najem mieszkań w budynkach samorządowych, jako też o dzierżawę gruntów samorządowych, powinny być zatem zawsze zawierane na piśmie, a nie tylko w przypadkach, gdy to jest przez Kodeks Zobowiązań wyraźnie przepisane (art. 371 i 404 Kod. Zob.), przy czym zarządy związków samorządowych powinny w odniesieniu do tych umów piśmiennych przestrzegać wymogów formalnych, przewidzianych w ust. 6) art. 46 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) dla dokumentów, przez które związek samorządowy zaciąga zobowiązania.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że tego rodzaju umowy piśmienne podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w art. 88 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu.

2.

Wykaz

dróg w gminie Wielkie Hajduki

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 28 kwietnia 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Na wierzchni	Uwagi
Dyrekcyjna	nr 1	0.142	7.25	bruk	
Damrota	nr 2	0.190	8.65	szuter bez podkł.	
Długa	nr 3	0.770	6.27	asfalt i gruntowa	
Dąbrowskiego	nr 4	0.065	5.35	szuter	
Graniczna	nr 5	0.580	4.75	szuter bez podkł.	
Hutnicza	nr 6	0.250	6.00	bruk	
Chopina	nr 7	0.050	7.25	szuter	
Jagielońska	nr 8	0.120	7.00	bruk	
Joanny	nr 9	0 700	6.90	szuter bez podkł.	
Jana Sobieskiego	nr 10	0.405	6.25	„ „ „	
Krótka	nr 11	0.035	7.50	„ „ „	
Kalina	nr 12	1.230	7.80	bruk, szuter	
Kol. Dworcowa	nr 13	0.360	7.25	bruk	
Kopernika	nr 14	0.100	7.30	szuter bez podkł.	
Król. Hucka obecnie Chorzowska	nr 15	0.820	8.50	bruk	
Kraszewskiego	nr 16	0.028	7.00	szuter	
Kościelna	nr 17	0.790	7.80	bruk, szuter	
Konopnickiej	nr 18	0.225	7.00	szuter	
Kościuszki	nr 19	0.570	7.75	asfalt i szuter	
Kochanowskiego	nr 20	0 050	8.00	bruk	
Francuska	nr 21	0.070	6.25	szuter	
Ks. Wajdy	nr 22	0.055	5.00	„	
Ligonia	nr 23	0.140	7.40	asfalt	
Leśna	nr 24	0.320	6.80	bruk i grunt	
Mickiewicza	nr 25	0.220	7.75	szuter	
Moniuszki	nr 26	0.200	6.40	bruk	
Matejki	nr 27	0.100	8.00	szuter	
Miarki	nr 28	0.115	7.30	„	
Ogrodowa	nr 29	0.040	5.00	grunt	
Polna	nr 30	0.050	6.50	„	
Paderewskiego	nr 31	0.110	7.30	szuter	

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Na wierzchni	Uwagi
Piastowska	nr 32	0.060	6.00	grunt	
Poniatowskiego	nr 33	0.130	7.75	szuter	
Pocztowa	nr 34	0.078	7.00	bruk	
Rawy	nr 35	0.120	6.25	asfalt	
Ratuszowa	nr 36	0.270	7.00	bruk	
Redena obec. Wigury	nr 37	0.140	6.40	asfalt	
Św. Barbary	nr 38	0.130	6.50	bruk	
Św. Floriana	nr 39	0.145	7.75	"	
Św. Jadwigi	nr 40	0.413	8.75	gruntowa	
Stelmacha	nr 41	0.130	6.20	asfalt	
Słowackiego	nr 42	0.104	7.50	szuter	
Szpitalna	nr 43	0.475	6.50	bruk	
Sienkiewicza	nr 44	0.215	8.00	"	
16-go Lipca	nr 45	0.735	8.00	"	
3-go Maja	nr 46	0.215	7.85	szuter	
Wolności	nr 47	0.405	7.00	asfalt	
Zwycięstwa	nr 49	0.090	7.75	szuter	
Kolejowa obec. nazwa części ul. Lompy	nr 50	1.575	7.00	bruk	
Hajducka	nr 51	0.650	7.50	szuter	
	Razem:	14.980			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego
(—) Dypl. Inż. Lissak.

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Wielkich Hajdukach z dnia 28 kwietnia 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński
(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 14 stycznia 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

KOMUNIKAT

3.

W ramach zimowej pomocy bezrobotnym Wojewódzki Wydział Wykonawczy łącznie z Wojewódzkim Komitetem Pomocy Dzieciom i Młodzieży przystąpił do zorganizowania i przeprowadzenia akcji pomocy Dzieciom i Młodzieży.

Akcja ta ma na celu zwiększenie dożywiania niemowląt, dzieci przed szkolnych i poza szkolnej młodzieży oraz zaopatrzenie w odzież i obuwie młodzieży szkolnej.

Fundusze na ten cel mają być częściowo dostarczane przez społeczeństwo w drodze publicznej zbiórki pieniężnej.

Zbiórka taka będzie przeprowadzona na całym terenie Województwa Śląskiego w dniu 2 lutego 1937 r.

Zbiórka na pomoc dzieciom i młodzieży ma wyjątkowy charakter. Losem naszej młodzieży winno się zająć całe społeczeństwo. Od ofiarności społeczeństwa zależy bowiem zaspokojenie najniezbędniejszych potrzeb młodzieży. Ani jedno dziecko nie może zostać głodne, bez odzieży i obuwia.

Każdy złożony grosz przyniesie ulgę dzieciom i młodzieży.

Ratujmy od zimna i głodu!

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 6.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 6. lutego 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polski Nr 24, poz. 37).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc luty 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 groszy.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie
Ministra Skarbu

z dnia 16 stycznia 1937 r.

o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1937 r.

(Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53).

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 248) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadzwyczajną daninę majątkową obliczają w I grupie kontyngentowej — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunty, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych — urzędy skarbowe, właściwe dla obliczania progresji w państwowym podatku gruntowym.

§ 2.

Kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczone na 1937 rok, płatne są w następujących terminach:

a) w terminie do dnia 30 kwietnia 1937 r. włącznie — od płatników podatku gruntowego

opłacających w 1937 r. państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł do 60 zł rocznie bez degresji — zaliczka w wysokości 12½% podatku gruntowego bez degresji, zaś od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1937 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie bez progresji — zaliczka w wysokości 24½% państwowego podatku gruntowego bez progresji, oraz

b) w terminie do dnia 30 listopada 1937 r. włącznie tak od jednych jak i od drugich płatników — różnica między ostateczną kwotą daniny, obliczoną na 1937 r., a uiszczoną przedtem zaliczką.

§ 3.

1. O wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej zawiadamia się płatników przez doręczenie im nakazów zapłaty według ustalonych wzorów.

2. Nakazy zapłaty doręcza się płatnikom w terminie do dnia 15 listopada 1937 r. włącznie.

3. W razie doręczenia nakazów zapłaty po terminach, wyznaczonych w ust. 2, kwota nadzwyczajnej daniny majątkowej jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

4. O wysokości zaliczki, płatnej w myśl § 2 lit. a), zawiadamia się płatników pisemnie. Zawiadomienia doręcza się w terminie do dnia 15 kwietnia 1937 r. włącznie. W razie doręczenia zawiadomienia po 15 kwietnia 1937 r. zaliczka jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4.

1. Od nakazów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową służy płatnikom prawo odwołania się w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty. W odwołaniu jednak można podnosić jedynie zarzuty co do braku obowiązku uiszczania nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2. Odwołania, w których płatnik, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, zaskarża tylko podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3. Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, pociągają za sobą z urzędu zmianę wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej.

4. O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 3 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

5. Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 5.

1. Odwołania wnosić należy do tej władzy skarbowej, która wydała nakaz zapłaty; rozstrzyga je władza skarbowa bezpośrednio wyższej instancji.

2. Odwołania wniesione po terminie oraz odwołania o których mowa w § 4 ust. 2, pozostawia bez rozpatrzenia władza skarbowa, do której wpłynęło odwołanie.

3. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do darowania skutków przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, uzasadnionych przez płatnika.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

3.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego p. Mgr Grzbieli z Wielkich Hajduk udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 3-go do 20-go lutego 1937 r. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Trójcy.

Świętochłowice, dnia 30 stycznia 1937 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Ogłoszenie.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że wobec niewniesienia sprzeciwów przeciwko planowi zabudowania b. gm. Brzozowice w terminie zawitym, tj. w czasokresie od 18. 8. do 18. 9. 1902r. Zarząd tut. gminy plan ten formalnie ustalił na podstawie § 8 ustawy o założeniu i zmianie ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich z dnia 2. VII. 1875r.

Równocześnie podaję do publicznej wiadomości, że wyżej wymieniony plan wyłożony jest do wglądu publicznego w tut. Urzędzie gminnym, pokój Nr 5 w czasie od 8-go lutego do 8-go marca 1937 r. włącznie.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek

5.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do poboru podatku gruntowego w gminie Świętochłowice na rok 1937.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 11 stycznia 1937. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach dnia 21. stycznia 1937r. L. dz. Sm. 133, pobierać będzie tut. gmina w roku 1937 komunalny podatek gruntowy w wysokości 50% w formie podatku do państwowego podatku gruntowego.

Świętochłowice, dnia 27 stycznia 1937 r.

Naczelnik gminy

wz.

(—) Hornik

Ławnik

6.

Ogłoszenie.

Za wszelkie długi mej żony Marii Dyrbusiowej z Świętochłowic nie odpowiadam.

Świętochłowice, dnia 1 lutego 1937 r.

Dyrbuś Teodor.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 7.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 13. lutego 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

T r e ś ć:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 5

z dnia 26 stycznia 1937 r.

o dostarczaniu pracy żołnierzom, zwalnianym do rezerwy.

(Pers. 1201—20).

(Dz. U. Min. Spraw Wewn. № 2, poz. 12).

W ostatnich czasach napływa do Ministerstwa Spraw Wojskowych dużo podań rezerwistów, którzy utracili pracę wskutek powołania ich do służby wojskowej i po odbyciu powinności, pomimo zgłoszenia się z powrotem do pracy w ustawowym terminie, nie zostali przyjęci na poprzednie stanowiska.

Aczkolwiek petycje rezerwistów przy bliższym badaniu przeważnie nie mają ustawowego uzasadnienia obowiązkowego przyjęcia ich do pracy, tym niemniej sam fakt, że zostali oni pozbawieni pracy właśnie na skutek powołania ich do służby wojskowej, stwarza moralny obowiązek zajęcia się ich losem i przychylnego potraktowania złożonego przez nich podania.

Ten obowiązek wypływa również z ducha art. 68 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr 60, poz. 455), który mimo zastrzeżeń, ustanawia jednak zasadę, że obywatel nie powinien tracić pracy z powodu powołania go do służby wojskowej.

Poza kategorią żołnierzy-rezerwistów, co do których istnieje bądź to ustawowy, bądź to moralny obowiązek dania im pracy w tym samym resorcie po powrocie z wojska, istnieje jeszcze duża część żołnierzy, kończących służbę wojskową bez widoków dalszej egzystencji i ustawowego poparcia w uzyskaniu pracy.

Przypominając więc zasadę, wyrażoną w punkcie 3 okólnika Nr 50 z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 17, poz. 117), w myśl której do służby winni być poza kobietami przyjmowani tylko kandydaci wykazujący się odbyciem służby wojskowej lub pracą niepodległościową — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. nadto o wykorzystywanie wszelkich możliwości dla dania wysłużonym żołnierzom, zwalnianym do rezerwy, zatrudnienia, mającego charakter pracy stałej, a w braku takiego — czasowej.

Powyższe zarządza się na podstawie okólnika Prezydium Rady Ministrów Nr 72 z dnia 23 grudnia 1936 r.

(—) Kawecki
Podsekretarz Stanu.

2.

Pismo okólne

z dnia 25 stycznia 1937 r.

o zwalnaniu od opłat osób, ubiegających się o pracę lub wnoszących skargi na działalność urzędów.

(Nr GB. 48—126—2).

(Dz. U. Min. Spraw Wewn. nr 2).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone zarządzenie Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1936 r. Nr 118-571 w sprawie zwalniania od opłat osób, ubiegających się o pracę i zapomogi lub wnoszących skargi na działalność urzędów i urzędników.

(—) Kawecki
Podsekretarz Stanu.

Okólnik Nr 71.

Do urzędów administracji rządowej wpływa wiele próśb o pracę i zapomogi. Niektóre urzędy obciążają osoby wnoszące takie prośby kosztami związanymi z ich załatwieniem w szczególności także opłatami za doręczanie odpowiedzi. Postępowanie takie nie może mieć miejsca w stosunku do osób pozostających bez środków do życia. Osoby te powinny być zwalniane od ponoszenia wspomnianych kosztów zgodnie z obowiązującemi w tej mierze przepisami (art. 107 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 — w postępowaniu opartym na tym rozporządzeniu.

Również nie może mieć miejsca pociąganie osób wnoszących uzasadnione skargi i zażalenia na działalność urzędów i urzędników, do ponoszenia kosztów postępowania. Załatwianie tego rodzaju skarg i zażaleń leży przede wszystkim w interesie publicznym. Stąd koszty postępowania w szczególności również koszty doręczania pism związanych z załatwieniem nie ma ponosić wnoszący, lecz władza względnie osoby winne wykroczeń służbowych (§ 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 790).

Proszę Pana Ministra o przypomnienie podległym władzom i urzędom obowiązujących w powyższych materiach przepisów i zlecenie przestrzegania omówionych zasad.

(—) Sławoj Składkowski
Prezes Rady Ministrów.

3.

Dodatek I

do statutu gminy Brzozowice-Kamień z dnia 7-go lipca 1936 r. o samoistnym podatku komunalnym od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych.

Na podstawie rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 6-go października 1936 r. o podatku komunalnym od publicznego wyświetlenia filmów (Dz. U. Śl. Nr. 21, poz. 34) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 22-go grudnia 1936 r. wydaje się do powyższego statutu następujący I. Dodarek.

§ 1.

§ 7 statutu otrzymuje następujące brzmienie:

Podatek od publicznego wyświetlania filmów pobierany będzie w wysokości maksymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6. października 1936 r. (Dz. U. Śl. nr. 21, poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilości 12), oznaczonych do dnia 1. listopada 1936 r. przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stampilą „średnio metrażowy, temat polski", jeżeli będą wyświetlane łącznie z filmami bez stampili „temat polski", powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku, która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stapilą „film dubbingowany w Polsce", do którego zastosowano zniżki z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

§ 2.

Dodatek wchodzi w życie z dniem z dniem 7. X. 1936 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 22. grudnia 1936 r.

Zarząd gminy

(—) Lelonek (—) Krauza

Rada gminna

(—) Wydera (—) Tomala (—) Łapok (—) Złotoś
(—) Kempiński.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 69.

Uchwała.

I. dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień w sprawie poboru samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia

Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. IV. 1933 r. (Dz. U. Śl. nr. 9, poz. 16) i uzupełnionej rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 6. X. 1936 r. w przedmiocie podatku komunalnego od publicznego wyświetlania filmów (Dz. U. Śl. nr. 21, poz. 34).

Świętochłowice, dnia 13 stycznia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja (—) Brzózka.

Za godność:

Świętochłowice, dnia 14 stycznia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć) zp.

(—) Siwy.

4.

Inspektor Pracy
49 Obwodu
L. 3a.

Chorzów, dnia 5 lutego 1937 r.

Powtarzające się zatargi powodujące niejednokrotnie przerwy w pracy i zakłócenie spokoju publicznego, a wynikłe skutkiem nieprzestrzegania obowiązujących przepisów i ustaw o przedstawicielstwie robotniczym, o czasie pracy i stawkach płacy, zmuszają mnie do przypomnienia P.P. prowadzącym przedsiębiorstwa o obowiązku przestrzegania wyżej wymienionych przepisów.

Zatargi wynikłe skutkiem dalszego nieprzestrzegania wyżej wymienionych przepisów na terenie Inspekcji Pracy 49 będą karane.

Inspektor Pracy 49 Obwodu

(—) M. Franke.

5.

Obwieszczenie.

Na podstawie przepisów sanitarno-porządkowych z dnia 3 marca 1936 r. § 3 ustęp 2 wyznacza się do składania gruzu, rumowisk, popiołu, śmieci, śniegu i tp. miejsce za ulicą Miarki przy hałdzie dawniejszej huty „Rozamunda".

Nowy Bytom, dnia 3 lutego 1937 r.

Zarząd Gminny

(—) Basista

Naczelnik Gminy.

KOMUNIKAT

6.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 9. 2. 1937 r., zatwierdzono uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie sprzedaży parceli katolickiej parafii i statut gminy Chropaczów w sprawie poboru podatku od zabaw. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu za rok 1935/36 gminy i okręgu urzędowego w Chropaczowie. Następnie uchwalono budżet na rok administracyjny 1937/38

w rozchodach budżetu zwyczajnego	982 415.—zł
w rozchodach budżetu nadzwyczajnego	400 135.—zł
razem w rozchodach	1 382 550.—zł
w dochodach budżetu zwyczajnego	1 080 850.—zł
w „ budżetu nadzwyczajnego	301 700.—zł
razem w dochodach	1 382 550.—zł

Budżet Szpitala Powiatowego:

razem w rozchodach i dochodach 142 500.—zł

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 8.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 20 lutego 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 6 lutego 1937 r.

(Dz. Ustaw R. P. nr 9, pozycja 71)

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1937.

Na podstawie art. 215 § 1, art. 146 § 1 i art. 97 § 5 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. nr 14, poz. 134) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wyznaczony w art. 69 ordynacji podatkowej termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego dla osób fizycznych i spadków wakujących (nie objętych), prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 81 tejże ordynacji, przesuwa się w roku podatkowym 1937 na dzień 1 kwietnia 1937 r.

§ 2.

Termin płatności przedpłaty, przewidziany w § 82 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. nr 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1 przesuwa się na dzień 1 kwietnia 1937 r.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

E. Kwiatkowski

2.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu

z dnia 7 stycznia 1937 r. L. D. V. 25588|2|36

(Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. nr 7 poz. 40)

w sprawie oceny przy wymiarze podatku dochodowego wydatków na obron‹ przeciwlotniczą.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych

Wobec nasuwających się przy wymiarze podatku dochodowego wątpliwości co do oceny wydatków na cele obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Ministerstwo Skarbu poleca stosować w postępowaniu wymiarowym następujące zasady:

Wydatki na zakup sprzętu i materiałów obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej tudzież inne wydatki, mające na celu przystosowanie przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych do wymagań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, — należy uważać za potrącalne z dochodu koszty osiągania i zabezpieczenia przychodów.

Wydatki na dostosowanie budynków do wyżej określonych celów należy również potrącać z dochodu zgodnie z § 29 p. 4-e rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. nr 40 poz. 301 z 1936 r.)

W stosunku do wydatków, w wyniku w których powstają obiekty inwestycyjne w rozumieniu art. 8 p. 1. ustawy o podatku dochodowym, służące celom obrony przeciwlotniczej lub przeciwgazowej, ustala się zasadę, że okres zużycia tych obiektów nie przekracza lat 5. Wydatki te będą więc mogły być potrącane z dochodu jednorazowo zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym.

Jeżeli jednak z natury i przeznaczenia tych obiektów wynika, iż użytkowanie ich będzie długotrwałe i znacznie przekraczające 5-letni okres, wówczas potrącenie z dochodu wydatków inwestycyjnych nastąpić winno w drodze normalnych odpisów amortizacyjnych.

Natomiast ofiary i składki na rzecz obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej nie mogą być uważane za koszty osiągania dochodu i winny być włączane do dochodu podatkowego.

W przypadkach wątpliwych płatnik winien na żądanie władzy wymiarowej przedstawić zaświadczenie właściwej instytucji, powołanej do organizowania obrony przeciwlotniczej, stwierdzające, iż nabyte bądź wykonane przedmioty i urządzenia, których koszty mają być uznane za potrącalne na podstawie niniejszego okólnika, istotnie służą i czynią wymaganiom obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Podsekretarz Stanu:

(—) F. Świtalski.

3.

Przepisy sanitarno-porządkowe

gminy Brzozowice-Kamień.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) wydaje się dla gminy Brzozowice-Kamień za zgodą Rady gminnej, wyrażoną uchwałą z dnia 8-go lutego 1937 r. następujące przepisy sanitarno porządkowe:

§ 1.

Miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane w obrębie zwartej miejscowości gminy Brzozowice-Kamień powinny być stale utrzymane w porządku i czystości stosownie do postanowień wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

§ 2.

1. Utrzymanie porządku i czystości w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (zarządców domów, dozorców, zastępców, gospodarzy).

2. Fizyczni i prawni właściciele nieruchomości zamieszkali wzgl. mający swe siedziby poza gminą Brzozowice-Kamień, obowiązani są powierzyć mieszkańcowi gminy zastępstwo, oraz udzielić pełnomocnictwa do wykonania wszelkich zarządzeń, wydanych przez władze w celu utrzymania porządku i czystości. Powierzenie tych czynności powinni oni zgłosić na piśmie lub do protokółu w ciągu jednego tygodnia zarządowi gminy.

§ 3.

1. W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany, z ruchomą pokrywą

b) ustęp

c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp.

2. Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych; nieczystości płynne należy w nieruchomościach nieskanalizowanych wylewać do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych, a w braku takich urządzeń w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

3. Śmieci i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do $^{2}/_{3}$ pojemności i jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscach, które są na nie przewidziane. Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych, wyraźnie oznaczonych „wóz do śmieci". Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywności.

4. Śmieci i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej, a mianowicie w godzinach od 21-ej do 7-ej rano.

§ 4.

1. Zabrania się:

a) zanieczyszczanie miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców,

b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach, służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych,

c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien lub balkonów,

d) trzepania odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach, oraz poza godzinami oznaczonymi przez zarząd gminy.

2. Trzepanie odzieży, pościeli itp. zakazane jest w czasie od godziny 13-ej do 15-ej i od 21-ej do 8-mej rana.

§ 5.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny itp.) i gnojowiska powinny być urządzane w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, wyziewy zaś — powietrza.

§ 6.

Poza tym obowiązuje statut w sprawie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Brzozowice-Kamień z dnia 30-go września 1933 r. (Gazeta Powiatowa nr 2|1934 r.)

§ 7.

Winni naruszenia niniejszych przepisów ponoszą odpowiedzialność w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu. (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198).

§ 8.

Niniejsze przepisy obowiązują z dniem ogłoszenia ich w gazecie powiatowej.

Brzozowice-Kamień, dnia 8 lutego 1937 r.

Naczelnik gminy.

(—) Lelonek.

4.

Obwieszczenie.

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszym podaje się do publicznej wiadomości, że Zofia Gruszkowa, zamieszkała w Chorzowie III, ul. Prez. Narutowicza 10, zamierza zabudować teren, położony przy szosie Chorzów-Bytom obok wieży wodnej i stawiła wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tut. Urzędzie gminnym, pokój nr 11, w czasie od 16. lutego 1937 r. do 8. marca 1937 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 8. marca br. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 13. lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 9.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 27 lutego 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 8

z dnia 27 stycznia 1937 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 3, poz. 25)

o przestępstwach urzędniczych.

Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że władze, urzędy i instytucje państwowe w wielu wypadkach nie przestrzegają obowiązku wynikającego z art. 242 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. nr 83, poz. 725), t. j. obowiązku zawiadamiania prokuratora o każdym wypadku popełnienia przez podległych funkcjonarjuszów państwowych przestępstwa ściganego z urzędu, o których otrzymały wiadomość. Obowiązek ten ustalają również przepisy służbowe lub dyscyplinarne, a jego niedopełnienie stanowi nie tylko naruszenie obowiązków służbowych, lecz również przestępstwo z art. 286 kodeksu karnego, które osłabiając należytą represję karną, może się przyczynić do szerzenia przestępstw urzędniczych.

Wobec tego zarządzam, by władze (urzędy, instytucje) tak podległej mi administracji rządowej jak i samorządowej, dowiedziawszy się o popełnieniu przez funkcjonarjusza państwowego lub samorządowego przestępstwa, ściganego z urzędu, w ciągu 24 godzin po wstępnym zbadaniu sprawy zawiadamiały o nim prokuratora, niezależnie od dochodzeń dyscyplinarnych, przy czym ocena istoty wypadku i istniejących dowodów zależy w postępowaniu sądowym wyłącznie od prokuratora, władze zaś mają obowiązek zapewnienia prokuratorom rzeczywistej współpracy przy ściganiu przestępstw urzędniczych. Zwracam przy tym uwagę podległym władzom (urzędom, instytucjom), że niedopełnienie obowiązku z art. 242 k. p. k. stanowi przestępstwo, zagrożone surową karą w art. 286 kodeksu karnego.

Jednocześnie zaznaczam, że czuwanie nad ścisłym przestrzeganiem niniejszego zarządzenia w zakresie samorządu terytorialnego należy przede wszystkim do przełożonych gmin, przewodniczących wydziałów powiatowych i starostów krajowych oraz właściwych władz nadzorczych.

(—) Sławoj Składkowski
Minister.

2.

Odpis!

Statut

gminy Chropaczów

z dnia 21 grudnia 1936 r.

o samoistnym podatku komunalnym od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim, w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego

z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 9, poz. 16) oraz § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 21, poz. 34) o podatku komunalnym od publicznego wyświetlania filmów, wprowadza się za zgodą Rady Gminnej na rzecz gminy Chropaczów podatek od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk,

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają wszystkie w obrębie gminy Chropaczów publicznie urządzane rozrywki, zabawy i widowiska.

Jako publiczne uważa się w rozumieniu niniejszego statutu rozrywki, zabawy i widowiska, które odbywają się w lokalu koncesjonowanym.

Lokale stowarzyszeń i związków nie są pomieszczeniami prywatnymi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 2.

Od podatku wolne są:

1) rozrywki, zabawy i widowiska urządzane:

a) wyłącznie dla żołnierzy,

b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,

2) przedstawienia amatorskie (teatry ludowe),

3) amatorskie zawody sportowe z wyjątkiem zawodów konnych.

Amatorskimi zawodami sportowymi w rozumieniu niniejszego statutu są zawody, w których uczestniczą osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tym nie otrzymują żadnych nagród pieniężnych. Zawody, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie są zawodami amatorskimi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 3.

Gdy udział w urządzanej zabawie, rozrywce lub widowisku zależy od wykupna biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się we formie podatku biletowego, gdy udział ten dostępny jest bez jakiegokolwiek dowodu opłaty, wymierza się podatek ryczałtowy. W miejsce podatku biletowego Urząd Gminny może wymierzyć podatek ryczałtowy.

§ 4.

Podatek biletowy oblicza się według ilości i ceny sprzedanych biletów wstępu. Od biletów wydanych bezpłatnie Urząd Gminny może na wniosek stron nie pobierać podatku, o ile oznaczono te bilety jako bezpłatne i udowodniono Urzędowi Gminnemu bezpłatne ich wydanie.

Za zapłatą uważa się ogólną sumę opłat, żądanych za udział w danym urządzeniu, a więc także opłatę za program, o ile urządzenie uzależniono od wykupu takiego programu.

§ 5.

Każdy uczestnik zabawy powinien wykupić osobny bilet wstępu na każdą zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne. Bilet wolnego wstępu może opiewać najwyżej na dwie osoby. Za uczestników zabawy, rozrywki i widowiska publicznego uważa się wszystkich obecnych na tej zabawie z wyjątkiem osób zawodowo tam zajętych.

§ 6.

Podatek biletowy wynosi od każdego pojedyńczego biletu wstępu na wszelkie zabawy publiczne i rozrywki z wyjątkiem przedstawień kinematograficznych:

a) przy wstępie		do 0,50 zł . .	5%
b) „	„	od 0,51 zł do 1,— zł . .	10%
c) „	„	od 1,01 zł do 1,60 zł . .	15%
d) „	„	ponad 1,60 zł	20%

§ 7.

Podatek od publicznego wyświetlania filmów pobierany będzie w wysokości do maksymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 21, poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilość 12) oznaczonych do dnia 1 listopada 1936 r. przez Ministerstwo Spraw Wewn. stampilą „średnio metrażowy, temat polski", jeżeli będą wyświetlane łącznie z filmami bez stampili „temat polski", powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku, która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stampilą „film dubbingowany w Polsce", do którego zastosowano zniżki z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

§ 8.

Przedmiot opodatkowania należy zgłosić w Urzędzie gminnym na trzy dni przed jego urządzeniem. Na dowód uskutecznionego zgłoszenia Urząd Gminny wydaje stosowne poświadczenie.

Obowiązek zgłoszenia przedmiotu opodatkowania dotyczy zarówno urządzającego zabawę jak i właściciela lokalu lub placu użytego na urządzenie. Dla szeregu urządzeń przedsiębranych przez jedną i tę samą osobę Urząd Gminny może uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

§ 9.

Przy zgłaszaniu przedmiotu opodatkowania powinien przedsiębiorca przedłożyć Urzędowi Gminnemu bilety wstępu do ostemplowania. Bilety powinne wykazywać: numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa, czas, miejsce i rodzaj urządzenia zamierzonego, cenę ewentl. bezpłatność.

Urząd Gminny może przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania zażądać zabezpieczenie należności podatkowej do wysokości przypuszczalnego wymiaru podatku.

Urząd Gminny może nakazać wyłącznie używanie kart względnie biletów urzędowo sporządzonych. Bilety te wyda Urząd gminny zainteresowanym za zwrotem kosztów własnych.

§ 10.

Przedsiębiorca zezwoli na wstęp na urządzoną zabawę wzgl. widowisko tylko po okazaniu i równoczesnym odwartościowaniu biletów ostemplowanych przez Urząd gminny. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zabawy wzgl. rozrywki i widowiska celem okazania ich na żądanie upoważnionego do tego funkcjonariusza Urzędu Gminnego.

§ 11.

Urządzający zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne jest obowiązany prowadzić codziennie spis wydanych kart względnie biletów wstępu według wzoru przewidzianego przez Urząd gminny. Spis ten może Urząd gminny każdego czasu zbadać przez wglądnięcie do ksiąg handlowych. Obowiązany do płacenia podatku winien udzielić informacji, jakiej Urząd gminny przy wykonywaniu kontroli podatku zażąda. Jeżeli ze spisu nie da się stwierdzić liczby i rodzaju wydanych kart wstępu, podatek oblicza się na podstawie wszystkich istniejących miejsc.

Jeżeli obecność na przedstawieniu nie została dla wszystkich uczestników uzależniona od obowiązku wykupienia biletów wstępu, Urząd gminny obok podatku biletowego wymierzy stosowny podatek ryczałtowy.

§ 12.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Należy ją uiścić upoważnionemu do odbioru pieniędzy funkcjonariuszowi gminnemu zaraz po ukończeniu zabawy lub widowiska i po obliczeniu przez niego należności.

§ 13.

Urząd gminny może nałożyć podatek w formie ryczałtu, jeżeli uczestnicy pewnego urządzenia nie płacą wstępnego.

§ 14.

Podatek ryczałtowy wynosi:

a) od każdego instrumentu do mechanicznego oddania produkcji muzycznej lub deklamatorskiej za każdy miesiąc 5,—. Od tej opłaty wyłączone są radio-odbiorniki,

b) od zabaw w salonach do tańców, w barach, kabaretach oraz za występy śpiewackie lub deklamatorskie 10,— zł dziennie.

c) za przedstawienia w teatrzyku rozmaitości, za przedstawienia gimnastyczne (mocowanie się), ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy, tancerek, kuglarzy, czarodziejów, hipnotyzerów, odgadywaczy myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras, oraz anomarlnych ludzi i zwierząt itd. pod gołem niebem, w namiotach lub w własnych pomieszczeniach po 3,— zł dziennie,

d) za utrzymanie budy do jazdy konnej, od każdego koła szczęścia i innych osobnych gier szczęścia, od teatru marionetek i małp, budy z pokazami, panoramy, gabinetów z woskowymi figurami, menażerii, przyrządu dla wypróbowania siły cielesnej i zręczności oraz innego przedsięwzięcia odbywającego się na jarmarkach i kiermaszach dziennie 1,50 zł,

e) od strzelnic dziennie 1,00 zł,

f) od budy do rzucania kostkami za każdy kubek 0,50 zł dziennie,

g) za utrzymywanie karuzeli wszelkiego rodzaju poruszanej siłą ludzką dziennie 1,— zł, siłą motorową dziennie 3,— zł,

h) od każdej huśtawki, łódki itp. 0,15 zł dziennie.

§ 15.

Od produkcji muzycznej w zakładach gastronomicznych, namiotach itp., gdy ilość grających nie przekracza liczby 3, pobiera się podatek w wysokości 0,50 zł za jeden dzień i jednego grającego, zaś powyżej trzech współgrających od każdego grającego 1,— zł dziennie.

§ 16.

Podatek ryczałtowy od urządzanych zabaw tanecznych pobierany będzie w wysokości 10,— zł.

Podatek wymierza się od każdej zabawy z osobna. Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek za każdy dzień z osobna.

§ 17.

Podatek ryczałtowy uiszcza się przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania.

§ 18.

Urząd gminny jest upoważniony do wykonywania kontroli w lokalach, w których urządza się zabawy, rozrywki i widowiska publiczne przez upoważnionych do tego urzędników.

§ 19.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w art. 38 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr 10 poz. 47). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 20.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach (opłatach) państwowych.

§ 21.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350.—zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Urząd Gminny.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą dotyczasowy statut wraz z wszystkimi wprowadzonymi do niego dodatkami.

Chropaczów, dnia 21 grudnia 1936 r.

Rada Gminna:

(—) Paweł Duda (—) Emanuel Rymiorz

(pieczęć)

Zarząd Gminy:

(—) J. Przybyła (—) Antoni Dymek.

Uwierzytelniony odpis.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 131.

Uchwała.

Statut gminy Chropaczów z dnia 21 grudnia 1936 r. o poborze samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16) i uzupełnionej rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 6 X. 1936 r. w przedmiocie podatku komunalnego od publicznego wyświetlania filmów (Dz. U. Śl. Nr 21, poz. 34) z tym, że statut wchodzi w życie z dniem 7 października 1936 r.

Świętochłowice, dnia 9 lutego 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Mgr Pietrański, Sieja, Szymonek, Sobel, Tkocz,

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 11 lutego 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć) z p.

(—) Siwy.

Ogłoszono na tablicy urzędowej.

Chropaczów, dnia 20 lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Przybyła.

3.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. II. 1937 r., przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 17. II. 1937 r. L. dz. Sm. 198, pobierać będzie tutejsza Gmina na rok 1937/38 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokosci 50% od zasadniczego państwowego podatku gruntowego.

Łagiewniki, dnia 19. lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/40

Ogłoszenie.

Na podstawie § 348/rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. (Dz. U. R. P. nr 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) podaje się do wiadomości publicznej że w Orzegowie przy ul. Dworcowej nr 3, w zagrodzie Niesłonego Karola należy cholerę drobiu uważać za wygasłą.

Za Starostę

(—) Niedoba

Powiatowy Lekarz wet.

w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 10.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 6 marca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 lutego 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr 47, poz. 66).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc marzec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 29 stycznia 1937 r.

o przekazywaniu składek za pracowników umysłowych i łączeniu uprawnień emerytalnych.

Na podstawie art. 120 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347), w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855), zarządza się co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1.

1. Rozporządzenie niniejsze normuje wzajemne przekazywanie składek oraz zasady nabywania uprawnień emerytalnych na podstawie przekazywanych składek w razie przejścia pracownika umysłowego:

a) z zatrudnienia, w czasie którego podlegał on obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego w myśl rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, do zatrudnienia, po-

wodującego wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6 przytoczonego rozporządzenia i odwrotnie — w razie przejścia z zatrudnienia, powodującego wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego, do zatrudnienia, na podstawie którego pracownik podlega obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego w myśl rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych;

b) z jednego zatrudnienia, które w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych uzasadniało wyłączenie pracownika z obowiązku ubezpieczenia powszechnego do innego takiego zatrudnienia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym użyto określenia „rozporządzenie o ubezpieczeniu pracowników umysłowych" należy przez nie rozumieć rozporządzenie Prezydenta Rzczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującym.

3. W dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

1) osoby, u których powstaną warunki, uzasadniające zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia powszechnego z powodu objęcia ich uprawnieniami emerytalnemi instytucyj, przedsiębiorstw i zakładów, wymienionych w art. 5 ust. 1 punkty 4 — 6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych — określane będą jako „przechodzące do ubezpieczenia zastępczego";

2) osoby, objęte uprawnieniami emerytalnemi wskazanych powyżej instytucyj, przedsiębiorstw i zakładów, u których powstaną warunki, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia powszechnego — określane będą jako „przechodzące do ubezpieczenia powszechnego";

3) instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, uprawnione w myśl. art. 5 ust. 1 punkty 4—6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych do zabezpieczenia swym pracownikom umysłowym uprawnień emerytalnych we własnym zakresie zamiast w ubezpieczeniu powszechnym — określane będą w skróceniu jako „instytucje zastępcze".

§ 2.

Przekazywanie składek przez Skarb Państwa i Skarbowi Państwa, jak również przekazywanie składek przez Państwowy Zakład Emerytalny i Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, regulują oddzielne przepisy.

II. Przekazywanie składek.

§ 3.

1. Zakład ubezpieczeń Społecznych przekazuje składki instytucji zastępczej, jeżeli pracownik umysłowy, który był ostatnio ubezpieczony w Zakładzie, przejdzie do ubezpieczenia zastępczego.

2. Instytucja zastępcza przekazuje składki Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub innej instytucji zastępczej, jeżeli pracownik umysłowy przechodzi z ubezpieczenia zastępczego w tej instytucji do ubezpieczenia powszechnego lub do ubezpieczenia zastępczego w innej instytucji zastępczej.

§ 4.

1. Przekazanie składek następuje, z zastrzeżeniem ust. (3), jeżeli okoliczności, wskazane w § 3, zajdą w ciągu 18 miesięcy od chwili ustania warunków, uzasadniających obowiązek ubezpieczenia powszechnego bądź zwolnienie od tego obowiązku; w razie dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia lub podtrzymywania nabytych uprawnień po ustaniu powyższych warunków, okres 18 miesięcy liczy się od chwili zaprzestania dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia lub podtrzymywania nabytych uprawnień.

2. Do okresu 18-miesięcznego oraz do przerw wskazanych w ust. (4) nie wlicza się:

1) czasu otrzymywania przez pracownika renty (zaopatrzenia emerytalnego),

2) czasu sprawowania mandatu poselskiego i senatorskiego, czasu służby wojskowej i ćwiczeń wojskowych, niewoli, internowania oraz czasu tymczasowego aresztowania,

3) czasu, w ciągu którego niemożliwe było uzyskanie zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienie od tego obowiązku, z powodu działań wojennych prowadzonych na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania pracownika,

4) czasu udowodnionej choroby, uniemożliwiającej objęcie bądź wykonywanie zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienie od tego obowiązku, jeżeli pracownik nie otrzymuje wynagrodzenia od pracodawcy ani nie służy mu prawo do wynagrodzenia,

5) czasu pozostawania bez zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia lub zwolnienie od tego obowiązku, z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, pod warunkiem, iż pracownik rejestrował się we właściwej instytucji w charakterze poszukującego pracy.

3. Jeżeli okoliczności wskazane w § 3, zajdą po upływie 18 miesięcy, jednak po okresie nie dłuższym niż 15 lat, przekazanie składek nastąpi dopiero po przebyciu przez pracownika w ubezpieczeniu powszechnym lub zastępczym albo w obu łącznie, okresów cza su,ustalonych w art. 113 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

4. Składek nie przekazuje się:

1) jeżeli przerwa trwała powyżej lat piętnastu;

2) jeżeli przerwa trwała ponad trzy lata, a wznowienie ubezpieczenia lub objęcie uprawnieniami nastąpiło dopiero po ukończeniu przez pracownika 60 lat życia;

3) jeżeli pracownik otrzymał świadczenie emerytalne od instytucji (przedsiębiorstwa lub zakładu), która byłaby obowiązana do przekazania składek (rentę, emeryturę, pensję itp. lub odpowiadające im świadczenie jednorazowe).

5. Przez odpowiadające świadczenie jednorazowe należy rozumieć tylko takie świadczenie jednorazowe, które uzależnione jest od niezdolności do wykonywania zawodu (służby), oraz zwrot składek w razie zamęścia.

6. W razie cofnięcia pracownikowi wypłaty renty (zaopatrzenia emerytalnego) przekazanie składek powinno nastąpić, jeżeli pracownik obejmie zatrudnienie w ciągu 18 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawiadomiono pracownika o cofnięciu wypłaty świadczenia. Przepisy ust 2, 3 i 4 pkt 1. mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 5.

1. Składki przekazuje się na wniosek instytucji, uprawnionej do otrzymania składek, jeżeli nastąpiły warunki, uzasadniające przekazanie składek.

2. Instytucja obowiązana jest zgłosić wniosek o przekazanie składek w ciągu 3 miesięcy od dnia zowiadomienia jej przez pracownika, w jakim czasie należał on do ubezpieczenia powszechnego lub był objęty ubezpieczeniem zastępczym.

3. Należna suma powinna być przekazana w ciągu dni 30 po zgłoszeniu umotywowanego wniosku. Jeżeli jednak przekazanie składek w powyższym terminie nie może nastąpić z powodu nieprzębycia jeszcze przez pracownika okresu czasu, wskazanego w § 4 ust. 3, lub dlatego, że pewien okres pracy nie podlega jeszcze zaliczeniu do ubezpieczenia powszechnego z powodu nieopłacenia składek przez pracodawcę (art. 112 ust. 1 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych), albo wreszcie dlatego, że toczy się jeszcze postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowo-administracyjne—przekazanie składek za odpowiednie okresy powinno nastąpić w terminie trzydziestodniowym od dnia ziszczenia się okoliczności, wskazanych w § 4 ust. 3, lub wpłaty składek przez pracodawcę, uzasadniającej zaliczenie odpowiednich okresów, albo wreszcie od dnia uprawomocnienia się wyroku (orzeczenia).

4. W razie nieprzekazania należnej sumy we właściwym terminie, dolicza się odsetki zwłoki w wysokości odsetek zwłoki, pobieranych od zaległych składek ubezpieczeniowych.

5. Równocześnie z przekazaniem należności powinno być nadesłane obliczenie jej wysokości oraz wszelkie potrzebne dane i dokumenty.

6. Do przedawnienia roszczenia o przekazanie składek stosuje się przepis art. 281 kodeksu zobowiązań.

III. Okresy, za które przekazuje się składki i wysokość przekazywanych składek.

§ 6.

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje właściwej instytucji zastępczej składki na pokrycie świadczeń emerytalnych za cały okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia, w wysokości 8% policzalnego wynagrodzenia (płac podstawowych). Jeżeli w okresie po dniu 1 stycznia 1928 r. pobierano składkę w niższej wysokości, przekazuje się składki faktycznie pobierane. Faktycznie pobrane składki przekazuje się również w odniesieniu do okresów dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia.

2. Przez okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia, należy rozumieć również czas pracy zaliczony pracownikowi na podstawie składek otrzymanych z innej instytucji.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje składki, określone w ust. (1) i (2), zmniejszone o 6%, ze składanym procentem, liczonym w okresach rocznych do dnia płatności, według każdoczesnej stopy technicznej.

§ 7.

1. Instytucje zastępcze przekazują Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub instytucji zastępczej na pokrycie świadczeń emerytalnych pracownika, z zastrzeżeniem przepisu ust. (2):

a) w razie przejścia pracownika do ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych —8% płac podstawowych, ustalonych w myśl przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, odpowiadających wynagrodzeniom policzalnym w ubezpieczeniu powszechnym za cały okres zatrudnienia pracownika w instytucji, przedsiębiorstwie lub zakładzie, w czasie którego był on zwolniony od obowiązku powszechnego ubezpieczenia emerytalnego;

b) w razie przejścia pracownika do ubezpieczenia w instytucji zastępczej — za cały okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia zastępczego, a w każdym razie za cały okres pracy w instytucji zastępczej, — faktycznie pobierane składki, policzone jednak w stosunku nie wyższym niż wynosi ostatnio składka w instytucji zastępczej, do której ma nastąpić przekazanie składek, lecz i nie mniej niż 8% płac podstawowych, ustalonych w myśl punktu a), przy czym nie stosuje się górnej granicy płac podstawowych, obowiązującej w ubezpieczeniu pracowników umysłowych, a za okresy sprzed 1 lipca 1924 r. oblicza się składkę od pierwszej płacy, otrzymanej po 1 lipca 1924 r.

2. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" przekazuje w przypadkach, określonych w ustępie poprzedzającym i zgodnie z przepisami tego ustępu, składki obliczone od uposażeń pracownika, stanowiących w myśl przepisów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

3. Dyscyplinarne zmniejszenie uprawnień emerytalnych pracownika nie ma znaczenia dla obowiązku przekazania składek.

4. Instytucja zastępcza przekazuje składki określone w ust. 1 ze składanym procentem, liczonym w okresach rocznych do dnia ich płatności według każdoczesnej stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

5. W razie otrzymania poprzednio przez instytucję zastępczą za danego pracownika składek z innej instytucji, ciąży na instytucji zastępczej obowiązek przekazania otrzymanej sumy z oprocentowaniem, określonym w ust. 4. To samo dotyczy sum wpłaconych przez pracownika celem nabycia dodatkowych uprawnień emerytalnych.

6. Przy przekazywaniu składek przez instytucję zastępczą w przypadku, gdy pracownik przeszedł do ubezpieczenia powszechnego, przepis ust. (5) dotyczy tylko tych okresów czasu, kiedy pracownik bądź podlegał obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego i był ubezpieczony, bądź nie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia powszechnego z powodu zapewnienia mu odrębnych uprawnień emerytalnych.

§ 8.

Gdy w wyniku badań techniczno-ubezpieczeniowych ośmioprocentowa składka w powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym pracowników umysłowych ulegnie podwyższeniu lub obniżeniu, wówczas w stosunku do okresów, w których obowiązywała zmieniona składka ubezpieczeniowa, nastąpi również odpowiednie podwyższenie lub obniżenie wysokości składki, określonej w § 6 ust. (1) i w § 7ust. (1).

IV. Zaliczenie okresów na podstawie przekazanych składek.

§ 9.

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zalicza pracownikowi wszystkie miesiące, za które składki zostały przekazane, na równi z ubezpieczeniem powszechnym i według zasad, normujących to ubezpieczenie.

2. Jeżeli składki przekazano po terminie (§ 5. ust. 3,) zaliczenie okresów następuje z dniem otrzymania należnej sumy.

§ 10.

1. Instytucje zastępcze, bez względu na obowiązujące odmienne przepisy, obowiązane są zaliczyć w całości okres czasu,za który otrzymały składki, do okresu, uzasadniającego w myśl przepisów danej instytucji prawo do świadczeń emerytalnych na wypadek śmierci, na wypadek niezdolności do służby (wykonywania zawodu) i na starość (okoliczności, uprawniające pracownika do otrzymania świadczeń na własną prośbę).

2. Jeżeli przepisy danej instytucji przewidują ponadto uprawnienia emerytalne na wypadek zwolnienia pracownika ze służby po przebyciu w tej instytucji określonego czasu, zaliczenie pracownikowi odpowiedniego okresu do czasu pracy, uzasadniającej prawo do tych świadczeń, odbywa się na zasadzie wewnętrznych przepisów danej instytucji. W każdym razie jednak, po przebyciu przez pracownika w danej instytucji okresu czasu uzasadniającego prawo do świadczeń w tej instytucji w przypadku zwolnienia go z pracy, instytucja zastępcza, z wyjątkiem określonym w ust. (3), powinna zaliczyć pracownikowi w całości okres czasu, za który otrzymała składki.

3. Nienaruszając przepisu ust. 1 przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" w przypadku określonym w ustępie poprzedzającym zaliczy pracownikowi za otrzymane składki tyle miesięcy do wysługi emerytalnej, ile wynosi iloraz, wynikający z podzielenia sumy otrzymanych składek, bez uwzględnienia oprocentowania, przez opłatę emerytalną, przypadającą w myśl przepisów, obowiązujących w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" od pierwszej płacy miesięcznej, otrzymanej na podstawie zatrudnienia w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe", zwalniającego od obowiązku ubezpieczenia.

4. Okresy policzalne w myśl ustępów poprzedzających zarówno uzasadniają roszczenie o świadczenie na podstawie zaliczonego okresu czasu w razie zajścia odpowiednich okoliczności, jako też mają wpływ na wysokość zaopatrzenia, wyrażoną w procencie podstawy wymiaru. Sposób ustalania podstawy wymiaru świadczeń określają wewnętrzne przepisy instytucji zastępczych.

§ 11.

1. Przekazanie składek w żadnym przypadku nie uzasadnia dwukrotnego zaliczenia tych samych okresów kalendarzowych.

2. Jeżeli otrzymano składki za okresy czasu policzalne już do wysługi emerytalnej (do miesięcy składkowych) danego pracownika, powinno nastąpić podwyższenie za odpowiedni okres podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych, jednak obowiązuje to tylko wówczas, jeżeli wymiar świadczeń odbywa się na podstawie płac przeciętnych. Skutkiem podwyższenia podstawy wymiaru nie może być w ubezpieczeniu powszechnym przekroczona górna podstawa wymiaru świadczeń.

V. Przepisy końcowe.

§ 12.

1. Zrzeczenie się przez pracowników lub ich rodziny uprawnień, wynikających z rozporządzenia niniejszego, jest nieważne.

2. Nieważne są przepisy i umowy, zmierzające do ograniczenia tych uprawnień na niekorzyść pracowników i ich rodzin.

§ 13.

Instytucje zastępcze odpowiadają za szkody, wynikłe z zaniedbania zgłoszenia wniosku o przekazanie składek, oraz z zaniedbania terminowego przekazania składek lub niezgodnego z prawem ich przekazania.

§ 14.

1. Spory wynikłe przy stosowaniu rozporządzenia niniejszego pomiędzy Zakładem Ubezpieczeń Społecznych z jednej strony, a instytucją zastępczą lub interesowaną osobą z drugiej strony, rozstrzygane będą w trybie odwołań od decyzyj Zakładu Ubezpieczeń Społecznych według tych samych przepisów i przez te same władze (organa), co spory o obowiązek ubezpieczenia pracowników umysłowych (art. 130 i 164 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych).

2. Inne spory, a w szczególności spory wymienione w § 13, rozstrzygają właściwe sądy państwowe.

§ 15.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą do wszystkich przypadków, uzasadniających przekazanie składek, które zaszły od 1 stycznia 1928 r.

2. Bieg terminów, o których mowa w rozporządzeniu niniejszym, w stosunku do przypadków, dotyczących przekazania składek, które miał miejsce przed dniem jego wejścia w życie rozpoczyna się od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Nie dotyczy to jednak tych wszystkich przypadków, w których przekazanie składek lub zgłoszenie wniosku już nastąpiło.

§ 16.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej oraz innym właściwym ministrom.

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski.

Minister Opieki Społecznej

(—) Marian Zyndram-Kościałkowski.

3.

Uchwała

w przedmiocie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych za 1937 r.

Na mocy art. 11 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. str. 57) uchwalił Sejmik Powiatowy powiatu świętochłowickiego na posiedzeniu swoim w dniu 13 listopada 1936 r.

§ 1.

Na terenie gmin wiejskich powiatu świetochłowickiego pobiera się dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych i to:

a) 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób

b) 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wymienionych.

§ 2.

Gminy wiejskie otrzymują z pobranych na ich obszarach dodatków pod nr 1 wymienionych 50%

§ 3.

Sposób wymiaru, poboru, terminu płatności, przymusowego ściągnięcia, zniżenia lub odpisania

z powodu niemożności ściągnięcia powyższych dodatków komunalnych regulują przepisy ustawy o państwowej opłacie od patentów, oraz przepisy ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r.

Świętochłowice, dnia 13 listopada 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Szymonek (—) Tkocz (—) Przybylski

(—) Sobel (—) Sieja,

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na zasadzie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) oraz art. 1 § 2 ustawy z dnia 7 grudnia 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr 26, poz. 48) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16) uchwałę Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 13 listopada 1936 r. w przedmiocie poboru na rok 1937

10% dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób oraz

100% dodatków komunalnych do opłat państwowych na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych itp.

Za Wojewodę

(—) Dr Schoenowitz

Kierownik Oddziału.

4.

Obwieszczenie

w sprawie zmiany nazwy ulic w gminie Łagiewniki.

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że uchwałą Rady gminnej zmieniono nazwę szosy Król. Huckiej na ul. Michała Grażyńskiego oraz szosy Bytomskiej na ul. Marszałka Piłsudskiego.

Łagiewniki, dnia 27 lutego 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

5.

Starosta
L. dz. Sm. 227.

Ogłoszenie.

Zatwierdziłem Pana Ludwika Kokota z Orzegowa jako ławnika gminy.

Świętochłowice, dnia 3 marca 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Byt… ka Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 13 marca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 stycznia 1937 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.
(Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 83)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 397) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 996), z uwzględnieniem zmian wynikających z powołanej ustawy, oraz z

1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. zmieniającego niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 306),

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 894),

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976),

4) ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 404).

Minister Spraw Wewnętrznych

Sławoj Składkowski.

Załącznik do obw. Ministra Spraw Wewn. z dnia 22 stycznia 1937 r. (poz. 83).

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23 grudnia 1927 r.

o granicach Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

DZIAŁ I.

Linia graniczna, pas drogi granicznej, strefa nadgraniczna i pas graniczny.

Art. 1.

1. Granicą Państwa Polskiego jest linia oddzielająca terytorium Państwa Polskiego od innych terytoriów.

2. Granicę morską określają osobne przepisy.

Art. 2.

1. Przekraczanie granicy Państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i tylko na drogach celnych lub w punktach przejściowych wyznaczonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a odnośnie linii lotniczych — również z Ministrem Spraw Wojskowych, lub też przez władze upoważnione do tego przez wyżej wymienionych ministrów.

2. Punktami przejściowymi są również przejścia przez granicę linii lotniczych wyznaczone dla ruchu lotniczego z zagranicą, jak również porty morskie.

3. Przepisy regulujące kontrolę osobowego ruchu granicznego ustala w drodze rozporządzeń Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3.

W celu zabezpieczenia ochrony granicy ustala się na całej przestrzeni granic Państwa:

a) pas drogi granicznej,

b) strefę nadgraniczną,

c) pas graniczny.

Art. 4.

1. Pas drogi granicznej, ustanowiony wzdłuż linii granicznej, obejmuje obszar gruntu o szerokości najwyżej 15 metrów, licząc od linii granicznej, względnie taki sam obszar gruntu wzdłuż brzegu wód granicznych.

2. Sposób i termin ustanowienia pasa drogi granicznej na poszczególnych odcinkach granicy oraz ustalenia jego szerokości określą rozporządzenia wojewodów, wydane w porozumieniu z dyrektorami ceł.

3. Pas drogi granicznej ma być wolny od takiego używania które by przeszkadzało wykonywaniu robót i czynności w celu utrzymania i urządzenia granicy lub w celu prawidłowej ochrony granicy przez władze i organa państwowe i ma służyć jako droga obchodowa dla straży pełniącej ochronę granic.

Art. 5.

1. Strefa nadgraniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linii granicznej szerokości 2 kilometrów, licząc od linii granicznej.

2. W wypadkach, w których tego wymagają właściwości terenu lub ukształtowanie granicy, może być strefa nadgraniczna rozszerzona do 6 kilometrów, względnie zwężona poniżej 2 kilometrów.

3. Szerokość strefy nadgranicznej na granicy morskiej oblicza się na lądzie od brzegu wód terytorialnych i wód wewnętrznych zatoki Puckiej.

4. Szerokość strefy nadgranicznej określają właściwe wojewódzkie władze administracji ogólnej w porozumieniu z odpowiednimi władzami celnymi i wojskowymi.

5. Granice strefy nadgranicznej winny być oznaczone w terenie specjalnymi znakami i podane do powszechnej wiadomości.

Art. 6.

1. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń wprowadzać na czas przejściowy na całym obszarze strefy nadgranicznej lub na pewnych jej odcinkach ograniczenia ruchu, które okażą się potrzebne dla celów ochrony granicy, a w szczególności uzależnić od zezwolenia władzy administracyjnej pobyt w strefie nadgranicznej osób stale tam niezamieszkałych.

2. Od obowiązku posiadania zezwolenia są zwolnieni:

a) obywatele polscy w tych miejscowościach leżących w strefie nadgranicznej, w których posiadają majątek nieruchomy, lub w których w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przynajmniej od sześciu miesięcy faktycznie stale zamieszkują, jak również członkowie ich rodzin, żyjący z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym,

b) urzędnicy i funkcjonariusze państwowi oraz samorządowi i osoby wojskowe, zaopatrzone we właściwe legitymacje służbowe, o ile pobyt ich w strefie nadgranicznej związany jest z pełnieniem obowiązków służbowych, oraz osoby urzędowo im towarzyszące, tudzież członkowie rodzin funkcjonariuszów państwowych, zamieszkałych w strefie nadgranicznej, o ile żyją z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym,

c) osoby, zaopatrzone w odpowiednie, ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty, przepustki graniczne), o ile chodzi o odbycie drogi wiodącej bezpośrednio do granicznego punktu przejściowego oraz łączącej graniczny punkt przejściowy z przejściem na linii granicznej przy wyjeździe, lub drogi od granicznego punktu przejściowego przy wjeździe do kraju, — następnie, o ile chodzi o zatrzymanie się na granicznych punktach przejściowych w związku z kontrolą graniczną i wreszcie, o ile chodzi o czasowy pobyt w miejscowości, wymienionej w dokumencie podróży (paszporcie lub przepustce granicznej), a leżącej w strefie nadgranicznej.

3. Wojewoda lub upoważniona przez niego powiatowa władza administracji ogólnej może zabronić zamieszkiwania i przebywania poszczególnym osobom na obszarze strefy nadgranicznej na czas określony lub na stałe, jeśli względy bezpieczeństwa i ochrony granicy tego wymagają.

Art. 7.

Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydawać dla całego obszaru strefy nadgranicznej lub dla pewnych jej odcinków rozporządzenia, które okażą się konieczne dla zapewnienia ochrony granicy, np. co do posiadania materiałów wybuchowych i broni palnej, polowania, rejestracji zwierząt, ruchu nocnego, sposobu korzystania z dróg, ewidencji i kontroli ruchu ludności, posiadania i używania aparatów fotograficznych, posiadania i używania aparatów, urządzeń i innych środków, dających możność porozumiewania się na odległość.

Art. 8.

1. Wznoszenie budowli i przeprowadzanie wszelkich trwałych urządzeń w strefie nadgranicznej, jak również przebudowywanie starych budowli, z wyjątkiem robót tego rodzaju, przeprowadzanych przez Państwo wymaga, zależnie od zezwoleń innych władz, wymaganych przez odpowiednie przepisy, uzyskania uprzedniej zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. Wznoszenie nowych budowli wodnych nad wodami granicznymi oraz jakiejkolwiek użycie takich budowli, wód lub brzegów, które mogłoby spowodować zmiany w dotychczasowym stanie brzegów wód granicznych, wymaga, niezależnie od zwykłych zezwoleń, wymaganych ustawą wodną, uzyskania zezwolenia właściwego wojewody, wydanego w porozumieniu z naczelnikiem władzy celnej II instancji i dowódcą okręgu korpusu.

Art. 9.

Nieruchomości, znajdujące się w strefie nadgranicznej, potrzebne dla celów ochrony granicy, mogą być wywłaszczane na rzecz Skarbu Państwa w trybie obowiązujących przepisów o wywłaszczeniu.

Art. 10.

1. Pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przylegających do granicy Państwa, łącznie z powiatami miejskimi położonymi na tym obszarze. O ile szerokość pasa granicznego nie osiąga w ten sposób 30 kilometrów, włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości lub w części w odległości 30 km od linii granicznej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może jeżeli względy bezpieczeństwa i ochrony granic tego wymagają, rozszerzyć obszar pasa granicznego na wszystkie lub niektóre powiaty przyległe do powiatów granicznych, albo na ich części.

Art. 11.

1. Osobom, ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym lub prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej lub też celnej lub skarbowej za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo oraz za przestępstwa, wymienione w art. 23 i 24 rozporządzenia niniejszego, może być przez powiatową władzę administracji ogólnej wzbronione zamieszkiwanie i pobyt w pasie granicznym na czas od 1 roku do 3 lat, a do dziesięciu lat w stosunku do osób, ukaranych za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu Państwa.

2. Decyzje powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane w myśl ust. (1), są natychmiast wykonalne.

Art. 12.

1. W pasie granicznym cudzoziemcy, cudzoziemskie osoby prawne, jako też osoby prawne, krajowe, w których w skład zarządów lub innych wyższych organów kierowniczych lub kontrolnych wchodzą cudzoziemcy albo których chociażby część udziałów bądź akcyj należy do cudzoziemców, mogą tylko na podstawie zezwolenia:

a) nabywać nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,

b) dalej zatrzymać własność nieruchomą, nabytą w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci, o ile obdarzony nie byłby zarazem powołany do spadku z ustawy.

2. Zezwolenia może udzielić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne.

3. W zezwoleniu mogą być stawiane warunki, od których dopełnienia uzależniona jest dopuszczalność transankcji.

4. Prośbę o udzielenie takiego zezwolenia mogą zainteresowane osoby fizyczne lub prawne, wymienione w ust. (1) artykułu niniejszego, które w przyszłości nabędą nieruchomość w drodze spadkobrania (ust. (1) lit. b), wnosić w terminie dwunastomiesięcznym, licząc od dnia otwarcia spadku, jeżeli pragną nadal zatrzymać własność tej nieruchomości. Wniesienie prośby po upływie wymienionego terminu będzie uważane za równoznaczne z jej niewniesieniem.

5. W razie niewniesienia prośby w terminie jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinien cudzoziemiec względnie osoba prawna, wymieniona w ust. (1), sprzedać nieruchomość w ciągu następnych dwunastu miesięcy. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie ze sobą przymusową sprzedaż nieruchomości.

6. Tryb postępowania przy przeprowadzaniu sprzedaży uregulują osobne przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

7. Właściwy wojewoda może zabronić poszczególnym osobom wymienionym w ust. (1) wykonywania w pasie granicznym czynności niżej wymienionych, jeżeli by to wykonywanie było uciążliwe z uwagi na dobro Państwa, a zwłaszcza ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, a mianowicie:

a) posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,

b) wykonywania handlu i przemysłu,

c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.

8. Obciążanie nieruchomości, położonych w pasie granicznym, zobowiązaniami pieniężnymi na rzecz osób, wymienionych w ust. (1) wymaga zezwolenia wojewody.

Art. 13.

1. Minister Spraw Wewnętrznych może, jeżeli względy bezpieczeństwa Państwa lub ochrony granic tego wymagają, wprowadzać na całym obszarze pasa granicznego lub jego części:

a) zakaz nabywania przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne nieruchomości w drodze aktu prawnego, zdziałanego między żyjącymi lub na wypadek śmierci, o ile nie zachodzi przypadek spadkobrania z ustawy, oraz posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości, bez uprzedniego zezwolenia wojewody,

b) zakaz wykonywania przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne handlu i przemysłu oraz kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw bez uprzedniego zezwolenia wojewody.

2. Udzielenie zezwolenia może być uzależnione od dopełnienia przez interesowanego warunków, wskazanych przez władze.

3. Odmoma zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

Art. 14.

Wszelkie czynności prawne zdziałane w celu obejścia ograniczeń przewidzianych w art. 12 i 13, są nieważne. O nieważności orzekają sądy na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 15.

1. W pasie granicznym wojewoda może zabronić zatrudniania poszczególnych osób w zakładach handlowych i przemysłowych oraz w instytucjach użyteczności publicznej, jeżeli tego wymagają względy bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic.

2. Zakaz zatrudniania, wydany przed przyjęciem danej osoby do pracy, jest natychmiast wykonalny. W stosunku do osób zatrudnionych, rozwiązanie umowy o pracę następuje z upływem ustawowego terminu wypowiedzenia, nie dłuższego jednak niż trzy miesiące, chociażby umowa zawarta była na czas oznaczony; w przypadku jednak, gdy czas pozostały do wygaśnięcia umowy, zawartej na czas oznaczony, okaże się krótszy od właściwego okresu wypowiedzenia, umowa rozwiązuje się z upływem tego czasu. Decyzje,

wydane na podstawie ust. 1, doręcza się zarówno pracodawcy, jak i pracownikowi. Bieg terminu wypowiedzenia rozpoczyna się od dnia doręczenia decyzji pracownikowi. Decyzje wojewody, wydawane na podstawie ust. 1, nie wymagają uzasadnienia.

Art. 16.

1. Wojewoda może zawiesić lub zabronić działalności na obszarze pasa granicznego każdego stowarzyszenia, związku czy spółdzielni lub ich oddziału, jeśli uzna, że działalność taka nie jest wskazana ze względów bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic.

2. Decyzje wojewody, wydane na podstawie ust. 1, nie wymagają uzasadnienia i są natychmiast wykonalne.

Art. 17.

Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia wprowadzać na czas oznaczony ograniczenia, przewidziane dla strefy nadgranicznej, na niektóre obszary pasa granicznego.

DZIAŁ II.

Wytknięcie i oznaczenie granicy państwowej, znaki graniczne i piecza nad nimi. Organa, powołane do ochrony granicy i urządzeń granicznych.

Art. 18.

1. Właściciele lub posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej, nie mogą wzbronić:

a) osobom, powołanym do ochrony granicy oraz zatrudnionym przy urządzaniu lub utrzymywaniu granicy, dostępu do granicy Państwa przez ich grunty, ustawiania na tych gruntach potrzebnych znaków, jako to: słupów, kamieni, kopców, wiech itp.,

b) przeprowadzenia na ich gruntach koniecznych czynności, związanych z oznaczeniem, urządzeniem i ochroną granicy, jako to: wykopania rowów, wykonania wyrębów i przesiek leśnych, wykarczowania pni, usunięcia powalonych drzew i ściętych gałęzi itp.

2. Czynności, wymienione w ust. 1 lit. b), mogą być wykonane również przez właścicieli gruntów za zgodą i pod nadzorem właściwych władz.

3. W strefie nadgranicznej właściwe władze mogą zarządzić całkowite wycięcie lasów w pasie szerokości najwyżej do 1 km od linii granicznej z tym, że zalesienie ponowne może nastąpić jedynie za zezwoleniem władzy właściwej. Wycięcie lasów należy do obowiązku właścicieli lasów. W razie niewykonania przez nich tego obowiązku, lasy będą wycięte środkami Państwa na koszt właścicieli lasów.

4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Spraw Wojskowych określa władze właściwe do wydania wymienionych w artykule niniejszym zarządzeń i sposób ich przeprowadzania.

Art. 19.

1. Za szkody rzeczywiste, wynikłe wskutek zastosowania przepisów, wymienionych w art. 18 ust. 1 lit. b) i w ustępie trzecim, interesowany ma prawo żądać stosownego odszkodowania którego może dochodzić zwykłą drogą prawa, o ile nie dojdzie do dobrowolnej ugody z władzą, która wydała odnośne zarządzenia. Odszkodowanie nie może obejmować utraconych zysków.

2. Prawo żądania wynagrodzenia gaśnie po upływie jednego roku od dnia, w którym szkody lub straty zostały wyrządzone, a w wypadkach, kiedy je poniesiono przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, — po upływie roku od dnia wejścia rozporządzenia w życie.

Art. 20.

1. Ochrona granicy poruczona jest właściwym organom, powołanym do tego przez osobne przepisy.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia nałożyć na ludność zamieszkałą na obszarze strefy nadgranicznej obowiązek udzielania organom, wymienionm w ust. 1, pomocy w ochronie granicy w sposób i w zakresie, jakie rozporządzenie to określi.

Art. 21.

1. Zakładanie znaków granicznych należy do Ministra Komunikacji. Do utrzymywania tych znaków powołane są wojewódzkie władze administracji ogólnej.

2. Ochronę znaków i urządzeń granicznych sprawują organa pełniące służbę ochrony granicy,

a o ile chodzi o urządzenia nie znajdujące się bezpośrednio przy granicy (np. tablice oznaczające strefę nadgraniczną), — władze wykonywające policję miejscową i organa bezpieczeństwa publicznego.

Art. 22.

Kontrolę osobowego ruchu granicznego na punktach przejściowych i drogach celnych wykonywają organa powołane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

DZIAŁ III.

Postanowienia karne.

Art. 23.

Kto przekracza granicę Państwa bez właściwych dokumentów, albo w miejscu na to nie przeznaczonym albo mimo zamknięcia ruchu granicznego — podlega karze aresztu do roku lub grzywny albo obu tym karom łącznie.

Art. 24.

Kto przekracza zawarte w rozporządzeniu niniejszym albo wydane na jego podstawie zakazy lub nakazy — podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych, albo obu tym karom łącznie.

DZIAŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 25.

1. W razie naruszenia przepisów art. 4 ust. 3, art. 8 i art. 18 rozporządzenia niniejszego albo w razie uszkodzenia lub zniszczenia znaków lub urządzeń granicznych władza administracyjna zarządza wykonanie na koszt sprawcy czynności, potrzebnych celem przywrócenia stanu poprzedzającego naruszenie.

2. Jeżeli sprawcy nie można wyśledzić, nastąpi wykonanie potrzebnych robót na koszt gminy, na której obszarze szkoda została wyrządzona.

Art. 26.

Przepisy rozporządzenia niniejszego odnoszące się do właścicieli gruntów, wód brzegów (art. 8 i 18), dotyczą również użytkowców, dzierżawców i innych osób, które z jakiegokolwiek tytułu dany przedmiot w swym posiadaniu dzierżą lub zarząd nad nim sprawują.

Art. 27.

Do nieruchomości, położonych na obszarze pasa granicznego, nie stosuje się ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202).

Art. 28.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Skarbu i Ministrowi Komunikacji, w miarę właściwości i w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 29.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 426), z wyjątkiem przepisów o strefie nadgranicznej, które tracą moc z chwilą wyznaczenia tej strefy i ogłoszenia według art. 5 rozporządzenia niniejszego.

3. Zarazem uchyla się pkt. 3 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465).

2.

Starostwo Świętochłowickie

Nr G:- 28/36-36

Zarządzenie.

Na podstawie art. 8 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 19. XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 108, poz. 922) i § 2 rozp. Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. nr 71, poz. 644), oraz stosownie do wskazań Śląskiej Izby Rolniczej — Stacja Ochrony Roślin w Katowicach nr 87/1 z dnia 23. I. 1937 r. uznaję teren położony w dołkach koło kamieniołomu przy targowisku w Łagiewnikach za grunt silnie zarażony i zagrożony rakiem ziemniaczanym i wykluczam teren ten od uprawy ziemniaków wogóle na lat 6, tj. do roku 1942 włącznie.

Wobec tego na podstawie § 11 ust. 2 wymienionego Rozporządzenia Min. Roln. i Reform Rolnych zabraniam począwszy od roku 1937 aż do roku 1942 włącznie uprawy ziemniaków wogóle na użytkowanych parcelach i położonych na danym terenie, a to pod groźbą zastosowania kar przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej oraz zniszczenia posadzonych ziemniaków.

Od tej decyzji można wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, które przesłać należy przez Starostwo w Świętochłowicach w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

Starosta

w z.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

3.

Rozporządzenie

Miejscowej Policji

z dnia 9-go marca 1937 r.

o przymusowym połączeniu realności, położonych na terenie gminy Brzeziny—Śląskie z gminną siecią wodociągową i ochronie wodociągów gminnych.

Na podstawie §§ 5 i 6 pkt. f) i i) ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. zb. Ust. pr. str. 265 oraz na podstawie §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. zb. ust. pr. str. 195 zarządzam za zgodę Zarządu Gminnego w Brzezinach Śląskich co następuje:

§ 1.

Każda posesja na terenie gminy Brzeziny—Śląskie położona przy ulicy, zabudowana lub będąca w toku budowy, powinna być połączona z wodociągiem gminnym.

Gminie przysługuje wyłącznie prawo dostarczenia wody do wspomnianych posesyj z chwilą należytego wykonania urządzenia wodociągowego.

§ 2.

Nie połączonych z gminną siecią wodociągową budynki i zakłady przemysłowe połączy się dodatkowo z tą siecią w przeciągu jednego miesiąca, licząc od dnia wyjścia w życie niniejszego rozporządzenia albo po założeniu głównego przewodu wodociągowego w danej ulicy. Budowle nowowybudowane winny być połączone z ich siecią przed ich urzędowym oddaniem do użytku.

§ 3.

Obowiązkiem właściciela domu jest połączyć urządzenia wodociągowego z swego domu z siecią wodociągów gminnych. W tym celu winien on zwrócić się do Zarządu gminy i przedłożyć tam należycie wygotowane oraz zatwierdzone przez Policję Budowlaną plany zamierzonej instalacji wodociągowej. Po ukończeniu prac nastąpi zbadanie ich przez Zarząd gminy i urządzenie wodociągowe zostanie oddane do użytku, jeżeli zostało wykonane zgodnie z wydanemi w tym względzie przepisami.

§ 4.

Wykonanie wszelkich połączeń wodociągowych od głównego przewodu wodociągowego do kurka przelotowego za wodomierzem włącznie nastąpi przez Zarząd Gminy.

§ 5.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także w wypadkach zamierzonych zmian istniejących już instalacyj wodociągowych.

§ 6.

Uszkodzenie i zanieczyszczenie urządzenia wodociągowego są surowo wzbronione.

Wykonanie robót ziemnych w pobliżu wodociągu gminnego może nastąpić tylko po uprzednim zawiadomieniu Zarządu gminy i uzyskaniu na to zezwolenia.

§ 7.

Właściciel nieruchomości jest zobowiązany, utrzymywać w należytym porządku całe urządzenie wodociągowe począwszy od granicy jego realności. Uszkodzenia powstałe w przewodzie od granicy realności do wodomierza włącznie usuwa Zarząd gminy na koszt właściciela domu. Inne uszkodzenia winien właściciel nieruchomości bezzwłocznie usunąć w własnym zakresie. Przerwa w dopływie wody nie upoważnia strony zainteresowanej do żądania odszkodowania.

§ 8.

W razie stwierdzenia przez Zarząd Gminy, że instalacja wodociągowa do wodomierza włącznie nie nadaje się na określonej realności do użytku, właściciel realności jest zobowiązany, zastosować się do wydanych w tym względzie zarządzeń przez Zarząd Gminy na własny koszt.

§ 9.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 30,— złotych wzgl. aresztem do dni trzech. Oprócz tego Zarząd Gminy ma prawo zamknąć dopływ wody do nieruchomości ukaranego.

§ 10.

Zarządowi Gminy przysługuje prawo bezpłatnego umieszczenia na frontowych ścianach realności tabliczek orientacyjnych, umożliwiających odnalezienie hydrantów i zasów na ulicach.

§ 11

Zarząd Gminy jest uprawniony do kontroli wszystkich aparatów i rurociągów realności w związku z dostarczaniem wody przez upoważnione organa.

§ 12

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

w z.

(—) Szmatloch.

KOMUNIKATY

4.

Na ostatnim posiedzieniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 8 marca 1937 r. zatwierdzono statut gminy Piekary Śl., III dodatek do statutu gminy Lipiny, dodatek do statutu gminy Orzegów w sprawie podatku od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych, I dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych, statut gminy Brzeziny Śl. o poborze podatku od przedmiotów zbytku, statut gminy Chropaczów i Wielka Dąbrówka w sprawie uregulowania służby pażarn., wstrzymanie wykonania uchwały rady gminnej Brzeziny Śl. w sprawie podwyższenia czynszów mieszkalnych, uchwałą rady gminnej Łagiewniki i Orzegów w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1937-38, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. Orzegów i Łagiewniki w sprawie ustalenia stawki podatku od placów budowlanych. Przyjęto do wiadomości budżet gminy i okręgu urzędowego Łagiewniki i budżet Związku Celowego Wielkie Hajduki — Świętochłowice na rok 1937-38. Uchwalono pobierać w roku 1937-1938 specjalną opłatę drogową w wysokości 10% od wymierzonego państwowego podatku gruntowego, przemysłowego i podatku od budynków na obszarze wszystkich gmin powiatu świętochłowickiego z wyjątkiem gminy wielka Dąbrówka, w której to gminie opłata wynosi tylko 5%. W końcu uchwalono dodatkowy budżet Wydziału Powiatowego na rok 1936/37,

OGŁOSZENIA

5.

Ogłoszenie.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja D nr 196255 na nazwisko Nowakowska Maria Sosnowiec, Racławicka 6.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 20 marca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Firma Rudzkie Gwarectwo Węglowe w Rudzie wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) zezwolenia na ujęcie naturalnego potoku w sztuczne drewniane koryto na terenach huty „Pokój“ w Nowym Bytomiu a to celem osuszenia rozlewisk, powstałych wskutek zapadlin górniczych.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 22. III. 1937 r. do poniedziałku dnia 5. IV. 1937 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnym wygotowaniu, albo protokólarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jako też wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz podkładami technicznymi, przepisanymi w nr 2—5 III rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszym postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania powyższego projektu oraz ewentl. wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zarządza się dochodzenie komisyjne na miejscu na dzień 7. IV. 1937 r. o godz. 10-tej.

Katowice, dnia 2 marca 1937 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący

w z.

(—) Dr Saloni

Wicewojewoda.

2.

Wykaz

dróg w gminie Łagiewniki Śl.,

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 26. V. 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km.	Szerokość mb	Nawierzchni	Uwagi
Sienkiewicza	nr 14	1.118	7.00	bruk	
Kościelna	nr 9	0.970	7.00	bruk i szuter	
Krótka	nr 11	0.178	6.00	bruk	
Polna	nr 12	0.191	6.00	"	
17 Sierpnia	nr 13	0.188	7.00	"	
Piotra	nr 25	0.105	7.00	"	
Apteczna	nr 24	0.163	5.00	szuter	
Świętojańska	nr 23	0.190	7.00	bruk	
Stalmacha	nr 22	0.087	7.00	"	
Średnia	nr 21	0.205	7.00	"	
Szkolna	nr 18	0.250	7,00	"	
Karola Miarki	nr 19	0.138	6.00	"	
Ks. Bończyka	nr 16	0.146	7.00	szutrowana	
Damrota	nr 26	0.120	4.00	szuter bez podkł.	
Droga Polna do Chorzowa	nr 10	1.345	5.00	szutrowana	
Droga Polna bez nazwy	nr 15	0.640	5.00	gruntowa	
	Razem:	6.034			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego

(—) Dypl. Inż. Lissak.

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskiem (Dz. Ust. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Łagiewnikach z dnia 26 maja 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

3.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

nieograniczony

pisemny przetarg publiczny

na

dostawę materiałów pędnych i smarów dla samochodów i walców drogowych
na rok budżetowy 1937/38.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 30 marca 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy Świętochłowice" z napisem „Oferta na dostawę materiałów pędnych i smarów".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w Gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach, pokój nr 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

4.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na dostawę
6.000 m^3 kamienia tłuczonego,
1.600 tonn brukowego materiału z kamienia granitowego — i
1.500 mb krawężnika chodnikowego z kamienia szarogłazowego,
do budowy, przebudowy i konserwacji dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych na rok budżetowy 1937/38.

Materiał tłuczony może być z kamienia naturalnego, porfirowego i szarogłazowego wzgl. dolomitu płókanego lub ze żużli wysokopiecowych.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 6 kwietnia 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy w Świętochłowicach" z napisem „Oferta na dostawę materiałów do budowy dróg na rok 1937/38".

Równocześnie z ofertą należy przedłożyć próbki oferowanych materiałów oraz świadectwo badań Drogowego Instytutu Badań w Warszawie lub inne.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

5.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

W sprawie zwolnienia ze służby w myśl art. 9 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr 20 z roku 1926 poz. 35) zapadł wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego, że ustalenie stosunku służbowego funkcjonariuszów dopuszczalne jest z zastrzeżeniem 6-ciomiesięcznego wypowiedzenia.

Wyciąg wyroku N. T. A. z dnia 4. I. 1937 r. L. rej. 1750|34 w sprawie zwolnienia ze służby X.

Zarząd gminy N. N. pismem z dnia 28 lutego 1933 r. powołując się na art. 3 statutu miejscowego, dotyczącego stosunku prawnych, ustanowienia, mianowania i emerytury urzędników gminy N. N. oraz zaopatrzenia ich wdów i sierót z dnia 12 listopada 1926 r. wypowiedział stanowisko służbowe z dniem 1 marca 1933 r. do dnia 31 sierpnia 1933 r. dozorcy ulic w gminie X.

Starostwo w . . . decyzją z dnia 2 czerwca 1933 r. L. dz. Sm. 545|1 odwołania X od uchwały Zarządu gminy nie uwzględnił, uważając, że wypowiedzenie stosunku służbowego odwoławcy nastąpiło zgodnie z § 9 ustawy z dnia 30 lipca 1899 r. i art. 3 statutu miejscowego z dnia 12 listopada 1926 r.

Z kolei Wojewoda Śl. decyzją z dnia 11 grudnia 1933 r. nr Sm. 2.b|111 oddalił zażalenie X od zacytowanej decyzji Starosty, wydanej w charakterze Przewodniczącego Wydziału Powiatowego, podzielając stanowisko Starosty, że wypowiedzenie stosunku służbowego X. odbyło się zgodnie z przepisami ustawy i statutu miejscowego z uwagi, że X. był pracownikiem komunalnym, powołanym do służby z zastrzeżeniem odwołania, że wypowiedzenia dokonano z zachowaniem 6-ciomiesięcznego terminu, a nastąpiło ono na mocy uchwały kolegium Zarządu gminy z dnia 28 lutego 1933 r.

Decyzję Wojewody zaskarżył X. do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, prosząc o uchylenie tej decyzji jako zapadłej z naruszeniem przepisów ustawy i nabytych jego praw oraz dotkniętej istotną możliwością postępowania.

Władza pozwana w odpowiedzi na skargę wnosi o oddalenie skargi, jako nieuzasadnionej.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpoznał sprawę na mocy art. 27 prawa z dnia 27 października 1932 r. Dz. U. R. P. poz. 806 na posiedzeniu niejawnym i rozważył, co następuje:

Dokument ustalenia skarżącego w służbie komunalnej z dnia 10 kwietnia 1929 r., na który powołuje się skarga, stwierdza, że ustanowienie to nie nastąpiło dożywotnio (wyraz ten w dokumencie skreślono,) lecz z zastrzeżeniem 6-ciomiesięcznego wypowiedzenia.

Wbrew wywodom skargi takie ustalenie stosunku służbowego funkcjonariuszów komunalnych jest dopuszczalne na mocy art. 9 obowiązującej w Województwie Śl. ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śl. z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr 20 z roku 1926 poz. 35).

Przepis powyższy zezwala na odchylenie od zasady mianowania urzędników komunalnych dożywotnio przez tatuty miejscowe, w razie dopuszczenia przez statut miejscowy mianowania z wypowiedzeniem — wymaga tylko, ażeby wypowiedzenie dokonane zostało przez uchwałę kolegialnego zarządu gminy lub o ile takiego nie ma, na podstawie uchwały kolegium złożonego z burmistrza i ławników.

Skoro zaś bezporna jest między stronami okoliczność, że statut miejscowy w gminie N. N. z dnia 12 listopada 1926 r. dopuszcza w art. 3 mianowanie urzędników gminnych za wypowiedzeniem, to w tych warunkach stanowisko władzy pozwanej co do charakteru służby skarżącego zajęte w zaskarżonym orzeczeniu, znajduje uzasadnienie w przepisach prawnych

Zaznaczyć przy tym należy, że według zacytowanej treści § 9 ustawy, a również wbrew wywodom skargi do wypowiedzenia służby urzędnikowi komunalnemu, mianowanemu z zastrzeżeniem wypowiedzenia — wymagana jest uchwała kolegium specjalnego tylko w wypadku, gdy nie jest możliwe powzięcie takiej uchwały przez kolegialny zarząd gminy.

Wobec tego powzięcie uchwały przez wypowiedzenie służby skarżącemu przez zarząd gminy N. N. należy uznać za dostateczną podstawę do rozwiązania z nim stosunku służbowego.

Okoliczność, że uchwała taka zapadła po doręczeniu X. wypowiedzenia nie ma dla sprawy decydującego znaczenia, gdyż wymagana przez ustawę wola kolegium została, aczkolwiek z pewnym opóźnieniem, wypowiedziana.

W końcu należy nadmienić, że zarzuty skargi w stosunku do decyzji Zarządu gminy N. N. z dnia 31 października 1933 r., jako niedotyczące zaskarżonego orzeczenia Wojewody z dnia 11 grudnia 1933 r., nie podlegają rozpoznaniu Trybunału z mocy art. 83 prawa z dnia 27 października 1932 r. Dz. U. R. P. poz. 806.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uwzględniając zarzutów, podniesionych przez skarżącego, oddala skargę, jako nieuzasadnioną.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 13.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 27 marca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ordynacja

dotycząca poboru opłat budowlanych za policyjne zezwolenie i nadzorowanie budowli na terenie gminy i Okręgu Urzędowego Dąbrówka Wielka powiatu świętochłowickiego.

Na mocy uchwały Wydziału Okręgowego z dnia 18 grudnia 1936 r. oraz na podstawie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) wydaje się następującą ordynację.

§ 1.

Gdy według przepisów policyjno-budowlanych do wniesienia nowych budowli, do przebudowań i do innych czynności budowlanych, wymagane jest zezwolenie miejscowej władzy policyjnej, tudzież dozorowanie akcji budowlanej i stwierdzanie użyteczności budowli (odbiór budowli), pobierane będą za te czynności następujące opłaty a mianowicie:

a) przy budowie nowych budynków (domy mieszkalne, towarowe, administracyjne i t. p.) za każde 100 metrów kubicznych . . . . 8,— zł
najmniej jednak . . . . 80,— zł

b) przy budowie podrzędnego znaczenia budowli (obory, budynki gospodarcze, szopy, stodoły, kręgielnie, piece piekarskie i osobne piwnice za każde 100 mtr kubicznych . . 5,— zł
najmniej jednak . . . . 25,— zł

c) przy znacznych przebudowach i powiększeniach budowli te same stawki jednostkowe jak ad a) i b);
w budynkach ad a) najmniej jednak 50,— zł
zaś w budynkach ad b) najmniej 25,— zł
w każdym razie w ten sposób, że przy obliczeniu opłaty w rachubę wchodzić będą tylko pomieszczenia, które przebudową lub powiększeniem zostaną objęte;

d) przy wszelkich innych budowlach 25,— zł

e) przy budowie płotów, śmietników, gnojowisk i t. p. . . . . 15,— zł

f) przy budowie kanałów i innych urządzeń wodnych za 1 mtr bieżący 0,40 zł
najmniej jednak . . . . 10,— zł

Wolne od opłaty jest zezwolenie na wybudowanie szop roboczych i należących do nich ustępów.

Objętość budowli ustala się mnożąc powierzchnię gruntu, mającą być zabudowaną, wysokością budowli, przyczem wysokość mierzy się od podłogi piwnicy a gdy piwnicy niema, od podłogi parteru do krawędzi górnego gzymsu głównego.

Przy niejednolitej wysokości gzymsu głównego, oblicza się wysokość przeciętną. Położone powyżej gzymsu głównego części budowli, balkony i wykusze (wnęki) nie liczy się. Przy wybudowanych z osobna piwnicach (n. p. na podwórzu) mierzy się wysokość od podłogi piwnicy do krawędzi górnej budowli.

Przekraczające pełną setkę metry kubiczne, jeżeli ich jest 50 lub mniej nie liczy się, jeżeli ich jest ponad 50 liczy się je jako nową pełną setkę.

W wypadku, gdy budujący wnosi o udzielenie zezwolenia na więcej budowli, wtedy nastąpi wymiar opłat dla każdej budowli z osobna.

§ 2.

Prócz opłat wymienionych w § 1 pobierane będą opłaty:

a) za badanie planów dodatkowych, różniących się znacznie od planów już aprobowanych i od przedłużenia konsensu budowlanego (zezwolenia), jeżeli jest ono związane z ponownym badaniem planów, od każdego wypadku połowa stawki §-u 1-go;

b) za każdy odbiór budowy (w stanie surowym lub do użytku) i prac budowlanych, oraz od każdego podjętego i niedokonanego odbioru, jeżeli dokonanie tegóż nie mogło nastąpić z winy budującego i o ile nie wniesiono na czas prośby o przedłużenie w tym celu wyznaczonego terminu . . . . . . 25,— zł

c) za zbadanie obliczenia statystycznego 5,— zł

§ 3.

Za czynności policyjne, nadzorowanie i odbioru budowli zatwierdzonych na podstawie § 16 i następnych ordynacji przemysłowej, pobiera się nadto 50% opłat podanych w § 1.

§ 4.

Opłat nie pobiera się:

a) w razie nie udzielenia proszonego zezwolenia,

b) za przedłużenie ważności już udzielonego zezwolenia na nie zmienionych warunkach,

c) przy cofnięciu wniosku o zezwolenie budowlane przed badaniem planów.

W razie cofnięcia wniosku po ukończonym badaniu planów pobiera się połowę przewidzianych za to opłat.

§ 5.

Nieskorzystanie z udzielonego zezwolenia nie zwalnia od obowiązku zapłacenia wymierzonej opłaty jak również nie uprawnia do żądania zwrotu już uiszczonej z tego tytułu należności.

§ 6.

O wysokości opłaty, przypadającej do zapłacenia, powiadamia się wnioskodawcę na piśmie, z którego wynikać winień i sposób jej obliczenia.

Wymierzoną opłatę uiścić należy zasadniczo przy doręczeniu zezwolenia budowlanego, najpóźniej jednak do dni 21 w kasie gminnej.

Przeciw wymierzonej opłacie może płatnik wnieść do Zarządu Gminy odwołanie w przeciągu 4-ch tygodni, licząc od dnia po doręczeniu wezwania do dnia jej uiszczenia, przyczym odwołanie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia należącej opłaty a w razie nie terminowego uiszczenia nastąpi przymusowe ściągnięcie.

§ 7.

Niniejsza ordynacja obowiązuje od dnia dzisiejszego.

Dla zastosowania niniejszej ordynacji miarodajny jest dzień, w którym wpłynie wniosek o udzielenie zezwolenia.

Dąbrówka Wielka, dnia 18 grudnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(L. S.) (—) Sieja.

Ogłoszono dnia 20 grudnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Sieja.

2.

Wykaz

dróg w gminie Wielka Dąbrówka

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 23. IV. 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km.	Szerokość mb	Nawierzchni	U w a g i
Szkolna	nr 1	1.450	7.50	szuter bez podkł.	
Kamińska	nr 2	1.070	6.00	"	
Droga pod Kamieniołomami	nr 3	0.575	3.75	gruntowa	
Droga nad Kamieniołomami	nr 4	1.950	4.50	"	
Kościuszki	nr 5	1.365	7.00 i 10.00	szuter bez podkł.	
Wyzwolenia	nr 6	0.510	3.75	gruntowa	
Warszawska	nr 7	1.530	5.70	szuter bez podkł.	
Siemianowicka	nr 8	1.625	7,50	szutrowana	
Droga do Bańgowa	nr 10	2.100	5.20	gruntowa	
Jordana	nr 11	1.175	6.00	"	
Młyńska	nr 12	2.460	3.70	"	
Droga do kol. Dołki	nr 13	1.590	3.50	"	
	Razem:	17.400			

Z a z g o d n o ś ć:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego

(—) Dypl. Inż. Lissak

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. Ust. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Dąbrówce Wielkiej z dnia 22 kwietnia 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

3.

Obwieszczenie

dot. ustalenia stawek podatkowych do samoistnego podatku budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1937/38.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 23. III. 1937 r. pobierać się będzie na rok rachunkowy 1937/38.

6‰ od wartości budynków jako samoistny podatek budynkowy

i 6‰ od wartości placów budowlanych jako samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów.

Wielkie Hajduki, dnia 24 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

4.

Obwieszczenie.

Niniejszym daje się do wiadomości, że na mocy uchwały rady gminnej z dnia 9. II. 1937 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach dnia 8. III. 1937 r. L. dz. Sm. 199, pobierany będzie na rok rachunkowy 1937/38 podatek budynkowy od pospolitej wartości budynków od łącznej wartości jednego właściciela do 50.000,—zł, 4,5 %, od łącznej wartości pospolitej 50.000,— zł, do 100.000,— zł, 5,5%, od łącznej wartości pospolitej 100.000,— zł, i powyżej 6,5%.

Łagiewniki Śl., dnia 22 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

5.

Obwieszczenie

dot. ustalenia stawki podatkowej do samoistnego podatku od placów budowlanych w gminie Łagiewniki Śl.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. II. 1937 r. pobierać się będzie na rok rachunkowy 1937/38 6% od pospolitej wartości placów budowlanych jako samoistny podatek odplacó w budowlanych.

Łagiewniki Śl., dnia 19 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

6.

III. Dodatek

do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 29. XI. 1928 r.

Na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dnia 9. lutego 1937 r. wydaje się następujący dodatek do powyższego statutu:

Art. I.

Podatek od publicznego wyświetlenia filmów pobierany będzie w wysokości maksymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr 21 poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilości 12), oznaczonych do 1. XI. 1936 r. przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stampilą „średnio metrażowy, temat polski", powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stampilą „film dubbingowany w Polsce" do którego zastosowano zniżki z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

Art. II.

Dodatek niniejszy obowiązuje od dnia 7 października 1936 r. Równocześnie traci moc obowiązującą II dodatek do wspomnianego statutu z dnia 20. IV. 1934 r.

Lipiny, dnia 9. lutego 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Rusin (—) Tomanek
I ławnik gminy Naczelnik gminy.

Kom. Rada gminna

(—) Karwaczyński (—) Modrzyk

Uwierzytelniony odpis,

Wydział Powiatowy
L.. dz. Sm. 222.

Uchwała.

III dodatek do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 9 lutego 1937 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl Nr 17 poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 8 marca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Tkocz, (—) Szymonek, (—) Sieja.

O g ł o s z o n o

Lipiny, dnia 17 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Tomanek

7.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie

robót pomiarowych dla celów przewłaszczeniowych drogi Wielka Dąbrówka — Żychcice na długości 1.850 km.

Zdjęcie ma być oparte na obowiązującej instrukcji katastralnej.

Oferować należy cenę za 1 km. Ceną tą należy ob. wszystkie wydatki rzeczowe za wyjątkiem graniczników własności oraz podkładek przewłaszczeniowych, które wykupi Wydział Powiatowy.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, bez względu na wysokość oferty, oraz prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 7 kwietnia 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy Świętochłowice" z napisem „Oferta na pomiar drogi Wielka Dąbrówka — Żychcice".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr 5.

Bliższych informacyj udziela Powiatowy Zarząd Drogowy.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

8.

Unieważnienie.

Unieważnia się skradzioną pieczątkę służbową okrągłą z dwiema obwódkami i napisem:

Starszy Bracki — Obwód I — Kopalni Walenty — Wawel.

Nowa pieczątka zawierać będzie tą samą treść oraz jedną obwódkę karbowaną.

Tarnowskie Góry, dnia 16 marca 1937 r.

Dyrekcja Spółki Brackiej.

Do P. T. Abonentów
Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym za pomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Rocznik 1937. Nr 14.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 3 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie uregulowania służby przeciw pożarowej w gminie Dąbrówka Wielka.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. (Zb. Ust. str. 433), § 16 ustawy o kompetencjach z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. Ust. str. 237) i ustawy z dnia 21. XII. 1904 r. (Zb. Ust. str. 291) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 25 maja 1936 r. wprowadza się w porozumieniu z Naczelnikiem Okręgu Urzędowego dla gminy Dąbrówka Wielka następujący statut pożarniczy.

A. Utworzenie i wyposażenie Miejscowej Straży Przeciw Pożarowej.

§ 1.

W gminie tworzy się Straż Przeciw Pożarową z oddziałami do:

a) obsługiwania sikawek,

b) obsługiwania drabin i ratowania ludzi, zwierząt i mienia,

c) doprowadzanie wody,

d) utrzymania porządku i stróżowania uratowanych rzeczy.

Straż należy stałymi ćwiczeniami przygotować do zadania zwalczania pożarów. Zarząd gminy troszczyć się winien o utrzymanie jej na wysokim poziomie wyszkolenia.

I. Obowiązkowa straż przeciw pożarowa

§ 2.

Do pomocy przy wybuchu pożaru w obrębie gminy Dąbrówka Wielka, jakoteż do ćwiczeń i prób z przętami obowiązani są wszyscy zdolni do pracy mężczyźni w wieku lat 18 — 50 i zamieszkali w gminie. Zastępstwo obowiązanego do służby przeciw pożarowej jest nie dopuszczalne.

Zwolnieni od obowiązku pomocy przeciw pożarowej i ćwiczeń są:

1) wszyscy czynni urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni i służba kościelna, lekarze, aptekarze, dentyści i adwokaci,

2) wszyscy nie zbędni w zakładach przemysłowych maszyniści, dozorcy maszyn i stróże jako też wszyscy pod ziemią zatrudnieni robotnicy na czas ich pracy tamże,

3) kolejowa służba dworcowa, policja kolejowa, personel parowozowy, drużyny konduktorskie, stawidłowi, jako też kolejowi maszyniści wzgl. dozorcy maszyn,

4) wszystkie osoby, które należały przynajmniej 15 lat do policyjnie uznanej Ochotniczej Straży Przeciw pożarowej w Dąbrówce Wielkiej, oraz czynni członkowie Drużyn Ratowniczych P. C. K.

5) wszyscy inwalidzi wojenni, braccy, wypadkowi, wszystkie osoby, które udowodniły świadectwem lekarskim swoją niezdolność do służby przeciw pożarowej, jako też osoby

uznane przez Urząd gminny za niezdolne (niewidomi, chromi, kalecy i t. d.).

Wady cielesne wykluczające w prawdzie techniczną służbę przeciw pożarową przy samym pożarze, nie wykluczają służby pomocniczej (n. p. stróżowanie, zamknięcie dostępu do pogorzeliska, znoszenia sprzętów przeciw pożarowych i t. p.),

6) osoby należące do miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej jako czynni lub nieczynni członkowie, ostatni, jeżeli opłacają roczną składkę w wysokości 6,— zł conajmniej.

Obowiązkowa służba przeciw pożarowa łączy w sobie obowiązek przyjęcia funkcji przodownika Straży Obowiązkowej na przeciąg lat 3 (trzech).

§ 3.

Wykluczone od służby przeciw pożarowej są osoby pozbawione praw obywatelskich, stojące pod dozorym policyjnym, karane za zbrodnię przeciw Państwu, za kradzież, za zbrodnie przeciw obyczajom, za napad na życie lub za umyślne podpalenie, karą co najmniej 3 miesięcznego więzienia, jako też policyjnie uznani nałogowi pijacy.

Jeżeli takie osoby prowadziły się po odbyciu kary dłuższy czas nie nagannie, tak iż przyjąć można, że posiadają wymagane do służby przeciw pożarowej zaufanie i pewność, w tedy może Zarząd gminny w porozumieniu z Naczelnikiem Ochotniczej Straży Pożarnej znieść wykluczenie ich.

Nie dotyczy to jednak osób, karanych za zbrodnię przeciw Państwu.

§ 4.

Zarząd gminny prowadzi i utrzymuje w stałej aktualności imienny wykaz wszystkich zobowiązanych do służby przeciw pożarowej, z którego rok rocznie powołuje 100 osób do tej służby.

Przeciw wciągnięciu do wykazu przysługuje interesowanym środek prawny przewidziany w art. 38 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. Ust. str. nr 17 poz. 30).

Osoby fizyczne, posiadające w gminie grunta lub przedsiębiorstwa przemysłowe, lecz w gminie nie zamieszkali są uwolnieni od służby przeciw pożarowej.

§ 5.

Kto do służby przeciw pożarowej został powołany, winień stawić się przy każdym w przepisowy sposób obwieszczonym pożarze bezzwłocznie na dziedzińcu Ochotniczej Straży Pożarnej i winień wykonać rozkazy kierowników.

Obwieszczenie ćwiczeń wzgl. pożaru następuje sygnałem trąbki przez strażaka rowerzystę lub alarmym syreny alarmowej. Jeśli zaś pożar wybuchł w nocy obwieszczenie następuje zawsze wielkim dzwonem z miejscowego kościoła parafialnego niezależnie od sposobów alarmowych poprzednio wyszczególnionych.

Przy odezwaniu się trąbki lub syreny alarmowej wzgl. dzwonu w nocy winni powołani do służby przeciw pożarowej stawić się natychmiast na dziedzińcu Ochotn. Straży Pożarnej, jeżeli nie uniemożliwia im tego niebezpieczeństo własnego mienia, są oni zobowiązani zgłosić się u swych kierowników, do zarządzeń których winni się stosować. Nie wolno im bez zezwolenia kierownika akcji ratunkowej opuścić wyznaczonego miejsca.

To samo dotyczy wszelkich ćwiczeń przeciw pożarowych.

§ 6.

Na czele Obowiązkowej Przeciw Pożarowej Straży stoi naczelnik straży, któremu dodano jednego lub więcej zastępców.

Naczelnika Obowiązkowej Straży i jego zastępcę mianuje odwołalnie Naczelnik gminy. Jak długo istnieje w gminie Dąbrówka prawnie uznana Ochot. Straż Pożarna, jest jej Naczelnik jednocześnie ogniomistrzem Obowiązkowej Straży Przeciw Pożarowej.

Powołanych do służby przeciw pożarowej wpisuje się do listy strażaków obowiązkowych. W liście tej zapisuje się ich obecność przy pożarach i ćwiczeniach. Nieobecnych podaje się miejscowej władzy policyjnej (Okręgowi Urzędowymu celem ukarania, o ile nieobecni w przeciągu 3 dni nieobecność swą nie usprawiedliwią.

II. Ochotnicza Straż Pożarna.

§ 7.

Za urzędowo uznaną uważa się Ochotniczą Straż Pożarną, jeżeli została zarejestrowana na podstawie art. 21 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808).

III. Miejscowa Straż Przeciw Pożarowa.

§ 8.

Ochotnicza Straż Pożarna i Obowiązkowa Straż Przeciw Pożarowa łącznie tworzą Miejscową Straż Przeciw Pożarową z tem, że Ochotnicza Straż tworzy samodzielną część Miejscowej Straży Przeciw Pożarowej.

Zarząd gminy ubezpiecza członków Ochotniczej Straży Pożarnej od wypadku. Odnośnie do członków Obowiązkowej Straży ponosi gmina jako związek publiczno-prawny odpowiedzialność cywilną i winna się odpowiednio ubezpieczyć.

Miejscowa Straż Pożarna jest Strażą ochronną po myśli art. 129 kodeksu karnego i członkowie noszą podczas służby mundur, zaś oddziały nieumundurowane widocznie oznaki opaski na lewym ramieniu. Mundury służbowe i oznaki zakupuje gmina Dąbrówka Wielka na swój koszt, strażacy zaś obowiązani są utrzymywać powierzone im sorty w porządku.

IV. Sprzęty przeciw pożarowe i ratunkowe.

§ 9.

Potrzebne sprzęty przeciw pożarowe i ratunkowe zakupuje i utrzymuje Zarząd gminy.

Jakie sprzęty przeciw pożarowe potrzebne są, rozstrzyga w razie sporu Starosta powiatu świętochłowickiego po wysłuchaniu Zarządu gminnego i Naczelnika Straży.

§ 10.

Sprzęty przeciw pożarowe winny być kilka razy w roku conajmniej jednak na wiosnę i na jesień i po każdym pożarze przez ogniomistrza badane na ich całość i użyteczność próbowane. Za wykonanie niniejszego przepisu jak i usunięcie stwierdzonych usterek odpowiedzialny jest Zarząd gminy i Naczelnik Straży.

Używanie sprzętów przeciw pożarowych a szczególnie motopompy do celów nie mających ścisły związek z ćwiczeniami wzgl. z samą służbą przeciw pożarową, jest bezwzględnie wzbronione.

§ 11.

Dla ochrony sprzętów używane być winne ubikacje łatwo dostępne, suche i zabezpieczone od pożaru.

Zarząd gminy stara się o przechowywanie kluczy do bram domu straży pożarnej, umożliwiając każdej chwili natychmiastowe otwarcie bram.

V. Zabezpieczenie wody.

§ 12.

Gmina obowiązana jest dostarczyć dostateczną ilość wody do gaszenia pożarów. W tym celu należy do istniejących wodociągów wbudować potrzebną ilość hydrantów i utrzymywać je w należytym porządku. Hydranty winny być każdego roku dwa razy na ich użyteczność i dokładne funkcjonowanie badane.

VI. Stawienie zaprzęgów.

§ 13.

Właściciele zaprzęgów obowiązani są do stawienia swych zaprzęgów do przewożenia taboru pożarniczego tak przy pożarach w miejscu jak i w okolicy. Naczelnik gminy wyznacza corocznie w grudniu kolejno potrzebną ilość zaprzęgów, zawiadamia właścicieli zaprzęgów na piśmie o ich wyznaczeniu oraz zawiadamia Naczelnika Straży, który zarządzi wypisanie nazwisk zobowiązanych na specjalnej tablicy w strażnicy. W razie nie możności stawienia swego zaprzęgu wyznaczony do stawienia zaprzęgu obowiązany jest postarać się na swój koszt o zaprzęg zastępczy. W razie potrzeby właściciele zaprzęgów obowiązani są stawić swe zaprzęgi na wezwanie Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy i poza kolejnością.

Natychmiast ze wszczęciem alarmu pożarowego winni właściciele zaprzęgów, powołani do służby przeciw pożarowej, stawić swe zaprzęgi zupełnie uprzężone z woźnicą do strażnicy.

Przy pożarach poza miejscowością należy się właścicielom zaprzęgów odszkodowanie w/g stawek przez Zarząd gminy ustalonych.

§ 14.

Zwolnieni od obowiązku służby pożarniczej są:

a) konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych,

b) konie używane przez księży i lekarzy w celach zawodowych.

B. Kierownictwo akcji gaszenia pożarów.

§ 15.

Dowództwo akcji przeciw pożarowej na miejscu pożaru sprawuje Naczelnik Straży pod nadzorem Naczelnika Okręgu Urzędowego wzgl. w razie nieobecności tegóż pod nadzorem jego zastępcy (§ 90 ordynacji dla gmin wiejskich).

O wybuchu większego pożaru powiadomić należy natychmiast ogniomistrza powiatowego, który po przybyciu na miejsce pożaru obejmuje techniczne kierownictwo wszelkich prac gaśniczych i ratowniczych.

§ 16.

Kierujący akcją przeciw pożarową wydaje swe dyspozycje tylko kierownikom poszczególnych oddziałów, którzy obowiązani są do natychmiastowego wykonania otrzymanych zarządzeń.

§ 17.

Strażakom nie wolno opuścić wyznaczonego miejsca dopóty, dopóki nie otrzymają zezwolenia kierownika akcji przeciw pożarowej.

§ 18.

Rozdawanie wzgl. częstowanie strażaków napojami alkoholowymi podczas ćwiczeń i akcji przeciw pożarowej jak również bezpośrednio po tym, jest bezwględnie zakazane.

§ 19.

Do zarządzeń Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy lub ogniomistrza winni stosować się i osoby do straży nie należące, znajdujące się na miejscu pożaru. Zarządzenia te są zarządzeniami pożarniczo-policyjnemi w myśl ust. 2 art. 39 prawa o wykroczeniach.

C. Obowiązki osób trzecich przy wybuchu pożaru.

§ 20.

Kto zauważy pożar obowiązany jest zaalarmować najprzód mieszkańców danego domu i zameldować pożar jaknajszybciej w miejscu do zgłoszenia pożaru przeznaczonym.

§ 21.

Przy wybuchu pożaru mają funkcjonariusze policji i kierownicy oddziałów strażackich wstęp do wszystkich ubikacyj sąsiadujących z miejscem pożaru. Również zezwolić należy na wstęp strażaków na sąsiednie grunta i budynki, jeżeli kierownik akcji przeciw pożarowej to zarządził.

W tej samej mierze posiadacze studzień, wodociągów i stawów zobowiązani są zezwolić na odbiór wody i umożliwić strażakom dostęp do nich.

Wykonanie wszystkich powyższych obowiązków nie może być uzależnione od uzyskania odszkodowania.

§ 22.

Przy wybuchu większego pożaru należy w promieniu 200 metrów od miejsca pożaru pozamykać wszystkie otwory w dachach i strychach i przeciwdziałać zapaleniu od iskier latających.

D. Pomoc przeciw pożarom w okolicy.

§ 23.

Do pomocy przy pożarach w okolicy wyjeżdża z reguły tylko Ochotnicza Straż Pożarna. Straż obowiązkowa wyrusza tylko na osobne wezwanie.

§ 24.

Do pomocy w okolicy wyjeżdza kompletna motopompa z drabiną i pełną obsługą. Strażaków należy transportować na wozie drużynowym, który wysyła się równocześnie z innymi pojazdami.

§ 25.

Kierownicy straży przyjeżdzający z okolicy na pomoc winni przed rozpoczęciem swych czynności zgłosić się u głównego kierownika akcji przeciw pożarowej.

§ 26.

Drużynom nie wolno wstrzymywać swych prac bez rozkazu lub opuścić pogorzeliska bez zezwolenia głównego kierownika akcji gaśniczej. Zezwolenie to winne być udzielone skoro miejscowa straż w stanie jest sama opanować pożar.

§ 27.

W razie potrzeby gmina obowiązana jest udzielić posiłku strażakom z innych gmin na pomoc przybyłym, jak również zaprzęgom pojazdów strażackich podać potrzebny obrok bezpłatnie.

O potrzebie stanowi Naczelnik gminy wzgl. jego zastępca.

§ 28.

Wszystkie inne obowiązki służby przeciw pożarowej uregulowane są szczegółowymi rozporządzeniami policyjnymi.

§ 29.

Przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego statutu karane będzie na mocy § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. IX. 1906 r. (Gaz. Urz. Nr. 57 poz. 767).

§ 30.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Dąbrówka Wielka, dnia 18 grudnia 1936 r.

Zarząd gminy:

(—) Wojcik. (—) Kiera.

Rada gminna:

(—) Skrzydelski (—) Painta

(—) Sieja K. (—) Skrzydelski W. (—) Góralski.

Wyrażam zgodę na wydanie powyższego statutu.

Dąbrówka Wielka, dnia 18 grudnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Sieja.

Zgodność odpisu potwierdza się niniejszym.

Dąbrówka Wielka, dnia 21 grudnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Sieja.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 110.

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Statut w przedmiocie uregulowania służby przeciw pożarowej w gminie Wielka Dąbrówka zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 8 marca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Szymonek (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 11 marca 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

m. p. zp.

(—) Siwy.

Zgodność odpisu stwierdzam

Dąbrówka Wielka, dnia 22 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Sieja.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 15.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 10 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 marca 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr 73, poz. 106)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru podatku budynkowego na rok rachunkowy 1937|38.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 30. III. 1937 r. uchwaliła pobór podatku budynkowego na rok rachunkowy 1937|38 według stawki 6⁰|₀₀ od wartości pospolitej budynków.

Świętochłowice, dnia 2. 4. 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

3.

Pierwszy Dodatek

do statutu miejscowego gminy Brzeziny-Śląskie o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych z dnia 3 kwietnia 1935 roku

---

§ 4 statutu otrzymuje nastepujące brzmienie:

Koszty przyłączenia odgałęzienia do wodociągu głównego ponosi właściciel danego gruntu.

Odgałęzienia od rury głównej aż do kurka umieszczonego przed wodomierzem stają się własnością gminy.

§ 5 ustęp 2 i 5 otrzymuje następujące brzmienie:

2) ponosić koszty założenia odgałęzienia w obrębie przyłączonego gruntu,

5) przyprowadzić ulicę do stanu pierwotnego.

§ 6 uzupełnić nowym § 6a w następującym brzmieniu:

§ 6a

Powyższe przepisy mają zastosowanie także do budynków przyłączonych do rurociągu gminnego, w których mają być wbudowane wodomierze.

§ 8 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

Zarząd Gminy zobowiązany jest ponieść koszty rewizji, naprawy, utrzymywania i legalizacji wodomierzy, a w razie stwierdzenia, że wodomierz nie nadaje się nadal do użytku, zastąpić go nowym na koszt właściciela domu. W razie wybudowania wodomierza celem zbadania albo rewizji lub zastąpienia go nowym, oblicza się zużytą wodę w miesiącu na podstawie liczników z ostatnich trzech miesięcy.

§ 9 statutu skreślić cały, a wstawić nowy o następującym brzmieniu:

§ 9.

Na pokrycie kosztów podanych w § 8 ustęp 2 pobiera gmina od każdego właściciela domu mającego wodomierz ryczałtową opłatę w wysokości 75 groszy, płatnych przy miesięcznych rachunkach za wodę.

Po pierwszej generalnej legalizacji nie wcześniej jednak, jak przed upływem trzech lat od założenia wodomierzy, podlega wysokość opłaty podanej w § 9 rewizji przez Radę gminną.

Brzeziny-Śląskie, dnia 4-go lutego 1937 r.

Zarząd gminy:

(—) Szmatloch

Rada gminna:

(—) Nowara Paweł (—) Płocica Stanisław

(—) Peter Joschko

(—) Król.
protokólant.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 218.

Uchwała.

Pierwszy dodatek do statutu miejscowego gminy Brzeziny Śląskie o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych z dnia 4 lutego 1937 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233).

Świętochłowice, dnia 8 marca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Tkocz, (—) Szymonek, (—) Sieja.

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śląskie, dnia 20-go marca 1937 r.

Naczelnik gminy
w zast.
(—) Szmatloch.

4.

Statut miejscowy

regulujący publiczny obowiązek służby w Przymusowej Straży Pożarnej na obszarze gminy Chropaczów.

Na mocy art. 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. pr. str. 233), ustawy z dnia 21 grudnia 1904 r. w przedmiocie upoważnienia władz policyjnych do wydawania rozporządzeń policyjnych o obowiązku czynnej pomocy przy pożarach (Zb. ust. pr. str. 291) oraz rozporządzenia policyjnego z 4. 9. 1906 r. (Dz. Urz. str. 345) wydaje się po myśli uchwały Rady gminnej z dnia 21 grudnia 1936 r. oraz za zgodą Naczelnika Okręgu Urzędowego dla gminy Chropaczów następujący statut miejscowy:

§ 1.

Do czynnej pomocy w razie pożaru w gminie, jak również do ćwiczeń zobowiązane są wszystkie w wieku od 18 — 55 roku życia zamieszkałe w Chropaczowie i zdolne do pracy osoby męskie.

Zwolnieni są:

a) urzędnicy publiczni (pośredni i bezpośredni) w szczególności urzędnicy państwowi, komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, adwokaci, lekarze, aptekarze i służba szpitalna;

2. maszyniści oraz stróże w fabrykach i kopalniach oraz wszyscy robotnicy na czas pracy zawodowej;

3. przy kolejach (głównych i pobocznych) funkcjonariusze policji kolejowej, kolejarze zatrudnieni przy parowozach i służbie stacyjnej oraz wszyscy inni pracownicy o charakterze maszynistów i dozorców maszyn;

4. przy kolejach wąskotorowych: urzędnicy policji kolejowej, pracownicy dozoru urządzeń kolejowych, konwoju i obsługi pociągów, warsztatów zakładowych i elektrycznych urządzeń kolejowych;

5. w zakresie ogólnej administracji budowlanej: załoga bagrownic, sygnałowców, parowców, szybów nurkowych, motorówek, promów, barek i łodzi, dalej obsługa śluz, dźwigni, mostów, tam, żórawi, kranów, wywracanek, sygnałów świetlnych i centrali elektrycznych oraz maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i ogrzewalni, personel nadzorczy dworców i p ortów budowlanych (mistrze, dozorcy, stróże) i pracownicy dozoru i ochrony budowli oraz innych przedsiębiorstw państwowych;

6. wszyscy zobowiązani w czynnej pomocy przeciw pożarowej, którzy udowodnili swą niezdatność do służby przeciw pożarowej świadectwem lekarskiem lub zdaniem Urzędu gminnego są niezdolni do służby pożarniczej (niewidomi, chromi, kaleki itp.);

7. wspierający członkowie policyjnie uznanej ochotniczej straży pożarnej oraz ochotniczej drużyny ratowniczej, opłacającej składki związkowe co najmniej w wysokości podanej pod punktem 8;

8. osoby, które wpłaciły do kasy gminnej jednorazową opłatę 100,— zł, albo roczną opłatę 6,— zł;

9. osoby, które pełniły służbę jako członkowie czynni przynajmniej przez 15 lat bez przerwy w tutejszej, zatwierdzonej przez policję ochotniczej straży pożarnej.

Zwolnieni od obowiązku gaszenia pożaru przez wpłacenie składek dopuszczone jest tylko wtedy, jeżeli rejestracja osób obowiązanych do służby przymusowej straży pożarnej wykaże wymaganą miejscowemi stosunkami liczbę.

Fundusze uzyskane z opłat za zwolnienie z obowiązków Przymusowej Straży Pożarnej przeznaczone są wyłącznie na cele pożarnicze.

§ 2.

Wykluczeni od członkostwa i służby w straży pożarnej są wszyscy pozbawieni praw obywatelskich lub znajdujący się pod nadzorem policyjnym.

§ 3.

Pożar gaszą z zasady: policyjnie uznana ochotnicza straż pożarna oraz członkowie przymusowej straży pożarnej.

§ 4.

Spis zobowiązanych do służby pożarniczej, prowadzi naczelnik gminy i wykłada go co rok od 15 — 31. grudnia po poprzednim obwieszczeniu zwyczajem miejscowym, do publicznego wglądu.

Przeciw pociągnięciu do służby pożarniczej przysługuje figurującym w spisie odwołanie do starosty, którego decyzja jest ostateczna.

§ 5.

Policyjnie uznana i zorganizowana na wzór wojskowy ochotnicza straż pożarna reguluje swoją służbę według regulaminów i instrukcyj, wydanych po myśli § 25 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. (Dz. Urz. Nr 37 str. 345) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. XI. 1933 r. (Monitor Polski Nr 298, poz. 331).

§ 6.

Osoby przekazane do czynnej pomocy przeciwpożarowej zobowiązane są:

a) stawić się na ćwiczenia z przyborami pożarniczemi punktualnie, a bezzwłocznie w razie alarmu próbnego oraz ściśle wykonywać zarządzenia naczelnika ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępcy. Bez zezwolenia nie wolno opuszczać miejsca ćwiczeń.

b) w razie alarmu pożarniczego stawić się na miejsce zbiórki wyznaczonym w regulaminie służbowym, lub na miejscu pożaru zgłosić się u kierownika prac pożarniczych, którego zarządzenie należy ściśle wykonywać. Bez jego zezwolenia nie wolno opuszczać wskazanego stanowiska.

c) w wypadkach wskazanych pod a) i b) nosić przepisane opaski na ramieniu nadane im przez Urząd gminny, a skoro służby czynnej już nie pełnią, winni opaski zwrócić.

§ 7.

Dla wszystkich osób zobowiązanych do służby pożarniczej należy sporządzać rok rocznie osobną ewidencję i utrzymywać ją w stanie aktualnym.

Na podstawie tej ewidencji sprawdza naczelnik ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępca przy pożarach, ćwiczeniach i doświadczeniach z przyrządami pożarniczemi obecność zobowiązanych do pomocy. Nieobecni, o ile nie uniewinnią swej nieobecności ważnem powodem do 3-ch (trzech) dni, ulegną ukaraniu.

§ 8.

Naczelnik Ochotniczej Straży Pożarnej zarządza przynajmniej ćwierćrocznie rewizje wszystkich przyborów pożarniczych i prób sikawek i w związku z tym przedstawia Zarządowi gminy wnioski o spowodowanie koniecznych środków zaradczych.

§ 9.

Ktokolwiek zauważy wybuch pożaru, jest obowiązany zgłosić pożar i zawezwać publiczną straż pożarną.

Ćwiczenia i doświadczenia z przyborami strażackimi ogłasza się przez zapowiedzenie lub alarm (alarm ogólny).

Ogłoszenie pożaru uskutecznia się przez alarm (alarm pożarniczy).

§ 10.

Obywatele gminy powinni stawić wszelkie posiadane zaprzęgi, za zapłatą wedle zarządzenia naczelnika gminy, dla uruchomienia potrzebnych przyborów gaśniczych i ratunkowych oraz wozów dla drużyny i dostarczenia wody przy pożarach, ćwiczeniach i próbach, o ile im nie przysługuje prawo zwolnienia na podstawie specjalnego tytułu. Wyjątek stanowią: konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie kierowników poczt, o ile te nie służą również do użytku rolniczego oraz konie lekarzy i duchowieństwa, niezbędne do komunikacji w sprawach zawodowych.

Wysokość wynagrodzenia ustala urząd gminny według stawek miejscowych. Zobowiązani mogą zaprzęgi wynająć i stawić przez inne osoby, zawsze jednak zobowiązany odpowiada osobiście na nienależyte świadczenia ze strony zastępców. W razie braku wozów dla drużyny i na wodę są posiadacze takowych zobowiązani stawić je do dyspozycji.

§ 11.

Winni wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu ulegną karom po myśli § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r.

§ 12.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy regulamin miejscowy z dnia 21 stycznia 1907 r.

Chropaczów, dnia 21 grudnia 1936 r.

Rada gminna:

(—) Paweł Duda (—) Emanuel Rymiorz

(pieczęć)

Zarząd gminy:

(—) J. Przybyła (—) Antoni Dymek

Na wydanie niniejszego statutu wyrażam swą zgodę.

Chropaczów, dnia 28 stycznia 1937 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) J. Przybyła

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 130.

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Powyższy statut zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3 VII. 1891 r. (Zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 8 marca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Szymonek (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 11 marca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Siwy.

Ogłoszono:

Chropaczów, dnia 19 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) J. Przybyła.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 16.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 17 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Starostwo świętochłowickie

Nr B. 38|39.

Zarządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego

z dnia 12 kwietnia 1937 r.

o zakazie sprzedaży i podawaniu napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1937 r.

Na podstawie § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 pkt. f ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. nr 45, poz. 351) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuję detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach, oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, codziennie do godziny 15-tej:

a) na obszarze gmin, w których urzęduje Komisja Poborowa, przeprowadzająca pobór główny w roku 1937 w dniach urzędowania tych komisji, oraz

b) na obszarze każdej gminy w dniach w których stosownie do szczegółowego planu poboru w roku 1937 jest ona obowiązana do przedstawienia poborowych do Komisji Poborowej.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 4 maja 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Starostwo świętochłowickie

Nr Z. 40|16.

Zarządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego

z dnia 14 kwietnia 1937 r.

o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu.

Na podstawie art. 10 ust. 3e z zastrzeżeniem przepisu art. 25 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198) oraz na podstawie § 7 rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) i rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 stycznia 1936 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych na niektóre miejscowości (Dz. U. R. P. nr 13, poz. 115) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zarządzam ogólne tępienie szczurów na terenie całego powiatu świętochłowickiego i to na polach, jak i w budynkach.

§ 2.

Termin przeprowadzenia akcji tępienia szczurów ustalam na 7 i 8 maja 1937 r.

§ 3.

Obowiązek ogólnego tępienia szczurów ciąży na właścicielach terenów i budynków. Koszta tępienia ponoszą właściciele odnośnych objektów.

§ 4.

Winny niezastosowania się do niniejszego zarządzenia podlega w drodze administracyjnej karze do 3 miesięcy i grzywnej do 3.000 zł, lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198).

§ 5

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 maja 1937 r.

Świętochłowice, dnia 14 kwietnia 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

dot. ustalenia linii regulacyjnych i budowlanej na terenie, położonym między stadionem sportowym i ul. Hajducką oraz ul. Chorzowską i granicą gminy.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich ustaliły zarząd gminny dnia 18. 3. 1937 r. i rada gminna dnia 23. 3. 1937 r.:

a) linie regulacyjne ulicy położonej równolegle z ul. Chorzowską na zachód od tejże ulicy, na odcinku od stadionu do ulicy Hajduckiej oraz linię budowlaną po stronie wschodniej nowej ulicy,

b) linie regulacyjne ulicy przy stadionie na odcinku od ul. Chorzowskiej do ulicy wymienionej wyżej pkt. a.

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwalone linie regulacyjne i budowlane wspomnianych ulic.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 19. 4. 1937 r. do 17 maja 1937 r. włącznie w godzinach od 8 — 13 w tutejszym zarządzie gminnym ratusz pokój Nr 27. Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wnoszone do tutejszego zarządu gminnego jedynie w terminie od 19 kwietnia 1937 do 17 maja 1937 r.

Wielkie Hajduki, dnia 13 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Mgr Grzbiela
Naczelnik gminy.

4.

Obwieszczenie

dot. ustalenia linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej na odcinku od ulicy Marszałka Piłsudskiego do ulicy Moniuszki w Wielkich Hajdukach.

Plan linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej na odcinku od ulicy Marszałka Piłsudskiego do ulicy Moniuszki był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 10 listopada 1936 r. do 7 grudnia 1936 r. Ponieważ przeciw ustaleniu linii regulacyjnych nie wniesiono sprzeciwu, ustala się je formalnie na podstawie § 8 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości, zawiadamia się, że plan linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej na odcinku od ulicy Marszałka Piłsudskiego do ulicy Moniuszki wyłożony będzie ponownie do publicznego wglądu w czasie od 19 kwietnia br. w godzinach urzędowych od godz. 8—13 w urzędzie gminnym pokój 27.

Wielkie Hajduki, dnia 14 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Mgr Grzbiela

Naczelnik gminy.

5.

Obwieszczenie

dot. ustalenia stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1937|38.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 23. III. 1937 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 31. III. 1937 r. L. dz. Sm. 297 pobierany będzie na rok rachunkowy 1937|38 dodatek do państwowego podatku gruntowego na rzecz gminy w wysokości 50% ogólnej sumy państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 rozp. Prez. Rzeczypospolitej z 4. 11. 1936r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. poz. 593).

Wielkie Hajduki, dnia 7. kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

6.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. T.

Zamknięcie drogi Piaśniki-Zgoda

Z powodu przebudowy zamyka się od dnia 19 kwietnia br. aż do odwołania dla wszelkiego ruchu kołowego, drogę Piaśniki—Zgoda, na odcinku Zgoda—Świętochłowice.

Objazd do Zgody przez ul. Nowowiejską.

Świętochłowice, dnia 15 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Bud. Czernioch.

KOMUNIKATY

7.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 8 kwietnia 1937 r. zatwierdzono statut gminy Piekary Śl. w sprawie podatku od placów budowlanych, uchwałę Rady Gminnej Brzeziny Śl. w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1937|38, uchwałę Rady Gminnej Piekary Śl. w sprawie ustalenia stawki podatkowej od placów budowlanych na rok 1937|38, uchwałę Rady Gminnej Godula w sprawie ustalenia stawki podatkowej od placów budowlanych na rok 1937|38, uchwałę Rady Gminnej Godula w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1937|38, uchwałę Rady Gminnej Godula w sprawie pobierania specjalnych dopłat na pokrycie kosztów regulacji Rawy, uchwałę Rady Gminnej Piekary Śl. w sprawie wyznaczenia ławnika gminy Jana Ludygi na zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Piekarach Śl., dodatek do statutu gminy Wielkie Hajduki w sprawie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk, budżety na rok rachunkowy 1937|38 gmin Brzeziny Śl., Nowy Bytom, Piekary Śl., Świętochłowice, Wielkie Hajduki, Orzegów, Brzozowice-Kamień. Jako przedstawicieli Samorządu do Komisji Poborowej na rok 1937 wybrano naczelników gmin powiatu. Poza tym załatwiono szereg spraw sporno-administracyjnych, personalnych i administracji ogólnej.

8.

Dni Przeciwgruźlicze 1936/37.

Jak rok rocznie tak i w tym roku za zgodą centralnych władz państwowych odbywają się na terenie całej Polski w czasie od 7 do 30 kwietnia 1937 r. t. zw. „Dni przeciwgruźlicze", których celem jest zapoznanie społeczeństwa z niebezpieczeństwem gruźlicy oraz zebranie odpowiednich funduszów na walkę z tym groźnym wrogiem ludzkości — gruźlicą. —

Głównym źródłem dochodu w tym czasie jest powszechna sprzedaż znaczków przeciwgruźliczych — oraz zysk z różnego rodzaju imprez, jak odczyty, koncerty itp.

We Województwie Śląskim powierzono przeprowadzenie całej akcji przeciwgruźliczej Śl. Towarzystwu Walki z Gruźlicą w Katowicach ul. Andrzeja nr 9., które własnym kosztem utrzymuje 19 przychodni przeciwgruźliczych i otacza swoją opieką kilkanaście tysięcy chorych i zagrożonych gruźlicą — zajmuje się leczeniem i dożywianiem chorych umieszczeniem ich w sanatoriach i szpitalach — oraz zapobieganiem dalszemu szerzeniu się gruźlicy.

Śl. Towarzystwo Walki z Gruźlicą tą drogą dziękuje wszystkim tym, którzy w ubiegłym roku osobistą pracą i ofiarnością przyczynili się do świetnego wyniku „Dni Przeciwgruźliczych".

Śl. Towarzystwo Walki z Gruźlicą i w tym roku zwraca się do ofiarności ludu śląskiego licząc na poparcie swej akcji przez zakupywanie znaczków przeciwgruźliczych lub składanie ofiar na konto czekowe Śl. Towarzystwa Walki z Gruźlicą Nr 304.873.

Każdy grosz wyłożony na walkę z gruźlicą to mleko dla chorego dziecka, to opłata leków i zabiegów leczniczych w szpitalach, sanatoriach etc. dla potrzebujących leczenia biednych.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 19 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) po zasięgnięciu opinii Komisji do badania cen, wyznaczam ceny na następujące towary:

1.	mąka żytnia 65%	loco magazyn w hurcie za	100 kg	35 — 35,75 zł
2.	mąka żytnia 65%	w detalu za	1 kg	0,39 zł
3.	chleb żytni 65%	w detalu za	1 kg	0,36 zł
4.	chleb żytni razowy	w detalu za	1 kg	0,32 zł
5.	bułka pszenna 100 gr			0,10 zł
6.	kasza jęczmienna	loco magazyn w hurcie za	100 kg	38,00 zł
7.	„ „	w detalu za	1 kg	0,42 zł
8.	pęczak	loco magazyn w hurcie za	100 kg	38,00 zł
9.	„	w detalu za	1 kg	0,42 zł
10.	kasza perłowa	loco magazyn w hurcie za	100 kg	50.00 zł
11.	„ „	w detalu za	1 kg	0,55 zł
12.	„ manna tj. „grysik“	loco magazyn w hurcie za	100 kg	49,00 zł
13.	„ „ „	w detalu za	1 kg	0.55 zł

§ 2.

Ceny powyższe obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia 19-go kwietnia br.

§ 3.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzplt. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 17 kwietnia 1937 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

Rocznik 1937. Nr 18.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 24 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Katowicach

z dnia 6 lutego 1937 r.

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1937 w powiatach: katowickim, świętochłowickim, pszczyńskim i cieszyńskim.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr 72, poz. 661) i art. 10 statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P 1919 r. Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu, zarządzam w roku 1937 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: katowickim, świętochłowickim, pszczyńskim i cieszyńskim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

II. w powiecie świętochłowickim:

1. w Piekarach Śląskich od dnia 27 kwietnia do dnia 19 maja włącznie dla gminy Piekary Śl.
2. w Brzozowicach od dnia 21 maja do dnia 25 maja włącznie dla gminy Brzozowice-Kamień,
3. w Brzezinach Śląskich od dnia 28 maja do dnia 2 czerwca włącznie dla gminy Brzeziny Śląskie,
4. w Dąbrówce Wielkiej od dnia 4 czerwca do dnia 7 czerwca włącznie dla gminy Wielka Dąbrówka,
5. w Łagiewnikach od dnia 9 czerwca do dnia 17 czerwca włącznie dla gminy Łagiewniki,
6. w Chropaczowie od dnia 19 czerwca do dnia 28 czerwca włącznie dla gminy Chropaczów,
7. w Lipinach od dnia 1 lipca do dnia 19 lipca włącznie dla gminy Lipiny,
8. w Orzegowie od dnia 21 lipca do dnia 29 lipca włącznie dla gminy Orzegów i Goduli za wyjątkiem Chebzia z gminy Godula,
9. w Rudzie od dnia 31 lipca do dnia 14 sierpnia włącznie dla gminy Ruda,
10. w Nowym Bytomiu od dnia 17 sierpnia do dnia 26 sierpnia włącznie dla gminy Nowy Bytom i Chebzia z gminy Godula,
11. w Świętochłowicach od dnia 28 sierpnia do dnia 17 września włącznie dla gminy Świętochłowice,
12. w Wielkich Hajdukach od dnia 20 września do dnia 9 października włącznie dla gminy Wielkie Hajduki.

W myśl art. 20 dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenia,

3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy,

4. pobierać wszelkie opłaty należne urzędowi miar od uczestników zbiórki legalizacyjnej z tytułu zbiórki i przekazywać Kasie Katowickiego Okręgowego Urzędu Miar na konto w P. K. O. Nr 302 000 pobrane kwoty, za potrąceniem 3% od nich tytułem wynagrodzenia za czynności inkasowania.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach grzywną do 1000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

OUM 5 Nr 37. 481. 1.

Naczelnik Okręgu Administracji Miar

L. S. (—) St. Markiewicz

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr Wet. 12/

Zarządzenie polic.-weterynaryjne

w sprawie zwalczania zarazy świń.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w Rudzie u Malika Wilhelma zarazy świń, na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz §§ 350—358 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Rolnych z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządza się aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Zagroda zapowietrzona.

1. Za zagrodę zapowietrzoną uznaje się zagrodę w Rudzie, przy ul. Gen. Orlicz-Dreszera 7.

2. Wszystkie chlewnie, znajdujące się w wym. zagrodzie zapowietrzonej jak również narzędzia i przedmioty, z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio świnie winny być oczyszczone i odkażone według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

3. Wstęp do chlewni osobom postronnym z wyjątkiem posiadaczy oraz lekarzy weter. jest wzbroniony.

4. Wyprowadzanie i wprowadzanie świń do zagrody zapowietrzonej jest zakazane. Na wyjątki może zezwolić Starostwo.

5. W obrębie zagrody zapowietrzonej winny być psy trzymane na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, drób, króliki, gołębie — w zamknięciu.

Wprowadzanie tych zwierząt poza obręb zagrody wymaga również zezwolenia Starostwa.

6. Przy wejściu do zagrody zapowietrzonej winna być umieszczona na widocznym miejscu tablica z napisem ostrzegawczym: „UWAGA! Zaraza świń".

§ 2.

Okręg zapowietrzony i zagrożony.

W celu zapobieżenia rozszerzenia się i zawleczenia zarazy świń ustanawia się dokoła zagrody zapowietrzonej okręg zapowietrzony, a dokoła tegoż okręg zagrożony zarazą świń.

1. Okręg zapowietrzony obejmuje ul. Gen. Orlicz-Dreszera.

a) W okręgu tym zabrania się: handlu domokrążnego świniami, pokazów i przetargów na świnie;

b) pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwisko, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach;

c) używanie kunzów do pokrywania cudzych świń;

d) na granicach okręgu winny znajdować się tablice z wyraźnym napisem: „Zaraza świń";

e) wyprowadzanie świń z okręgu zapowietrzonego może się odbywać tylko celem natychmiastowego uboju na podstawie zezwolenia i warunkach wydanych przez Starostwo;

f) wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego wymaga również zezwolenia Starostwa.

2. Okręg zagrożony obejmuje wszystkie obejścia — zagrody, znajdujące się przy ul. Niedurnego i Bytomskiej.

a) W okręgu zagrożonym mają zastosowanie postanowienia § 2, p. a)—d) i f);

b) Wyprowadzanie świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może się odbywać tylko pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weter. i uznane za niepodejrzane.

§ 3.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń jak również wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego, pociąga za sobą zastosowanie do winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymien. rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. t. j. aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych albo obu kar łącznie oraz bezwarunkowo utratę prawa do odszkodowania wzgl. zapomogi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13. IV. 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Starostwo świętochłowickie
Nr G.: 48.

„Starostwo świętochłowickie zwraca uwagę na rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych, według którego pieczywo wagi ½ kg i więcej powinno być oznaczone nazwą odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone, uwidoczniono na kartkach z firmą i adresem wytwórni. Jeżeli pieczywo jest wypiekane z mieszanin mąki różnego rodzaju, powinno to być uwidocznione na tych kartkach. Kartki te należy umieszczać na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kartek tych po wypieku jest wzbronione.

Chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi ½, 1, 2 kg lub większej i to w pełnych kilogramach".

Świętochłowice, dnia 19 kwietnia 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

II. Dodatek

do statutu gminy Wielkie Hajduki z dnia 11 sierpnia 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

Na podstawie art. 14 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w województwie śląskim w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17 poz. 30) i rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6. października 1936 r. o podatku komunalnym od publicznego wyświetlenia filmów (Dz. Ust. Śl. Nr 21 poz. 34) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 23 marca 1937 r. wydaje się następujący II dodatek do statutu z dnia 11 VIII. 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

§ 1.

1. § 8 pkt a i b otrzymuje następujące brzmienie:

a) 40% ceny biletu na przedstawienia marionetkowe, cyrkowe, warieta, kabaretowe i na walki zapaśnicze,

b) połowę stawki procentowo określonej pod lit. a od ceny biletu na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej.

2. Po punkcie e § 8 wstawia się następujący pkt. f.

Podatek od publicznego wyświetlania filmów pobierany będzie w wysokości makymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 października 1936 r. (Dz. Ust. Śl. nr 21 poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilości 12), oznaczonych do dnia 1 listopada 1936 r. przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stampilą „Średnio metrażowy, temat polski" jeżeli będą wyświetlane łącznie z filmami bez stampili „temat polski", powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku, która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stampilą „film dubbingowany w Polsce" do którego zastosowano zniżki z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

§ 2.

Uchyla się § 8a statutu.

§ 3.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wielkie Hajduki, dnia 23 marca 1937 r.

Zarząd gminny

(—) Mgr Grzbiela

Rada gminna

(—) Piernikarczyk, Metzner, Heidrich, Pękała.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 325.

W y p i s.

UCHWAŁA.

Dodatek zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 8 kwietnia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

w z.

(pieczęć) (—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

O p u b l i k o w a n o!
Wielkie Hajduki, dnia 17 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) Mgr Grzbiela

5.

L. dz. Sm. 321.

Uchwała

rady gminnej w Świętochłowicach
z dnia 30. 3. 1937 r.

Ustalenie stawki do poboru podatku od placów budowlanych na rok 1937/38.

Ustala się stawkę do poboru podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych wskutek pociągnięcia linii regulacyjnej na 6‰ od wartości pospolitej tychże placów.

O. p. p.

(—) W. Polak, przewodniczący.

(—) Świerk, Czyż, Sowa, B. Kostorz, Hornik, Sładek
(—) Hajduk, protokolant.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 30 marca 1937 r. ustalającą na rok 1937/38 stawkę samoistnego podatku od placów budowlanych i gruntów które wskutek linii regulacyjnej uzyskały charakter placów budowlanych na 6‰ od pospolitej wartości, zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 pkt. 4 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933. (Dz. U. Śl. Nr 9 poz. 16)

Świętochłowice, dnia 8 kwietnia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

L. S. w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

O g ł o s z o n o:
Świętochłowice, dnia 15 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

6.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1937/38.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30. 3. 1937 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w dniu 9. 4. 1937 r. L. dz. Sm. 232 ustala się stawkę do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1937/38 na 1.— (jeden) złoty od jednego punktu.

Świętochłowice, dnia 15 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

7.

Obwieszczenie

w sprawie ustalenia stawki do poboru podatku budynkowego na rok 1937/38.

Niniejszym podaję do wiadomości zainteresowanych, że Rada gminna tut. gminy uchwaliła pobór podatku budynkowego na rok rachunkowy 1937/38 w/g następujących stawek, mianowicie:

6‰ od wartości pospolitych zabudowań, których wartość nie przekracza zł 100 000,—.

7‰ od wartości pospolitych zabudowań, których wartość przekracza zł 100 000,—.

Brzozowice—Kamień, dnia 14 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) Lelonek.

8.

Ogłoszenie.

W charakterze honorowego ławnika gminy Piekary Śl. zatwierdziłem dnia 3 kwietnia 1937 r. Pana Wincentego Sobczyka z Piekar Śl.

Świętochłowice, dnia 15 kwietnia 1937 r.

Starosta
(—) Szaliński.

9.

Ogłoszenie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę oszczędnościową nr 5052 na kwotę 272,87 zł wystawioną przez Komunalną Kasę Oszczędności w Świętochłowicach na Towarzystwo Samodzielnych Kupców Polskich w Świętochłowicach.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 28 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1.	mąka żytnia 70% loco piekarnia lub detalista	w hurcie za	100 kg	35,50 zł
2.	mąka żytnia 70%	w detalu za	1 kg	0,39 zł
3.	mąka razowa 95% loco piekarnia lub detalista	w hurcie za	100 kg	29,— zł
4.	mąka razowa 95%	w detalu za	1 kg	0,32 zł
5.	chleb pytlowy 70%	za	1 kg	0,36 zł
6.	chleb razowy 95%	za	1 kg	0,30 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Ceny wyznaczone dnia 17-go kwietnia 1937 r. na wszelkiego rodzaju kasze zostały niezmienione i pozostają w mocy.

§ 4.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzplt. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 28 kwietnia 1937 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr B. 37/44

Rozporządzenie policyjne

Starosty Świętochłowickiego

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w dniu 1 maja 1937 r.

Na podstawie art. 4 pkt. j) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa) (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z dnia 10 lipca 1931 r. o przekazaniu Wojewodom i Komisarzowi m. st. Warszawy uprawnień Ministra Spraw Wewn. wynikających z art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 540) z upoważnienia Wojewody Śląskiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuję detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu w dniu 1 maja 1937 r. na całym terenie powiatu świętochłowickiego.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1937 r.

Świętochłowice, dnia 28 kwietnia 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Rozporządzenie

z dnia 7 kwietnia 1937 r.

w sprawie zakazu wywozu pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału.

(Dz. U. R. P. nr 28, poz. 210)

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wywóz z polskiego obszaru celnego pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału jest zabroniony.

§ 2.

Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Spraw Wewnętrznych do zezwalania na wywóz zbóż i produktów wymienionych w § 1 oraz do ustalania warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Antoni Roman.

4.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Samorządowy
Nr Sm. 6/1/3.

Interpretacja art. 17

śląskiej ustawy o ochronie lokatorów.

(Gazeta Urz. Wojew. Śl. Nr 15, poz. 109).

Według postanowień art. 17 ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów

w brzmieniu ogłoszonym obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. Śl. Nr 22, poz. 31) właściciel domu może wynająć opróżnione mieszkanie tylko za zezwoleniem urzędu gminnego, t. zn. jeżeli właściciel domu zamierza wynająć mieszkanie najemcy, t. j. lokatorowi. Nie zawiera ustawa natomiast żadnych postanowień, jak postąpić należy, gdy o dane mieszkanie ubiega się sam właściciel domu. Wobec tego Urząd Wojewódzki, wskutek podniesionych wątpliwości w tym względzie wyjaśnia po zasięgnięciu opinii Prokuratorii Generalnej R. P., co następuje:

Powołana wyżej ustawa o ochronie lokatorów odnosi się — jak zresztą sama nazwa wskazuje — do stosunków prawnych najmu budynków wzgl. ich części składowych. Podkreśla to wyraźnie art. 1 tejże ustawy.

Najem jest stosunkiem obligatoryjnym, dla którego powstania ustawa wymaga porozumienia pomiędzy sobą wynajmującego a najemcą — inaczej lokatorem — co do przedmiotu najmu (art. 370 kz.). Jeżeli chodzi nie o mieszkanie urzędnicze z art. 18 ustawy o ochronie lokatorów, to, gdy mieszkanie zajmuje sam właściciel nieruchomości, nie podpada taki stosunek pod pojęcie najmu, gdyż prawo używania i użytkowania mieszkania przez właściciela nieruchomości jest wypływem jego prawa własności (§ 903 kz.).

Zajmowanie mieszkania przez właścicieli jest realizacją prawa bezwzględnego (własności), podczas gdy zajmowanie go przez lokatora jest wypływem prawa obligatoryjnego, ustalonego umową najmu.

Art. 17 śląskiej ustawy o ochronie lokatorów ogranicza wyraźnie prawa właścicieli nieruchomości, lecz tylko odnośnie do wynajęcia opróżnionego mieszkania. Przepis ten posiada charakter wyjątkowy, jak zresztą cała ustawa, która zaznacza swój wyjątkowy charakter w art. 1, wobec czego interpretacja rozszerzająca jest nie dopuszczalna.

Uzasadniony jest więc wniosek że właściciel domu, obejmując opróżnione w nim mieszkanie, nie potrzebuje zezwolenia urzędu gminnego, przewidzianego art. 17 śląskiej ustawy o ochronie lokatorów. Uzależnienie objęcia od takiego zezwolenia byłoby jeszcze dalszym ograniczeniem prawa własności, co niewątpliwie wychodziłoby poza zamierzenia ustawodawcy. Oczywiste jest, że wyżej podana teza nie ma zastosowania do tak zwanych mieszkań urzędniczych z art. 18 ustawy, t. j. takich mieszkań, które były zajęte przez funcjonariusza państwowego w dniu 1 lipca 1926 r., a które według ustawy mogą być przydzielone przez urząd gminny tylko funkcjonariuszom państwowym wskazanym przez władzę przełożoną funkcjonariusza, opuszczającego mieszkanie, chyba, że właściciel domu, zamierzając sam objąć takie mieszkanie, odda mieszkanie równowartościowe w tejże miejscowości do dyspozycji władz (art. 18, pkt. 5). Wówczas objęcie mieszkania we własnym domu uzależnione jest od przydziału przez urząd gminny, zaś brak przydziału podlega sankcjom z art. 18, pkt. 7 powołanej ustawy.

Katowice, dnia 8 kwietnia 1937 r.

Za wojewodę:

(—) Dr Dworzański
Naczelnik Wydziału.

5.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 352.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Sieji z Wielkiej Dąbrówki udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1. do 15. V. 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Szczepanowi Wójcikowi.

Świętochłowice, dnia 21 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

6.

Obwieszczenie

dot. urlopowania lekarza weterynaryjnego obwodu Orzegów.

Lekarzowi weterynaryjnemu obwodu Orzegów p. Józefowi Tomaszczykowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 4 maja do 4 czerwca 1937 r.

Zastępstwo obejmie lekarz weterynaryjny obwodu Ruda p. Julian Ramocki.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

7.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego

L. dz.: P. Z. D. 623.

Z powodu przebudowy tut. Wydz. Powiatowy zamyka od dnia 28 kwietnia 1937 r. aż do odwołania, dla wszelkiego ruchu kołowego drogę Zgoda — Nowy Bytom.

Objazd do Nowego Bytomia przez Nowa Wieś.

Świętochłowice, dnia 27 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Dypl. Inż. Lissak.

8.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego

L. dz.: P. Z. D. 624.

Z powodu przebudowy tut. Wydział Powiatowy zamyka od dnia 29 kwietnia 1937 r. aż do odwołania, dla wszelkiego ruchu kołowego drogę Łagiewniki — Zgorzelec.

Objazd: do Łagiewnik wzgl. Goduli przez Chebzie — Lipiny.

Świętochłowice, dnia 27 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Dypl. Inż. Lissak.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 8 maja 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40011.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 kwietnia 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr 99, poz. 143).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc maj 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Ustawa

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o Święcie Niepodległości

(Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 255).

Art. 1.

Dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny — jest uroczystym Świętem Niepodległości.

Art. 2.

Dzień 11 listopada jest dniem wolnym od pracy.

Art. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

3.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1.	mąka pszenna 65% loco piekarnia lub detalista	w hurcie za 100 kg .	45,00 zł
2.	mąka pszenna 65%	w detalu za 1 kg .	0,50 zł
3.	bułka pszenno-wodna wagi 55 gramów		0,05 zł
4.	„ „ „ „ 110 gramów		0,10 zł
5.	kawa jęczmienna loco skład detalisty . . .	w hurcie za 100 kg .	42,00 zł
6.	kawa jęczmienna	w detalu za 1 kg .	0,47 zł
7.	kawa słodowa loco skład detalisty	w hurcie za 100 kg .	57,00 zł
8.	kawa słodowa	w detalu za 1 kg .	0,64 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Wyznaczone poprzednio ceny maksymalne na wszelkiego rodzaju kasze, mąkę żytnią, mąkę razową, chleb żytni i razowy zostały niezmienione i pozostają w mocy.

§ 4.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzplt. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 5 maja 1937 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

4.

Wartość wynagrodzenia w naturze.

Na podstawie § 160,2 Ordynacji Ubezpieczeniowej, art. 16 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) i art. 13 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) ustala się wartość wynagrodzenia w naturze osób, podlegających w myśl cytowanych ustaw obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby, inwalidztwa, od wypadków i pracowników umysłowych z ważnością od 1-go kwietnia 1937 r. jak następuje:

L. p.	Rodzaj świadczenia	Miara	Wartość w zł	Uwagi
1	żyto	1 q	20,—	
2	pszenica	1 q	24,—	
3	jęczmień	1 q	20,—	
4	owies	1 q	17,—	
3	pasza dla kur	1 q	8,—	
6	ziemniaki	1 q	4,—	
7	mąka żytnia	1 q	28,—	
8	„ pszenna	1 q	37,—	
9	mleko	1 litr	0.20	
10	masło	1 kg	3,20	
11	świnia (żywa waga)	1 kg	0,90	
12	drzewo opałowe	1 m^3	6,—	
13	węgiel deputatowy	1 q	1,90	
14	nafta	1 litr	0,40	
15	sól	1 kg	0.35	
16	ryby	1 kg	1,60	
17	piwo	1 litr	0,60	
18	mundur (ubranie zawodowe) bez płaszcza		80,—	
19	płaszcz		50,—	
20	rola uprawiona	1 ha	130,—	rocznie
21	rola nieuprawiona	1 ha	40,—	„
22	łąka	1 ha	120,—	„
23	pastwisko dla 1 szt. bydła		30,—	„
24	ogród warzywny — sad	1 ha	200,—	„
25	siano łąkowe	1 q	5,50	
26	„ koniczyna	1 q	6,50	
27	słoma	1 q	4,—	
28	mieszkania w domach czynszowych:			
	a) 1 pokój mały do 25 m^2		110,—	„
	b) 1 pokój średni do 50 m^2		140,—	„
	c) 1 pokój duży ponad 50 m^2		180,—	„
29	mieszkania w willach:			
	za 1 pokój		180,—	„

L. p.	Rodzaj świadczenia	Miara	Wartość w zł	Uwagi
30	oświetlenie elektryczne:			
	a) 1 pokoju		22,—	rocznie
	b) 2 pokoi		30,—	„
	c) 2—4 pokoi		60,—	„
	d) 4—6 pokoi		120,—	„
	e) ponad 6 pokoi		200,—	„
31	utrzymanie pracowników bez mieszkania, opału i oświetlenia:			
	a) służby domowej żeńskiej		300,—	„
	terminatorów		300,—	„
	nisko opłacanych sił		300,—	„
	b) męskiej służby domowej		396,—	„
	parobków		396,—	„
	pomocników		396,—	„
	c) robotników fachow. urzędników*)		396,—	*) Dotyczy pracown. rolnych
	d) pracawników umysł. i robotników w przemyśle i handlu		620,—	rocznie
	e) czeladników rzemieśln.		620,—	„
32	pełne utrzymanie z mieszkaniem opałem i oświetleniem:			
	a) żeńskiej służby domowej		372,—	„
	terminatorów i nisko opłacanych sił robotn.		372,—	„
	b) męskiej służby domowej		504,—	„
	parobków		504,—	„
	pomocników		504,—	„
	c) urzędników rolnych, robotników fachowych rolnych		504,—	„
	d) urzędników i robotników fachowych, zatrudn. w przemyśle i handlu		740,—	„
	e) czeladników rzemieślniczych		740,—	„
33	ogrzewanie 1 pokoju		36,—	„
34	nieograniczone prawo używania samochodu . .		1800,—	„
35	prawo używania powozu		900,—	„

Naturalia wyżej nie wymienione oblicza się wedle hurtownych cen rynkowych lub cen ustalonych przez władze skarbowe dla celów podatku dochodowego z działu II. ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Cena mieszkania, opału i światła wzrasta o 20% za każdą dalszą ubikację.

Odnośnie wartości ograniczonego prawa używania samochodów mają zastosowanie postanowienia okólnika Wydziału Skarbowego z dnia 6 października 1936 r. Nr Sk. II.—67/13 36.

Świętochłowice, dnia 20 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń

w z.

(—) Mgr Pietrański

wicestarosta.

5.

Tegoroczny plan szczepienia

przeciwospowego dzieci z listy gminnej.

Miejscowość	Lokal	Data szczepienia	Godzina	Data oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Brzeziny Śl.	Lokale wyznaczą Urzędy Gminne	7. V. br.	14-ta	14. V. br.	14-ta	Dr Szymański
Brzozowice-Kamień		8. V. br.	14-ta	15. V. br.	14-ta	„ „
Chropaczów		10. V. br.	14-ta	18. V. br.	14-ta	„ „
Dąbrówka Wielka		7. V. br.	15,30	14. V. br.	15-ta	„ „
Godula		11. V. br.	14-ta	18. V. br.	15-ta	„ „
Hajduki Wielkie		20. V. br.	14-ta	28. V. br.	14-ta	„ „
Lipiny Śl.		22. V. br.	14-ta	29. V. br.	14-ta	„ „
Łagiewniki		12. V. br.	14-ta	19. V. br.	14-ta	„ „
Nowy Bytom		25. V. br.	14-ta	1. VI. br.	14-ta	„ „
Orzegów		13. V. br.	14-ta	21. V. br.	14-ta	„ „
Piekary Śl.		24. V. br.	14-ta	2. VI. br.	14-ta	„ „
Ruda Śl.		31. V. br.	14-ta	7. VI. br.	14-ta	„ „
Świętochłowice		26. V. br.	14-ta	3. VI. br.	14-ta	„ „

6.

Przetarg.

Zarząd gminy Piekary Śląskie zgłasza przetarg publiczny na dostawę około 2000 m^3 kamienia podkładowego do przebudowy ulicy Józefskiej w Piekarach Śl.

Oferty należy wnosić wyłącznie na formularzach na ten cel przeznaczonych, które otrzymać można w tutejszym Urzędzie pokój nr 13 w godzinach od 8-mej do 15-tej, gdzie otrzymać można również wyjaśnień co do składania ofert. Do ofert należy dołączyć wadium w wysokości 5% kwoty oferowanej.

Termin składania ofert do dnia 10 maja 1937 r. godz. 11-tej.

Piekary Śląskie, dnia 29 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Płonka.

× KOMUNIKATY ×

7.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 29 kwietnia 1937 r., zatwierdzono uchwałę Rady Gminnej Mała Dąbrówka w sprawie bezpłatnego odstąpienia gruntu Wydziałowi Powiatowemu w Katowicach na cele drogowe, uchwałę Rady Gminnej Bykowina w sprawie zawarcia umowy z Powiatowym Związkiem Komunalnym w Katowicach o dostawę wody, uchwałę Rady Gminnej Nowy Bytom w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego w wysokości 60.000,— zł na budowę baraków dla bezdomnych i statut gminy Brzeziny Śl. w przedmiocie uregulowania stosunków prawnych urzędników Gminy i Okręgu Urzędowego. Zofii Gruszkowej z Chorzowa udzielono zezwolenia osiedleńczego na wybudowania domu mieszkalnego w Łagiewnikach. Poza tym załatwiono szereg spraw sporno-administracyjnych i personalnych.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 15 maja 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o przedłużeniu czasu trwania konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

(Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 269).

Na podstawie art. 16 i 23 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1.

Czas trwania wymiany (konwersji) obligacyj państwowych pożyczek wewnętrznych na 4% Pożyczkę Konsolidacyjną, ustalony w § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 r. o wypuszczeniu 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i o warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 114) na dziesięć miesięcy, przedłuża się o dalsze dwa miesiące do dnia 14 lipca 1937 r. włącznie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 8 maja 1937 r.

w sprawie wyborów radców z okręgów wyborczych do Śląskiej Izby Rolniczej w Katowicach.

(Gazeta Urz. Woj. Śl. Nr 19, poz. 141).

Na zasadzie art. 23 ustawy z dnia 15 czerwca 1936 r. o Śląskiej Izbie Rolniczej (Dz. U. Śl. Nr 15, poz. 27) zarządzam wybory radców z okręgów wyborczych do rady Śląskiej Izby Rolniczej.

Wyboru radców dokonają zgromadzenia wyborcze i w tym celu okręg działalności Śląskiej Izby Rolniczej podzielony jest na następujące okręgi wyborcze, w których dokonywa się wyboru niżej wyszczególnionej ilości radców:

Okręg wyborczy	Obszar powiatów i miast wydzielonych z powiatów, objętych danym okręgiem wyborczym	Ilość radców
I.	powiat bielski z miastem Bielsko	1
II.	powiat cieszyński	2
III.	powiaty: katowicki i świętochłowicki z miastami Katowice i Chorzów	1
IV.	powiat lubliniecki	1
V.	powiat pszczyński	3
VI.	powiat rybnicki	3
VII.	powiat tarnogórski	1

Wybory radców w okręgach wyborczych I, II, IV, V, VI i VII przeprowadzą właściwi Starostowie. Zgromadzenia wyborcze w tych okręgach odbędą się w miejscowościach, które są siedzibą odnośnych starostw.

Do przeprowadzenia wyborów w III. okręgu wyborczym wyznaczam Starostę w Katowicach. Miejscem, w którym odbędzie się zgromadzenie wyborcze III. okręgu wyborczego, będzie miasto Katowice.

Dni dokonania poszczególnych czynności wyborczych, stosownie do postanowień statutu Śląskiej Izby Rolniczej (Dz. U. Śl. Nr 4 z dnia 1. III. 1937 r. poz. 11) są następujące:

dnia 18 maja 1937 r. dokończenie układania spisu wyborców i ostatni dzień imiennego zawiadamiania wyborców o umieszczeniu ich w spisie (§ 49),

dnia 19 maja 1937 r. pierwszy dzień trzydniowego terminu, w którym spis wyborców winien być udostępniony do publicznego wglądu w biurach wydziałów powiatowych, magistratów, powiatów miejskich, zarządów gminnych i miejskich objętych danym okręgiem wyborczym (§ 50),

dnia 21 maja 1937 r. ostatni dzień trzydniowego terminu, w którym spis wyborców winien być udostępniony do publicznego wglądu w biurach wydziałów powiatowych, magistratów, powiatów miejskich, zarządów gminnych i miejskich objętych danym okręgiem wyborczym (§ 50),

dnia 21 maja 1937 r. ostatni dzień trzydniowego terminu wniesienia reklamacji przeciw pominięciu lub zamieszczeniu w spisie wyborców (§ 51),

dnia 2 czerwca 1937 r. ostatni dzień, w którym starostowie przeprowadzający wybory powinni przesłać Wojewodzie Śląskiemu protokuły o odbytym przeglądzie spisu wyborców, oraz nieuwzględnione reklamacje przeciw pominięciu kogokolwiek w spisie wyborców, jak również wszystkie reklamacje przeciw pominięciu kogokolwiek w spisie wyborców, jak również wszystkie reklamacje przeciw zamieszczeniu w spisie wyborców jakiejkolwiek osoby wraz z treścią wydanych decyzji z wszystkimi posiadanymi w sprawach tych reklamacji dowodami (§ 53),

dnia 7 czerwca 1937 r. ostatni dzień, w którym Wojewoda Śląski rozstrzyga reklamacje ostatecznie i zawiadamia właściwych starostów przeprowadzających wybory o swej decyzji (§ 54),

dnia 22 czerwca 1937 r. ostatni dzień, w którym starosta przeprowadzający wybory powinien zawiadomić wszystkich wyborców o dniu, godzinie i miejscu wyborów (§ 55),

dnia 27 czerwca 1937 r. zgromadzenie wyborcze dla dokonania wyboru radców przez zgromadzenie wyborcze (§ 55),

Wojewoda

(—) Dr Grażyński.

3.

Obwieszczenie

dot. ustalenia linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego na odcinku od ulicy Długiej do zakrętu.

Ponieważ przeciw planowi linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego na odcinku od ulicy Długiej do zakrętu, który był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r. nie wniesiono sprzeciwu, ustala się je formalnie na podstawie § 8 ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości, zawiadamia się, że powyższy plan wyłożony będzie ponownie do publicznego wglądu w czasie od 20. 5. 1937 r. w godzinach urzędowych od godz. 8 — 13 w urzędzie gminnym pokój 27.

Wielkie Hajduki, dnia 10 maja 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Mgr Grzbiela.

Rocznik 1937. Nr 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 22 maja 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 22 marca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Sl. Nr 28, poz. 54 z 1933 r.) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Wojewody Śląskiego, wydanym w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Śl. Nr 8 poz. 15) wprowadza się natępujące zmiany:

1) § 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Każdy właściciel pojazdu mechanicznego winien bezzwłocznie po dopuszczeniu go do ruchu, zaopatrzyć swój pojazd w tablice rejestracyjne, wykonane według przepisów § 19 niniejszego rozporządzenia.

Tablice rejestracyjne wydaje Urząd Wojewódzki po wpłaceniu za nie przez właściciela pojazdu ceny, którą ustali Wojewoda Śląski".

2) § 19 otrzymuje brzmienie:

„(1) Każdy pojazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w dwie tablice ze znakami rejestracyjnymi, przytwierdzone z przodu i z tyłu pojazdu.

(2) Znak rejestracyjny składa się z litery (liter) serii oraz liczby, pod jakimi pojazd został zarejestrowany.

(3) Tablice rejestracyjne samochodowe, przednia i tylna w kształcie prostokąta, są jednakowe i posiadają wymiary 125×350 mm, przy czym tło jest czarne, a litery, cyfry i obrzeża tłoczone, koloru białego. Tablice rejestracyjne motocyklowe przednie w kształcie łuku, o wymiarach 65×250 mm, posiadają na czarnym tle malowane białe znaki po obu stronach tablicy. Tablice rejestracyjne motocyklowe tylne mają kształt kwadratu o boku 170 mm, na którym na czarnym tle wytłoczone są litery, cyfry i obrzeże koloru białego.

(4) Tablice ze znakami rejestracyjnymi powinny być umieszczone na widocznym miejscu, w płaszczyznach pionowych i przytwierdzone do pojazdu w sposób trwały.

(5) Obydwie tablice rejestracyjne na samochodach powinny być tak umieszczone, aby krawędzie poziome tablic były prostopadłe od osi podłużnej pojazdu.

(6) Na motocyklach tylna tablica powinna być tak umieszczona, aby krawędź pozioma tablicy była prostopała do osi podłużne

pojazdu, tablica zaś przednia powinna być umieszczona wzdłuż jego osi podłużnej.

(7) Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nie przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich oraz

e) klubów automobilowych, motocyklowych i Touringklubów.

(8) Wojewoda Śląski ustala szczegółowe warunki, jakim mają odpowiadać tablice rejestracyjne oraz ich cenę".

3) § 30 otrzymuje brzmienie:

„(1) Przepis § 19 stosuje się również do próbnych znaków rejestracyjnych z tą zmianą, że na znakach próbnych:

a) oprócz oznaczenia litery (liter) serii oraz liczby pod jakimi pojazd został zarejestrowany, umieszcza się dodatkowo litery: „PR".

b) Kolor liter, cyfr i obrzeża jest żółty.

(2) Próbne znaki rejestracyjne mogą być przytwierdzone na pojeździe w sposób prowizoryczny, lecz zabezpieczający od zgubienia".

§ 2.

1. Pojazdy mechaniczne, dopuszczone do ruchu na drogach publicznych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, powinny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru do dnia 1 grudnia 1937 r., przy czym od 1-go września do 1 grudnia 1937 r. będą tablice rejestracyjne wymienione bezpłatnie; w czasie od 1 czerwca do 1 września 1937 r. mogą być dotychczasowe tablice rejestracyjne wymienione na tablice nowego wzoru jedynie za zwrotem ustalonej ceny.

2. Pojazdy mechaniczne, zarejestrowane w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim i czasowo wycofane z ruchu, winny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru przy ich ponownym dopuszczeniu do ruchu, przy czym tablice rejestracyjne będą wymienione bezpłatnie.

3. Dla pojazdów mechanicznych, które będą zarejestrowane po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, będą tablice rejestracyjne wydawane po uiszczeniu przez właścicieli pojazdów ceny tablic.

4. Tablice rejestracyjne nowego wzoru, które w przyszłości zostaną przez Urząd Wojewódzki uznane za zniszczone, będą z urzędu wymieniane na nowe po uiszczeniu za nie przez właściciela pojazdu ustalonej ceny.

§ 3.

Koszt tablic rejestracyjnych pokryty zostanie z Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, a opłaty uiszczone za nie wpływać będą również na rachunek tego funduszu.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Wojewoda Śląski

(—) Dr Grażyński.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku.

Na mocy art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 607) o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 722) oraz na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 641)

o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1.

W § 2 ust. 1 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) skreśla się słowa: „mąkę i pieczywo" a w to miejsce wstawia się słowa: „wszelkie przetwory zbóż chlebowych".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 r.

Wojewoda
w z.
(—) Dr Saloni
Wicewojewoda.

3.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 389.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Piotrowi Tomankowi w Orzegowie udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 18 maja do 26 czerwca 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Szewczykowi.

Świętochłowice, dnia 18 maja 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. T. 712.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie robót brukarskich na drodze powiatowej Piaśniki—Zgoda od km 0,0—0,7 + 80.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 8 czerwca 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy w Świętochłowicach" z napisem „Oferta na wykonanie robót brukarskich na drodze powiatowej Piaśniki—Zgoda".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr 5.

Przy złożeniu oferty Firma winna wykazać się kartą rzemieślniczą w myśl przepisu prawa przemysłowego, oraz okólnika Ministra Skarbu z dnia 17 października 1936 r. (Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu Nr 29 z dnia 31. IX. 1936 r.)

Świętochłowice, dnia 18 maja 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

5.

Orzecznictwo.

W sprawie spóźnienia terminu wniesienia skargi w myśl § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ust. str. 195) zapadł wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach, że przepis art. 180 § 4 k. p. c. ma zastosowanie w postępowaniu sporno-administracyjnym i że oddanie skargi w Polskim Urzędzie Pocztowym jest równoznaczne z wpłynięciem do Sądu.

Wyciąg

wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 31-go marca 1937 r. L. dz. S. 78/37 S. A.

„Gmina X wymierzyła powódce opłatę kanalizacyjną za rok 1934/35 w kwocie 1.494 zł 88 gr, a sprzeciw jej oddaliła jako nieuzasadniony, doręczywszy powódce swą decyzję dnia 3 września 1936 r.

Przeciw decyzji na sprzeciw wniosła powódka skargę do Wydziału Powiatowego w . . . . dnia 18 września 1936 r., nadawszy ją w Urzędzie Pocztowym w . . . . dnia 17 września 1936 r.

Wydział Powiatowy w . . . . oddalił skargę jako spóźnioną wyrokiem z dnia 24 listopada 1936, przyjąwszy za prawne w myśl obowiązujących przepisów co następuje: Wedle art. 38 odstęp 5 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) łącznie z § 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r., skargę należy wnieść do sądu (§ 63 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r.) w ciągu 2 tygodni, licząc początek czasokresu od dnia doręczenia decyzji na sprzeciw. Termin ten jest w myśl § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju wyłącznym. Mając na uwadze, że skarga wpłynęła do Wydziału Powiatowego dnia 18 września 1936 r., przyjął Wydział, że nadesłano ją za późno, albowiem 2 tygodniowy czasokres upłynął dnia 17 września 1936 r. Przepis zaś art. 180 § 4 k. p. c., na który się powódka powołuje, zdaniem Wydziału Powiatowego nie obowiązuje, ponieważ przepis ten dotyczy jedynie chwili oddania pisma w polskim urzędzie pocztowym i nie ma nic wspólnego z liczeniem terminów.

Przeciw temu wyrokowi wniosła powódka odwołanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, prosząc o uchylenie go, albowiem skarżąca przez nadanie tej skargi w dniu 17 września 1936 r. w urzędzie pocztowym w . . . . dotrzymała zgodnie z treścią art. 180 § 4 ustawowego terminy do wniesienia skargi do sądu.

Pozwana gmina wniosła o oddalenie odwołania jako nie uzasadnionego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrzywszy odwołanie powódki przyjął za ustalone: Pogląd Wydziału Powiatowego w . . . . o motywach jego wyroku z dnia 24 listopada 1936 r., a stwierdzający, że przepis art. 180 § 4 k. p. c. nie ma zastosowania w postępowaniu sporno-administracyjnym, jest nietrafny. Skoro bowiem przepis § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 stanowi, że w kwestii liczenia wszystkich terminów w postępowaniu sporno-administracyjnym są miarodajne przepisy cywilne, to tym samym należy przyjąć, że art. 180 § 4 k. p. c. ma właśnie do spornego wypadku zastosowanie. Przepis ten bowiem stanowi: „Oddanie pisma w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu”. W takim swym ujęciu przepis ten stanowi o tym, że dni biegu pocztowego nie wlicza się do terminu i dlatego też, skoro powódka nadała swą skargę w urzędzie pocztowym w ostatnim dniu terminu, to tym samym należało przyjąć, że skarga powódki wpłynęła do Wydziału Powiatowego w czasokresie 2 tygodni. Zaczepiony więc wyrok Wydziału Powiatowego jako prawnie mylny należało uchylić i zwrócić sprawę temuż Wydziałowi Powiatowemu celem merytorycznego jej rozpatrzenia.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 23.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 29 maja 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut miejscowy

w przedmiocie stosunków prawnych urzędników gminy i okręgu urzędowego Brzeziny Śląskie, oraz zaopatrzenie pozostałych po nich wdów i sierót.

Na podstawie § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. (Zb. ust. pr. str. 141) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 20 poz. 35) zmienionej ustawą z dnia 15 stycznia 1935 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 1 poz. 2) oraz § 6 ordynacji gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. Ust. Pr. str. 238) tudzież uchwały Rady Gminnej z dnia 28 kwietnia 1937 r. uchwala się dla gminy Brzeziny Śląskie następujący statut miejscowy:

Rozdział I.

Mianowanie urzędników.

§ 1.

Podstawę mianowania i uposażenia urzędników w gminie stanowi następujący plan etatowych posad dla urzędników gminnych.

L. p.	Ilość posad etatowych	Oznaczenie stanowiska służbowego	Grupa uposażeniowa według ustawy z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116)	Uwagi
1	1	kierownika biura	IX. wzgl. VIII.	
2	1	st. sekretarza	X. wzgl. IX.	
3	1	sekretarza	XI. wzgl. X.	

Urzędników gminy mianuje w ramach powyższego planu naczelnik gminy.

§ 2.

Dla płatnego naczelnika gminy wychodzącego z wyboru ustanawia się grupę VIII wzgl. VII ustawy uposażeniowej z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116). Uposażenie płatnego naczelnika gminy wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej w myśl ustawy z dnia 15. I. 1935 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 1 poz. 2).

§ 3.

Urzędnikiem gminy może być mianowany jedynie obywatel polski o nieskazitelnej przeszłości, który ukończył 25 rok życia, posiadający zdolność do działań prawnych oraz uzdolnienia fizyczne i umysłowe do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych, tudzież władający biegle językiem polskim w słowie i piśmie.

§ 4.

1. Za urzędnika komunalnego w myśl § 1 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników

komunalnych z dnia 3 lipca 1899 r. w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 20 poz. 35) i niniejszego statutu uważa się tego, kto w służbie gminy został mianowany urzędnikiem za uposażeniem, na jedną z posad wymienionych w § 1.

2. Mianowanie następuje przez wręczenie dekretu nominacyjnego przy czym ustalenie na dożywocie zależy od specjalnej uchwały Rady Gminnej.

3. Dekrety nominacyjne dla urzędników (§ 1) wystawia Naczelnik gminy według następującego wzoru:

„Niniejszym mianuję p. . . . . urodzonego dnia . . . . w . . . . z dniem . . . . urzędnikiem gminy . . . . w charakterze . . . . z uposażeniem według grupy . . . . . uposażeń urzędników państwowych.

Mianowanie następuje na dożywocie (za trzech miesięcznym wypowiedzeniem) z prawem do zaopatrzenia emerytalnego.

Stosunki prawne i obowiązki wynikające z niniejszej nominacji reguluje statut miejscowy w przedmiocie stosunków prawnych urzędników gminy w Brzezinach Śląskich z dnia . . . .

Wysługa lat czyli starszeństwo służbowe liczy się zgodnie z uchwałą Rady Gminnej z dnia . . . . od . . . . , zaś starszeństwo emerytalne ustala się na podstawie uchwały Rady Gminnej z dnia . . . . na dzień . . . .

. . . . , dnia . . . . 193 . . r.

Naczelnik gminy".

Dekret dla płatnego Naczelnika gminy wystawia ławnik zastępujący Naczelnika gminy.

§ 5.

1. Mianowanie urzędników wymienionych w § 1 następuje na dożywocie zasadniczo po 5-cio letniej nieprzerwanej i beznagannej służbie w gminie Brzeziny Śląskie, jednakowóż nie wcześniej niż po ukończeniu 30 lat życia. Pięcioletni okres służby liczy się od daty pierwszej nominacji na urzędnika w służbie gminnej.

2. O ile urzędnik w tym okresie nie został ukarany jedną z kar porządkowych przewidzianych w przepisach dyscyplinarnych przy równoczesnym zanotowaniu jej w aktach personalnych, uważa się służbę za beznaganną.

3. Przy przejściu urzędnika ze służby państwowej, samorządowej lub z służby w innych związkach komunalnych bezpośrednio do służby w gminie może mu Rada Gminna pięcioletni okres skrócić.

4. Poza tym mianuje się urzędników za trzech miesięcznym wypowiedzeniem, które dopuszczalne jest na koniec każdego półrocza.

5. Przy przejściu urzędnika z służby państwowej lub samorządowej bezpośrednio do służby w gminie policza się wysłużony czas w poczet wysługi lat.

§ 6.

1. Wydalenie urzędnika z urzędu, dożywotnio ustalonego może nastąpić tylko w drodze postępowania dyscyplinarnego.

2. Wypowiedzenie służby urzędnikowi, mianowanemu za wypowiedzeniem (§ 4 ust. 4) jest dopuszczalne tylko na podstawie uchwały kolegium złożonego z naczelnika gminy i ławników.

3. Urzędnikowi dotkniętymu wypowiedzeniem, służy prawo zażalenia w ciągu 2-ch tygodni, licząc od dnia doręczenia wypowiedzenia do Przewodniczącego Wydziału Powiatowego, który rozstrzyga ostatecznie, co nie odbiera urzędnikowi możności dochodzenia swoich praw w zwyczajnej drodze prawa.

4. Poza wypadkami przewidzianymi powyżej w ustępach 1 i 2 rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić również przez własnowolne wystąpienie z służby urzędnika. Zgłoszenia wystąpienia wnosi urzędnik na piśmie do naczelnika gminy.

5. Naczelnik gminy może zwolnienie urzędnika uzależnić od należytego oddania urzędowania i odroczyć je wtedy, jeżeli urzędnik zalega z zobowiązaniami pieniężnemi, wynikłemi z stosunku służbowego.

6. O ile urzędnikowi nie zakomunikowano żadnej decyzji w ciągu 14-tu dni, zgłoszenie o wystąpieniu z służby uważa się za przyjęte.

7. Przeciwko warunkowemu przyjęciu lub odroczeniu przyjęcia zgłoszenia, urzędnik może wnieść zażalenie w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia mu decyzji do Przewodniczącego Wydziału Powiatowego, który rozstrzyga ostatecznie.

8. Przez rozwiązanie stosunku służbowego z powodu wypowiedzenia (§ 5 ust. 2) albo przez samowolne wystąpienie z służby (§ 5 ust. 4) urzędnik traci wszelkie prawa, wynikłe z stosunku służbowego.

§ 7.

Kandydat na urzędnika, powinien przedłożyć świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza powiatowego. Mianowanie kandydata urzędnikiem, który przekroczył 40-ty rok życia, wymaga zgody Rady Gminnej, o ile kandydat nie pozostawał poprzednio w służbie samorządowej lub państwowej.

§ 8.

1. Mianowanie urzędnika może poprzedzać zatrudnienie na próbę, nie może ono w zasadzie trwać dłużej niż 2 lata. Przedłużenie próbnego zatrudnienia jest dopuszczalne tylko za zgodą Przewodniczącego Wydziału Powiatowego.

2. Urzędnika zatrudnionego na próbę, przejściowo lub w służbie przygotowawczej, uważa się za urzędnika komunalnego w myśl postanowień niniejszego statutu, tylko wówczas o ile otrzymał dekret nominacyjny.

§ 9.

1. Naczelnik gminy prowadzi dla każdego urzędnika:

a) akta personalne,

b) wykaz stanu służby.

2. Do wykazu służby wpisuje się wszystkie istotne dane dotyczące urzędnika oraz przebiegu jego służby w szczególności zaś okoliczności, mające wpływ na przyznanie wyższego uposażenia służbowego, wymiar uposażenia emerytalnego oraz zaopatrzenie wdowie lub sieroce.

3. Urzędnik przy objęciu obowiązków służbowych składa władzy służbowej dokumenta osobiste, stwierdzające dane, wymienione w ustępie poprzednim w dalszym zaś ciągu służby obowiązany jest składać dokomenty, świadczące o wszystkich zmianach zachodzących w jego stosunkach o ile te nie wynikają z zarządzenia władz przełożonych. Odpisy dokumentów składa się do akt personalnych, same zaś dokumenty zwraca się właścicielowi.

4. Urzędnik ma prawo przeglądać wykaz stanu swej służby i sporządzać jego odpisy.

Rozdział II.

Obowiązki urzędnika.

§ 10.

Urzędnik gminy jest jako pośredni urzędnik państwowy, obowiązany stosować się analogicznie do przepisów i obowiązków urzędniczych, wydanych dla urzędników państwowych w rozdziale II. art. 21 do 29 ust. 1 i 2 art. 31 do 32 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164).

Rozdział III.

Uposażenie.

§ 11.

1. Uposażenie urzędników normuje ustawa z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 924) w brzmieniu ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonariuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonariuszów związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 28) oraz wszelkie przepisy wykonawcze do tych ustaw.

2. Uposażenie wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 12.

1. Wysługa lat czyli starszeństwo służbowe, miarodajne do ustalenia szczebla uposażeniowego, liczy się od dnia rozpoczęcia służby w gminie w charakterze urzędnika (próbnego). Dzień tyn należy oznaczyć w dekrecie nominacyjnym.

2. Datę starszeństwa służbowego i emerytalnego dla urzędników i płatnego naczelnika gminy ustala rada gminna.

§ 13.

1. W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowych środkami komunikacyjnymi, przyznanych przez Państwo funkcjonariuszom państwowym urzędnikom gminy, płaci się ekwiwalentowy dodatek komunalny wynoszący dla urzędnika nie żonatego 5% dla urzędnika żonatego 10% miesięcznego uposażenia.

2. Przez uposażenie podlegające podwyższeniu o 5% wzgl. 10% tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego rozumieć należy:

a) uposażenie zasadnicze i dodatek regulacyjny, ustalony w tabeli i postanowieniach art. 3 ustawy z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 924)

b) dodatek ekonomiczny dla urzędników, utrzymujących rodzinę określonych art. 4 tejże ustawy,

c) ewentualny dodatek wyrównawczy, przewidziany w art. 118 ustawy z dnia 9. X. 1923 r.

d) śląski dodatek wyrównawczy w wysokości 20% przewidziany w art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1932 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 6, poz. 11).

Rozdział IV.

Mieszkanie służbowe i dodatek mieszkaniowy.

§ 14.

1. Urzędnikom, którym przydzielono mieszkanie służbowe potrąca się z uposażenia wartość czynszu mieszkaniowego, którego wysokość ustala się uchwałą Rady Gminnej o przydzielenie bezpłatnego mieszkania służbowego i innych świadczeń w naturze, decyduje Rada Gminna.

2. Jeżeli urzędnik zajmujący mieszkanie służbowe zostanie przeniesiony w stan spoczynku, lub umrze, albo zostanie z służby w gminie zwolniony, to ubikacje przeznaczone dla celów służbowych należy opróżnić natychmiast, ubikacje mieszkalne najpóźniej po upływie trzech miesięcy, licząc od upływu miesiąca, w którym zaszedł wypadek. O ile urzędnik nie pozostawił żadnej rodziny, w takim razie należy użyczyć tym, na których przechodzi spadek po nim, pod tymi samymi warunkami, jedno miesięcznego terminu na opróżnienie mieszkania służbowego, licząc od dnia jego śmierci.

§ 15.

1. Dodatek mieszkaniowy wypłaca się urzędnikom na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 1929 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 1, poz. 3).

2. Urzędnik korzystający z mieszkania bezpłatnego, dodatku mieszkaniowego nie otrzymuje.

Rozdział V.

Emerytury.

§ 16.

Zaopatrzenie emerytalne urzędników gminnych oraz pozostałych po nich wdów i sierót reguluje się według zasad ustawy z dnia 20 kwietnia 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów śląskich (Dz. Ust. Śl. Nr 11, poz. 19).

§ 17.

Na fundusz emerytalny potrąca się z uposażenia służbowego urzędników gminy składkę emerytalną w wysokości 3% w myśl art. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 11, poz. 19).

§ 18.

Emerytowani urzędnicy otrzymują dodatek na mieszkanie ustalony ustawą z dnia 23 stycznia 1929 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 1, poz. 3) obliczony w takim stosunku procentowym w jakim pozostaje ich uposażenie emerytalne do uposażenia pobieranego ostatnio w służbie czynnej.

Rozdział VI.

Urlopy.

§ 19.

1. Urzędnikom przysługuje się corocznie płatny urlop wypoczynkowy w czasie od 1 maja do 31 października i to

po jednorocznej służbie w gminie
na przeciąg 4-ch tygodni

po 10-letniej służbie w gminie
na przeciąg 5-ciu tygodni

po 20-letniej służbie w gminie
na przeciąg 6-ciu tygodni.

2. Naczelnik gminy sporządza corocznie w czasie od 1 do 15 kwietnia listę urlopów urzędników w której ustala się czas i kolejność urlopów dla poszczególnych urzędników uwzględniając przy tym o ile możności, życzenia urzędników co do czasu wykorzystania przysługującego się im urlopu. Zarazem wyznacza się zastępcę urlopowanego urzędnika.

3. Poza tym mają analogiczne zastosowania przepisów z art. 36 ust. 3, art. 37 i 38 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164).

4. Za niewykorzystanie urlopów nie udziela się żadnych wynagrodzeń pieniężnych.

Rozdział VII.

Koszty podróży i inne świadczenia służbowe.

§ 20.

Za podróże służbowe otrzymują urzędnicy świadczenia w myśl obwieszczenia Min. Skarbu z dnia 6 lipca 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 71, poz. 651) obliczonych według grupy służbowej danego urzędnika.

Dla urzędników których czynności służbowe wymagają częstych podróży służbowych można za zgodą Rady gminnej ustalić ryczałtowo wynagrodzenie płatne miesięcznie z dołu.

Należności mundurowe, mankowe i inne z urzędem połączone świadczenia poboczne, ustala Rada Gminna.

§ 21.

Co do udzielenia zaliczek na uposażenie dla urzędników ma zastosowanie zarządzenie Dz. Ust. Śląskiego z dnia 24 listopada 1934 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 16) wraz z ewentl. zmianą późniejszą tegóż zarządzenia.

Rozdział VIII.

Środki prawne w sprawach spornych.

§ 22.

W sprawach spornych prawno-majątkowych roszczeń urzędników, które wynikają z ich stosunków służbowych, reguluje się według § 7 ust. o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. (Zb. ust. pr. str. 141).

Rozdział IX.

Przepisy końcowe.

§ 23.

Statut niniejszy niema zastosowania do funkcjonariuszów gminnych przyjętych do służby w gminie na podstawie umowy prywatno-prawnej (kontraktowych) chociażby dany funkcjonariusz spełniał funkcje urzędnika etatowego, prowadził oznaczenie służbowe przywiązanego do jednego ze stanowisk służbowych wymienionych w § 1 i pobierał uposażenie urzędnika etatowego.

§ 24.

Wszelkie przyszłe zmiany przepisów uposażeniowych oraz zmiany ustawy emerytalnej z dnia 20 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 11, poz. 19) jeśli chodzi o moc obowiązującą w stosunku do urzędników komunalnych stosowane będą analogicznie do urzędników gminy, objętych niniejszym statutem.

§ 25.

Prawa nabyte pozostają nienaruszone niniejszym statutem.

§ 26.

1. Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

2. Z tym samym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe statuty i przepisy w przedmiocie uregulowanym niniejszym statutem.

Brzeziny Śląskie, dnia 28 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy:

(—) Szmatloch Jan, Włoczek Aleksander

Rada gminna:

(—) Goncerzewicz Józef, Płocica Stanisław, Anioł.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 369.

Wypis.

UCHWAŁA.

Zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr 20, poz. 35).

Świętochłowice, dnia 29 kwietnia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

w z.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

Ogłoszono do publicznej wiadomości.

Brzeziny Śląskie, dnia 18 maja 1937 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Szmatloch.

3.

Ogłoszenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że naczelnik gminy Jan Gąsior zrezygnował z dniem 24 kwietnia 1937 r. ze stanowiska naczelnika gminy Brzeziny Śląskie.

Brzeziny Śl. dnia 22 maja 1937 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szmatloch.

4.

Pow. Zarząd Drogowy
Świętochłowice.
L. dz. P. Z. D. 623/1.

Szosa powiatowa Zgoda—Nowy Bytom została otwarta dla ruchu samochodów osobowych z dniem 20 maja br. zaś dla wszelkich innych pojazdów z dniem 24 maja 1937 r.

Świętochłowice, dnia 24 maja 1937 r.

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego
(—) Dypl. Inż. Lissak.

KOMUNIKATY

5.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego zatwierdzono uchwałę Rady Gminnej Lipiny w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1937/38 i uchwałę Rady Gminnej Brzozowice—Kamień w sprawie poboru świadczeń drogowych w naturze. Na zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Goduli wyznaczono ławnika gminy Wojciecha Karwota. Przyjęto do wiadomości budżet na rok administracyjny 1937/38 Okręgu Urzędowego Świętochłowice, gminy Wielka Dąbrówka, gminy Lipiny, Orzegów i dodatkowy budżet na rok 1936/37 gminy Łagiewniki. Ustalono stawkę specjalnej opłaty drogowej na rok 1937/38 w wysokości 10% od państwowego podatku gruntowego, od państwowego podatku przemysłowego i od państwowego podatku od nieruchomości wzgl. kom. podatku od budynków na obszarze wszystkich gmin w powiecie z wyjątkiem gminy Wielka Dąbrówka, gdzie pobierać się będzie tylko specjalną opłatę drogową w wysokości 5% od wymienionych podatków. Poza tym załatwiono szereg spraw sporno—administracyjnych.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 5 czerwca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszenie

Ministra Skarbu

z dnia 26 maja 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski nr 121, poz. 186)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczenia i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) ustalam na miesiąc czerwiec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr Wet. 1/6

Ogłoszenie

Na podstawie art. 369 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wilhelma Malika w Rudzie zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 31 maja 1937 r.

Starosta
w z
(—) mgr Pietrański
wicestarosta

3.

Obwieszczenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego obwodu Nowy Bytom.

Lekarzowi weterynaryjnemu obwodu Nowy Bytom p. Henrykowi Garguli udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 1 do 28 czerwca 1937 r.

Zastępstwo obejmie lekarz weterynaryjny z obwodu Lipiny p. Tomasz Bąk.

Świętochłowice, dnia 31 maja 1937 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

4.

Dodatek III

z dnia 20 maja 1937 r.

do ordynacji gminy Nowy Bytom

z dnia 22 września 1932 r.

o opłatach administracyjnych.

—

§ 1.

Ordynacja z dnia 22 września 1932 r. o opłatach administracyjnych, w brzmieniu obwieszczenia Naczelnika gminy z dnia 10 października 1933 r. ulega następującej zmianie:

Dodaje się po poz. 15 taryfy opłat nową pozycję 15a w następującym brzmieniu:

„Udzielenie informacyj adresowych dla władz i urzędów skarbowych z wyjątkiem nformacyj udzielonych na zasadzie art. 60 ordynacji podatkowej z dnia
(Dz. U. R. P. nr 14 poz. 134) . . . . 0,05 zł".

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 1937 r.

Zarząd Gminny

(—) Basista

Naczelnik Gminy.

5.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1. mąka żytnia 0-82% loco piekarnia lub detalista w hurcie za 100 kg . 33,50 zł
2. mąka żytnia 0-82% . . . . w detalu za 1 kg . 0,37 zł
3. chleb żytni 0-82% . . . . za 1 kg . 0,34 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 4 czerwca 1937 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

6.

Kad. 124/37.

Wyrok

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Zamiejscowy Wydział Karny Katowickiego Sądu Okręgowego w Chorzowie przez Wiceprezesa S. O. A. Kleskiego przy udziale przedstawiciela Prokuratury Wiceprokuratora Tad. Roleckiego i protokolanta apl. s. Skarskiego na rozprawie głównej dnia 29 kwietnia 1937 r. w sprawie karnej przeciwko: Spondzie Augustynowi, zam. w Łagiewnikach, ul. Krótka nr 4 skazanemu orzeczeniem karno—administracyjnem Starostwa w Świętochłowicach z dnia 4. II. 1937 r. licz: K. 2./S/419/36/37 na karę grzywny w kwocie 60 zł z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu przez 5 dni, za wykroczenie z art. 1 rozp. pol. z dnia 1. IV. 1903 r. popełnione przez to, że w październiku 1936 r. wybudował w Łagiewnikach dom mieszkalny bez zezwolenia miejscowej władzy policji,

orzekł:

Oskarżony Sponda Augustyn winien jest wykroczenia z art. 1 rozp. pol. z dnia 1. IV. 1903 r. zgodnie z orzeczeniem karno—administracyjnem Starostwa w Świętochłowicach i za to skazuje się go na grzywnę w kwocie 10,— zł z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu przez 2 dni, na zapłacenie opłaty sądowej w kwocie 1,— zł oraz na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

(—) Kleski

Za zgodność z tem, że powyższy wyrok uzyskał prawomocność w dniu 5 maja 1937 r.

L. S. (—) nieczytelny
pomocnik kancelaryjny.

Wojewódzki
Sąd Administracyjny
w Katowicach.
L. dz. S. 158/37 S. A.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W sprawie sporno-administracyjnej Augustyna Spondy w Łagiewnikach Śl. ul. Krótka 4, powoda-apelanta, przeciw Naczelnikowi Okręgu Urzędowego w Łagiewnikach, pozwanemu w przedmiocie zarządzenia policyjnego — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach na posiedzeniu publicznym dnia 19 maja 1937 r. w którym brali udział:

Prezes Sądu Szatko, jako przewodniczący,

Wiceprezes dr Kniażycki, sędzia zawodowy,

Augustyński, Koj, Popek, sędziowie niezawod.

zawyrokował po przeprowadzonej ustnej rozprawie:

1) Oddala się odwołanie powoda i zatwierdza się wyrok Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 27 stycznia 1937 r. z tym, że wartość przedmiotu sporu zniża się do kwoty 200,— zł.

2) Koszty i wydatki postępowania nakłada się na apelanta.

3) Wartość przedmiotu sporu ustala się na 200,— zł.

Powody:

Zarządzeniem policyjnym z dnia 21 października 1936 r. pozwany nakazał powodowi natychmiastowe wstrzymanie budowy domu mieszkalnego, rozpoczętej bez zezwolenia policyjno-budowlanego. Zażalenie wniesione przeciwko temu zarządzeniu oddalił Starosta orzeczeniem z dnia 7 listopada 1936 r. jako nieuzasadnione. Dalszym zarządzeniem z dnia 22 października 1936 r. pozwany odmówił powodowi udzielenia zezwolenia policyjno-budowlanego, zaś zażalenie powoda wniesione przeciw temu zarządzeniu oddalił również Starosta powiatu świętochłowickiego orzeczeniem z dnia 7 listopada 1936 r., a to z powodu, iż wzniesienie budynku w miejscu projektowanym jest sprzeczne z § 1 statutu gminnego i z § 32 rozporządzenia policyjno-budowlanego z dnia 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r.

Ponieważ powód budowę w dalszym ciągu wykonywał, pozwany wezwał go zarządzeniem policyjnym z dnia 14 listopada 1936 r. do rozebrania budynku w ciągu 14 dni pod zagrożeniem użycia środków przymusowych.

Przeciw temu zarządzeniu wniósł powód skargę do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach o uchylenie go. W uzasadnieniu skargi powołał się powód na udzielone mu uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach zezwolenie osiedleńcze z dnia 7 października 1936 r. na wybudowanie domku mieszkalnego, które przekonaniem skarżącego czyni zbędnym uzyskanie odrębnego zezwolenia policyjno-budowlanego. Podniósł nadto, iż urzędnik gminy Nocoń miał mu oświadczyć, że nic nie stoi na przeszkodzie w wybudowaniu domu mieszkalnego na odnośnej parceli. Zaznaczył również powód, że parcela jego posiada pośrednie połączenie z drogą publiczną.

Pozwany wniósł oddalenie skargi jako nieuzasadnionej.

Wydział Powiatowy w Świętochłowicach po rozpatrzeniu skargi oddalił ją wyrokiem z dnia 27 stycznia 1937 r. jako nieuzasadnioną, a to z tych motywów:

Wedle rozporządzenia policyjnego z dnia 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r. wymaganym jest do budowy domu zezwolenie miejscowej władzy policyjnej. W myśl § 32 tego rozporządzenia wolno budynki wznosić z reguły tylko na parcelach, graniczących bezpośrednio z publiczną ulicą, placem, lub drogą publiczną. W mysl § 15 odstęp 2 tego rozporządzenia, osoba wykonywująca bez zezwolenia policyjno-budowlanego budowę, obowiązana jest usunąć wzniesioną bezprawnie budowlę, o ile nie można stanu budynku względnie jego położenia uzgodnić z obowiązującymi przepisami. Również w myśl § 1 statutu gminy Łagiewniki z dnia 5 października 1928 r. można stawiać budynki mieszkalne tylko przy ulicach i częściach ulic uregulowanych. W myśl § 4 statutu naczelnik gminy w poszczególnych wypadkach może czynić wyjątki, ale ta kwestia uchyla się z pod rozpoznania sądowego. Orzekający sąd stwierdził, że parcela powoda, na której wystawił budynek nie graniczy bezpośrednio z publiczną ulicą, placem, ani z publiczną drogą. Gdy zatem zabudowanie tej parceli narusza normy prawa publicznego uznał sąd, iż zarządzenie wydane przez pozwanego zgodnym jest z przepisami, na które się pozwany w zarządzeniu z dnia 14 listopada 1936 r. powołał. Mylnym zaś jest zapatrywanie powoda, jakoby wobec uzyskania w Wydziale Powiatowym zezwolenia na osiedlenie, nie potrzebował już zezwolenia pol.-budowl., ponieważ z postanowienia § 13 odstęp 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 1876 wyraźnie wynika, że uzyskanie zezwolenia osiedleńczego nie czyni zbytecznem zezwolenia policyjno-budowlanego. Ustne oświadczenie urzędnika gminnego jest dla oceny sprawy bezprzedmiotowym.

Przeciw wyrokowi Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach wniósł powód odwołanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach z wnioskiem o uchylenie tego wyroku podając na uzasadnienie jak w skardze, a ponadto podniósł, że Wydział Powiatowy w Świętochłowicach przy udzieleniu mu zezwolenia na osiedlenie błędnie go objaśnił co do toku instancji, gdyż nie wspomniał wcale, iż powód potrzebuje zezwolenia policyjno-budowlanego na budowę domu. Podał dalej, że dom wybudowany na pośrednie połączenie z drogą publiczną prowadzącą z Bytomia do Chorzowa, zaś dom odpowiada przepisom policyjno-budowlanym i wobec tego nie zachodzi potrzeba jego zburzenia, gdyż brak drogi da się uzgodnić z obowiązującym przepisem przez to, iż jego parcelę połączy się z drogą publiczną. Podniósł powód wreszcie, że zarządzenie policyjne z 14 listopada 1936 r. nie zawiera powołaniasię na podstawę prawną po myśli artykułu 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. Wreszcie dodał, że roztrzyganie kwestii, czy parcela posiada połączenie z drogą publiczną, nie należy do kompetencji pozwanego, lecz do naczelnika gminy. Prosił również o ustalenie przedmiotu sporu na kwotę 200,— zł, podając, że kwota ta jest istotną, gdyż rozbiórka małego domu tyle może go kosztować.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrzywszy odwołanie postanowił oddalić je jako nieuzasadnione z powodów ustalonych przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w wyroku z dnia 27 stycznia 1937 r., do których to motywów powoda odsyła się. Co do dalszych zarzutów, to zauważa się, że orzekający sąd nie może wdawać się obecnie w rozpatrzenie okoliczności dotyczących zezwolenia na osiedlenie, albowiem to zezwolenie nie jest przedmiotem sporu. Również Sąd nie może obecnie ustalić czy parcela na której dom stoi może uzyskać połączenie z drogą publiczną, ponieważ przeprowadzenie drogi publicznej należy do gminy, której orzekający sąd w tym kierunku żadnych poleceń dać nie może. Stwierdza się, że zarządzenie policyjne z dnia 14 listopada 1936 r. oparte jest na podstawie prawnej, a to na przepisie § 1 rozporządzenia policyjno-budowlanego z 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r. oraz na § 10 tyt. 17 część II. ogólnego prawa krajowego. Ponieważ więc powód stworzył stan nielegalny wybudowawszy dom bez zezwolenia policyjno-budowlanego, przeto stwierdzając tę okoliczność należało odwołanie oddalić z tem, że zmieniono jedynie wartość przedmiotu sporu na 200,— zł, ponieważ sąd uznał wywody apelanta w tym kierunku za uzasadnione.

Decyzja w sprawie kosztów polega na § 103 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r.

Przeciw temu wyrokowi przysługuje prawo rewizji do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie w ciągu 2 tygodni od dnia doręczenia. Środek prawny należy wnieść do Wydziały Powiatowego w Świętochłowicach.

Katowice, dnia 19 maja 1937 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

L. S. (—) nieczytelny.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 25.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 12 czerwca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 maja 1937 r.

(Dz. U. Śl. nr 12, poz. 25)

w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującymi ustawami łowieckimi, dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.

§ 1.

Na podstawie przepisów art. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr 43, poz. 212), ustalam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką czasy ochronne dla niektórych gatunków zwierzyny łownej, a mianowicie dla:

1) jeleni i danieli byków — od 1 listopada do 31 sierpnia,

2) łań i cieląt jeleni i danieli — cały rok,

3) rogaczy (kozłów, sarniuków) — od 1 listopada do 15 maja,

4) sarn (kóz, siut), koźląt śpiczaków i widłaków — cały rok,

5) zajęcy — od 15 stycznia do 15 października,

6) borsuków — od 1 grudnia do 30 września,

7) głuszców — cały rok,

8) samic cietrzewi i bażantów — cały rok,

9) kogutów cietrzewi — od 1 czerwca do 15 września,

10) kogutów bażantów — od 1 lutego do 15 października,

11) jarząbków — od 1 grudnia do 15 sierpnia,

12) kuropatw — od 1 grudnia do 20 sierpnia,

13) kaczek — od 1 grudnia do 15 lipca.

Zakreślone terminy rozumie się włącznie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 czerwca 1937 r. i obowiązuje do dnia 2 czerwca 1938 r.

Wojewoda Śląski
w z.
(—) Dr Saloni
Wicewojewoda.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 28 maja 1937 r.

(Gaz. Urz. Wojew. Śl. Nr 23, poz. 158)

w sprawie znakowania pojazdów mechanicznych oraz ceny tablic rejestracyjnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz.

U. Śl. Nr 28 poz. 54) i § 1 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 22 marca 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Śl. Nr 11 poz. 22) zarządzam co następuje:

1) wyznaczam dla tablic rejestracyjnych samochodów zarejestrowanych w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim numery rejestracyjne od 75.000 do 79.999, dla tablic rejestracyjnych próbnych, numery od 750 do 799, oraz następujące serie numerów rejestracyjnych:

Seria samochodów osobowych	A, B, D, E,
Seria samochodów ciężarowych i półciężarowych	C,
Seria samochodów dorożek samochodowych	T,
Seria motocykli bez przyczepek	M,
Seria „ z przyczepkami	N,
Seria tablic rejestracyjnych próbnych dla samochodów	APR,
Seria tablic rejestracyjnych próbnych dla motocykli	MPR,

2) ustalam cenę tablic rejestracyjnych, którą obowiązane są uiścić osoby otrzymujące tablice po myśli rozporządzenia z dnia 22. III. 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 11, poz. 22 z r. 1937) jak następuje:

tablice rejestracyjne (przednia i tylna) samochodowe . . . . . 10,— zł

tablice rejestracyjne (przednia i tylna) motocyklowe . . . . . . 6,50 zł

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Wojewoda Śląski
wz.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr wet. 12/37

Zarządzenie policyjno-weterynaryjne

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w Piekarach Śl. u Holewy Józefa pomoru świń na zasadzie art. 24, 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz §§ 350—358 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządza się aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Zagroda zapowietrzona.

1. Za zagrodę zapowietrzoną uznaje się zagrodę w Piekarach Śl., przy ul. Mariackiej Nr 117.
2. Wszystkie chlewnie, znajdujące się w wym. zagrodzie zapowietrzonej jak również narzędzia i przedmioty, z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio świnie, winny być oczyszczone i odkażone według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.
3. Wstęp do chlewni osobom postronnym z wyjątkiem posiadaczy oraz lekarzy weterynaryjnych jest wzbroniony.
4. Wyprowadzanie i wprowadzanie świń do zagrody zapowietrzonej jest zakazane. Na wyjątki może zezwolić Starostwo,
5. W obrębie zagrody zapowietrzonej winny być psy trzymane na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, drób, króliki, gołębie — w zamknięciu.

   Wyprowadzanie tych zwierząt poza obręb zagrody wymaga również zezwolenia Starostwa.
6. Przy wejściu do zagrody zapowietrzonej winna być umieszczona na widocznym miejscu tablica z napisem ostrzegawczym: „Uwaga! Pomór świń!

§ 2.

Okręg zapowietrzony i zagrożony.

W celu zapobieżenia rozszerzenia się i zawleczenia pomoru świń ustanawia się dookoła zagrody zapowietrzonej okręg zapowietrzony, a dookoła tegoż okręg zagrożony pomorem świń.

A. Okręg zapowietrzony obejmuje zachodnią stronę ulicy Mariackiej.

1. W okręgu tym zabrania się: handlu domokrążnego świniami, pokazów i przetargów na świnie;
2. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach;
3. używania kunzów do pokrywania cudzych świń;
4. na granicach okręgu winny znajdować się tablice z wyraźnym napisem: „Pomór świń“;

5. Wyprowadzanie świń z okręgu zapowietrzonego może się odbywać tylko celem natychmiastowego uboju na podstawie zezwolenia i warunków wydanych przez Starostwo.

6. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego wymaga również zezwolenia Starostwa.

B. Okręg zagrożony obejmuje wszystkie obejścia — zagrody — znajdujące się po wschodnie stronie ul. Mariackiej.

1. W okręgu zagrożonym mają zastosowanie postanowienia § 2 p. 1—4 i 6.

2. Wyprowadzanie świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może się odbywać tylko pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weter. i uznane za niepodejrzane.

§ 3.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń jak również wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego, pociąga za sobą zastosowanie do winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. tj. aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych, albo obu kar łącznie oraz bezwarunkowo utratę prawa do odszkodowania wzgl. zapomogi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29 maja 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/6

Rozporządzenie

policyjno-weterynaryjne

z dnia 7 czerwca 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Wobec stwierdzenia wścieklizny u psa w gminie Wielkie Hajduki w celu stłumienia zarazy i uchylenia niebezpieczeństwa tejże zarządzam aż do odwołania na zasadzie art. 65—71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 26, poz. 229) oraz §§ 314—340 rozporządzenia Min. Rol. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P.. nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i R. R. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr. 50, poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęczych co następuje:

§ 1.

I. Ustanawia się obszar zagrożony wścieklizną, obejmujący wszystkie miescowości pow. świętochłowickiego.

II. W wymienionym obszarze zagrożonym wszystkie psy winny być trzymane dniem i nocą na trwałej uwięzi, a wrazie prowadzenia zaopatrzone w bezpieczne kagańce i trzymane na smyczy.

III. Swobodne puszczanie psów i kotów jest bezwarunkowo wzbronione.

IV. W obejściach zamkniętych mogą być psy trzymane bez uwięzi tylko pod warunkiem, że wydostania się psa na zewnątrz będzie uniemożliwione.

V. Od obowiązku trzymania psów na uwięzi zwolnieni są posiadacze psów pociągowych w czasie używania ich do pracy pod warunkiem zaopatrzenia tych psów w bezpieczne kagańce.

VI. Psy myśliwskie, owczarskie, policyjne i Straży Granicznej mogą chodzić wolno bez kagańców tylko:

pierwsze — w czasie łowów myśliwskich,
drugie — w czasie strzeżenia zwierząt,
trzecie i czwarte — w czasie służby policyjnej - (granicznej).

VII. Psy i koty wolno biegające oraz bezdomne wałęsające się winny być bezwarunkowo chwytane i zabijane.

Obławę i zabijanie dokonują gminy we własnym zakresie.

VIII. Wyprowadzenie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego wścieklizną dozwolone jest tylko za zewoleniem Starostwa po uprzednim zbadaniu psa przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznania go za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 2.

Przekroczenia tego zarządzenia będą karane na zasadzie postanowień rozdziału VII. powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7 czerwca 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/6.

Zwalczanie wścieklizny

w powiecie świętochłowickim.

Stosownie do postanowień § 321 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i R. R. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaje się do publicznej wiadomości, że w gminie Wielkie Hajduki przy ul. Ks. Ficka 4, w Śląskiej Fabryce Blach Dziurkowanych, stwierdzono urzędowo wściekliznę psa.

Świętochłowice, dnia 7 czerwca 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

6.

Wystawa „Prac i Kultura Wsi“ w Liskowie.

Olbrzymie zainteresowanie w całym kraju wzbudziła zapowiedź wystawy „Praca i Kultura Wsi“ w Liskowie. Wystawie patronuje P. Prezes Rady Ministrów Gen. Sławoj-Składkowski, a czynny współudział w organizacji pokazu bierze niezmordowany twórca Liskowa — ks. prał. Bliziński.

Pokaz „Praca i Kultura Wsi“ będzie trwał od 8 bm. do 4 lipca br. Ma on na celu zbliżenie całej Polski do Liskowa i zapoznanie z jego urządzeniami obywateli naszej wsi. Bo też niezwykła to, jak na nasze stosunki wieś. Piękne zabudowania posiada zabrukowane ulice i chodniki, kanalizację, nowocz. gmachy szkolne, boiska sportowe, elektryczność i telefony. Świetnie jest zorganizowana spółdzielność rolnicza i spożywcza; stała opieka lekarska czuwa nad zdrowotnością Liskowa i jego szczęśliwych mieszkańców.

Zjazd do Liskowa organizowany jest po raz pierwszy przez Ligę Popierania Turystyki. Po raz pierwszy też olbrzymie masy włościan — około 70.000 ludzi będą miały możność, za minimalną opłatą i w najdogodniejszych warunkach, odbyć podróż spacjalnymi pociągami od rodzinnej wsi do Liskowa i spowrotem.

Turystyka włościan wymagała specjalnego i gruntownego przygotowania, które przeprowadziła Liga na terenie całej Polski wspólnie ze Spółdzielnią Turystyczno-Wypoczynkową „Gromada“ Na terenie 264 powiatów powstały specjalne Komitety Propagandy Wystawy w Liskowie, a werbowanie uczestników zajęły się wszystkie spółdzielnie i kółka rolnicze. Poza tym Liga wydała broszurkę informacyjną, która została rozesłana bezpłatnie wszystkim organizatorom wycieczek.

Wycieczki na wspomnianą wystawę z pow. świętochłowickiego zgłaszać można do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach względnie do Śląskiego Związku Kółek Rolniczych w Katowicach ulica Gliwicka 17.

Rozkład jazdy 67 pociągów popularnych, organizowanych przez LPT. ze wszystkich ośrodków kraju został już ustalony, pobyt wycieczek na miejscu przewidziany jest na 1 dzień wzgl. na 1 dobę.

Noclegi i wyżywienie otrzymają uczestnicy wycieczek po cenach groszowych, przystosowanych do możliwości materialnych turystów-włościan. Kuchen polowych udzieliło wojsko, Polski Czerwony Krzyż organizuje na miejscu pomoc sanitarną i szpitale polowe w namiotach.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

25,

Rocznik 1937. Nr 26.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 20 czerwca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku w obwodzie gminy Wielkie-Hajduki.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 23 marca 1937 r. wydaje się w myśl art. 16 i 17 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17 poz. 30) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią: karety, powozy, wolanty itp. broń myśliwska (dubeltówki i sztucery) i konie wierzchowe, służące do osobistego użytku i wygody.

§ 2.

Do uiszczenia podatku zobowiązani są posiadacze przedmiotów w § 1 oznaczonych.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty wymienione w § 1, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych i samorządowych, przedstawicieli państw obcych oraz osób przebywających na obszarze gminy nie dłużej niż cztery tygodnie.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od każdej karety . . . . . . 60,—zł
b) od każdego powozu luksusowego 40,—zł
c) od każdego wolanta (koła gumowego) 30,—zł

Stawki podwyższą się przy karetach, powozach i wolantach parokonnych o 50%.

d) od każdej broni myśliwskiej (dubeltówki, sztucery) . . . . . 25,—zł
e) od każdego wierzchowca . . . . 40,—zł

Od przedmiotów, nabytych po 30. 9. pobiera się za odnośny rok podatkowy połowę stawek wymienionych w poprzednim ustępie.

§ 5.

Podatek płatny jest w 2 półrocznych ratach. Termin płatności upływa z dniem 15 maja wzgl. 15 listopada najwcześniej jednak z dniem 14 po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia zarząd gminny na podstawie danych o przedmiotach, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów winni zgłosić w zarządzie gminnym w sposób wskazany w § 7.

§ 7.

Każde nabycie przedmiotów podlegających podatkowi jak również każde w prowadzenie się na obszar gminy z takimi przedmiotami winno być zgłoszone w zarządzie gminnym w ciągu 4 tygodni od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się.

Każde pozbycie wzgl. utratę przedmiotów opodatkowania należy w zarządzie gminnym zgłosić w ciągu 4 tygodni po ukończeniu półrocza, w którym nastąpiło pozbycie wzgl. utrata w przeciwnym razie podatek pobierany będzie do końca tego roku w którym nastąpiło zgłoszenie.

§ 8.

Celem kontroli może zarząd gminny zządać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób posiadających przedmioty podlegające opodatkowaniu.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego z wyszczególnieniem przedmiotów opodatkowania ich liczby oraz przypadających kwot podatkowych.

§ 10.

W wyjątkowych wypadkach może zarząd gminny obniżyć podatek lub całkowicie zwolnić płatnika od podatku.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi przysługują płatnikowi środki prawne, przewidziane w §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. ust. pr. str. 152).

§ 12.

Naruszenie przepisów niniejszego statutu podlega grzywnie do 350,— zł o ile w myśl obowiązujących przepisów nie jest przewidziany wyższy wymiar kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 11. 8. 1924 r. wraz ze wszystkimi dodatkami.

Wielkie Hajduki, dnia 23 marca 1937 r.

Rada gminna

(—) Piernikarczyk, (—) Metzner (—) Heidrich
(—) Penkała.

Zarząd gminy

(—) Mgr Grzbiela.

Zatwierdza się na zasadzie art. 16, 17 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17 poz. 30).

L. RW. 5/a/43.

Katowice, dnia 29 kwietnia 1937 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(—) Dr Saloni
Wicewojewoda.

(pieczęć)

O p u b l i k o w a n o.

Wielkie Hajduki, dnia 4 czerwca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

2.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 23. marca 1937 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z dnia 14. kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Podatkowi podlegają psy, będące w posiadaniu osób zamieszkałych w obrębie gminy.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, która psa posiada.

§ 2.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta liczące mniej niż 6 tygodni

b) jeden pies łańcuchowy niezbędny do pilnowania gospodarstwa położonego poza zamkniętym zabudowaniem gminy,

c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych,

d) psy, należące do osób przebywających w obrębie gminy nie dłużej niż 4 tygodnie.

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwach, zajmujących się sprzedażą psów.

f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych

g) psy, służące do przewodnictwa niewidomym

Zwolnienie od podatku musi być poświadczone na piśmie przez zarząd gminy.

Pies łańcuchowy nie podlegający podatkowi (pkt. b § 2) musi być stale trzymany na uwięzie albo w miejscu ogrodzonym, uniemożliwiającym wyrwania się psa. Zwolnienie od podatku ustaje z samego prawa z początkiem bieżącego półrocza, o ile się zauważy, że pies znajduje się na wolności bez dozoru.

§ 3.

Podatek wynosi rocznie

a) za każdego pierwszego psa podlegającego podatkowi 30—zł.

b) za każdego drugiego psa podlegającego podatkowi 50—zł.

c) za każdego trzeciego i dalszego psa podlegającego podatkowi 80—zł.

§ 4.

Wymiar podatku uskutecznia zarząd gminny, na podstawie danych o liczbie psów, podlegających podatkowi. Osoby będące w posiadaniu psów winny o tem zawiadomić zarząd gminy według następujących zasad:

Nabycie psów mających powyżej 6 tygodni, oraz wprowadzenie się z nimi na obszar gminy Wielkie Hajduki należy zgłosić w ciągu 4 tygodni licząc od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się. Nowo urodzone szczenięta uważa się za nabyte z upływem 6 tygodni po urodzeniu.

Każdy pies zbyty, zaginiony wzgl. zdechły winien być odmeldowany najpóźniej w ciągu 4 tygodni po upływie półrocza, w którym go pozbyto wzgl. w którym zaginął, albo zdechł, w przeciwnym razie podatek jest płatny aż do końca tego półrocza, w którym nastąpi odmeldowanie.

§ 5.

Za szczenię osięgające w ciągu połrocza wiek 6-ciu tygodni, oraz za psa podlegającego podatkowi, a nabytego w ciągu półrocza, należy uiścić podatek za całe bieżące półrocze.

Kto nabywa psa już opodatkowanego lub z takim się wprowadza na obszar gminy Wielkie Hajduki lub kto nabywa psa w miejsce padłego opodatkowanego, ma prawo zaliczyć uiszczony podatek na bież. półrocze.

§ 6.

Każdy właściciel psa opodatkowanego otrzyma za opłatę 1,— zł znaczek podatkowy, który należy przymocować do obroży.

Przy pozbyciu psa znaczek winien być zwrócony. Przy zwrocie znaczka nieuszkodzonego zwraca się uiszczoną za niego opłatę.

Psy biegające na wolności bez znaczka podatkowego oraz psy, których posiadacze nie mogą się wykazać ze zwolnienia od podatku, mogą być ujęte przez osobę uprawnioną do tego przez zarząd gminy. O ile właściciel nie zgłosił się w przeciągu trzech dni lub jeżeli nie wykaże się z zapłaty podatku z wzgl. zwolnienia, pies będzie ubity lub sprzedany na rzecz gminy.

Za ujęcie winna być uiszczona należność w wysokości 1,— zł a za żywienie za każdy rozpoczęty dzień kwota 0,50 zł.

§ 7.

Celem kontroli może zarząd gminny żądać od właścicieli nieruchomości wykazu osób, posiadających psy podlegające podatkowi.

§ 8.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotu opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 9.

Podatek jest płatny w 2-ch półrocznych ratach. Termin płatności rat upływa z dniem 15 maja wzgl. 15 listopada najwcześniej jednak z dniem 14 po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze podatku.

§ 10.

W wyjątkowych wypadkach może zarząd gminy podatek obniżyć lub całkowicie zwolnić płatnika od podatku.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi przysługują płatnikowi środki prawne przewidziane w §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Dz. Ust. Pr. str. 152).

§ 12.

Naruszenie przepisów niniejszego statutu podlega grzywnie do 350,— zł o ile w myśl obowiązujących przepisów nie jest przewidziany wyższy wymiar kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od psów z dnia 11. 8. 1924 wraz z dodatkiem.

Wielkie Hajduki, dnia 23. marca 1937 r.

Rada gminna

(—) Piernikarczyk (—) Metzner (—) Heidrich
(—) Pękała.

Zarząd gminy

(—) Mgr Grzbiela.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 16 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17 poz. 30)".

L. RW. 5/a/42

Katowice, dnia 29. IV. 1937 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(—) Dr Saloni
Wicewojewoda.

(pieczęć)

Opublikowano:

Wielkie Hajduki, dnia 4 czerwca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

3.

Obwieszczenie

dot. wyboru radców sierot.

Rada Gminna wybrała na posiedzeniu w dniu 23. III. 1937 r. p Kurta Weisa radcą sierot obwodu III-go oraz pp. Pawła Ciastułę i Erwina Szkutę stałymi zastępcami radców sierot.

Wprowadzenie wyżej wymienionygh w urząd nastąpi na najbliższym posiedzeniu Komisji Związku Ubogich.

Wielkie Hajduki, dnia 10 czerwca 1937 r.

Przewodniczący miejscowego związku dla spraw ubogich.

(—) Mgr Grzbiela.

× KOMUNIKATY ×

4.

Wyniki „Pomocy Zimowej"

w powiecie świętochłowickim.

W czwartek dnia 10. bm. odbyło się w Świętochłowicach pod przewodnictwem p. starosty Szalińskiego posiedzenie likwidacyjne Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Pomocy Zimowej, Bezrobotnym, na którym przewodniczący przedłożył sprawozdanie z akcji komitetowej.

W Okresie sprawozdawczym t. j. od 7 listopada 1936 r. do 15 maja 1937 r. odbyło się jedno posiedzenie plenarne, 5 posiedzeń prezydium oraz 2 posiedzenia sekretarzy podkomitetów. We wszystkich gminach powiatu zostały utworzone lokalne komitety.

Ogólne wyniki akcji przedstawiają się następująco:

Akcja ta na terenie powiatu przyniosła 147.317,70 zł z czego przypada na:

1) zbiórki publiczne, urządzone imprezy, sprzedaż znaczków, nalepek, dobrowolne datki i różne . . . . 48.492,71 zł

2) świadczenia od uposażeń służbowych pracowników i robotników . 46.137,81 zł

3) kupiectwo, drobny przemysł i wolne zawody . . . . 34.102,63 zł

Jak z powyższego wynika największą ofiarność okazał świat pracy najemnej t. zn. urzędnicy i robotnicy.

Prócz świadczeń gotówkowych przeprowadzono w powiecie zbiórkę materiałów i produktów. M. in. zebrano

5.674 szt. odzieży
3.666 szt. bielizny
1.761 par obuwia

łącznej wartości 18.584,55 zł.

Akcja pomocy zimowej w powiecie świętochłowickim dała wcale pokaźne wyniki i zajmuje jedno z pierwszych miejsc w Województwie Śląskim. Świadczy to o życzliwym ustosunkowaniu się społeczeństwa do akcji pomocy zimowej oraz o dobrej organizacji tej akcji. Wszystkim organizatorom oraz pracownikom społecznym, którzy poświęcili swą pracę dla akcji zbiórkowej, należy się specjalne uznanie.

Z akcji pomocy zimowej korzystało przeciętnie 8.000 rodzin. Oczywiście akcja pomocy zimowej przeprowadzona na terenie powiatu nie pokryła wszystkich potrzeb bezrobotnych i wartość rozdzielonych w okresie sprawozdowczym zapomóg w gotówce i naturze przewyższa znacznie zebrane sumy.

Ogólny obrót Powiatowego Komitetu za okres sprawozdawczy wynosi 1.152.089,61 zł

Nadwyżkę rozchodów pokrył Wojewódzki Komitet Pomocy Zimowej.

Z kwoty 1.152.089,61 zł wypłacono:

a) na pomoc doraźną w gotówce 421.900,— zł
b) na kuchnie i dożywianie dzieci 57.300,— zł

Prócz tego wydano w ramach pomocy zimowej na terenie powiatu szereg produktów i materiałów m. in.

3.205 ton ziemniaków
4.305 ton węgla
4.409 par obuwia
884 ton mąki i chleba.

Wartość produktów wynosi ogółem 672.889,61 zł.

Po złożeniu sprawozdania na wniosek komisji rewizyjnej udzielono jednogłośnie absolutorium Wydziałowi Wykonawczemu Powiatowego Komitetu Pomocy Zimowej Bezrobotnym. Nadto uchwalono zlikwidowanie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Pomocy Zimowej Bezrobotnym. Równocześnie ukonstytuował się w Powiatowy Obywatelski Komitet Pomocy Polakom Zagranicą i Uczącej się Młodzieży Śląskiej.

Przewodniczącym nowoutworzonego Komitetu wybrano p. dyrektora Mycińskiego z Wielkich Hajduk.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 27.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 26 czerwca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

T r e ś ć:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 12 czerwca 1937 r.

o zmianie granic województw poznańskiego pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego.

(Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350).

Art. 1.

1. Włącza się do obszaru województwa pomorskiego:

1. z województwa poznańskiego powiaty: bydgoski, bydgoski miejski, inowrocławski, inowrocławski miejski, szubiński, wyrzyski oraz gminy Chełmce, Kruszwica wieś i Kruszwica miasto powiatu mogileńskiego;

2. z województwa warszawskiego powiaty: lipnowski, nieszawski, rypiński i włocławski.

2. Włącza się do obszaru województwa poznańskiego z województwa łódzkiego powiaty: kaliski, kolski, koniński i turecki.

3. Włącza się do obszaru województwa warszawskiego z województwa pomorskiego powiat działdowski.

Art. 2.

1. Zmiany w podziale administracyjnym, określone w art. 1, nie powodują — z zastrzeżeniem przepisów, zawartych w ust. 2 — 7 na obszarze przyłączanych powiatów zmiany przepisów prawnych, obowiązujących w tych powiatach w dniu 31 marca 1938 r.

2. Na obszarze powiatów: wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2:

1. tracą moc przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29-go czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576); obowiązek pokrywania kosztów tej opieki będzie obciążał krajowe związki wspierania ubogich;

2. tracą moc nieuchylone dotychczas przepisy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 127), a zamiast nich wprowadza się nieuchylone dotychczas przepisy:

   a) dekretu Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. Nr 29, str. 148), zmienionego ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 586),

   b) rozporządzenia Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 24 czerwca 1919 r. o obowiązku zgłaszania zapotrzebowania wszelkiej kategorii pracowników (Tyg. Urz. Nr 25, str. 131),

c) rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 14-go października 1921 r. o państwowych urzędach pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 687);

3. wprowadza się przepisy rozdziału 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1906 r. o daninach powiatowych i prowincjonalnych (Zb. ust. prusk. str. 159) wraz z późniejszymi zmianami oraz przepisy art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), zezwalające na pobór dodatków komunalnych do tego podatku.

3. Na obszarze powiatu działdowskiego:

1. budowa i utrzymanie dróg wojewódzkich oraz ponoszenie związanych z tym kosztów należy do powiatowego związku samorządowego;

2. tracą moc przepisy rozdziału 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1906 r. o daninach powiatowych i prowincjonalnych (Zb. ust. prusk. str. 159) wraz z późniejszymi zmianami;

3. tracą moc obowiązujące obecnie w tym powiecie przepisy w zakresie opieki społecznej i pokrywania kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych, a zamiast nich wprowadza się przepisy, obowiązujące obecnie w tym zakresie na obszarze województwa warszawskiego;

4. tracą moc nieuchylone dotychczas przepisy, wymienione w ust. 2 pkt. 2 lit. a), b) i c), a zamiast nich wprowadza się nieuchylone dotychczas przepisy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 27 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr 11, poz. 127).

4. Na obszarze powiatów, wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2, tracą moc obowiązujące obecnie w tych powiatach przepisy w zakresie rozstrzygania sporów w sprawach ubezpieczeń społecznych, a zamiast nich wprowadza się przepisy, obowiązujące obecnie w tym zakresie na dotychczasowym obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

5. Ilekroć z przepisów, obowiązujących w myśl artykułu niniejszego, wynika właściwość wojewódzkich sądów administracyjnych, rozumie się co do powiatu działdowskiego — wojewódzki sąd administracyjny w Toruniu, a co do powiatów, wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 — właściwe wojewódzkie sądy administracyjne.

6. Na dotychczasowym obszarze województwa poznańskiego tracą moc przepisy art. V lit. A ustawy z dnia 19 maja 1889 r. o ogólnej administracji kraju i właściwości władz administracyjnych i administracyjno-sądowych prowincji poznańskiej (Zb. ust. prusk. str. 108) oraz rozporządzenie królewskie z dnia 5 listopada 1889 r., dotyczące administracji prowincjonalno-stanowego związku prowincji poznańskiej (Zb. ust. prusk. str. 177). Na obszar powiatów, wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz na obszar województwa poznańskiego, ustalony w myśl przepisów art. 1, rozciąga się przepisy ordynacji krajowej wraz z późniejszymi zmianami, obowiązujące na obszarze województwa pomorskiego. Jednocześnie tracą moc przepisy tej ordynacji na obszarze powiatu działdowskiego.

7. Rada Ministrów, w związku z przepisami ustępów poprzedzających, władna jest wydawać w drodze rozporządzeń odpowiednie przepisy wprowadzające, uzgadniające i przejściowe.

Art. 3.

Skreśla się wyrazy: „na obszarze b. zaboru austriackiego i rosyjskiego" w art. 3 ustawy z dnia 22 kwietnia 1926 r. w sprawie przyłączania gmin wiejskich, wchodzących w skład powiatu jednego województwa, do przyległego powiatu województwa drugiego (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 269);

Art. 4.

Minister Spraw Wewnętrznych powoła Komisję dla przeprowadzenia rozliczenia co do objektów majątkowych, będących własnością związków samorządowych i międzykomunalnych. Decyzje Komisji będą ostatecznymi w administracyjnym toku instancji.

Art. 5.

Samorządy terytorialne i gospodarcze wchodzą we wszelkie prawa i obowiązki w stosunku do pracowników, przejętych na skutek zmiany granic, dokonanych niniejszą ustawą.

Art. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym właściwym ministrom, stosownie do zakresu ich działania.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

2.

Ustawa

z dnia 4 czerwca 1937 r.

o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 237).

(Dz. U. Śl. Nr 13, poz. 29).

Art. 1.

Stosownie do art. 8-a ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. nr 73, poz. 497), w brzmieniu ustawy konstytucyjnej z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 146), Sejm Śląski wyraża zgodę na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 237).

Marszałek
(—) K. Grzesik.

5.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1.	mąka żytnia 70%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	38,50 zł
2.	„ „ 70%	w detalu	za 1 kg	0,42 zł
3.	„ „ 82%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	36,— zł
4.	„ „ 82%	w detalu	za 1 kg	0,39 zł
5.	„ razowa 95%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	32,50 zł
6.	„ „ 95%	w detalu	za 1 kg	0,35 zł
7.	„ pszenna 65%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	47,50 zł
8.	„ „ 65%	w detalu	za 1 kg	0,52 zł
9.	chleb żytni z mąki wymiału 70%		za 1 kg	0,38 zł
10.	„ „ „ „ 82%		za 1 kg	0,36 zł
11.	„ „ razowy 95%		za 1 kg	0,32 zł
12.	bułka pszenno-wodna wagi 55 gramów			0,05 zł
13.	„ „ „ 110 „			0,10 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Wyznaczone poprzednio ceny maksymalne na wszelkiego rodzaju kaszę, kawę jęczmienną i słodową zostały niezmienione i pozostają w mocy.

§ 4.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 25 czerwca 1937 r.

Starosta:
(—) Szaliński.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. T.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

o g ł a s z a

pisemny przetarg publiczny

na naprawę nawierzchni asfaltowych o powierzchni około 2.000 m² na drogach powiatowych w powiecie świętochłowickim.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można otrzymać w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw wzgl. robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 30 czerwca 1937 r. godz. 10 w kopertach zalakowanych pod adresem „Wydział Powiatowy Świętochłowice" z napisem „Oferta na naprawę nawierzchni asfaltowych na drogach powiatowych".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach, pokój Nr 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 3 lipca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 czerwca 1937 r.

o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.

(Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 376).

Na podstawie art. 1, 2, 3 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12) zarządza się co następuje:

§ 1.

Obniża się:

a) opłatę monopolową od zapalniczek, określoną w art. 4 ust. 2 pkt. b) i c) ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45), na 1 zł od jednej zapalniczki kieszonkowej i 3 zł od jednej zapalniczki ściennej lub stołowej;

b) podatek od zapalniczek ze złota i srebra, określony w art. 5 wyżej wymienionej ustawy, na 5 zł od sztuki.

§ 2.

Zabrania się sprzedaży, nabywania oraz posiadania zarówno w obrocie handlowym jak i na osobisty użytek, zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy z wyjątkami, określonymi w § 3.

§ 3.

1. Na dowód uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku od zapalniczek, przywożonych z zagranicy i z obszaru W. M. Gdańska przez podróżnych na osobisty użytek po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, będzie wydany kwit, który w ciągu miesiąca od daty wystawienia będzie zastępował znaczek podatkowy na przywiezionej zapalniczce.

2. W ciągu tego miesiąca przywiezioną zapalniczkę należy zgłosić wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do

urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych zatrzymuje kwit na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku, wydany przywozie zapalniczki na obszar Rzeczypospolitej.

§ 4.

1. Osoby, posiadające w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki na osobisty użytek niezaopatrzone w znaczek podatkowy, obowiązane są zgłosić je w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia-w życie tego rozporządzenia w kasie urzędu skarbowego do zaopatrzenia w znaczek podatkowy za opłatą podatku lub opłaty monopolowej w wysokości, określonej w § 1.

2. Od obowiązku uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku (ust. 1) wolni są ci posiadacze zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy, którzy przywieźli je z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska w ruchu podróżnych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadają kwit na uiszczenie od tych zapalniczek w swoim czasie przypadającej należności skarbowej. Jednakże i w takich przypadkach należy zgłosić zapalniczki wraz z kwitem w kasie skarbowej w terminie określonym w ust. 1 do zaopatrzenia w znaczek podatkowy.

§ 5.

Każda osoba może zgłosić do zaopatrzenia w znaczek podatkowy tylko jedną zapalniczkę, przeznaczoną na własny użytek.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu:

E. Kwiatkowski.

2.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Wiktorowi Polakowi z Świętochłowic udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1 do 28 lipca 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Józefowi Hornikowi.

Świętochłowice, dnia 30 czerwca 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.
starosta.

3.

Obwieszczenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego Jana Olesia z obwodu Piekary Śl.

Lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Olesiowi z obwodu Piekary Śl. udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 5 do 31 lipca br. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Piotrowi Skalskiemu z Piekar Śl.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Ogłoszenie

dot.: zmiany personalnej w obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Orzegowie.

Na podstawie § 7 rozporządenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 3 na rok 1929 poz. 31) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem dzisiejszym powierzyłem stanowisko urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie Orzegów lekarzowi weterynaryjnemu panu dr. Mieczysławowi Cenie w miejsce dotychczasowego lekarza weterynaryjnego Józefa Tomaszczyka.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Dodatek II

z dnia 20 maja 1937 r.

do statutu miejscowego z dnia 21 grudnia 1928 r. w przedmiocie uregulowania stosunków prawnych urzędników gminnych zaopotrzenie ich wdów i sierot.

Na podstawie § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 20 poz. 35) oraz § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) tudzież uchwały Rady Gminnej z dnia 20 maja 1937 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Ustęp 2 art. 18 statutu miejscowego gminy Nowy Bytom z dnia 21 grudnia 1928 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Urlop wypoczynkowy wynosi dla urzędników mających do 10 lat służby 4, ponad 10 do 20 lat służby 5, ponad 20 lat służby 6 tygodni. Miarodajny czas do wymiaru urlopów jest czas zaliczony do starszeństwa służbowego".

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

Zarząd gminny

(—) Basista
Naczelnik gminy.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. Sm 405.

Uchwała.

Zatwierdza się na zasadzie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. oraz § 18 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VII. 1899 r. (zb. ust. str. 141) w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 20, poz. 35).

Świętochłowice, dnia 15 czerwca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

(—) Szaliński
starosta.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1937. Nr 29.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 10 lipca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 30 czerwca 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr 146, poz. 243).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc lipiec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 czerwca 1937 r.

o toku instancji i trybie postępowania władz przy wykonywaniu przepisów ustawy o stanie wyjątkowym.

(Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 373).

Na podstawie art. 15 i 16 ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) zarządzam co następuje:

§ 1.

Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108).

§ 2.

Powiatowa władza administracji ogólnej wydaje i przeprowadza zarządzenia, dotyczące:

a) dokonywania rewizji osobistych (art. 3 ust. 2);

b) dokonywania rewizji domowych i zajmowania przedmiotów (art. 4);

c) aresztowania (art. 3 ust. 2);

d) internowania i konfinowania na czas do dni 30 (art. 3 ust. 2);

e) wydalania z obszaru objętego stanem wyjątkowym (art. 3 ust. 2);

f) konfiskaty druków i innych utworów przeznaczonych do rozpowszechnienia (art. 5 pkt 2);

g) zakazu zajmowania się rozpowszechnianiem druków bez zezwolenia (art. 5 pkt 4);

h) kontroli i przerywania produkcji, mających na celu otwarzanie utworów (art. 5 pkt 6);

i) przeglądania korespondencji, przesyłek pocztowych i telegramów, zajmowania ich i konfiskaty oraz kontroli i przerywania rozmów telefonicznych i radiowych (art. 6);

j) zawieszania i ograniczania działalności zrzeszeń na obszarze nie przekraczającym jednego powiatu (art. 7 pkt 2 lit. a).

k) roztączania nadzoru nad działalnością zrzeszeń i przeglądania ich akt (art. 7 pkt 2 lit. b);

l) nakazywania zawiadamiania władzy o posiedzeniach władz i organów zrzeszeń oraz wysyłania na posiedzenia te swych przedstawicieli (art. 7 pkt 2 lit. c);

m) uchylania i zawieszania wykonania uchwał, powziętych przez władze i organa zrzeszeń (art. 7 pkt 2 lit d);

n) zakazywania zmów pracodawców i pracowników oraz związanej z tym działalności (art. 7 pkt 2 lit. e).

§ 3.

Wojewódzka władza administracji ogólnej wydaje i przeprowadza zarządzenia, dotyczące:

a) internowania i konfinowania na czas dłuższy niż dni 30 (art. 3 ust. 2);

b) wprowadzania cenzury prewencyjnej dla druków i wszelkich utworów przeznaczonych do rozpowszechniania (art. 5 pkt 1);

c) zawieszania czasopim oraz odbierania debitu pocztowego i ograniczania rozpowszechniania czasopism, druków i wszelkich utworów przeznaczonych do rozpowszechniania (art. 5 pkt 2);

d) zakazu wydawania czasopism bez zezwolenia (art. 5 pkt 3);

e) zakazu wykonywania przemysłu i zawodu drukarskiego i graficznego (art. 5 pkt 5);

f) wprowadzania cenzury prewencyjnej utworów, przeznaczonych do odtwarzania publicznego (art. 5 pkt 6);

g) udzielania zezwoleń na tworzenie nowych zrzeszeń i oddziałów (art. 7 pkt 1);

h) zawieszania i ograniczania działalności zrzeszeń na obszarze większym niż jeden powiat (art. 7 pkt 2 lit. a).

§ 4.

1. W zarządzeniu internowania winno być określone, że odstawienie do miejsca internowania następuje przymusowo. W zarządzeniu konfinowania lub wydalenia władza może nakazać przymusowe odstawienie do miejsca konfinowania lub do granicy obszaru, z którego następuje wydalenie.

2. W zarządzeniu konfinowania lub wydalenia władza może ponadto określić drogę przejazdu osoby konfinowanej lub wydalanej, czas opuszczenia miejscowości, w której osoba ta przebywa, czas opuszczenia obszaru z którego wydalenie następuje, oraz czas zgłoszenia się w miejscu konfinowania i urząd, w którym zgłoszenie to ma nastąpić.

§ 5.

Zakaz zakładania bez zezwolenia nowych zrzeszeń i oddziałów, o którym mowa w art. 7 pkt. 1, dotyczy wszelkich zrzeszeń, zarówno tych, które nie podlegają obowiązkowi rejestracji lub zgłoszenia, czy też uzyskania zezwolenia, jak i tych, które obowiązkowi temu podlegają, bez względu na to, jaka władza jest właściwa dla dokonywania rejestracji lub przyjmowania zgłoszeń albo udzielania zezwoleń.

§ 6.

Zarządzenia przewidziane w § 2 punkty: g), l) i n) oraz w § 3 punkty: b), d) i f) winny być ogłaszane w dzienniku wojewódzkim oraz podawane do publicznej wiadomości w sposób, przyjęty w miejscu zastosowania.

§ 7.

1. Decyzje władz doręcza się w zasadzie stronom na piśmie.

2. Jeśli zwłoka grozi niebezpieczeństwem, decyzje ogłasza się interesowanym ustnie; ogłoszenie zastępuje wówczas doręczenie.

3. Osobie, której decezję ogłoszono, przysługuje prawo żądania doręczenia decyzji na piśmie; doręczenie powinno nastąpić w terminie 5 dni od dnia zgłoszenia żądania.

§ 8.

1. Decyzje wydawane w trybie rozporządzenia niniejszego są natychmiast wykonalne, o ile w nich nie wskazano terminu późniejszego.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji, o ile władza która decyzję wydała lub instancja odwoławcza nie postanowi inaczej.

§ 9.

Decyzje wydawane w wykonaniu uprawnień, wynikających z art. 6, powinny być podawane do wiadomości właściwym urzędom pocztowym na piśmie, telegraficznie lub telefonicznie. Decyzje telefoniczne powinny być potwierdzane na piśmie w ciągu 24 godz. O decyzjach tych władze powinny zawiadamiać równocześnie właściwe terytorialnie Dyrekcje Okręgu Poczt i Telegrafów.

§ 10.

1. Decyzja w sprawie aresztowania § 2 pkt c) mieści w sobie zarazem uprawnienie dla organu wykonawczego do przeprowadzenia rewizji osobistej, a decyzja w sprawie dokonania rewizji domowej (§ 2 pkt b) uprawnienie do zajęcia przedmiotów.

2. Decyzja w sprawie aresztowania może być połączona z decyzją dokonania rewizji domowej.

§ 11.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 219).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski.

3.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. 480

Ogłoszenie.

Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu p. Lelonkowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 12 lipca do 22 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Emanuelowi Kali.

Świętochłowice, dnia 7 lipca 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1937. Nr 30.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 17 lipca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 5 czerwca 1937 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 15, poz. 117).

o specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych przez związki samorządowe robotnikom sezonowym.

(Nr SF 66/2/4).

Do

P. P. Wojewodów (z wyj. śląskiego), Starostów Krajowych w Poznaniu i Toruniu, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów i Burmistrzów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości załączony w odpisie okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja 1937 r. L. D. V. 21707/2/37 ogłoszony w dniu 31 maja r. b. w nr 14 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, z zaznaczeniem, iż zawarte w tym okólniku zezwolenie — między innymi — ma zastosowanie przy poborze przypadającego na rzecz związku samorządowego specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych przez wymienione związki robotnikom sezonowym zatrudnionym przy robotach publicznych.

(—) Zbikowski
Dyrektor Departamentu.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 22 maja 1937 r.

(Nr L. D. V. 21707/2/37)

w sprawie podatku specjalnego od wynagrodzeń robotników sezonowych, zatrudnionych na robotach publicznych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala, by przy wypłacaniu wynagrodzeń robotników sezonowych, zatrudnionych przy robotach publicznych, nie potrącano należności podatku specjalnego, o ile wynagrodzenia te nie przekraczają 208,— zł miesięcznie.

Niepobrane z tego tytułu kwoty podatku specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na zasadzie art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr 14, poz. 134).

Ulga powyższa ma zastosowanie z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

(—) Dr J. Lubowicki
Dyrektor Departamentu.

2.

II. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Brzozowice-Kamień o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. u. pr. str. 233) i art. 19 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) wydaje się za zgodą Rady gminnej następujący II. dodatek do statutu z dnia 13 kwietnia 1933 r. o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

§ 1.

W § 12 po ustępie 3-cim wstawia się nowy ustęp następującej treści:

„Przy rozłożeniu opłaty na lokatorów stanowi:

1.	każda osoba zamieszkująca lub przebywająca w danej posesji	1 pkt
2.	każda kuchnia	2 „
3.	każdy pokój aż do 4 pokoi	1 „
4.	każdy dalszy pokój	2 „
5.	każda łazienka	8 „
6.	każdy ustęp z włodopłóczką	2 „
7.	każdy ogród o powierzchni do 10 m² jeżeli się podlewa	1 „
8.	każde dalsze rozpoczęte 10 m²	1 „
9.	skład do 30 m² powierzchni	2 „
10.	każde dalsze 20 m² powierzchni	1 „
11.	każdy koń	3 „
12.	każda krowa	3 „
13.	każda świnia	2 „
14.	każda dróżka lub przewóz osobowy	2 „
15.	każdy samochód osobowy	7 „
16.	każdy samochód ciężarowy	4 „
17.	każda ubikacja przemysłowa jak restauracja, wyszynkownia, rzeźnia, piekarnia itp.	12 — 15 „

Oprócz poboru opłaty wodnej przysługuje właścicielowi posesji prawo pobierania od lokatorów opłaty za reperację sieci wodociągowej w wysokości 15% od kwoty ogólnej przypadającej do zapłaty za spotrzebowaną wodę.

§ 2.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1-go kwietnia 1937 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 10 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Lelonek, (—) Kala

Rada gminna

(—) Kempiński Augustyn, Złotoś Ryszard, Łapok Mikołaj, Dziombek Wincenty, Tomala Tomasz, Wydera Alojzy, Kłosek Walenty.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. Sm. 447.

Uchwała.

Dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień z dnia 10 czerwca 1937 r. w sprawie poboru opłat wodnych zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 30 czerwca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

(pieczęć) wz.

(—) Mgr Pietrański
Wicestarosta.

O g ł o s z o n o:

Brzozowice-Kamień, dnia 8 lipca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

3.

Starostwo świętochłowickie
Nr Wet. 12/7.

Ogłoszenie.

Na zasadzie postanowień §§ 395 i 396 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i R. R. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, podaje się do wiadomości,

że pomór świń w zagrodzie Józefa Holewy w Piekarach Śl. uznano urzędowo za wygasły. Równocześnie uchyla się wydane swego czasu w tej sprawie zarządzenie.

Świętochłowice, dnia 7 lipca 1937 r.

Starosta
w z.
(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ XII.\ 1872\ r.}{19.\ III.\ 1881\ r.}$ łącznie z § 117 o ogólnym zarządzie kraju wyznaczam na czas urlopu ławnika gminy Szmatlocha, jako zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzezinach Śl. Aleksandra Włóczka, ławnika gminy w Brzezinach Śl. tj. do dnia 31 lipca 1937 r.

Świętochłowice, dnia 9 lipca 1937 r.

W imieniu
Komisarycznego Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie.

dotycz. ponownego ustalenia linii regulacyjnych i budowlanej ulicy równoległej z ul. Chorzowską na zachód od tej ulicy na odcinku od stadionu do ul. Hajduckiej.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie ustawy z 2. 7. 1875 dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich, ustaliły zarząd gminny dnia 30. 6. 1937 r. i rada gminna dnia 1 lipca 1937 r. ponownie linie regulacyjne i budowlane ulicy, równoległej z ul. Chorzowską na zachód od tej ulicy na odcinku od stadionu do ul. Hajduckiej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwalone linie regulacyjne i budowlaną tej ulicy.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 19 lipca 1937 r. do 16 sierpnia 1937 r. włącznie w godzinach od 8 — 13 w tutejszym zarządzie gminnym, ratusz pokój 26.

Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wnoszone do tutejszego zarządu gminnego jedynie w terminie od 19 lipca 1937 r. do 16 sierpnia 1937 r.

Wielkie Hajduki, dnia 14 lipca 1937 r.

Zarząd gminy
(—) Trójca
ławnik gminy.

6.

Starosta
L. dz. Sm. 455/1.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem p. Rajmunda Frausa jako niepłatnego ławnika gminy Godula.

Świętochłowice, dnia 9 lipca 1937 r.

Starosta
(—) Szaliński.

7.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach Mgr Grzbieli udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 12 lipca do 8 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Trójcy.

Świętochłowice, dnia 10 lipca 1937 r.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

8.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego p. Basiscie z Nowego Bytomia udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 15 lipca do 18 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Ekertowi.

Świętochłowice, dnia 13 lipca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

9.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Mgr Paszkowskiemu w Rudzie udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 26 lipca do 6 września 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. inż. Kellerowi.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

10.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Goduli p. Rudzkiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 2 sierpnia do 5 września 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Karwotowi.

Świętochłowice, dnia 13 lipca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

11.

Ogłoszenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego z obwodu Świętochłowice.

Lekarzowi weterynaryjnemu Piotrowi Dutkiewiczowi, z obwodu Świętochłowice udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 7 lipca do 3 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Kukule z obwodu Łagiewniki.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

12.

Ogłoszenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego p. Tomasza Bąka z obwodu Lipiny.

Lekarzowi weterynaryjnemu Tomaszowi Bąkowi z obwodu Lipiny udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 19 lipca do 21 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Henrykowi Garguli z obwodu Nowy Bytom.

Świętochłowice, dnia 7 lipca 1937 r.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

13.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. W. T. 930.

Zawiadamiam, że z powodu przebudowy, tut. Wydział Powiatowy zamyka od dnia 12 lipca 1937 r. aż do odwołania dla wszelkiego ruchu kołowego drogę powiatową Nowy Bytom — Nowa Wieś.

Objazd do Nowej Wsi i do Nowego Bytomia przez Czarny Las.

Powyższe proszę podać do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 9 lipca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

Za zgodność:

(—) Dypl. inż. Lissak.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 31.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 24 lipca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 16 lipca 1937 r.

o języku urzędowym władz i urzędów administracyjnych w województwie śląskim.

(Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 32).

Art. 1.

Językiem urzędowym wszelkich cywilnych władz, urzędów, zakładów i przedsiębiorstw administracji państwowej, tak rządowej jak i samorządu terytorialnego i gospodarczego, oraz sądów administracyjnych na obszarze województwa śląskiego jest język polski jako język państwowy.

Art. 2.

1. O ile bieg spraw tego wymaga, wolno posługiwać się pomocniczo w słusbie zewnętrznej językiem niemieckim.

2. Zezwoleń na pomocnicze używanie języka niemieckiego w służbie zewnętrznej na obszarze województwa śląskiego lub na obszarze jego poszczególnych okręgów administracyjnych udzielają:

1) Wojewoda Śląski w stosunku do podlegających mu władz i urzędów administracji rządowej, w stosunku do sądów administracyjnych, władz i urzędów samorządu terytorialnego oraz podlegających nadzorowi Wojewody Śląskiego lub Śląskiej Rady Wojewódzkiej władz i instytucyj samorządu gospodarczego,

2) przełożeni innych władz administracyjnych II instancji w właściwym im zakresie działania po porozumieniu się z Wojewodą Śląskim,

3) właściwe władze nadzorcze — w stosunku do władz i instytucyj samorządu gospodarczego, z wyjątkiem określonych wyżej w p. 2).

Art. 3.

Władze i urzędy administracji rządowej i samorządowej (samorządu terytorialnego i gospodarczego) są obowiązane wydawać na żądanie stron przy udzielaniu odpisów dokumentów publicznych, wystawionych w języku niemieckim, również ich uwierzytelnione tłumaczenia w języku urzędowym, bez pobierania z tego tytułu dodatkowych opłat administracyjnych.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, wydane w sprawach, unormowanych tą ustawą; w szczególności traci moc

obowiązującą ustawa z dnia 16 stycznia 1923 r. w przedmiocie języka urzędowego na obszarze Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl. Nr 5 poz. 34).

Art. 5.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) K. Grzesik.

2.

Uchwała.

Komisaryczny Wydział Powiatowy stwierdza, że zachodzi potrzeba pokrycia wydatków na budowę i utrzymanie dróg w powiecie świętochłowickim, które w sumie 389.700,— zł nie znajdują pokrycia w dochodach budżetu Powiatowego Związku Komunalnego oraz w budżetach gmin na rok 1937/38.

Komisaryczny Wydział Powiatowy uchwala zatem na podstawie statutu o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 12 stycznia 1934 r. pobierać na rok budżetowy 1937/38 na obszarze wszystkich gmin powiatu świętochłowickiego specjalną opłatę na utrzymanie i budowę dróg publicznych w powiecie świętochłowickim w wysokości 389.700,— zł, którą rozdziela się jak następuje:

1) na płatników państwowego podatku gruntowego za rok budżetowy 1936/37 . . . . 1.510,— zł

2) na płatników państw. podatku przemysłowego (od obrotu), świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych za rok 1936 . . . . 277.550,— zł

3) na płatników państw. podatku od nieruchomości wzgl. komunalnego podatku od budynków za rok budżetowy 1936/37 . . . . 110.640,— zł

razem: 389.700,— zł

Podział ogólnej sumy opłat pomiędzy poszczególnych płatników przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze powiatu świętochłowickiego państwowych podatków od gruntów, przemysłu (obrotu), świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych oraz od nieruchomości wzgl. komunalnego podatku od budynków, mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

Podstawowa stawka opłat drogowych w procentach zatem wynosi:

$$\frac{1.510,\text{— zł}}{13.416,62\text{ zł}} = 11,25\% \qquad \frac{277.550,\text{— zł}}{2.470.324,61\text{ zł}} = 11,23\%$$

$$\frac{110.640,\text{— zł}}{984.743,66\text{ zł}} = 11,24\%$$

Równocześnie uchwala się nie pobierać opłat drogowych, których wysokość według wymiaru nie przekracza 2,— zł (dwóch złotych) z wyjątkiem gminy Wielka Dąbrówka, których wysokość wymiaru opłat drogowych nie przekracza 1,— zł (jednego złotego).

Uchwałę Komisarycznego Wydziału Powiatowego z dnia 8 marca 1937 r. znosi się.

Świętochłowice, dnia 21 maja 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Szymonek (—) Sieja.

„Śląska Rada Wojewódzka na zasadzie art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr 3, poz. 3) łącznie z art. 32 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) zatwierdza uchwałę Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 21 maja 1937 r. w sprawie poboru specjalnej opłaty drogowej na rok budżetowy 1937/38 w wysokości 389.700,— zł z tym, że z sumy tej przypada:

na płatników państwowego podatku gruntowego . . . . . . 1.510,— zł

na płatników państw. podatku przemysłowego, świadectw przemysłowych i kwot rejestracyjnych 277.550,— zł

na płatników komunalnego podatku od budynków . . . . . 110.640,— zł

Za Wojewodę

(—) Dr Schoenowitz

Kierownik Oddziału.

Opublikowano:

Świętochłowice, dnia 15 lipca 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

wz.

(—) Mgr Pietrański.

wicestarosta.

3.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. Sm. 503.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Piekarach Śl. p. Płonce udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 21 lipca do 26 sierpnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Janowi Ludydze.

Świętochłowice, dnia 20. 7. 1937 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
wz.
(—) Mgr Pietrański.
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

w sprawie ustalenia stawki do poboru podatku budynkowego na rok 1937/38.

Niniejszym podaję do wiadomości zainteresowanych, że Rada Gminna tut. Gminy uchwaliła pobór podatku budynkowego na rok rachunkowy 1937/38 wg. następujących stawek, a mianowicie:

a) $4^{1}/_{2}$‰ ($4^{1}/_{2}$ od tysiąca) od ustalonej wartości budynków do 50.000 złotych,

b) 6‰ (6 od tysiąca) od ustalonej pospolitej wartości budynków ponad 50.000 — 100.000 zł,

c) 7‰ (7 od tysiąca) od pospolitej wartości budynków ponad 100.000 zł.

Chropaczów, dnia 30 kwietnia 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) J. Przybyła.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 32.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 31 lipca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 16 lipca 1937 r.

o scalaniu gruntów.

(Dz. U. Śl. Nr 15, poz. 34).

Art. 1.

Przepisy ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów w brzmieniu obwieszczenia Ministra Reform Rolnych z dnia 29 września 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 833) ze zmianami, wprowadzonymi przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i ze zmianami, wynikającymi z rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635) i z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) mają zastosowanie na obszarze województwa śląskiego.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 3.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, normujące sprawy uregulowane niniejszą ustawą.

Marszałek

(—) Grzesik.

2.

Okólnik Nr 40

z dnia 10 lipca 1937 r.

o zbiórkach i dodatkowych opłatach od stron w urzędach administracji ogólnej.

(Nr GB. 18—4—4)

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 18, poz. 138).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Zostało stwierdzone w szeregu urzędów wojewódzkich i starostw, że urzędnicy tych urzędów przy sposobności spełniania czynności urzędowych

pobierają od stron specjalne datki na cele społeczne i humanitarne, a nawet uzależniają wykonanie czynności urzędowej od przedstawienia dowodu uiszczenia opłaty na powyższy cel. Mimo iż okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 14 z dnia 29 stycznia 1930 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 146) pobieranie jakichkolwiek opłat dodatkowych nie opartych na obowiązujących przepisach, zostało wyraźnie zakazane, opłaty takie pobierane są w dalszym ciągu i w coraz szerszym zakresie.

W niektórych urzędach petenci, którzy wnieśli podania o udzielenie lub przedłużenie im pewnych pozwoleń, wzywani są oficjalnie do uiszczania dodatkowych opłat po rygorem niezałatwienia podania lub też załatwienia odmownego. W przypadkach pewnych formalnych uchybień w podaniach pobierane są takie datki pod formę „dobrowolne kary".

Niezależnie od pobierania takich datków w gotówce praktykowane jest na szczeroką skalę sprzedawanie znaczków na różne cele społeczne i humanitarne lub też ustawianie puszek na takie cele na biurkach referentów, przy czym przymusza się strony do wykupywania znaczków lub wrzucania datków do puszek. Są wypadki, że urzędnici likwidujący pewne należności potrącają takie dodatkowe opłaty z tych należności przy wypłacie.

Zauważono również, że wystawia się puszki względnie sprzedaje się znaczki na jeden i ten sam cel u kilku, a czasami nawet u wszystkich referentów w danym urzędzie równocześnie.

Dalsza niewłaściwość polega na tym, że nie ma żadnej istotnej kontroli ze strony kierowników urzędów nad tą całą akcją zbiórkową, a niektórzy urzędnicy zebrane pieniądze lub przeznaczone do sprzedaży znaczki przechowują w biurkach bez należytego zabezpieczenia.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie nie tylko pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, ale i podrywa powagę urzędów, gdyż utrwala w szerokich kołach interesantów przekonanie, że przyśpieszenie załatwienia podania lub uzyskanie przychylnej decyzji można uzyskać przez złożenie osobnego datku, nie mówiąc już o tym, że może narażać urzędników na krzywdzące podejrzenia jakoby z takiej akcji zbiórkowej wyciągali jakieś dla siebie korzyści, przeto zarządzam co następuje:

1. Zakazuję urzędnikom administracji ogólnej pobierania od interesantów w związku z wykonywaniem czynności urzędowych jakich kolwiek opłat nie opartych na obowiązujących przepisach, w szczególności przyjmowania jakich kolwiek datków bezpośrednio w gotówce, czy w drodze zakupna znaczków lub do puszek.

2. Okólnik niniejszy należy podać do powszechnej wiadomości przez umieszczenie go w widocznym miejscu w poczekalniach i pokojach przyjęć urzędów wojewódzkich i starostw.

3. Okólnik niniejszy uchyla okólnik nr 14 z dnia 29 stycznia 1930 r.

(—) Sławoj Składkowski
Minister.

3.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
L. dz. 1501/37 r.

Obwieszczenie.

Wskutek przebrukowania ulicy Bronisława Pierackiego na całej jej długości, zamykam takową na czas trwania wyżej wzmiankowanych prac, począwszy od dnia 26 lipca br., dla wszelkiego ruchu kołowego.

Dojazd z ulicy Marsz. Piłsudskiego na ul. Bytomską i odwrotnie odbywać się może ulicą Rynkową.

Lipiny, dnia 22 lipca 1937 r.

(—) Tomanek

4.

Obwieszczenie.

Z powodu naprawy szosy powiatowej Szarlej — Buchacz zamykam wymienioną szosę dla wszelkiego ruchu kołowego na przeciąg sześć tygodni począwszy od dnia 26 lipca 1937 r.

Objazd może nastąpić drogą Pod Lipami

Piekary Śląskie, dnia 21 lipca 1937 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
w z.
(—) Ludyga

5.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1.	mąka żytnia 70%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	.	33,50 zł
2.	„ „ 70%	. . . . w detalu	za 1 kg	.	0,38 zł
3.	„ „ 82%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	.	31,— zł
4.	„ „ 82%	. . . . w detalu	za 1 kg	.	0,36 zł
5.	„ razowa 95%	loco piekarnia lub detalista w hurcie	za 100 kg	.	28,— zł
6.	„ „ 95%	. . . . w detalu	za 1 kg	.	0,32 zł
7.	chleb żytni z mąki wymiału 70%	. . . .	za 1 kg	.	0,33 zł
8.	„ „ „ „ 82%	. . . .	za 1 kg	.	0,31 zł
9.	„ „ „ razowy 95%	. . . .	za 1 kg	.	0,28 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Wyznaczone poprzednio ceny maksymalne na mąkę pszenną, bułki pszenno-wodne, wszelkiego rodzaju kaszę, kawę jęczmienną i słodową zostały niezmienione i pozostają w mocy.

§ 4.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527).

Świętochłowice, dnia 29 lipca 1937 r.

Starosta:

w z.

(—) mgr Pietrański

wicestarosta.

6.

Ogłoszenie

Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego
w Świętochłowicach

Stosownie do § 45 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach podaje się do publicznej wiadomości, że w wykonaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach, (Dz. U. R. P. nr 50/37. roz. 387) ustalono wysokość stopy procentowej, płaconej od wkładów oszczędnościowych i lokat na rachunkach bieżących w komunalnych kasach oszczędności, zrzeszonych w Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Katowicach, w następującym zróżniczkowaniu:

Stopa procentowa od wkładów w złotych obiegowych:

od rachunków bieżących	3%
od wkładów a vista	4%
od wkładów z 1 mies. wypowiedzeniem	4$^1/_2$%
od wkładów z 3 „ „ „	4$^3/_4$%
od wkładów z 6 „ „ i dłuższym	5%
od wkładów szkolnych 5% plus $^1/_2$% premii	

stawki procentowe od wkładów w złotych w złocie:

wkłady z wypowiedzeniem kwartalnym	3$^1/_2$%
wkłady z wypowiedzeniem półrocznym i dłuższym	4—4$^1/_2$%

Powyższe stawki procentowe obowiązują tym samym w Komunalnej Kasie Oszczędności pow. świętochłowickiego w Świętochłowicach z dniem 1 sierpnia 1937 r. na podstawie uchwały Dyrekcji Kasy z dnia 28 lipca 1937 r.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu świętochłowickiego
w Świętochłowicach.

KOMUNIKATY

7.

Podobnie jak w latach ubiegłych, również i w bieżącym roku zostają uruchomione kredyty zbożowe, a mianowicie: zaliczkowy dla mniejszej własności i rejestrowy dla większej własności ziemskiej.

Zasady udzielania powyższych kredytów pozostają z małymi wyjątkami te same, co w roku ubiegłym.

Wysokość kredytu, udzielonego rolnictwu przy zaliczkowym kredycie, ustalono do 100 kg żyta — 14 zł., pszenicy — 17 zł, jęczmienia 15 zł, owsa — 12 zł, siemienia lnianego do wysokości 20 zł za 100 kg i strączkowych do wysokości 50% ceny rynkowej.

Dzięki wysokiemu poziomowi obecnych cen zboża, mają rolnicy możność wykorzystania wyższej kwoty kredytu, aniżeli dotychczas.

Przewidywania ruchu cen produktów rolnych pozwalają sądzić, że w obecnym roku gospodarczym ceny kształtować się będą pomyślnie, utrzymując się na tym samym poziomie i okazując tendencję zwyżkową.

Stąd należy przypuszczać, że rolnicy uzyskiwać będą w okresach późniejszych lepsze ceny, aniżeli w miesiącach następujących bezpośrednio po żniwach.

Powyższe kredyty mają szczególnie znaczenia dla robotników śląskich wobec wygaśnięcia z dniem 15 bm. Konwencji Genewskiej, na mocy której wywożono zboże bezcłowo do Niemiec, uzyskując tamże wyższe ceny.

Wobec powyższego zwraca się uwagę najszerszego ogółu rolników, aby korzystali w całej pełni uruchomionych kredytów zaliczkowych i rejestrowych i zwracali się w tej sprawie do Komunalnych Kas Oszczędności, Banków Ludowych, Państw. Banku Rolnego, Banku Gospodarstwa Krajowego, wzgl. miejscowych kas gminnych.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 33.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 7 sierpnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 17 lipca 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr 173, poz. 288).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc sierpień 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 22 lipca 1937 r.

w sprawie strefy nadgranicznej.

(Gazeta Urz. Wojew. Śl. Nr 31, poz. 212).

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 83 z 1937 r.) po porozumieniu z władzami wojskowymi oraz celnymi zarządza się co następuje:

§ 1.

Strefa nadgraniczna obejmuje obszar, leżący wzdłuż linii granicznej, do którego wchodzą następujące miejscowości:

a) pp.

b) w powiecie tarnogórskim:

Bobrowniki, Boruszowice, Kozłowa Góra, Mikołeska, Opatowice, Orzech, Piaseczna, Piekary Rudne, Pniowiec, Repty Nowe, Repty Stare, Rybna, Sowice, Sucha Góra, Tarnowice Stare, Tarnowskie Góry;

c) w powiecie świętochłowickim:

1) w całości: Brzeziny Śląskie, Brzozowice-Kamień, Dąbrówka Wielka, Godula, Chropaczów, Lipiny Śl., Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów, Piekary Śl., Ruda Śl., Świętochłowice,

2) częściowo Wielkie Hajduki;

d) w powiecie miejskim Chorzów:

częściowo miasto Chorzów;

e) w powiecie katowickim:

1) w całości: Bielszowice, Bykowina, Bytków, Halemba, Kończyce, Makoszowy, Michałkowice, Nowa Wieś, Pawłów,

2) częściowo Kłodnica, Kochłowice;

f) — g) pp.

§ 2.

a) pp.

b) w powiecie tarnogórskim:

od zetknięcia się granic powiatów tarnogórskiego i lublinieckiego oraz granic gmin Kalety, Mikołeska, Żyglinek i Pniowiec wzdłuż zachodniej granicy gminy Żyglinek, wschodnimi granicami gmin Pniowiec, Piaseczna i Opatowice, północną i wschodnią granicą gminy Sowice, wschodnią granicą miasta Tarnowskie Góry, północną granicą gminy Piekary Rudne, północną i wschodnią granicą gmin Orzech i Kozłowa Góra do zetknięcia się z linią strefy nadgranicznej w województwie kieleckim, powiecie będzinskim;

c) w powiecie świętochłowickim:

od punktu zetknięcia się z linią strefy nadgranicznej w województwie kieleckim, powiecie będzińskim nad rzeką Brynicą w gminie Dąbrówka Wielka, położonego w odległości około 600 m w kierunku południowo-wschodnim od mostu kolejowego nad rzeką Brynicą, wzdłuż rzeki Brynicy aż do zetknięcia się z granicą powiatu katowickiego, zaś w południowej części w gminie Wielkie Hajduki poczynając od granicy miasta Chorzowa północną stroną drogi polnej od połączenia z Klimzowcem, północną stroną ul. Moniuszki i jej przedłużenia, zachodnią ul. Szpitalnej, północną ul. Kolejowej, zachodnią ul. Kaliny, północną ul. Granicznej, po czym granicą powiatu świętochłowickiego aż do zetknięcia się w północnej części granicy gminy Kochłowice z odcinkiem strefy nadgranicznej w powiecie katowickim;

d) w powiecie miejskim Chorzów:

od zetknięcia się z granicą powiatu katowickiego w południowej części granicy Bytków z wschodnią granicą miasta Chorzowa, po czym granicą wschodnią miasta Chorzowa, następnie drogą polną do włączenia z drogą prowadzącą z Dębu do Węzłowca, w dalszym ciągu tą samą drogą aż do punktu początkowego drogi wiodącej do Doliny Szwajcarskiej, leżącego przy szosie Chorzów — Dąb na południowy-wschód od folwarku chorzowskiego, po czym w prostej linii powietrznej na południowy skraj Klimzowca, nawiązując do wytyczonej drogi, będącej przedłużeniem ul. Moniuszki w Wielkich Hajdukach;

e) w powiecie katowickim:

od zetknięcia się granic powiatu świętochłowickiego i katowickiego wschodnimi granicami gmin Michałkowice i Bytków, następnie południowymi granicami gminy Bytków, zaś w południowej części powiatu wschodnią granicą gminy Bykowina od szosy na Kochłowice, następnie szosą Kochłowice — Kłodnica do północnej granicy gminy Kłodnica, dalej wzdłuż ścieżki, skracającej zakręt szosy do Kłodnicy, następnie znowu szosą oraz północnym i zachodnim skrajem zwartych zabudowań wsi Kłodnica i dalej aż do zetknięcia się granic powiatu katowickiego, rybnickiego i pszczyńskiego;

f) — g) pp.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1937 r.

(—) Dr Grażyński
Wojewoda Śląski.

3.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 23 lipca 1937 r.

o ograniczeniach w strefie nadgranicznej

(Gaz. Urz. Wojew. Śl. Nr 31, poz. 213)

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) zarządzam co następuje:

§ 1.

Od obowiązku posiadania dowodów osobistych, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), zwolnieni są oprócz osób wymienionych w § 4 tego rozporządzenia:

1) zaopatrzeni w właściwe ważne legitymacje urzędowe funkcjonariusze przedsiębiorstw państwowych (poczta, koleje lasy);

2) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym z Niemcami, posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza przepustki graniczne stałe, wydane przez właściwe władze polskie na podstawie Konwencji z dnia 22 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 101 z r. 1933 poz. 771);

3) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym z Czechosłowacją, posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza przepustki graniczne stałe i gospodarcze, wydane przez właściwe władze polskie na podstawie Konwencji z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 43 z r. 1926, poz. 263);

4) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym polsko-niemieckim i polsko-czechosłowackim, posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza przepustki graniczne jednorazowe wydane przez właściwe władze polskie oraz przepustki graniczne stałe, gospodarcze i jednorazowe, wydane przez właściwe władze niemieckie na podstawie Konwencji z dnia 22 grudnia 1931 r., oraz przez właściwe władze czechosłowackie na podstawie Konwencji z dnia 30 maja 1925 r. jednakże tylko o ile chodzi o odbycie drogi, wiodącej bezpośrednio od lub do granicznego punktu przejściowego, o zatrzymanie się na granicznym punkcie przejściowym w związku z kontrolą graniczną lub o zatrzymanie się w innej miejscowości lub obszarze wymienionych w przepustce granicznej;

5) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w ruchu granicznym na pograniczu polsko—czechosłowackim na podstawie przepisów Konwencji turystycznej z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 333 z r. 1926), posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje turystyczne Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Związku Narciarskiego, zatwierdzone przez terytorialnie właściwą— ze względu na miejsce zamieszkania—powiatową władzę administracji ogólnej;

6) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w ruchu granicznym na pograniczu polsko—czechosłowackim na podstawie przepisów Konwencji turystycznej z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 333 z r. 1926), posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje członkowskie Klubu Ceskoslovenskych Turistu oraz Swazu Ceskoslovenskych Lyzaru, zaopatrzone w wizę właściwego polskiego urzędu konsularnego, jednakże tylko o ile chodzi o obszar strefy nadgranicznej, znajdujący się w obrębie pasa turystycznego, określonego w art. 1 i 2 Konwencji;

7) uczniowie państwowych i samorządowych szkół powszechnych i średnich, posiadający ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje szkolne, wydane przez dyrekcje odnośnych szkół.

§ 2.

Do kategorii funkcjonariuszów państwowych i ich rodzin, o których mowa w § 8 pkt. 4 i 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) zalicza się również funkcjonariuszów przedsiębiorst państwowych (poczta, koleje, lasy).

§ 3.

Cały obszar strefy nadgranicznej Województwa Śląskiego wyłącza się spod przepisów:

1) o zakazie polowania w strefie nadgranicznej bez specjalnego zezwolenia powiatowych władz administracji ogólnej (§ 22 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84);

2) o używaniu materiałów wybuchowych dla celów gospodarczych w strefie nadgranicznej (§ 23 powołanego pod 1) rozporządzenia);

3) o posiadaniu i przenoszeniu (przewożeniu) aparatów fotograficznych oraz dokonywaniu zdjęc fotograficznych i filmowych na terenie strefy nadgranicznej (§ 24 powołanego pod 1) rozporządzenia); — z tym jednak, że zakazane jest dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych obiektów oraz wszelkich urządzeń wojskowych, kolejowych, lotniczych, pocztowo-telegraficznych, radiostacyj Polskiego Radia;

4) o hodowli gołębi w strefie nadgranicznej (§ 25 ust. 2 powołanego pod 1) rozporządzenia);

5) o rejestracji zwierząt w strefie nadgranicznej (§ 27 powołanego pod 1) rozporządzenia);

6) o trzymaniu i prowadzeniu psów na terenie strefy nadgranicznej (§ 31 ust. 1 rozporządzenia).

§ 4.

Od obowiązku uzyskania specjalnego zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, o którym mowa w § 25 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), wyłącza się abonentów sieci telefonicznych Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach.

§ 5.

Termin określony przepisom § 32 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84) dla zaopatrzenia się osób, zamieszkałych lub przebywających czasowo w strefie nadgranicznej w dowody osobiste, o których mowa w § 3 powołanego rozporządzenia, przedłuża się do dnia 31 marca 1938 r.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1937 r.

Wojewoda Śląski

(—) Dr Grażyński.

4.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 lipca 1937 r.

o obrocie nieruchomościami w pasie granicznym.

(Gazeta Urzędowa Woj. Śl. Nr 31, poz. 214).

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 401) zarządzam co następuje:

§ 1.

Z pod ograniczeń o nabywaniu nieruchomości w pasie granicznym, przewidzianych w rozdziale I rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) wyłącza się na całym obszarze Województwa Śląskiego:

1. nabywanie, dzierżawę użytkowanie i zarząd nieruchomości przez

a) Skarb Państwa i Skarb Śląski,

b) przedsiębiorstwa i banki państwowe,

c) monopole,

d) osoby prawne, których część udziałów lub akcyj należy do Skarbu Państwa lub Skarbu Śląskiego,

e) małżonka oraz członków rodziny do 2 stopnia pokrewieństwa lub powinowactwa,

2. dzierżawę, użytkowanie i zarząd nieruchomości, użytkowanych rolniczo i ogrodniczo-warzywniczo, nie przekraczających obszaru 1 ha, jeśli umowa dzierżawna zawarta zostaje na czas nie dłuższy od 6 lat bez klauzuli o automatycznym jej przedłużeniu na dalsze okresy;

3. dzierżawę, użytkowanie i zarząd nieruchomości użytkowanych przeważnie w celach mieszkaniowych lub biurowych w miastach oraz w następujących miejscowościach: Bystra, Goczałkowice Zdrój, Istebna, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Ustroń, Wisła.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski
(—) Dr Grażyński.

Uwaga:

Dla ułatwienia ludności sporządzania podań o zezwolenie na nabycie — zarząd dzierżawę — użytkowanie nieruchomości w pasie granicznym załącza się wzór podania zaleconego do użytku przez Urząd Wojewódzki Śląski.

Wolne od opłaty stemplowej na podstawie art. 142 p. 27 ustawy o opłatach stemplow.

Podanie o zezwolenie na nabycie — zarząd — dzierżawę — użytkowanie nieruchomości w pasie granicznym.

Do

Pana Wojewody Śląskiego
(Wydział Bezpieczeństwa)

przez Starostwo — Dyrekcję Policji
w ....

1.	(Dane co do osoby nabywcy)	Imię i nazwisko	
2.		Data i miejsce urodzenia	
3.		Przynależność państwowa	
4.		Obecne miejsce zamieszkania (miejscowość, ul. i Nr domu)	
5.		Miejsce zamieszkania w ciągu ostatnich 10 lat (miejscowość, powiat, województwo)	
6.		Zawód	
7.		Imię, nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania zbywającego (sprzedającego, darowującego itp.) nieruchomość, wzgl. właściciela nieruchomości, oddającego swą nieruchomość w zarząd — dzierżawę — użytkowanie	
8.		Krótki opis nabywanej nieruchomości wzgl. oddawanej w zarząd — dzierżawę lub użytkowanie (podać w szczególności miejscowość, w której nieruchomość jest położona, z czego się składa, jaka jest jej powierzchnia w m² jaka jest jej wartość)	
9.		Oznaczenie hipoteczne nabywanej nieruchomości a) w Górnośląskiej części Wojew. Śląskiego b) w Cieszyńskiej „ „ „	.... a) księga wieczysta liczba wykazu .... b) liczba wyk. hipot. Gmina katastr.
10.		Czy dotychczasowy (obecny właściciel) nieruchomości (gruntu) nabył ją od Skarbu Państwa przez Komisarza Ziemskiego wzgl. przez Starostę?	tak — nie

11.	Czy nieruchomość (grunt) jest obciążona prawem odkupu na rzecz Przedsiębiorstwa Osadniczego „Ślązak" lub Skarbu Państwa?	tak — nie
12.	Czy nieruchomość (grunt) jest włością rentową?	tak — nie
13.	Czy nieruchomość (grunt) jest włością dziedziczną?	tak — nie
14.	Czy nieruchomość jest obciążona hipotekami wzgl. prawami zastawu? Jeżeli tak — podać wierzyciela.	
15.	Czy nieruchomość ma być nabyta na skutek dziedziczenia z testamentu? Jeżeli tak a) czy nabywca jest krewnym lub powinowatym zbywającego i w jakim stopniu, b) czy nabywca jest powołany równocześnie do spadku z ustawy i w jakiej części?	tak — nie
16.	Jaki jest obecny stan posiadania (ilość gruntu w m^2) nabywcy?	
17.	Jaki jest obecny stan posiadania (ilość własnego gruntu w m^2) nabywcy?	
18.	Inne okoliczności mające znaczenie dla sprawy.	

Stwierdzając własnoręcznym podpisem prawdziwość powyższych danych, proszę o zezwolenie na nabycie — zarząd — dzierżawę — użytkowanie opisanej wyżej nieruchomości.

Zezwolenie proszę wysłać pod adresem:

....

....

podpis

Data: ....

5.

Obwieszczenie

dot. urlopowania lekarza weterynaryjnego Jana Ostrowskiego z obwodu Wielkie Hajduki.

Lekarzowi weterynaryjnymu Janowi Ostrowskiemu z obwodu Wielkie Hajduki udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 7 do 28 sierpnia 1937 r. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnymu miejskiemu Franciszkowi Bokajle z Katowic.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

6.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. W. T. 1035

Zawiadamiam, że z powodu przebudowy tut. Wydział Powiatowy zamyka od dnia 9 sierpnia br. aż do odwołania dla wszelkiego ruchu kołowego drogę powiatową Chebzie—Godula.

Objazd do Goduli nastąpi przez Lipiny—Chropaczów—Zgorzelec.

Świętochłowice, dnia 3 sierpnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

7.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. T.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na zwózkę 18.000 m^3 żużla z hałdy Rozamunda na szosę powiatową Nowy Bytom — Czarny Las, w km. 3,4 — 4,0.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów oraz podział dostaw wzgl. robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 13 sierpnia 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem „Wydział Powiatowy Świętochłowice" z napisem „Oferta na zwózkę żużla na szosę powiatową Nowy Bytom — Czarny Las".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach, pokój Nr 5.

Świętochłowice, dnia 29 lipca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 34.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 14 sierpnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministrów Spraw Wojsk. i Komunikacji

z dnia 17 lipca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o premiowaniu pojazdów mechanicznych.

(Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 454).

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o premiowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 546) zarządza się co następuje:

§ 1.

Za posiadacza pojazdu mechanicznego uważa się osobę, wymienioną w dowodzie rejestracyjnym, stwierdzającym dopuszczenie pojazdu do ruchu na drogach publicznych.

Do art. 1.

§ 2.

Wysokość premii, przewidzianych w art. 1, dla poszczególnych rodzajów i typów pojazdów mechanicznych ustala corocznie w drodze obwieszczenia Minister Spraw Wojskowych.

§ 3.

1. Premie będą wypłacane posiadaczom pojazdów mechanicznych, wykazującym się zaświadczeniem władzy wojskowej, że pojazd odpowiada szczególnym warunkom, określonym w drodze obwieszczenia przez Ministra Spraw Wojskowych.

2. Zaświadczenia (ust. 1) będą wydawane tylko posiadaczom samochodów ciężarowych, sanitarnych i autobusów, które zostały zarejestrowane po dniu 4 grudnia 1935 roku.

3. Zaświadczenia nie będą wydawane:

a) jeżeli posiadaczem pojazdu mechanicznego jest władza, urząd lub inna instytucja państwowa albo samorządowa albo instytucja, korzystająca z pomocy finansowej Skarbu Państwa;

b) posiadaczom pojazdów mechanicznych, które podlegają zwolnieniu od poboru w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 859).

§ 4.

Zaświadczenia wydaje Ministerstwo Spraw Wojskowych na podstawie protokołu oględzin pojazdu, dokonanych przez właściwe Dowództwo Okręgu Korpusu.

§ 5.

1. W celu uzyskania zaświadczenia posiadacz pojazdu powinien go przedstawić na koszt własny do oględzin technicznych, przeprowadzanych przez Dowództwo Okręgu Korpusu, na którego obszarze znajduje się miejsce stałego postoju pojazdu mechanicznego, wymienionego w dowodzie rejestracyjnym.

2. Oględziny techniczne pojazdów odbywać się będą corocznie w czasie od 1 lutego do 30 czerwca w dniach i miejscach, ustalonych i podanych do wiadomości publicznej przez właściwe D. O. K.

§ 6.

Premie wypłacać będzie Ministerstwo Spraw Wojskowych za pośrednictwem urzędów pocztowych.

Do art. 2.

§ 7.

1. Premie z Państwowego Funduszu Drogowego, przewidziane w art. 2, będą wypłacane do dnia 1 kwietnia 1938 r. tym posiadaczom pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych najpóźniej w dniu 4 grudnia 1935 roku, którzy do dnia 1 marca 1938 roku przedstawią zaświadczenia Dowództwa Okręgu Korpusu, że pojazd odpowiada specjalnym wymaganiom obrony Państwa.

2. Zaświadczenia uprawniające do otrzymania premii wydaje, według wzoru ustalonego w załączniku Nr 1, właściwe Dowództwo Okręgu Korpusu.

§ 8.

Premie ustala się w wysokości 60% opłat od poszczególnych pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

§ 9.

Premie wypłacane będą w formie kuponu według wzoru ustalonego w załączniku Nr 2.

§ 10.

Kupony na premie wydaje posiadaczowi urząd wojewódzki, w którym pojazd mechaniczny jest zarejestrowany.

§ 11.

1. Kupony na premie będą przyjmowane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej na pokrycie 60% opłat od pojazdu mechanicznego, przypadających do zapłaty za okres czasu, oznaczony na kuponie, po uiszczeniu 40% należnej opłaty za pośrednictwem Pocztowej Kasa Oszczędności.

2. Kupon na premie ważny jest na przeciąg 30 dni od daty wystawienia i może być wydany tylko raz jeden.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 4 grudnia 1935 roku.

Minister Spraw Wojskowych

(—) Kasprzycki

Minister Komunikacji

(—) Ulrych.

2.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Samorządowy
Nr Sm. 9/3/6.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji pomiędzy gminy miejskie i powiatowe związki samorządowe na rok 1937/38.

(Gazeta Urz. Wojew. Śl. Nr 32, poz. 228).

Stosownie do postanowień art. 9 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu, ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30), ustala się z ważnością od dnia 1 maja 1937 r. do dnia 30 kwietnia 1938 r., następujący klucz rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji.

I.

Z sumy dodatków, przypadającej na gminy miejskie stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 powołanej wyżej ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim, otrzymuje gmina:

	Gmina	%
1	Katowice	24,83
2	Bielsko	7,92
3	Bielszowice	1,06
4	Brzeziny Śl.	0,48
5	Brzozowice-Kamień . .	0,45
6	Chorzów	11,96

	Gmina	%
7	Cieszyn	3,19
8	Chropaczów	0,87
9	Chechowice	0,90
10	Czerwionka	0,37
11	Dziedzice	0,46
12	Godula	0,55
13	Janów	1,15
14	Kochłowice	0,85
15	Knurów	0,58
16	Lipiny	1,57
17	Lubliniec	0,82
18	Łagiewniki	0,98
19	Mała Dąbrówka . . .	0,79
20	Michałkowice . . .	1,00
21	Miasteczko Śląskie . .	0,19
22	Mikołów	1,39
23	Mysłowice	3,00
24	Nowy Bytom . . .	1.18
25	Nowa Wieś	1,86
26	Orzegów	0,67
27	Piotrowice	0,72
28	Piekary Śląskie . . .	1,87
29	Pszczyna	0,79
30	Pszów	0,54
31	Radlin	0,95
32	Radzionków	1,07
33	Ruda	1,70
34	Rybnik	3,26
35	Rydułtowy	1,14
36	Siemianowice Śl. . . .	3,54
37	Skoczów	0,99
38	Stary Bieruń . . .	0,25
39	Strumień	0,19
40	Świętochłowice . . .	2,26
41	Szopienice	1,99
42	Tarnowskie Góry . . .	1,61
43	Tychy	1,19
44	Ustroń	0,75
45	Wielkie Hajduki . . .	3,17
46	Wodzisław Śląski . . .	0,84
47	Woźniki	0,18
48	Wełnowiec	1,26
49	Żory	0,67

II.

Z sumy dodatków, przypadającej w myśl wyżej powołanych przepisów na powiatowe związki samorządowe, otrzymuje:

Wydział Powiatowy	Katowice . . .	8,04%
„ „	Lubliniec . . .	7,45%
„ „	Pszczyna . . .	26,39%
„ „	Rybnik	28,48%
„ „	Świętochłowice .	1,30%
„ „	Tarn. Góry . .	6,71%
Wydział Dróg Pow.	Bielsko	9,84%
„ „ „	Cieszyn	11,79%

Za Wojewodę

(—) Dr Schönowitz
Kierownik Oddziału.

3.

Naczelnik
Okręgu Urzędowego
Nr 58

Obwieszczenie

w sprawie nadania drodze charakteru publicznego.

Na wniosek Zarządu Gminnego w Nowym Bytomiu oraz za zgodą właścicielki Huty Pokój, Śląskie Zakłady Górn. Hutn. Sp. Akc. w Katowicach nadają niniejszym alei „Gasza" w miejscu charakter drogi publicznej.

W myśl § 56 ustawy o właściwości władz z dnia 1 sierpnia 1883 r. (zb. u. str. 257) służy w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia tegóż w Gazecie Powiatowej prawo wniesienia sprzeciwu do tutejszego Okręgu Urzędowego.

Nowy Bytom, dnia 6 sierpnia 1937 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

w z.

(—) Edw. Eckert

4.

Obwieszczenie

dot. urlopowania lekarza weterynaryjnego Jana Kukuły z obwodu łagiewniki.

Lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Kukule z obwodu Łagiewniki udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 16 sierpnia do 16 września br. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Piotrowi Dutkiewiczowi z obwodu Świętochłowice.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

5.

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w Rudzie Śl. pomoru świń na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz § 350 — 358 rozporządzenia Ministerstwa Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i R. R. z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządza się aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Zagrody zapowietrzone.

1. Za zagrody zapowietrzone pomorem świń uznaje się zagrody w Rudzie Śl. przy ul. Orzegowskiej 13 (Kolonia Karola) przy ulicy Szczęść Boże 3 (Kolonia Szczęść Boże) oraz przy ulicy Kościelnej Nr 7.

2. Wszystkie chlewnie, znajdujące się w wym. zagrodach zapowietrzonych, jak również narzędzia i przedmioty, z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio świnie chore, winny być czyszczone i odkażone według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

3. Wstęp do chlewni osobom postronnym z wyjątkiem posiadaczy oraz lekarzy weter. jest wzbroniony.

4. Wyprowadzenie i wprowadzenie świń do zagród zapowietrzonych jest zakazane. Na wyjątki może zezwolić Starostwo.

5. W obrębie zagród zapowietrzonych winny być psy trzymane na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, drób, króliki, gołębie — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt poza obręb zagród wymaga również zezwolenia Starostwa.

6. Przy wejściu do zagród zapowietrzonych winny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z napisem ostrzegawczym: „Uwaga — pomór świń”.

§ 2.

Okręg zapowietrzony i zagrożony.

W celu zapobieżenia rozszerzenia się i zawleczania pomoru świń ustanawia się dookoła zagród zapowietrzonych okręg zapowietrzony, a dookoła tegóż okręg zagrożony pomorem świń.

1. Okręg zapowietrzony obejmuje ul. Orzegowską, północną stronę ul. Szczęść Boże, oraz północną część ul. Kościelnej.

a) W okręgu tym zabrania się handlu domokrążnego świniami, pokazów i przetargów na świnie,

b) pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach,

c) używanie knurów do pokrywania cudzych świń,

d) na granicach okręgu winny znajdować się tablice z wyraźnym napisem: „Pomór świń”.

e) Wyprowadzenie świń z okręgu zapowietrzonego może się odbywać tylko celem natychmiastowego uboju na podstawie zezwolenia i warunkach wydanych przez Starostwo,

f) wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego wymaga również zezwolenia Starostwa.

2. Okręg zagrożony obejmuje wszystkie obejścia — zagrody na kolonii Karola, na kolonii „Szczęść Boże" oraz w południowej części ulicy Kościelnej.

a) W okręgu zagrożonym mają zastosowanie postanowienia § 2 p. a — d i f),

b) wyprowadzanie świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może się odbywać tylko pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za nie podejrzane.

§ 3.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń, jak również wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego, pociąga za sobą zastosowanie do winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. tj. aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych albo obu karom łącznie oraz bezwarunkowo utratę prawa do odszkodowania wzgl. zapomogi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

6.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie postanowień § 348 rozporządzenia Ministerstwa Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) podaję do publicznej wiadomości, że w Rudzie w obejściach: Piotra Bogackiego, ul. Orzegowska nr 13, Józefa Wojcika, ul. Szczęść Boże 3 i Franciszka Witkowskiego, ul Kościelna nr 7, stwierdzono urzędowo pomór świń.

Starosta

w z.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 21 sierpnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 7 sierpnia 1937 r.

o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego przepisów w wykonaniu reformy rolnej.

Art. 1.

1. Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o likwidacji umów dzierżawnych dotyczących gruntów parcelowanych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 909);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości, podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 973);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 3, poz. 22);

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. w sprawie parcelacji gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 198);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 203);

7. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 247);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o powództwie cywilnym o odszkodowanie z tytułu wynagrodzenia za nieruchomość przymusowo wykupioną lub przejętą na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 253);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o uprawnieniach służby folwarcznej przy parcelacji w związku z postępowaniem scaleniowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 317);

10) ustawy z dnia 13 lutego 1932 r. o ujawnianiu hipotecznym zezwoleń na parcelację gruntów (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 95);

11) ustawy z dnia 17 marca 1933 r. o uproszczeniach, stosowanych przy regulacji hipotek parcelowanych gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 166);

12) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wyłączeniu terenów budowlanych spod działania przepisów o przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 230);

13) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 272);

2. Skreśla się w aktach ustawodawczych, wymienionysh w ust. 1), przepisy wyłączające bądź ograniczające wejście w życie tych aktów na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 2.

Nieruchomości ziemskie, które były na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przedmiotem podziałów rodzinnych lub podziałów współwłasności, dokonanych prawnie i fizycznie po dniu 9 stycznia1926 r. będą traktowane jako jednostka pod względem wyłączeń z art. 4 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 3.

1. Sprawy, dotyczące zbycia gruntów osadniczych przez przedsiębiorstwa osadnicze, wszczęte na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, będą zakończone według tychże przepisów.

2. Sprawy, dotyczące nabycia gruntów osadniczych przez przedsiębiorstwa osadnicze i związek dla dostarczania ziemi, wszczęte czy to w drodze układu dobrowolnego czy postępowania wywłaszczeniowego, i nie zakończone do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej — ulegają umorzeniu z dniem wejścia w życie tej ustawy.

3. Związek dla dostarczania ziemi ulega rozwiązaniu na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Zarządzenie to określi zasady i tryb likwidacji oraz uprawnienia nadzorcze władz w okresie likwidacji. W okresie likwidacji zaległe składki na rzecz związku podlegają egzekucji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 4.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą: niemiecka ustawa osadnicza z dnia 11 sierpnia 1919 r. oraz pruska ustawa z dnia 15 grudnia 1919 r. wprowadzająca niemiecką ustawę osadniczą z dnia 11 sierpnia 1919 r. — w brzmieniu ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. w sprawie zmian i uzupełnień w obowiązującym na górnośląskiej części województwa śląskiego ustawodawstwie osadniczym — ogłoszone jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 21 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 112, poz. 796), oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 55, poz. 423).

Art. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski.

2.

Ustawa

z dnia 7 sierpnia 1937 r.

o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

(Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 472).

Art. 1.

1. Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 658) wraz z późniejszymi zmianami.

2. Skreśla się w art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w ust. 1, wyrazy: „i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego”.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) Sławoj Składkowski

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) J. Poniatowski.

3.

Obwieszczenie

dotyczące powołania na ćwiczenia wojskowe lekarza weterynaryjnego Piotra Skalskiego z obwodu I. Piekary Śl.

Lekarz weterynaryjny Piotr Skalski z obwodu I. Piekary Śl. został powołany na ćwiczenia wojskowe na czas od 23 sierpnia do 19 września br. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Olesiowi z Piekar Śl.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

4.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 541.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Lipinach p. Emanuelowi Tomankowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 20 sierpnia do 9 września 1937 r.

Zastepstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Rusinowi.

Świętochłowice, dnia 18 sierpnia 1937 r.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

5.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Chropaczowie Janowi Przybyle udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 23 sierpnia do 19 września 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Antoniemu Dymkowi.

Świętochłowice, dnia 19 sierpnia 1937 r.

Starosta
i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

6.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. W. T. 1079

Zawiadamiam, że z powodu przebrukowania szosy Świętochłowice — Wirek, tut. Wydział Powiatowy zamyka z dniem 23. VIII. br. aż do odwołania odcinek drogi Świętochłowice-Zgoda dla wszelkiego ruchu kołowego.

Objazd do Zgody nastąpi przez ul. Wolności i Falwy.

Świętochłowice, dnia 20 sierpnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński
starosta.

7.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. W. T. 1080

Zawiadamiam, że z powodu nasypu, tut. Wydział Powiatowy zamyka z dniem 23. VIII. br. aż do odwołania drogą powiatową Nowy Bytom — Czarny Las dla wszelkiego ruchu kołowego.

Objazd do Czarnego Lasu nastąpi przez Nowa Wieś.

Świętochłowice, dnia 20 sierpnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński
starosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 36.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 28 sierpnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 lipca 1937 r.
wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemiale pszenicy i żyta oraz o wypieku pieczywa.

(Dz. U. R. P. nr 57, poz. 456).

Na podstawie art. 1 pkt. a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 38, poz 374) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przemiał pszenicy nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 2.

Przemiał żyta jest dozwolony tylko na mąkę następujących gatunków: 0 — 50 %, 0 — 55 %, 50 — 65 % i razową 0 — 95 %.

§ 3.

Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, przeznaczonego do spożycia, mąki żytniej nie odpowiadającej normom przewidzianym w § 2 rozporządzenia niniejszego, a w odniesieniu do mąki pszennej — nie odpowiacającej standartom giełd krajowych.

Mąka żytnia gatunku 0 — 50 % może być używana przez zakłady przemysłowe wyłącznie do wypieku pieczywa mieszanego, o którym mowa w § 4.

§ 4.

W Zakładach przemysłowych może być wytwarzane pieczywo bądź jednogatunkowe (pszenne, żytnie), bądź mieszane (pszynno-żytnie).

Pieczywo z wyjątkiem bułek, powinno być oznaczone nazwą mąki, z której zostało wytworzone (np. chleb żytni pytlowy 65%, chleb pszenno żytni), przy czym dopuszcza się w odniesieniu do pieczywa i pszenno-żytniego — poza tym oznaczeniem — umieszczenie nazw szczególnych, jak np. chleb nałęczowski, morawski i t. p.

§ 5.

Przemiał żyta dla potrzeb wskazanych przez władze wojskowe oraz dla celów eksportowych nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 6.

Dla kontroli nad przestrzeganiem postanowień rozporządzenia niniejszego powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo:

a) żądać wyjaśnień od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem żyta w celach przemysłowych, handlujący mąką żytnią przetwarzający w celach przemysłowych mąkę

na pieczywo i artykuły spożywcze, oraz posiadających na składzie mąkę żytnią i inne artykuły spożywcze wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu, w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego zastępcy, do lokalów przemysłowych, handlowych, składów i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 7.

Worki z mąką powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki z zaznaczeniem procentowości przemiału, a w wypadkach przewidzianych w § 5 — z podaniem jej przeznaczenia.

§ 8.

Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego karani będą na podstawie art. 4 i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) przy uwzględnieniu art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) grzywną do 3.000 zł lub aresztem do 6 tygodni.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze w chodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1937 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1936 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 63).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

2.

Opłaty

dot. kosztów analiz

w Szpitalu Powiatowym w Piekarach Śl.

Uchwałą Komisarycznego Wydziału Powiatowego z dnia 23 sierpnia 1937 r. ustalono następujące koszty analiz wykonanych w Szpitalu Powiatowym w Piekarach Śl.:

1.	Ilość ciałek czerwonych krwi	2.50 zł
2.	„ „ białych krwi (leukocytoza)	2.50 „
3.	Oznaczenie hemoglobiny	2.50 „
4.	Obraz leukocytowy krwi	2.50 „
5.	Leukocytoza i obraz leukocytowy krwi	4.50 „
6.	Ilość ciałek czerwonych, % hemoglobiny, wskaźnik barwny, obraz leukocytowy krwi	5.— zł
7.	Preparat barwiony krwi na obecność ziarnistości basofilnych przy ołowicy	2.50 „
8.	Chyżość opadania czerwonych ciałek krwi według Westergrena	2.50 „
9.	Czas skrzepnięcia krwi	2,50 „
10.	Czas krwawienia	2.50 „
11.	Badanie preparatów barwionych i niebarwionych	1.50 „
12.	Pleocytoza i ilość ciałek białych w płynie mózgordzeniowym	1.50 „
13.	Preparaty barwione, bez założenia posiewów	2.50 „
14.	Preparaty świeże, niebarwione, oraz barwione metod. Ziehla	2.50 „
15.	Metodą antiforminową lub t. p. (badanie na obecność włókień sprężystych) na żądanie	1.50 „
16.	Badanie w kierunku gryźlicy bez szczepienia świnek	4.50 „
17.	Preparaty z wydzieliny cewki moczowej lub szyjki macicy	2.50 „
18.	Badania z wydzieliny z owrzodzeń na obecność krętków	5.00 „
19.	Ilościowe oznaczenie cukru we krwi	4.50 „
20.	„ „ reszty azotowej we krwi	5.— „
21.	Ilościowe oznaczenie mocznika we krwi	7.— „
22.	Jakościowe i ilościowe oznaczenie barwików żółciowych w krwi	1.50 „
23.	Odczyny globulinowe: Nonne-Apelt, Pandy	1.50 „
24.	Oznaczenie wolnego kwasu ogólnej kwasotej ewentl. kwasu mlekowego	3.50 „
25.	Barwiki żółciowe	1.50 „
26.	Próba na barwik krwi	2.50 „
27.	Badania kamieni żółciowych	5. „
28.	Mała analiza: ciężar właściwy, odczyn na białko, cukier, (ewent. aceton i kwas acetooctowy), osad mikroskopowy	2.50 „
29.	Całkowite badanie jakościowe z zaznaczeniem ilościowym białka i cukru	5.— „
30.	Ilościowe oznaczenie chlorków z moczu	1.50 „
31.	Ilościowe oznaczenie mocznika z moczu	1.50 „
32.	Analiza kamieni nerkowych wzgl. moczowych	5.— „

Świętochłowice, dnia 25 sierpnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

starosta.

3.

Obwieszczenie

dot. ustalenia nazwy dla nowej ulicy w Wielkich Hajdukach.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 1937 r. nowozałożonej ulicy w Wielkich Hajdukach, łączącej ulicę Marsz. Piłsudskiego na końcowym punkcie z ulicą Długą, nadano nazwę „ulica Rymera".

Wielkie Hajduki, dnia 16 sierpnia 1937 r.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) Mgr Grzbiela.

KOMUNIKATY

4.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 23. 8. 1937 r. zatwierdzono statut Celowego Związku Wodnego w Orzegowie, uchwałę rady gminnej w Łagiewnikach w sprawie zmiany części parceli gminnej za parcelę Kroka Emanuela, uchwałę rady gminnej w Łagiewnikach w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 25.000 zł ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę baraków dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej w Wielkich Hajdukach w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 50.000 zł. ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę domu dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej Wielka Dąbrówka w sprawie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 20.000 zł ze Śl. Funduszu Gospodarczego na budowę domu dla bezdomnych, uchwałę rady Gminnej w Goduli na zaciągnięcie pożyczki w wysokości 40.000. zł ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę domu dla bezdomnych oraz dodatkowy budżet gminy Łagiewniki na rok 1937|38. Przyjęto do wiadomości zamknięcia roczne okręgu urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu za rok 1936|57, gminy i okręgu urzędowego Wielka Dąbrówka za rok 1936|37 i sprawozdanie rachunkowe za rok 1936|37 Celowego Związku Wodnego w Orzegowie. Wyrażono zgodę na niezatwierdzenie wyboru naczelnika gminy w Brzezinach Śl. Uchwalono premie na nagrodzone ogródki działkowe w powiecie świętochłowickim. Uchwalono przeprowadzić jeszcze w roku bieżącym podniesienie niwelety drogi powiatowej Nowy Bytom — Czarny Las kosztem około 59.000.-zł. Poza tym załatwiono szereg spraw sporno-administracyjnych i Personalnych.

5.

Sprostowanie.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach podaje do publicznej wiadomości stosownie do okólnika Związku K. K. O. w Katowicach z 16 sierpnia 1937 r. — że

stopa procentowa od wkładów złotych w złocie z wypowiedzeniem półrocznym i dłuższym wynosi 4% a nie 4 - 4½%, jak podano w ogłoszeniu Gazety Powiatowej w nr 32 pod poz. 6 z 31. 7. 1937r.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 37.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 4 września 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 sierpnia 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski nr 198, poz. 329).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59 poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) ustalam na miesiąc wrzesień 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 sierpnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej i Skarbu o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 98 f ust. 4, 98 h i 124 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 455) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 601) oraz na podstawie art. 2 tego dekretu zarządza się co następuje:

§ 1.

Artykuły bez bliższego określenia, powołane w rozporządzeniu niniejszym, oznaczają artykuły ustawy z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 455) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 601).

Do art. 98 a.

§ 2.

Obowiązek bezpłatnego wykonywania pracy dla celów obrony Państwa oraz potrzeb gminy lub gromady, mających związek z tą obroną, powinien być przez osoby, podlegające zastępczemu

powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, spełnione tylko osobiście i tylko na skutek wezwania zarządów gmin do wykonania pracy w miejscu i terminie oznaczonym w wezwaniu.

§ 3.

Uruchomienie akcji, związanej z wykonaniem zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego przez osoby podlegające temu obowiązkowi, wymaga:

I) ustalenia osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz prowadzenia ewidencji tych osób w celu posiadania ich liczby;

II) ustalenia robót i ich planów: ogólnego w obrębie powiatu i szczegółowych w obrębie gmin.

Do art. 98 b. I.

§ 4.

Ustalenie osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, należy:

1. do zarządów gmin w stosunku do:

a) uznanych przy poborze za zdolnych do służby w pospolitym ruszeniu z bronią lub bez broni (kat. C i D);

b) zwolnionych częściowo od służby wojskowej w myśl art. 62 ust. 3 i 4;

2. do właściwych powiatowych komendantów uzupełnień w stosunku do:

a) uznanych w czasie odbywania czynnej służby wojskowej za zdolnych do służby w pospolitym ruszeniu z bronią lub bez broni (kat. C i D) na zasadzie orzeczenia wojskowo-lekarskiej komisji szpitalnej i w drodze rewizji przez wojskowo-lekarską komisję rewizyjną;

b) zaliczonych do rezerwy w myśl art. 75 — od dnia, w którym ukończyli 25 lat życia.

Do art. 98 c.

§ 5.

Z dniem 1 stycznia każdego roku zarządy gmin przystępują do sporządzenia spisu osób, których stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego uregulowany został z wynikiem określonym w § 4 p. 1 w roku poprzednim, a które mają w danej gminie miejsce zamieszkania, z wyjątkiem nieobecnych dłużej niż dwa miesiące, oraz osób, które w danej gminie przebywają na pobycie czasowym, trwającym dłużej niż 2 miesiące.

Dane do spisu zarządy gmin czerpią z ksiąg meldunkowych i z notatek, czynionych na komisjach poborowych.

W tym samym czasie powiatowe komendy uzupełnień przygotowują i przesyłają najpóźniej do dnia 15 stycznia właściwym zarządom gmin spisy osób, ustalonych w myśl § 4 p. 2.

Spisy te mają zawierać następujące dane: 1) nazwisko i imię oraz imiona rodziców, 2) rok urodzenia, 3) adres, 4) data uregulowania stosunku do służby wojskowej, 5) wyszczególnienie podstawy prawnej z art. 98 b, 6) zawód (zatrudnienie, wykształcenie) i 7) uwagi.

§ 6.

Na podstawie sporządzonych i otrzymanych od powiatowych Komend Uzupełnień spisów zarządy gmin sporządzają „listy pracy" (wzór Nr 1) osób, objętych spisami.

Listy pracy powinny być zestawione w zarządach gmin do dnia 1 lutego każdego roku.

§ 7.

Listy pracy są przez zarządy gmin zakładane corocznie dla osób, u których w danym roku kalendarzowym powstał zastępczy powszechny obowiązek wojskowy. Listy te trwają i są utrzymywane w aktualności przez 5 lat.

§ 8.

Lista pracy, która dla jednych i tych samych osób będzie służyła przez przeciąg 5 lat (wzór Nr 1), ma zawierać następujące rubryki: nazwisko i imię oraz imiona rodziców, rok urodzenia, adres, podstawa prawna do wezwania do pracy z art. 98b, zawód (zatrudnienie, wykształcenie), data wezwania do pracy, adnotacje o odbyciu pracy w okresie 5 lat i uwagi.

Adnotacje, dotyczące zwolnienia od pracy i zmiany miejsca zamieszkania powinny być czynione w rubryce „uwagi".

§ 9.

W większych gminach mogą być prowadzone do każdej listy pracy skorowidze imienne lub też listy mogą być podzielone według alfabetu.

§ 10.

Osoby, przybywające do danej gminy na zamieszkania lub na pobyt trwający ponad 2 miesiące, które spełniły już częściowo zastępczy powszechny obowiązek wojskowy w innej gminie, są wciągane do listy pracy z roku kalendarzowego, w którym u nich powstał zastępczej powszechny obowiązek wojskowy. W rubryce, służącej do odnotowania odbycia pracy, zarządy gmin czynią u takich osób adnotację o częściowym odbyciu pracy w innej gminie na podstawie potwierdzenia, uwidocznionego w wojskowym dokumencie osobistym.

§ 11.

Po zestawieniu lista pracy powinna być w zarządach gmin wyłożona do przejrzenia przez osoby zainteresowane na przeciąg 2 tygodni.

O wyłożeniu listy pracy do przejrzenia zarządy gmin ogłaszają sposobem danej gminie przyjętym, informując o terminie oraz miejscu wyłożenia listy pracy do przejrzenia, z tym że osoby zainteresowane powinny donieść przełożonemu gminy o mylnym lub niewłaściwym wciągnięciu do listy. Ponadto w ogłoszeniu należy podać, że na podstawie art. 98c ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, osoby, wciągnięte do listy pracy, podlegają zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu i są obowiązane do wykonywania pracy w przeciągu lat 5 po sześć dni w roku kalendarzowym i że mogą one być powołane w każdym czasie do obowiązkowej pracy przy użyciu własnych narzędzi pracy, o ile narzędzia takie posiadają.

§ 12.

Po zestawieniu listy pracy i po upływie czasu, przewidzianego na wyłożenie tej listy do przejrzenia, zarządy gmin podają do wiadomości właściwych władz administracji ogólnej liczbę osób, obowiązanych do pracy w danym roku kalendarzowym, z podziałem według zawodów,

Do art. 98 d.

§ 13.

Zwolnień od obowiązku wykonywania w danym roku kalendarzowym pracy udzielają zarządy gmin na podstawie art 98 d.

§ 14.

Zwolnienie w przypadkach określonych w art. 98 d ust. 1 pkt a może nastąpić tylko wówczas, gdy powołany przedstawi świadectwo lekarza powiatowego, stwierdzające, że stan zdrowia powołanego wyłącza możliwość wykonania w danym roku kalendarzowym pracy z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

Świadectwo, o którym mowa w ustępie poprzednim, lekarz powiatowy wydaje bezpłatnie.

Świadectwo lekarza powiatowego nie będzie wymagane, gdy choroba lub ułomność jest oczywista i nie budzi wątpliwości.

§ 15.

Zwolnienie w przypadkach określonych w art. 98 d ust. 1 pkt c może być udzielone jedynie wówczas, gdy przesunięcie terminu wykonania pracy nie wystarczy, a interes publiczny lub ważny interes prywatny wyraźnie ucierpiałby w razie powołania danej osoby do pracy.

O każdym przypadku zwolnienia z art. 98 d ust. 1 pkt c zarząd gminy zawiadamia właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, która może udzielone zwolnienie uchylić, jeżeli uzna je za niesłuszne.

Zwolnienia ze względu na interes publiczny zarządza kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 16.

Spośród osób, objętych spisami i wciągniętych do listy pracy, nie podlegają obowiązkowi pracy w danym roku kalendarzowym i będą od tej pracy zwolnione osoby, które:

a) przed poborem ukończyły co najmniej I stopień przysposobienia wojskowego i po poborze w danym roku ćwiczebnym przysposobienia wojskowego brały nadal czynny udział w pracach przysposobienia wojskowego.

Za rok ćwiczebny uważa się okres od 1 października do 1 lipca roku następnego, a za pracę przysposobienia wojskowego należy rozumieć faktyczne wykonanie programowych ćwiczeń przysposobienia wojskowego.

Zaświadczenia o wykonaniu tej pracy wystawia powiatowy komendant przysposobienia wojskowego.

b) przeszły przeszkolenie w dziedzinie obrony przeciw lotniczej i przeciwgazowej, w czasie nie krótszym niż 46 godzin.

Odbycie tego przeszkolenia zostaje zaliczone na poczet pracy z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego w danym roku kalendarzowym.

Zaświadczenia o odbytym szkoleniu w dziedzinie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej wystawia kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej.

c) pracują naukowo dla obrony Państwa oraz są specjalistami w dziele fabrykacji przyrządów specjalnych, mających związek z obroną Państwa, jak np. chemicy pracujący nad zagadnieniami obrony powietrznej w instytucjach badawczych, laboratoriach i doświadczalniach; specjaliści szlifierze szkieł optycznych, specjaliści od sprawdzianów itp.;

d) nie są wymienione w punktach: a), b) i c) paragrafu niniejszego: a których potrzebę zwolnienia w myśl art. 98 d p. c) stwierdzi właściwy kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 17.

W wypadkach koniecznych zarządy gmin mogą udzielać przesunięć terminów odbycia pracy, o ile roboty w innym terminie danego roku kalendarzowego będą uruchomione.

Do art. 98 e

§ 18.

Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie zarządu gminy do pracy pociąga za sobą wdrożenie dochodzeń co do przyczyny niestawienia się i w zależności od wyniku może spowodować zastosowanie środków przymusowych i sprowadzenie do pracy pod eskortą.

Wszelkie koszty, jakie z tego tytułu mogą wyniknąć (transport, wyżywienie, diety eskortującego), ponosi osoba, uchylająca się od pracy.

W razie nieściągalności kosztów przymusowego sprowadzenia koszty te ponosi władza, instytucja lub przedsiębiorstwo, dla których wykonywane są roboty.

Do art. 98 f.

§ 19.

Wezwanie do pracy odbywa się za pomocą indywidualnych wezwań imiennych wzoru Nr 2.

Wezwania te powinny być zasadniczo doręczane co najmniej na 14 dni przed terminem wyznaczonym do zgłoszenia się do pracy.

Przepis powyższy nie ma zastosowania w razie konieczności wykonania robót, uznanych przez powiatową władzę administracji ogólnej za nagłe.

§ 20.

Termin powołania powinien być już zawczasu przy opracowaniu planu pracy tak ustalony, żeby nie wypadał w okresie nasilenia prac posiadających dla ludności zasadnicze znaczenie.

Nie dotyczy to przypadku konieczności wykonania robót nagłych.

W tych przypadkach obowiązani do pracy mogą być wezwani do robót w każdym czasie.

§ 21.

Przy wyznaczaniu poszczególnym osobom pracy należy wziąć pod uwagę ich zdolności fizyczne i ich szczególne kwalifikacje.

W zależności od tego można zażądać stawienia się do pracy z odpowiednimi narzędziami, o ile dane osoby narzędzia posiadają.

§ 22.

Jeżeli w planie robót danego powiatu przewidziane zostały prace, wymagające skoncentrowania sił roboczych z dwóch lub więcej gmin, zarządzenia co do wzywania do pracy i koncentracji sił roboczych wydaje powiatowa władza administracji ogólnej.

§ 23.

Powołanemu do wykonania pracy w obrębie gminy miejsca zamieszkania służy prawo do:

a) zakwaterowania — jeżeli ma on odbywać pracę w tak dużej odległości od domu, że nie byłby w możności jej wykonać, gdyby na noc wracał do domu;

b) bezpłatnego przejazdu — jeżeli odległość od miejsca zamieszkania do miejsca pracy przewyższa 25 km;

c) wyżywienia — jeżeli:

1) powołany do pracy nie ma środków na żywienie się w czasie wykonywania pracy,

2) powołanie nastąpiło nagle i wykonujący pracę nie są w możności oddalać się od miejsca pracy ze względów technicznych.

§ 24.

Zamiast wyżywienia powołani mogą otrzymywać odpowiednie kwoty pieniężne według norm obowiązujących w wojsku.

§ 25.

Koszty zakwaterowania, przejazdu i wyżywienia powołanych do pracy zarówno w miejscowości leżącej w obrębie gminy miejsca zamieszkania (pobytu) powołanych w przypadkach określonych w § 23, jak i miejscowości leżącej poza granicami gminy miejsca zamieszkania (pobytu) powołanych, gdy ta miejscowość oddalona jest więcej niż 5 km od granic gminy miejsca (pobytu), — ponosi ta władza (instytucja), dla której praca jest wykonywana (np. wojsko, przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pracujące dla Państwa, związki samorządowe itp.)

§ 26.

Zarządy gmin, w których obrębie są prowadzone roboty przy pomocy sił roboczych, skoncentrowanych z innych gmin, mogą być wezwane przez właściwe powiatowe władze administracji ogólnej na wniosek kierownictwa robót do zorganizowania wyżywienia i zakwaterowania pracujących.

§ 27.

Fakt odbycia zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego i fakt zwolnienia od tego obowiązku w danym roku kalendarzowym uwidacznia się w wojskowym dokumencie osobistym za pomocą małej pieczątki podłużnej następującej treści: „Odbył pracę (zwolniony) z zastępczego powsz. obow. wojsk. od dn. . . . . . do dnia . . . . . r. w okresie . . . . . (I, II, III, IV, V) — Podpis przełożonego gminy".

Do potwierdzenia za pomocą pieczątki może służyć rubryka 18 książecki wojskowej (rezerwistów) i rubryka 9 zaświadczeń wojskowych koloru: niebieskiego (zaliczonych do kat. C, różowego (zaliczonych do kat. D) i zielonego (przeniesionych do rezerwy sponad kontyngentu na podstawie art. 75 ustęp ostatni ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym).

Adnotacja ta powinna być brana pod uwagę przy dokonywaniu meldunku ogólnego lub wojskowego, a w szczególności przy osobistym zgłaszaniu się w urzędzie meldunkowym w razie zmiany miejsca zamieszkania lub przyjazdu z zagranicy (§ 446 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk).

Spełnienie w danym roku kalendarzowym zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego jest również odnotywowane w stosownej rubryce listy pracy.

Do art. 98 h. II.

§ 28.

Ustalenie robót, które mają być wykonane w drodze zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego, należy do zarządów gmin, które powinny przy tym brać pod uwagę przedewszystkim zapotrzebowania władz wojskowych.

Zarządy gmin powinny do dnia 1 lutego każdego roku przygotowywać plany, kosztorysy i harmonogramy dla robót, ustalonych do wykonania dla potrzeb gminy lub gromady, mających związek z obroną Państwa. W planach tych (harmonogramach) będą przewidziane, poza ilościami materiałów i robocizny, okresy czasu potrzebnego na wykonanie danej roboty. Poza tym powinny być również wykazane potrzebne narzędzia oraz roboty pomocnicze, których nie da się wykonać w drodze zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego (np. zwózka konna).

Plany i kosztorysy, sporządzone przez zarządy gmin, zatwierdza powiatowa władza administracji ogólnej do dnia 1 marca każdego roku po zbadaniu celowości zaprojektowanych robót, ich kolejności i warunków pracy.

§ 29.

Władze i instytucje, przewidujące wykonanie robót, które mają związek z obroną Państwa (art. 98a) i mogą być wykonane w drodze zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego, powinny do dnia 1 stycznia każdego roku zgłosić swoje wnioski o objęcie tych robót planem do zarządów tych gmin, na których terenie roboty mają być wykonane. Wnioski te powinny zawierać gotowe harmonogramy z wykazaniem liczby potrzebnych dni roboczych i okresu czasu, w którym dana robota ma być wykonana; władze wojskowe mogą zgłosić jedynie potrzebną ilość sił roboczych.

Jeżeli roboty wymagają skoncentrowania sił roboczych z dwóch lub więcej gmin, wnioski te powinny być zgłoszone w powyższym terminie do powiatowej władzy administracji ogólnej.

W tych przypadkach oraz w przypadkach uruchomienia roboty, wymagającej sił roboczych liczebnie większych niż z jednej gminy, ustalenie robót, objęcie ich planami i przygotowanie potrzebnych kosztorysów i harmonogramów należy do powiatowej władzy administracji ogólnej z zachowaniem terminu określonego w § 28.

§ 30

Roboty organizuje, kieruje nimi i odpowiada za ich bezpieczeństwo kierownictwo robót tej władzy instytucji lub przedsiębiorstwa; dla których roboty są wykonywane.

§ 31.

Roboty dla władz wojskowych, organizują i kierują nimi dowócy O. K. (Dowódcy Floty) przez komendantów garnizonów w miejscowościach, gdzie znajdują się oddziały wojskowe.

W miejscowościach, gdzie nie ma oddziałów wojskowych, dowódcy O. K. (Dowódcy Floty) mogą co do zorganizowania i wykonania robót dla władz wojskowych ograniczyć się do zgłoszenia jedynie swoich wniosków za pośrednictwem wojewódzkich władz administracji ogólnej.

§ 32.

Pod względem kolejności robót, które mają być objęte planami, pierwszeństwo mają roboty, zapowiedziane przez władze wojskowe.

Te zatem roboty będą w pierwszym rzędzie w planie robót gminy, bądź w planie powiatu uwzględnione, a dla ich wykonania w pierwszym rzędzie przewidziane siły robocze z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

§ 33.

Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zarządy gmin i powiatowe komendy uzupełnień sporządzą spisy osób, których stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego uregulowany został z wynikiem określonym w § 4 rozporządzenia niniejszego, począwszy od rocznika 1911.

§ 34.

Zarządy gmin uruchomią pracę z zakresu zastępcznego powszechnego obowiązku wojskowego po raz pierwszy w roku 1937.

§ 35.

Plany robót przygotowane przez zarządy gmin z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego powinny być przez powiatowe władze administracji ogólnej zatwierdzone w takim czasie, aby przewidziane roboty mogły być rozpoczęte w 1937 roku.

§ 36.

W razie wątpliwości co do znaczenia dla obrony Państwa robót ustalonych przez zarządy gmin powiatowe władze administracji ogólnej zatwierdzają plany po porozumieniu się z właściwym dowódcą O. K. (Dowódcą Floty) w drodze przez właściwego wojewodę.

§ 37.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składowski.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 38.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11 września 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zmiana statutu

Celowego Związku Wodnego w Orzegowie.

Na podstawie uchwały Rady gminnej Godula z dnia 12 marca 1937 r. i uchwały Rady gminnej Orzegów z dnia 31 marca 1937 r. tudzież stosownie do uchwały Wydziału Celowego Związku Wodnego z dnia 10 kwietnia 1937 r., znosi się przepisy techniczne uwidocznione w §§ 7 do 10 statutu Celowego Związku Wodnego w Orzegowie, ogłoszonego:

a) W Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego Nr 2 z dnia 16 stycznia 1929 r.

b) W Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego Nr 2 z dnia 12 stycznia 1929 r.

W miejsce tych zniesionych przepisów, wprowadza się na podstawie uchwał powyżej wymienionych do statutu Celowego Związku Wodnego nowe przepisy jak następuje:

§ 7.

W dziale administracji technicznej ustala się co następuje:

1) Na głównym rurociągu wodnym należącym do Celowego Związku Wodnego, nie wolno nikomu oprócz personelu tegoż Związku przeprowadzać reperacji i zmian, oraz zamykać dopływu wody na zasuwach, przynależnych do tego rurociągu.

2) To samo dotyczy odgałęzień wodnych rozciągających się aż do każdego poszczególnego wodomierza, zainstalowanego w celu przepuszczenia i mierzenia wody, odbieranej bezpośrednio z tego rurociągu.

3) Odgałęzienia wodne wspomniane pod 2) do których należy wodomierz wraz z jego pomieszczeniem, nie są częściami głównego rurociągu Celowego Związku Wodnego.

Za założenie, utrzymanie i reperacje takich odgałęzień oraz ich przynależności płaci osoba zainteresowana, która odpowiada również za straty wody spowodowane zepsuciem się takiego odgałęzienia wodnego i za szkody osób trzecich.

Za osobę zainteresowaną jak powyżej uważa się właściciela, dzierżawcę, najemcę lub użytkowca (detentor) objektu odbierającego wodę.

Osoba zainteresowana ma obowiązek donieść Przewodniczącemu Celowego Związku Wodnego o spostrzeżonych niedomaganiach na jej połączeniu wodnym.

4) Uszkodzenie głównego rurociągu Celowego Związku Wodnego spowodowane bądź to przez nieprzestrzeganie ust. 1-szego niniejszego paragrafu bądź też przez kopalnictwo lub inne przyczyny, naprawi Celowy Związek Wodny na koszt tego, który za takie uszkodzenie jest odpowiedzialny.

Oprócz kosztów naprawy takich uszkodzeń, likwidował będzie wspomniany Związek straty wody, jakie powstały przy tych uszkodzeniach.

§ 8.

Istalacje wodne za wodomierzem który mierzy wodę odbieraną bezpośrednio z głównego rurociągu Celowego Związku Wodnego, mogą być wykonane tylko przez osoby posiadające uprawnienia stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) wraz z późniejszemi zmianami, lub też na rachunek osoby zainteresowanej przez personel Celowego Związku Wodnego.

§ 9.

Wszystkie instalacje tak na odgałęzieniach z głównego rurociągu Celowego Związku Wodnego do wodomierza, jako też instalacje za wodomierzem, wykonane być muszą ściśle według regulaminu, wydanego w tej sprawie przez Celowy Związek Wodny.

Regulamin taki nabyć można u Przewodniczącego tegoż Związku za odpowiednią opłatą.

§ 10.

W sprawie nowo założonych połączeń z siecią wodną Celowego Związku Wodnego jako też w sprawie zmian istniejących już połączeń, obowiązują następujące przepisy:

1) Przeprowadzenie wykonania nowych odgałęzień od sieci wodnej Celowego Związku Wodnego wzgl. przeprowadzenia chociażby najmniejszych zmian istniejących już odgałęzień, nastąpić może w każdym wypadku dopiero po otrzymaniu na to pisemnego zezwolenia. Zezwolenia takiego udziela na pisemny wniosek do którego załączony być winien plan, Przewodniczący Celowego Związku Wodnego.

2) Połączenie zaś nowych wzgl. zmienionych odgałęzień z siecią wodną Celowego Związku Wodnego, nastąpić może tylko przez personel tegoż Związku na koszt osoby zainteresowanej.

3) Uruchomienie połączenia ad 2) wymienionego, nastąpić może nie prędzej, dopóki Przewodniczący Celowego Zw. Wodnego nie dał na to swojego zezwolenia, które uzależnione zostanie w każdym wypadku od prawidłowego wykonania odnośnych prac według regulaminu w § 9 wymienionego.

4) Po uzyskaniu zezwolenia na uruchomienie nowo założonego wzgl. zmienionego rurociągu jest ten, na koszt którego wykonano takie połączenie wodne, zobowiązany do należytego uporządkowania powierzchni ziemi na koszt własny. To samo odnosi się do wypadków, w których wykaże się potrzeba poprawienia pierwotnego uporządkowania powierzchni ziemi na tym samym miejscu.

§ 11.

Nadzór nad wszelkiemi połączeniami ze siecią wodną Celowego Związku Wodnego wykonuje personel tegoż Związku. Każdy który czerpie wodę z tych połączeń jest zobowiązany, w razie potrzeby zezwolić na dostęp temu personelowi do wszystkich urządzeń tychże połączeń.

Sposób obliczenia odebranej wody.

§ 12.

Obliczenie odebranej wody z przewodów Celowego Związku Wodnego, nastąpi na podstawie odczytów ze zabudowanych w tym celu wodomierzy. W wypadkach w których stwierdzone zostanie przez personel tegoż Związku wadliwość wodomierza, nastąpi na czas wadliwości i nieczynności wodomierza obliczenie odebranej wody według takiego samego czasu w roku ubiegłym. Gdyby jednak objekt odbioru wody od roku ubiegłego do czasu wadliwości i nieczynności wodomierza zmieniony został na większe lub mniejsze zużycie wody, wtedy nastąpi obliczenie odebranej wody w czasie wadliwości i nieczynności wodomierza przez Przewodniczącego Celowego Związku Wodnego ryczałtowo. Ewentualne reklamacje co do ostatnio powyżej podanego sposobu obliczenia wody, Wydział Celowego Związku Wodnego ostatecznie.

§ 13.

Wodomierze zainstalowane na sieci wodnej Celowego Związku Wodnego które do czasu wejścia w życie niniejszego statutu były własnością poszczególnych odbiorców wody, zostaną w zazie stwierdzenia ich wadliwości wybudowane i zastąpione własnemi wodomierzami Celowego Związku Wodnego. Tak samo postąpi się z wodomierzami, których czasokres legalizacyjny upłynął. Wybudowane wodomierze nie będące własnością Celowego Związku Wodnego, oddane zostaną ich właścicielom.

§ 14.

Zgodnie z § 7 ust. 3 niniejszego statutu, odpowiada osoba tam wymieniona za należyte przechowanie wodomierzy. Dlatego zapłaci koszta koniecznej naprawy i legalizacji wodomierza osoba ta jeżeli zostanie stwierdzone, że taka naprawa i legalizacja spowodana została nieprzestrzeganiem przepisów § 7 niniejszego statutu.

W normalnych wypadkach konieczności naprawy i legalizacji wodomierzy, ponosi koszta Celowy Związek Wodny.

Ingerencje Celowego Związku Wodnego.

§ 15.

Nieprzestrzeganie przepisów wymienionych w §§ 7 do 11 oraz w 14 niniejszego statutu, pociąga za sobą odcięcie od dopływu wody tego objektu, na którym nieprzestrzeganie takie zostało stwierdzone. Pozatem pociągnie się winnych w takich wypadkach do odpowiedzialności prawnocywilnej.

W wypadkach zastosowania tego przepisu statutowego, wskazać muszą Zarządy gmin do Celowego Związku Wodnego należących zainteresowanym możliwość zaopatrzenia się w wodę, przy czym Zarządy te podają równocześnie warunki dotyczące tego zaopatrzenia.

§ 16.

Wyżej wymieniona zmiana statutu (od § 7 do 15) Celowego Związku Wodnego, obowiązuje od czasu ogłoszenia jej w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego. Od tego czasu tracą moc obowiązującą przepisy techniczne, uwidocznione jako zniesione w ustępie I-szym niniejszej zmiany statutu.

Orzegów, dnia 22 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy

(Pieczęć) (—) Tomanek

Rada gminna

(—) L. Simon, (—) Szajka Paweł.

Godula, dnia 22 kwietnia 1937 r.

Zarząd gminy

(Pieczęć) (—) Rudzki (—) Karwot

Rada gminna

(—) Popenda Karol, (—) Hartman Wilhelm.

Członkowie Wydziału
Celowego Związku Wodnego

(—) Rudzki (—) Karwot (—) Dudek

W y p i s.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 467.

Uchwała.

Zmianę statutu Celowego Związku Wodnego w Orzegowie zatwierdza się na podstawie § 9 ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. (zb. ust. pr. str. 115).

Świętochłowice, dnia 23 sierpnia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

(Pieczęć) (—) Szaliński
starosta.

O g ł o s z o n o!

Orzegów, dnia 3 września 1937 r.

Przewodniczący
Celowego Związku Wodnego

(—) Tomanek
Naczelnik gminy.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12.

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Wobec urzędowego stwierdzenia w Wielkiej Dąbrówce pomoru świń uzupełnia się tut. zarządzenie policyjno-weterynaryjne w sprawie zwalczania pomoru świń, ogłoszone w gazecie powiatowej powiatu świętochłowickiego z dnia 14. 8. 1937 r. Nr 34, poz. 5, w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 i 2 następujące:

§ 1.

1) Do zagród zapowietrzonych pomorem świń wciela się zagrodę w Dąbrówce Wielkiej przy ul. Kościuszki nr 103,

2) zaś do a) okręgu zapowietrzonego i b) okręgu zagrożonego:

a) południową stronę ul. Kościuszki,

b) północną stronę ul. Kościuszki w Dąbrówce Wielkiej.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2 września 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/6

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Stosownie do postanowień § 348 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360) podaję do publicznej wiadomości, że w Dąbrówce Wielkiej w obejściu Józefa Klozego, ul. Kościuszki 103 stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 2 września 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 12/6

Zwalczanie wścieklizny

w powiecie świętochłowickim

Stosownie do postanowień §§ 339 i 340 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. z dnia 20 VI. 1936 r. (Dz. U. R. P, nr 50, poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaje się do publicznej wiadomości, że wściekliznę psów w gminie Wielkie Hajduki przy ul. ks. Ficka, w Śl. Fabryce Blach Dziurkowanych uznaje się urzędowo za wygasłą i równocześnie uchyla wydane w związku z tym zarządzenia policyjno-weterynaryjne z dnia 7. VI. 1937 r. Nr Wet. 12/6 (Gazeta Powiatowa nr 25, poz. 4).

Świętochłowice, dnia 2 września 1937 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 39.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 19 września 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 4 czerwca 1937 r.

o zmianie organizacji urzędów skarbowych i urzędow katastralnych na obszarze województwa śląskiego.

(Dz. Ust. Śl. Nr 17, poz. 40).

Art. 1.

Znosi się istniejące na obrzarze województwa śląskiego urzędy kasastralne.

Art. 2.

1. Czynności urzędów katastralnych w Cieszynie, w Lublińcu, w Tarnowskich Górach i w Wodzisławiu przekazuje się właściwym terytorialnie urzędom skarbowym.

2. Czynności urzędu katastralnego w Bielsku przekazuje się 2-mu urzędowi skarbowemu w Bielsku.

3. Czynności urzędów katastralnych w Pszczynie i w Mikołowie przekazuje się urzędowi skarbowemu w Pszczynie z tym jednak zastrzeżeniem, że czynności tyczące się gmin Bujaków, Chudów i Paniówki przekazuje się urzędowi skarbowemu w Rybniku, jako miejscowo właściwemu. Dla załatwienia zaś czynności zniesionego urzędu katastralnego w Mikołowie, tworzy się w Mikołowie Ekspozyturę urzędu skarbowego w Pszczynie.

4. Czynności urzędu katastralnego w Rybniku łącznie z czynnościami tyczącymi się gmin Bujaków, Chudów i Paniówki, przekazuje się urzędowi skarbowemu w Rybniku.

5. 2 urzędowi skarbowemu w Chorzowie przekazuje się czynności urzędu katastralnego w Chorzowie, co do gmin położonych w okręgach terytorialnych 1 i 2 urzędu skarbowego w Chorzowie i urzędu skarbowego w Świętochłowicach z siedzibą w Hajdukach Wielkich, a mianowicie co do następujących gmin: Brzeziny Śląskie Brzozowice-Kamień, Chorzów, Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów, Ruda, Świętochłowice, Piekary Śląskie, Dąbrówka Wielka i Hajduki Wielkie.

6. 3 urzędowi skarbowemu w Katowicach przekazuje się czynności urzędu katastralnego w Katowicach i częściowo urzędu katastralnego w Chorzowie, co do gmin położonych w okręgach terytorialnych 1, 2 i 3 urzędu skarbowego w Katowicach,

oraz urzędów skarbowych Mysłowicach i Siemianowicach Śląskich, a mianowicie co do następujących gmin: Bańgów, Bielszowice, Brzezinka, Brzęczkowice Bykowina, Bytków, Dąbrówka Mała, Halemba, Janów, Katowice, Kłodnica, Kochłowice, Kończyce, Makoszowy, Michałkowice, Mysłowice, Nowa Wieś, Pawłów, Przełajka, Siemianowice Śląskie, Szopienice i Wełnowiec.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) K. Grzesik.

2.

Ustawa

z dnia 30 sierpnia 1937 r.

o ustroju szkolnictwa.

(Dz. Ust. Śląskich Nr 17, poz. 38).

Art. 1.

W zakresie ustroju szkolnictwa ogólnokształcącego i zawodowego wszelkich typów i stopni obowiązywać będą na obszarze województwa śląskiego przepisy ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) z uwzględnieniem postanowień niniejszej ustawy.

Art. 2.

Szkoły i zakłady naukowe i wychowawcze utrzymywane przez Skarb Śląski albo przez Skarb Śląski wspólnie ze związkami samorządu terytorialnego lub gospodarczego w województwie Śląskim, należą do kategorii szkół (zakładów) publicznych.

Art. 3.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy szkoły, utrzymywane przez związki samorządu terytorialnego zachowują nadal charakter szkół publicznych.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą przepisy, wydane w sprawach, uregulowanych tą ustawą z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu ust. (4) art. 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389).

Marszałek:

(—) K. Grzesik.

3.

Ustawa

z dnia 30 sierpnia 1937 r.

o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych.

(Dz. Ust. Śl. Nr 17, poz. 39).

Art. 1.

W zakresie prywatnych szkół oraz zakładów naukowych i wychowawczych obowiązywać będą na obszarze województwa śląskiego przepisy ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) z uwzględnieniem postanowień niniejszej ustawy.

Art. 2.

Władza szkolna może odmówić zezwolenia na założenie szkoły prywatnej, zakładu naukowego lub wychowawczego, jeżeli to nie odpowiada potrzebie społecznej lub gospodarczej terenu i środowiska, zwłaszcza zaś jeżeli istniejące szkoły państwowe lub publiczne zapewniają młodzieży w wystarczającej mierze pobieranie nauki i wychowania.

Art. 3.

Do prywatnych szkół i zakładów naukowych i wychowawczych z językiem wykładowym nie polskim mogą być dopuszczone wyłącznie dzieci narodowości nie polskiej:

1) jeżeli dzieci władają w należytym stopniu językiem wykładowym szkoły,

2) jeżeli osoby w myśl ustawy odpowiedzialne za ich wychowanie nie należą do narodowości polskiej, a nadto

3) o ile chodzi o szkoły powszechne—jeżeli dzieci mieszkają w zasadzie w odległości najdalej 3 km od budynku odnośnej szkoły prywatnej.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) K. Grzesik.

4.

Terminarz

szczepień przeciwospowych dzieci szkolnych.

Miejscowość	Lokal	Data szczepienia	Godz.	Data oględzin	Godz.	Lekarz szczepiący
Brzeziny Śl.	Lokale wyznaczą Urzędy Gminne.	20. IX. 37.	14	27. IX. 37.	14	Dr Szymański
Brzozowice-Kamień		21. IX. „	15,30	28. IX. „	15,30	„
Chropaczów		22. IX. „	14	29. IX. „	14	„
Dąbrówka Wielka		20. IX. „	15,30	27. IX. „	15,30	„
Godula — Chebzie		23. IX. „	14	30. IX. „	14	„
Hajduki Wielkie		5. X. „	14	12. X. „	14	„
Lipiny Śl.		24. IX. „	14	1. X. „	14	„
Łagiewniki		25. IX. „	14	2. X. „	14	„
Nowy Bytom		6. X. „	14	13. X. „	14	„
Orzegów		4. X. „	14	11. X. „	14	„
Piekary Śl.		18. X. „	14	25. X. „	14	„
		19. X. „	14	26. X. „	14	„
Ruda Śl.		7. X. „	14	14. X. „	14	„
Świętochłowice		8. X. „	14	15. X. „	14	„
		9. X. „	14	16. X. „	14	„

5.

Unieważnienie.

Przepustkę graniczną wielokrotną wystawioną na nazwisko Burghardta Jerzego, urodzonego dnia 23. IV. 1918 r. w Nowym Bytomiu unieważniam.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 40.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 25 września 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnitwa i Reform Rolnych

z dnia 26 sierpnia 1937 r.

o wprowadzeniu na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

(Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 498)

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28), zarządzam co następuje:

§ 1.

Przepisy art. 6—11, 12 ust. (1) pkt. 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła i trzody chlewnej na obrzarze powiatów katowickiego i rybnickiego w województwie śląskim.

§ 2.

Terminy zgłaszania rozpłodników do zarządów gmin, jak również terminy dostarczania przez zarządy gmin wykazów rozpłodników komisjom kwalifikacyjnym (§ 34 i 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 4 maja 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 291) dla obszaru, określonego w § 1, ustali Śląska Izba Rolnicza w porozumieniu z przewodniczącymi właściwych wydziałów powiatowych.

§ 3.

Rozorządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) J. Poniatowski.

2.

Okólnik Nr 50

z dnia 6 września 1937 r.

o wprowadzeniu w życie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego. (Nr Wojsk M. 3|3|17) (Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr 25 poz. 182).

W dzienniku Ustaw R. P. Nr 61, poz. 481 z 1937 r. zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia r. b. do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 601) o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym.

W myśl §§ 33, 34 i 37 tego rozporządzenia Zarządy Gmin i Powiatowe Komendy Uzupełnień powinny niezwłocznie sporządzić spisy osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz plany robót i jeszcze w roku bieżącym powołać te osoby do wykonania pracy, uruchamiając roboty z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza przygotowanie i uruchomienie tej akcji, podkreślając co następuje:

1. Wśrod osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu mogą znaleść się osoby zatrudnione w służbie państwowej i samorządowej, których powołanie mogłoby być niewskazane ze względu na interes publiczny. Osoby te mogą być zwalniane od pracy w drodze wyjątku. Zwolnienie osób ze względu na interes publiczny zarządzają kierownicy powiatowych władz administracji ogólnej we własnym zakresie lub na wniosek władz państwowych i samorządowych.

2. Siły z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego powinny być wykorzystane racjonalnie, ekonomicznie i niezależnie od szarwarku.

W zasadzie osoby obowiązane do pracy powinny być zatrudnione w gminach zamieszkania i to na takich robotach, których wykonywanie nie pociągnie za sobą kosztów przewidzianych w § 23 rozporządzenia.

W przypadku niemożności znalezienia takich robót gminnych, co jednak jest mało prawdopodobne, zarząd tej gminy zawiadamia o tym właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, która powinna zarządzić zatrudnienie osób na robotach dla innej władzy, czy też instytucji, aby koszty przewidziane w § 23 były pokryte przez tę władzę czy instytucję, dla której roboty są wykonywane w myśl § 25 rozporządzenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przewiduje na wykonanie czynności przygotowawczych do uruchomienia robót miesiąc wrzesień tak aby od miesiąca października r. b. osoby, podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, mogły już odbyć pracę.

Ponieważ akcja związana z wykonaniem zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego poruczona została Zarządom Gmin, przeto Zarządy Gmin powinny zaopatrzyć się w potrzebne do tej akcji druki własnym kosztem w myśl zasad okólnika z dnia 29. IV. 1937 r. Nr Wojsk. M. 5b|2|39.

Władze wojskowe otrzymają stosowne zarządzenie od Ministerstwa Spraw Wojskowych.

O przebiegu akcji należy należy nadesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawozdanie do dnia 1. stycznia 1938 roku.

Dyrektor Biura Wojskowego

(—) Wyszyński mjr.

3.

Okólnik Nr 52

z dnia 20 września 1937 r.

w sprawie zakazu pędzenia zwierząt po drogach. (Nr AP. 51—29).

(Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr 25, poz. 184).

Rozwijający się ruch, szczególnie pojazdów mechanicznych, na drogach publicznych napotyka na szereg utrudnień i przeszkód. Jedną z przyczyn tamowania lub niekiedy nawet uniemożliwienia normalnego ruchu jest fakt nader częstego pędzenia zwierząt po drogach publicznych, przy czym zajmowanie całej szerokości drogi przez stado pędzonych zwierząt nie należy do zjawisk rzadkich. Ten stan rzeczy nie tylko hamuje, a często nawet uniemożliwia normalny ruch na drogach i powoduje nieszczęśliwe wypadki, ale wpływa także w wysokim stopniu na niszczenie nawierzchni drogi, skarp, nasypów i rowów i wobec tego nadal tolerowany być nie może. Zarządzam zatem co następuje:

Na drogach publicznych o twardej nawierzchni (drogach bitych) pędzenie zwierząt stadem jest niedopuszczalne. Wolno pędzić jedynie poszczególne zwierzęta pod warunkiem prowadzenia ich na uwięzi, przy czym mogą być prowadzone tylko prawą krawędzią drogi tak, by normalny ruch na drodze nie był hamowany. Przepędzanie zwierząt stadem przez drogi publiczne o nawierzchni trwałej może być dopuszczone jedynie w przypadku konieczności przepędzania zwierząt z terenów przylegających do drogi z jednej na tereny przylegające do drogi — z drugiej strony i tam, gdzie nie ma innej drogi na pędzenie zwierząt z obór, stajni i t. p. na pastwisko i odwrotnie.

Zechcą P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) i Starostowie dopilnować, by zarządzenie niniejsze zostało niezwłocznie wprowadzone w życie i było ściśle przestrzegane. Winnych niezastosowania się należy za tamowanie ruchu pociągać do odpowiedzialności karnej administracyjnej na zasadzie przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz, 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

Minister

(—) Sławoj Składkowski.

Rocznik 1937. Nr 41.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 2 października 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Śląska Izba Rolnicza
w Katowicach.

Obwieszczenie

w sprawie przeglądu ogierów.

Na zasadzie ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 284 oraz Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 339) odbędzie się przegląd ogierów przez Komisję Kwalifikacyjną według poniżej podanego planu:

1. Do przeglądu mają być doprowadzone wszystkie ogiery ur. w r. 1934 i starsze.

2. Zaświadczenie wydane niektórym właścicielom przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, że ogier nie może być wytrzebiony, nie zwalnia właściciela od obowiązku doprowadzenia ogiera do przeglądu.

3. Zwolnieni są od doprowadzenia przed Komisję Kwalifikacyjną właściciele, których ogiery mają stałe miejsce postoju w Katowicach.

4. Za niedoprowadzenie ogiera przed Komisję Kwalifikacyjną, właściciel ukarany będzie grzywną do 20,— zł.

5. Właściciele ogierów powinni przedstawić Komisji Kwalifikacyjnej wszystkie dokumenty dotyczące ogiera: dowód tożsamości, świadectwo pochodzenia, poprzednio wydane świadectwo uznania, zaświadczenie pow. lekarza weterynaryjnego, na podstawie którego właściciel zwolniony został na rok 1937 od opłaty.

6. Właścicielom ogierów uznanych przez Komisję Kwalifikacyjną wydane będą bezpłatnie świadectwa uznania.

7. Pokrywanie cudzych klaczy dozwolone jest tylko ogierami uznanemi i na obszarze jaki będzie wyznaczony w wydanem świadectwie uznania.

8. Ogiery które nie zostały uznane, podlegają opłacie po 50,— zł rocznie i nie wolno niemi stanowić cudzych klaczy.

9. Stanowienie cudzych klaczy ogierem nieposiadającym świadectwa uznania, karane będzie grzywną do 300,— zł.

Winni dopuszczenia możliwości pokrycia cudzych klaczy ogierem nieuznanym karani będą grzywną do 20,— zł.

Plan przeglądu ogierów:

1. Dla wszystkich gmin powiatu bielskiego i m. Bielska, dnia 7 października 1937 r. o godz. 10-tej na targowicy przy rzeźni miejskiej.

2. Dla wszystkich gmin pow. cieszyńskiego, dnia 7 października 1937 r. o godz. 14-tej w Skoczowie na targowicy.

3. Dla wszystkich gmin pow. pszczyńskiego' dnia 8 października 1937 r. o godz. 14-tej w Pszczynie na targowicy.

4. Dla wszystkich gmin pow. rybnickiego, dnia 9 października 1937 r. o godz. 10-tej w Rybniku na targowicy.

5. Dla wszystkich gmin pow. świętochłowickiego oraz m. Chorzowa, dnia 11-go października 1937 r. o godz. 9-tej w Chorzowie na targowicy przy ul. Katowickiej.

6. Dla wszystkich gmin pow. katowickiego, dnia 11-go października 1937 r. o godz. 14-tej w Katowicach na placu między parkiem Kościuszki a ogródkami działkowymi.

7. Dla wszystkich gmin pow. lublinieckiego, dnia 14-go października 1937 r. o godz. 10-tej w Lublińcu na targowicy.

8. Dla wszystkich gmin pow. tarnogórskiego, dnia 14 października 1937 r. o godz. 14-tej w Tarnowskich Górach na targowicy przy ul. Sienkiewicza.

Komisarz Śląskiej Izby Rolniczej

(—) B. Młodzianowski.

2.

Starostwo Świętochłowickie

Nr Wet. 12

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Stosownie do postanowień § 348 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaję do publicznej wiadomości, że w W. Hajdukach w obejściu Antoniego Hawranka, ul. Hajducka 100 oraz w Rudzie w obejściu Floriana Adamka, Starowiejska 13 stwierdzono urzędowo pomór i zarazę świń.

Świętochłowice. dnia 25 września 1937 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański

wicestarosta.

3.

Starostwo Świętochłowickie

Nr Wet. 12

Obwieszczenie

w sprawie pomoru świń

Stosownie do postanowień § 368 i 369 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Rudzie w obejściach: Piotra Bogackiego, ul. Orzegowska 13, Józefa Wojcika, ul, Szczęść Boże 3, Franciszka Witkowskiego, ul. Kościelna 7 oraz w Dąbrówce Wielkiej w obejściu Józefa Klozego, ul. Kościuszki 103 uznaje się pomór świń urzędowo za wygasły i równocześnie uchyla wydane swego czasu w tej sprawie zarządzenia.

Świętochłowice, dnia 25 września 1937 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański

wicestarosta.

4.

Starostwo Świętochłowickie

Nr Wet. 12

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wobec urzędowego stwierdzenia w Wielkich Hajdukach oraz w Rudzie Śl. pomoru i zarazy świń — zmienia się tut. zarządzenie policyjno-weterynaryjne w sprawie zwalczania pomoru świń, ogłoszone w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego z dnia 14 sierpnia 1937 r. Nr 34, poz. 5 — i uzupełnione zarządzeniem policyjno-weterynaryjnym z dnia 2 września 1937 r. (Gazeta Powiatowa pow. świętochłowickiego Nr 38, poz. 2), a mianowicie: w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 i 2 jak następuje:

§ 1.

1. Za zagrody zapowietrzone pomorem i zarazą świń uznaje się zagrodę w Wielkich Hajdukach przy ul. Hajduckiej 100 oraz zagrodę w Rudzie przy ul. Starowiejskiej 13.

2. Okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń obejmuje wszystkie obejścia znajdujące się na południowej stronie ulicy Hajduckiej w Wielkich Hajdukach oraz na północnej stronie ulicy Starowiejskiej w Rudzie.

3. Okręg zagrożony obejmuje północną stronę ul. Hajduckiej w Wielkich Hajdukach oraz południową stronę ul. Starowiejskiej w Rudzie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 25 września 1937 r.

Starosta
wz.
(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

5.

Starostwo Świętochłowickie

Obwieszczenie

w sprawie urządzenia „dnia konia".

„Zgodnie z zarządzeniami Min. Roln. i Reform Rolnych organizuje Starostwo Świętochłowickie „dzień konia" w Świętochłowicach dnia 26 IX br. i w Piekarach Śl. dnia 24 X br. Dzień konia ma na celu rozbudzenie i podniesienie zainteresowania ludności koniem wogóle, ulepszenie hodowli koni, budzenie i pogłębienie zamiłowania do konia, poprawę w budowie i utrzymywaniu wozów, podniesienie poziomu kucia koni, ulepszenie uprzęży i jej konserwacji.

Za dobrze utrzymane i pielęgnowane konie, wozy i uprzęże przewidziane są nagrody pieniężne oraz dyplomy.

Dotychczasowe dnie konia cieszyły się dużym udziałem hodowców koni. Przeglądy koni wskazują na to, jak wielką wartość w naszym obwodzie przemysłowym posiada duża ilość koni i ich racjonalna hodowla".

Świętochłowice, dnia 23 września 1937 r.

Starosta
(—) Szaliński.

6.

Starosta
L. dz. Sm. 575/1.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem p. Aleksandra Kubicę jako niepłatnego ławnika gminy Nowy Bytom.

Świętochłowice, dnia 28 września 1937 r.

Starosta
(—) Szaliński.

7.

Starosta
L. dz. Sm. 576|2.

Ogłoszenie.

Na podstawie §§ 75 i 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233) oraz na mocy aktu wyborczego Rady gminnej w Brzezinach Śl. z dnia 14 września 1937 r. zatwierdziłem dziś pana Mzyka Pawła, referendarza powiatowego z Wielkich Hajduk jako płatnego naczelnika gminy Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 29 września 1937 r.

Starosta
(—) Szaliński.

8.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. W. T. 1035|1

Ogłoszenie

w sprawie zamknięcia szosy Chebzie—Godula.

Zawiadamiam, że z powodu przebudowy tut. Wydział Powiatowy zamyka od dnia 27 września 1937 r. aż do odwołania dla wszelkiego ruchu kołowego szosę powiatową Chebzie—Godula od km. 0,0 do km. 0,8.

Objazd do Goduli nastąpi przez Lipiny, Chropaczów, Zgorzelec.

Świętochłowice, dnia 22 września 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Czernioch
budowniczy

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 42.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 9 października 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1.

Wojewoda Śląski
Nr A. I. 49a|10.

Okólnik Nr 3

w sprawie
przywrócenia prawidłowej pisowni nazwisk.

(Gaz. Urzęd. Nr 40, poz. 298).

W związku z wygaśnięciem Konwencji Genewskiej z 1922 r. Urząd Wojewódzki Śląski wyjaśnia, iż odtąd podstawę do przeprowadzenia sprostowania skażonej pisowni nazwisk osób, urodzonych na terenie górnośląskiej części tut. województwa, stanowi § 18 obwieszczenia z dnia 25. VII. 1899 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o urzędowym stwierdzaniu stanu cywilnego i zawieraniu małżeństw (Dz. U. Rz. str. 225).

Sprostowanie przeprowadza właściwy urzędnik stanu cywilnego za zezwoleniem władzy nadzorczej w formie sprostowania „widocznego błędu pisarskiego". Przepis § 18 powołanego wyżej obwieszczenia nie przewiduje wprawdzie wniosku ze strony osoby, której nazwisko ma być sprostowane, niemniej jednak sprostowania można dokonać po wyrażeniu pisemnej zgody przez osobę interesowaną. Wszelkie podania o sprostowanie skażonej pisowni nazwisk wolne są od opłaty stemplowej, jako zawierające wniosek w sprawie publicznej.

Odnośnie osób, których rejestry stanu cywilnego znajdują się w Niemczech, postępowanie dotychczasowe zostaje niezmienione.

Przypomina się jednakże, iż w sprawach rekwizycji akt stanu cywilnego należy bezpośrednio zwracać się do władz niemieckich w myśl art. 19 układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym z dnia 5. III. 1924 r. i zgodnie z tut. zarządzeniami z dnia 26. III. 1934 r. nr A. I. 43/7 oraz z 6. IV. 1937 r. nr A. I. 47/2, a nie przez Konsulat Generalny R. P. w Opolu jak to dotychczas bywa praktykowane.

Należy dołożyć wszelkich starań, ażeby akcja związana z przywróceniem prawidłowej pisowni nazwiskom polskim nie osłabła.

Katowice, dnia 10 września 1937 r.

Wojewoda

wz.

(—) L. Malhomme

p. o. II. Wicewojewody.

KOMUNIKATY

2.

Dyrekcja
Okręgu Poczt i Telegrafów
w Katowicach
Nr OOrg. 141.

Komunikat

w sprawie uruchomienia agencyj p. t.

(Gazeta Urz. Wojew. Śl. nr 40, poz. 303).

Zawiadamiam uprzejmie, że z dniem 1 października br. wprowadza się następujące zmiany w sieci placówek p. t. tut. okręgu:

I. przemienia pośrednictwa p. t. na agencje p. t. 3 stopnia ze służbą nadawczo-oddawczą:

1) Brzozowice-Kamień, pow. Świętochłowice, Woj. Śląskie. Godziny urzędowe agencji wg. kategorii „L". Nr pola paczkowego 169, pola telefonicznego 68-22. Połączenie pocztowe z upt. Piekary Śląskie.

2) Bykowina, pow. Katowice, Woj. Śląskie. Godziny urzędowe agencji wg. kategorii „L„. Nr pola paczkowego 169, pola telefonicznego 69-22.

Połączenie pocztowe z upt. Nowa Wieś k. Chorzowa.

II. uruchamia agencje p. t. 3 stopnia ze służbą nadawczo-oddawczą:

1) w gminie Dzięgielów, pow. Cieszyn, Woj. Śląskie o nazwie „Dzięgielów".

Godziny urzędowe agencji w dnie powszednie od 8 do 15 bez przerwy, w niedziele i święta od 9 do 11 i od 15 do 16. Nr pola paczkowego 144, pola telefonicznego 75-20. Połączenie pocztowe na stacji kolejowej Bażanowice (odcinek kolejowy Bielsko-Cieszyn).

2) w gminie Górki Wielkie, pow. Cieszyn, Woj. Śląskie o nazwie „Górki Wielkie". Godziny urzędowe wg. kategorii „L". Nr. pola paczkowego 172, pola telefonicznego 75-21.

Połączenie pocztowe z upt. Skoczów.

III. Wydziela:

1) gminę Brzozowice-Kamień z obszaru poczt. upt. Piekary Śląskie do obszaru agencji p. t. Brzozowice-Kamień,

2) gminy Dzięgielów i Leszna Góra z obszaru poczt. upt. Cieszyn do obszaru ag. p. t. Dzięgielów,

3) gminy Górki Wielkie i Górki Małe z obszaru upt. Skoczów do obszaru agencji p. t. Górki Wielkie,

4) leśniczówka Lipka z obszaru upt. Świerklaniec oraz część gminy Piekary Śląskie, obsługiwaną przez upt. Radzionków do obszaru upt. Piekary Śląskie, wobec czego obszar tego upt. obejmować będzie cały teren gminy Piekary Śląskie,

5) miejscowość Bykowinę z obszaru poczt. upt. Nowa Wieś k. Chorzowa a Kopalnię Otylia z obszaru ag. p. t. Świętochłowice 2 do obszaru ag. p. t. Bykowina, wobec czego agencja ta obejmować będzie cały teren gminy Bykowina,

6) części gminy Bielszowice, obsługiwane przez upt. Nowa Wieś k. Chorzowa i ag. p. t. Pawłów k. Bielszowic do obszaru upt. Bielszowice tak, że obszar tego urzędu pokrywać się będzie z granicami gminy Bielszowice.

Katowice, dnia 18 września 1937 r.

(—) Podolec
Naczelnik Wydziału.

3.

Wpisy do Szkoły Rolniczej

w Lublińcu.

Szkoła Rolnicza Śl. I. R. w Lublińcu jest szkołą 3-semestrową i nauka trwa w ciągu 2 okresów zimowych od początku listopada do końca marca. Semestr letni od 1 kwietnia do końca października przeznaczony jest na praktykę we własnym lub obcym gospodarstwie.

W semestrze letnim uczniowie przeprowadzają zlecone prace praktyczne i teoretyczne pod kontrolą grona nauczycielskiego.

Wpisy już się rozpoczęły i trwać będą do 25 października. Przy zgłoszeniu należy przedłożyć:

1. Podanie napisane własnoręcznie z wyszczególnieniem zawodu i wielkości gospodarstwa ojca,
2. metrykę urodzenia,
3. świadectwo ukończenia szkoły,
4. świadectwo moralności,
5. Pisemne zezwolenie ojca na uczęszczanie do szkoły.

Wpisowe wynosi 10.— zł, opłata za 1 semestr 20.— zł. (płatne w grudniu).

Uczniowie niezamożni i pilni mogą być zwolnieni od opłaty szkolnej. Istnieje również możność uzyskania stypendium.

Każdy rolnik winien dbać o wykształcenie syna i zapisać go natychmiast do Szkoły Rolniczej w Lublińcu.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 16 października 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr Min. 1277|26.

Przyjmowanie ludności w urzędach.

Warszawa, dnia 18 października 1926 r.

Okólnik Nr 119.

Do
Panów Starostów

1. Brak jednolitości w dopuszczaniu ludności do urzędów.

Stwierdziłem, że przyjmowanie ludności przez Panów Starostów dokonywa się niejednakowo na całym obszarze Rzeczypospoitej.

Stwierdziłem, że ludność włościańska niejednokrotnie po kilka dni oczekuje, ażeby uzyskać możność załatwienia sprawy w urzędzie Starostwa.

Stwierdziłem, niejednakowe traktowanie ludności w zależności od jej pochodzenia, wyznania i stanowiska w społeczeństwie.

Stan ten musi ustać natychmiast.

2. Cel zarządzenia.

Celem jednakowego, sprawiedliwego i szybkiego traktowania ludności we wszystkich Starostwach na całym obszarze Rzeczypospolitej rozkazuję i zarządzam, co następuje:

3. Szczegółowe określenie sposobu przyjęcia ludności w Starostwie.

W każdym Starostwie w pobliżu wejścia należy urządzić możliwie duży pokój z ławami do siedzenia. Pokój oznaczyć napisem: „Pokój przyjęć". Do tego pokoju, począwszy od godziny 9-ej rano, ma wstęp k a ż d y o b y w a t e l R z e c z y p o s p o l i t e j, chcący osobiście przedstawić jakąkolwiek sprawę Staroście. Woźny, któryby się ośmielił nie wpuścić kogokolwiek lub nie wskazać drogi do pokoju przyjęć ma być natychmiast wydalony ze służby.

O godz. 9,30 rano Naczelnik Kancelarii Starostwa przychodzi ze specjalną książką do pokoju przyjęć i notuje imię i nazwisko, adres i sprawę interesanta. O godzinie 10 przychodzi do pokoju przyjęć Starosta lub w wypadkach jego służbowej nieobecności w biurze zastępca Starosty.

W chwili wejścia Starosty do pokoju przyjęć wstają wszystkie znajdujące się w pokoju osoby.

W tejże chwili nad wejściem do gmachu Starostwa wywieszona zostaje flaga państwowa, celem:

a) podkreślenia szczególnej łączności Starosty z ludnością w czasie dokonywania przez niego przyjęć publicznych;

b) oznajmienia o odbywającym się w tym czasie przyjęciu wszystkich obywateli.

Na zaproszenie Starosty obecni siadają. Starosta obchodzi kolejno zgromadzonych, słuchając ich żądań. Równocześnie Naczelnik Kancelarii notoju w książce przyjęc decyzje Starosty.

Każdy obywatel wstaje w chwili załatwiania swej sprawy przed Starostą.

Załatwianie spraw trwa od 10—12 godziny.

Pojedyńcze przyjmowanie interesantów w gabinecie Starosty jest dozwolone tylko w wypadkach wyjątkowej wagi i w żadnym razie nie może się odbywać w czasie od godziny 10—12.

4. Ważność zarządzenia.

Niniejsze zarządzenie uważam za podstawę ujednostajnienia trybu przyjmowania ludności.

Na ścisłe wykonanie tego zarządzenia, bez względu na dzielnice i istniejące przyzwyczajenia, kładę jak najsilniejszy nacisk.

Nasuwające się trudności należy przezwyciężyć. Nie będę przyjmował żadnych wyjaśnień, co do niemożności wykonania.

Jeszcze raz podkreślam konieczność bezwzględnie sprawiedliwego i jednakowego traktowania wszystkich obywateli Rzeczypospolitej bez jakichkolwiek wyjątków.

Wytyczną tego zarządzenia wpoi Pan Starosta wszystkim podwładnym urzędnikom i funkcjonariuszom.

Załatwianie interesantów w sposób bezpośredni, szybki życzliwy i sprawiedliwy, a więc zgodny z niniejszym zarządzeniem, będzie dla mnie probierzem wartości pracy Pana Starosty.

5. Dopilnowanie wykonania.

Obowiązek dopilnowania wykonania tego zarządzenia należy do mnie i P. P. Wojewodów. W czasie mych inspekcji będę osobiście sprawdzał wykonanie.

6. Podanie zarządzenia do wiadomości ogólnej.

Kopię niniejszego zarządzenia polecam wywiesić w miejscu widocznym w budynku Starostwa, urzędach gminnych i posterunkach policji państwowej.

7. Zażalenia przeciw niewykonaniu zarządzenia.

Upoważniam każdego obywatela Rzeczypospolitej, który w ciągu 3 dni nie będzie przyjęty przez Starostę, do wniesienia wprost na moje ręce zażalenia, czy to w drodze listownej, czy telegraficznej.

Minister

(—) Sławoj Składkowski.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet. 13|2
Dot. zwalczania wścieklizny

Zarządzenie

policyjno - weterynaryjne

z dnia 9 października 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Wobec urzędowego stwierdzenia wścieklizny w Małej Dąbrówce, pow. Katowice oraz w Wojkowicach Kościelnych, powiat Będzin na zasadzie postanowień § 314 — 340 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1.

I. W Gminach Dąbrówce Wielkiej, Brzezinach Śl., Brzozowicach-Kamieniu oraz w Piekarach Śl., wszystkie psy winny być trzymane dniem i nocą na trwałej uwięzi, a wrazie prowadzenia zaopatrzone w bezpieczne kagańce i trzymane na smyczy.

II. Swobodne puszczanie psów i kotów jest bezwarunkowo wzbronione.

III. W obejściach zamkniętych mogą być psy trzymane bez uwięzi pod warunkiem, że wydostanie się psa na zewnątrz będzie uniemożliwione.

IV. Od obowiązku trzymania psów na uwięzi zwolnieni są posiadacze psów pociągowych w czasie używania ich do pracy pod warunkiem zaopatrzenia psów w bezpieczne kagańce.

V. Psy myśliwskie, owczarskie, policyjne i Straży Granicznej mogą chodzić wolno bez kagańców, tylko:

pierwsze w czasie łowów myśliwskich,

drugie — w czasie strzeżenia zwierząt,

trzecie — w czasie służby policyjnej-granicznej.

VI. Psy i koty wolno biegające oraz bezdomne wałęsające się, winny być bezwarunkowo chwytane i zabijane..

Chwytanie i zabijanie należy do obowiązków gmin, zgodnie z § 316 cyt. rozporządzenia.

VII. Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z wymienionych powyżej gmin, dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Starostwa po uprzednim zbadaniu psa (kota) przez pow. lekarza wet. i uznaniu za nie podejrzanego o wściekliznę.

§ 2.

Przekroczenie tego zarządzenia będzie karane na zasadzie postanowień rozdz. VII. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

3.

Uchwała

rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu z dnia 30 9. 37 r.

Dotyczy: Ustalenie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1938/39.

Obecnych 19 członków.

Uchwala się pobierać na rok rachunkowy 1938/39 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego a to:

od dochodu ponad 1.500 zł do 24.000 zł 4% dochodu

od dochodu ponad 24.000 zł do 88.000 zł 4½% „

od dochodu ponad 88.000 zł 5% „

według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz 3% dochodu według skali art. 43 cytowanej ustawy poczynając od 25 stopnia tejże skali.

(—) Wyżgoł (—) Kurzaj (—) Dziadzia (—) Jaworek

(—) Grzbiela
Przewodniczący

(—) Knebel
Protokólant

Ogłoszono

Wielkie Hajduki, dnia 7 października 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 44.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 23 października 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911

T r e ś ć:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Przegląd orzecznictwa.

Odszkodowanie pracowników samorządowych za niewykorzystane urlopy.

Zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr SS. 56/447/4 postanowiono, że uchwały Rad Gminnych i Wydziałów Powiatowych, którymi przyznano odszkodowanie pracownikom samorządowym za niewykorzystane urlopy nie mają uzasadnienia prawnego.

Powyższe zarządzenie opiera się na wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1934 r. Sygn. akt. C. I. 177|33.

Motywy wyroku są następujące:

1. Ustawa z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach w art. 4 przewiduje tylko, że urlopowany za cały czas urlopu otrzymuje normalne pobory służbowe, nie rozstrzyga natomiast kwestii wynagrodzenia pracownika w razie niewykorzystania przysługującego mu urlopu.

Dopiero rozp. Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 11. VI. 1923 r. wydane w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 464), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 26. VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 467) stanowi w § 22 o obowiązku przedsiębiorcy wypłacenia pracownikowi wynagrodzenia za niewykorzystany urlop w warunkach, w tym paragrafie przewidzianych, przy czym rozporządzenie to na wstępie podkreśla iż zostało wydane na mocy art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach z zastrzeżeniem w § 41 jego mocy obowiązującej we wszystkich zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ustawy, o ile nie podlegają one poszczególnym Ministerstwom.

Wykonanie ustawy z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach zostało poruczone Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Urzędy związków samorządowych podlegają Ministrowi Spraw Wewnętrznych a rozporządzenie z dnia 11. VI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 464) zostało wydane przez Min. Pr. i Op. Społ. bez porozumienia z Min. Spraw Wewnętrznych. Ponadto zaś wymienione wyżej urzędy nie stanowią przedsiębiorstw, przewidzianych w § 2 p. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 18. I. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 86), co do których, stosownie do tegóż przepisu, kompetencja Min. Pracy i Op. Społ. przewidziane jest we wszystkich sprawach związanych z higieną pracy.

Wobec powyższego § 22 rozp. z dnia 11. VI. 1923 r. stanowiący o wynagrodzeniu pracownika za niewykorzystany urlop, nie ma zastosowania do pracowników urzędów samorządowych.

2. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie sporno administracyjnej w przedmiocie zarządzenia policyjnego z dnia 8 września 1937 r. L. dz. S. 42|37;

Zarządzenie policyjne, jeżeli ma mieć ten charakter, powinno zawierać w swej treści polecenie wykonania jakiegoś świadczenia lub czynności albo zakaz względnie nakaz zaprzestania czegoś, wreszcie zezwolenie na wykonanie czynności lub świadczenia. Tylko zarządzenia policyjne o tym charakterze posiadają znamiona zarządzeń policyjnych, przeciwko którym dopuszczalna jest skarga w postępowaniu sporno-administracyjnym. Wszelkie inne decyzje policyjne, nieodpowiadające tym wymogom, nie mogą być zaczepione środkiem prawnym skargi.

Pozwany Urząd Policji Budowlanej swą decyzją z dnia 25 stycznia 1937 r. nie wydał żadnego nakazu ani też zakazu, wobec czego zarządzenie to, jako nieodpowiadające wymogom wyżej wspomnianym, nie może być zaczepione w drodze skargi, lecz najwyżej zażaleniem w drodze nadzoru do władzy przełożonej pozwanego. Skargę należało przeto oddalić nie wchodząc w rozpatrzenie jej treści.

2.

Prezes Rady Ministrów
Nr 55—57/1.

Warszawa, dnia 2 sierpnia 1937 r.

Okólnik Nr 20.

Do

Pana Ministra (wszystkich)

w miejscu.

w sprawie pobierania w urzędach datków pieniężnych na cele społeczne.

(Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. Nr 9 poz. 253)

W niektórych urzędach państwowych przyjął się zwyczaj pobierania przez urzędników w związku ze spełnianiem czynności urzędowych datków pieniężnych od interesantów na różne cele społeczne.

Pobieranie przez urzędników w czasie urzędowania opłat, choćby na cele najbardziej zasługujące na poparcie, przyczynić się może do poderwania powagi urzędu przez wyrobienie przekonania, że załatwienie lub przyspieszenie załatwienia sprawy uzależnione jest od opłaty lub jej wysokości na ten czy inny cel — nie mówiąc już o tym, że może narażać urzędników na krzywdzące podejrzenie jakoby z akcji zbiórkowej wyciągali jakieś dla siebie korzyści.

Z tych względów, jak również biorąc pod uwagę uwolnienie urzędów od czynności, mogących ujemnie wpływać na tok urzędowania, proszę Pana Ministra o wydanie w podległym Mu dziale administracji zarządzenia, zabraniającego pobieranie od interesentów, w związku z wykonywaniem czynności urzędowych, jakichkolwiek opłat nie opartych na obowiązujących przepisach.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

3.

Prezes Rady Ministrów
Nr 41-25|4.

Warszawa, dnia 3 lipca 1937 r

Do

Pana Ministra (wszystkich)

w sprawie kolportażu i sprzedaży wydawnictw w urzędach i instytucjach państwowych

Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. Nr 9, poz. 250)

Kolportaż i rozsprzedaż różnych wydawnictw (książek, broszur, czasopism, albumów i t. p.) przez instytucje społeczne i osoby prywatne wśród urzędów i instytucyj administracji państwowej i ich pracowników przybiera niejednokrotnie formy niewłaściwe, zakłóca tok urzędowania i przynosi szkodę dla interesu publicznego. Z drugiej strony zalecenie wydawnictw przez władze niekiedy wykorzystywane jest również do nadużyć, narażających na szkodę interesy prywatne, zwłaszcza w tych wypadkach gdy agenci danego wydawnictwa, dzięki posiadanym w swych rękach zaleceniom urzędów, wywierają zdecydowany nacisk zarówno przy uzyskiwaniu płatnego materiału informacyjnego do tego wydawnictwa, jak i przy jego rozsprzedaży.

W związku z powyższym proszę o wydanie zarządzeń co do stosowania w podległym Panu Ministrowi dziale administracji rządowej następujących zasad:

1) w urzędach i instytucjach państwowych kolportaż i rozsprzedaż wydawnictw są zasadniczo niedopuszczalne,

2) w przypadkach szczególnych władze centralne mogą stosować wyjątki od powyższej zasady, zawiadamiając o tym podległe organa, wywieranie nacisku ze strony kolporterów i sprzedawców nie powinno być w żadnym wypadku tolerowane.

3) osobom interesowanym żadne pisma w sprawie dopuszczenia lub zalecenia wydawnictw nie powinny być wydawane.

Równocześnie proszę Pana Ministra o spowodowanie w drodze nadzoru wprowadzenie w życie powyższych zasad w urzędach i instytucjach samorządu.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

Odbito w Drukarni E. Leksan Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 30 października 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik Nr 56

z dnia 13 października 1937 r.
w sprawie uszkadzania urządzeń kolejowych przez nieletnich.

(Nr AP. 58-1).

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. nr 28, poz. 208).

W ostatnich czasach zdarzają się coraz częściej wypadki uszkodzenia urządzeń kolejowych spowodowanie przez dzieci przebywające bez opieki w pobliżu linii kolejowych. Szczególnie często zdarza się układanie kamieni na torach, rozbijanie szkieł w latarniach i lampach oraz izolatorów przez rzucanie kamieniami, uszkadzanie drutów semaforów i innych sygnałów i t. p.

Wybryki tego rodzaju wymagają jak najenergiczniejszego przeciwdziałania, gdyż nie tylko powodują one przerwy w ruchu i narażają kolej na znaczne straty, ale mogą stać się przyczyną poważnych wypadków.

Polecam zatem zwrócić na tego rodzaju wykroczenia szczególną uwagę i w razie stwierdzenia, że sprawcami wykroczenia byli nieletni, pociągać do surowej odpowiedzialności nie tylko winnego popełnienia czynu, ale i jego rodziców lub opiekunów za brak dozoru (art. 17 prawa o wykroczeniach).

Jednocześnie uważam za wskazane, aby P. P. Starostowie wszędzie, gdzie to okaże się możliwe weszli w porozumienie z miejscowym duchowieństwem, aby jak najczęściej pouczało ludność o szkodliwości i karalności wybryków, o których wyżej mowa. Tam gdzie istnieją organizacje społeczne, mogące mieć wpływ na szersze koła ludności, należy zwrócić się do nich o współpracę przy uświadamianiu ludności w tym zakresie.

Minister

(—) Sławoj Składkowski

2.

Pismo okólne

z dnia 20 października 1937 r.
w sprawie ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym.

(Nr AP. 106-27).

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. nr 28, poz. 213)

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że osoby „pokrzywdzone" w rozumieniu ustawy z dnia 14. IV. 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym zwracają się bezpośrednio

do urzędów policyjnych (posterunków) i żądają spisania protokołów i przeprowadzenia doraźnych dochodzeń.

Taki tryb postępowania, stosowany przez osoby interesowane jest sprzeczny z przepisami omawianej ustawy.

W myśl bowiem art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 3 o ściąganie wykroczeń z tej ustawy następuje na wniosek pokrzywdzonego, skierowany bezpośrednio do władzy właściwej do orzekania (starostów lub upoważnionych władz samorządowych — art. 28 ustawy).

Organa P. P., poza przypadkami nie cierpiącymi zwłoki, interweniują (przeprowadzają dochodzenia) tylko w konkretnych przypadkach na żądanie powiatowych władz administracji ogólnej — na zasadach ogólnych.

Podając powyższe do wiadomości i nawiązując do pisma okólnego z dnia 12. VI. br. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 16, poz. 123), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o odpowiednie pouczenie w tym przedmiocie podległych władz oraz miejscowej ludności.

Dyrektor Departamentu

(—) Michałowski.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet: 12/39

Dot.: Cholera drobiu
w Świętochłowicach.

Obwieszczenie

w sprawie cholery drobiu.

Stosownie do postanowień § 385 rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Rol. i Ref. Roln, z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w obejściu Klary Brzozowej w Świętochłowicach, ul. Wolności Nr 29, stwierdzono urzędowo cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 22 października 1937 r.

Starosta

w z.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

dot. formalnego ustalenia linii regulacyjnych i budowlanej dwu ulic.

Plan linii regulacyjnych ulicy, biegnącej od ul. Chorzowskiej wzdłuż stadionu w kierunku zachodnio-północnym i linii regulacyjnych i budowlanej ulicy równoległej z ul. Chorzowską na zachód od tej ulicy na odcinku od stadionu do ul. Hajduckiej był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 19. 4. 1937 do 17. 5. 1937 r. wzgl. od 19. 7. 1937 do 16. 8. 1937 r. Ponieważ przeciw ustaleniu linii regulacyjnych i budowlanej nie wniesiono sprzeciwów ustala się je formalnie na podstawie § 8 ustawy z 2. 7. 1875 dot. zakładaniu i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości zawiadamia się, że powyższy plan wyłożony będzie do publicznego wglądu począwszy od 2. 11. 1937 r. w godz. urzędowych od godz. 8 — 12 w urzędzie gminnym — ratusz pokój nr 27.

Wielkie Hajduki, dnia 22. października 1937 r.

Naczelnik gminy.

Mgr. Grzbiela.

5.

Obwieszczenie

dot. ustalenia linii budowlanych ulicy Karola Grzesika w Wielkich Hajdukach.

Plan linii budowlanych ulicy Karola Grzesika był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 10. XI. 1936 r. do 7. XII. 1936 r. Ponieważ przeciw ustaleniu linii budowlanych nie wniesiono sprzeciwu, ustala się je formalnie na podstawie § 8 ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości, zawiadamia się że plan linii budowlanych ulicy Karola Grzesika wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 2. XI. 1937 r. w godz. urzędowych od godz. 8 — 12 w urzędzie gminy pokój 27.
Wielkie Hajduki, dnia 23. października 1937 r.

Zarząd gminy.

(—) Mgr. Grzbiela.

KOMUNIKATY

6.

Dnia 30 października 1937 r. odbyło się o godzinie 12-tej w sali posiedzeń Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach odznaczenie Krzyżem Zasługi obywateli powiątu świętochłowickiego i miasta Chorzowa za wybitną działalność na polu społecznym i zawodowym. Pan starosta świętochłowicki Tadeusz Szaliński przemówił do odznaczonych, po czym wręczył krzyże zasługi.

Otrzymali:

1	Bogdalski Stanisław Dr	Nowy Bytom	Złoty Krzyż Zasługi
2	Kubik Paweł	Świętochłowice	" " "
3	Polak Wiktor	"	" " "
4	Poniecki Leon	Chorzów	" " "
5	Stateczny Walenty Dr	Wielkie Hajduki	" " "
6	Hankowa Emilia Dr	Chorzów	Srebrny Krzyż Zasługi
7	Janicki Leopold	"	" " "
8	Jaroch Maciej Dr	Świętochłowice	" " "
9	Krusz Henryk	Ruda	" " "
10	Michejda Józef inż.	Chorzów	" " "
11	Mrozek Jan	"	" " "
12	Rudnicki Teodor	"	" " "
13	Walecki Michał	Świętochłowice	" " "
14	Winder Franciszek	Ruda	" " "
15	Wróbel Stanisław	Chorzów	" " "
16	Bielewska Rozalia	Ruda	Brązowy Krzyż Zasługi
17	Binek Wiktor	Chorzów	" " "
18	Brańczyk Józef	W. Hajduki	" " "
19	Bryłka Jan	Świętochłowice	" " "
20	Bula Alfons	Brzozowice-Kamień	" " "
21	Długajczyk Andrzej	Łagiewniki	" " "
22	Dworaczek Piotr	Orzegów	" " "
23	Feige Karol	Godula	" " "
24	Ficek Karol	Orzegów	" " "
25	Gracka Mikołaj	Chorzów	" " "
26	Gwóźdź Wawrzyniec	"	" " "
27	Hallek Jan	"	" " "
28	Iskra Grzegorz	Huta Hubertus	" " "
29	Janik Leopold	Ruda	" " "
30	Jurczyk Ignacy	W. Hajduki	" " "
31	Jurok Ludwik	Chorzów	" " "
32	Kokot Ludwik	Orzegów	" " "

33	Kąpała Ludwik	Chorzów	Bronzowy Krzyż Zasługi	
34	Kolon Franciszek	Chropaczów	" " "	
35	Kopyciok Wilhelm	Chorzów	" " "	
36	Knura Stanisław	Łagiewniki	" " "	po raz drugi
37	Krauze Juliusz	Zgoda	" " "	
38	Lukaszczyk Józef	Ruda	" " "	
39	Łukaszczyk Wiktor	"	" " "	
40	Michalik Henryk	Chropaczów	" " "	
41	Miczka Serafin	Łagiewniki	" " "	
42	Kilos Wojciech	W. Hajduki	" " "	
43	Panek Franciszek	Godula	" " "	
44	Paździor Wincenty	Piekary Śl.	" " "	
45	Pietrek Jan	W. Hajduki	" " "	
46	Pluta Stefan	"	" " "	
47	Prawdzik Karol	Chorzów	" " "	
48	Rogowa Florentyna	Piekary Śl.	" " "	
49	Rekus Paweł	Lipiny	" " "	w szpitalu od 7 miesięcy
50	Rychlik Paweł	W. Hajduki	" " "	
51	Rymiorz Emanuel	Chropaczów	" " "	
52	Serafin Franciszek	Chorzów	" " "	
53	Soblik Florian	Lipiny	" " "	
54	Sosnowska Anna	Godula	" " "	
55	Stompel Paweł	Chebzie	" " "	
56	Szymura Ludwik	W. Hajduki	" " "	
57	Tomala Franciszek	Ruda	" " "	
58	Twardoch Ryszard	Zgoda	" " "	
59	Walczyk Franciszek	Świętochłowice	" " "	
60	Wczasek Rajnhold	Chorzów	" " "	
61	Wiecha Karol	"	" " "	

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 46.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 6 listopada 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 2-go lipca 1937 r.

o zapewnieniu pracy i zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Art. 1.

W trosce o zapewnienie bytu obywatelom Państwa Polskiego zasłużonym w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, ustawa niniejsza zapewnia tym obywatelom pracę lub zaopatrzenie na zasadach w tej ustawie zawartych.

Art. 2.

1. Osoba odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Niepodległości lub Medalem Niepodległości oraz osoba nie odznaczona, która udowodni czynny udział w walkach o niepodległość, przy równych kwalifikacjach zawodowych, ma pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk w urzędach, przedsiębiorstwach i zakładach państwowych i samorządowych oraz w przedsiębiorstwach i zakładach przez państwo subwencjonowanych lub koncesjonowanych.

2. Minister Spraw Wojskowych określa sposób, w jaki ma być udowodniony czynny udział w walkach o niepodległość.

Art. 3.

1. Każda instytucja i zakład o charakterze publicznoprawnym oraz każde przedsiębiorstwo i zakład pracy, niezależnie od tego, czy jest własnością państwową, samorządową czy prywatną, ma obowiązek zatrudnić na każdych 33 pracowników conajmniej jedną osobę, posiadającą warunki, określone w art. 2 ust. 1., poszukującą pracy, zdolną do niej i skierowaną przez właściwy urząd lub instytucję pośrednictwa pracy.

2. Obowiązkowi, przewidzianemu w ust. 1. podlega również każdy pracodawca, prowadzący roboty sezonowe, budowlane, ziemne, brukarskie, drogowe, kolejowe, wodne (budowlane, regulacyjne) oraz melioracyjne.

3. W instytucji, przedsiębiorstwie i zakładzie pracy o zmiennej liczbie pracowników liczbę osób, posiadających warunki, określone w art. 2 ust. 1., przypadającą do zatrudnienia w danym miesiącu kalendarzowym, ustala się na podstawie przeciętnej miesięcznej pracowników zatrudnionych w miesiącu poprzednim, z wyjątkiem gospodarstw rolnych, gdzie bierze się za podstawę do obliczenia tylko stałych rocznych pracowników rolnych.

4. Jeżeli pracodawca w zrozumieniu ust. 1. i 2. w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zatrudniał więcej uczestników walk o niepodległość niż to określa ust. 1., liczba zatrudnionych uczestników walk o niepodległość nie może być zmniejszona w przeciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej.

5. Pracodawca może wypowiedzieć umowę o pracę, zawartą z osobą, posiadającą warunki, określone w art. 2 ust. 1., tylko z ważnych przyczyn, a w szczególności:

a) co do pracowników umysłowych tylko z ważnych przyczyn w rozumieniu art. 32, 33, 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umyłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323);

b) co do robotników tylko z ważnych powodów lub winy w rozumieniu art. 13 do 16, 18 i 19 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).

6. W przypadku zwolnienia z powodu niezdolności do pracy osoby, posiadającej warunki, określone w art. 2 ust. 1., pracodawca obowiązany jest zatrudnić w granicach wolnych stanowisk członka rodziny, na którym ciąży obowiązek utrzymania rodziny zwolnionego, a który poszukuje pracy i jest do niej zdolny.

7. Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z właściwymi ministrami może ustalić dla poszczególnego przedsiębiorstwa i zakładu lub poszczególnego obszaru normę wyższą, niż przewiduje ust. 1., aby zapewnić zatrudnienie na danym obszarze wszystkim uczestnikom walk o niepodległość.

Art. 4.

Publiczne instytucje pośrednictwa pracy obowiązane są kierować na wakujące miejsca pracy w pierwszym rzędzie zarejestrowanych bezrobotnych uczestników walk o niepodległość.

Art. 5.

1. Zaopatrzenie ze Skarbu Państwa służy:

a) osobie odznaczonej Krzyżym Niepodległości z mieczami lub Krzyżem Niepodległości, jeżeli osoba ta nie posiada środków, zapewniających egzystencję a utraciła według orzeczenia komisji lekarskiej co najmniej 50% zdolności do zarobkowania lub przekroczyła 55 lat życia,

b) wdowie po osobie, określonej w literza a), w przypadku, gdy małżeństwo zostało zawarte przez tę osobę przed przyznaniem jej zaopatrzenia, oraz sierotom, jeżeli wdowa i sieroty nie posiadają środków, zapewniających egzystencję; wdowie jednak nie służy to prawo, jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

c) rodzicom osoby zmarłej, określone w literze a), jeżeli zmarły nie pozostawił wdowy ani dzieci, a rodzice nie otrzymują żadnego zaopatrzenia z funduszów publicznych, ani nie posiadają innych środków, zapewniających egzystencję.

2. Za nie posiadającą środków, zapewniających egzystencję, należy uważać osobę, której dochód miesięczny z wszelkich żródeł nie przekracza łącznie kwoty, określonej w w art. 6 ust. 1. dla osoby samotnej, lub w art. 6 ust. 1. i 2. dla osoby posiadającej rodzinę.

3. Za nie posiadającą środków, zapewniających egzystencję, należy również uważać:

a) osobę właściciela gospodarstwa rolnego o powierzchni nie przekraczającej 5 ha ziemi użytkowej I lub II klasy, 8 ha III klasy i 10 ha — IV klasy,

b) osobę, posiadającą gospodarstwo rolne na mocy przepisów o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego lub z mocy ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1 z 1926 r.),

c) osobę, posiadającą osadę rentową o powierzchni poniżej 20 ha na obszarze województwa poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego oraz poniżej 35 ha na obszarze województwa pomorskiego, jeżeli nabycia tych osad nastąpiło po dniu 1 lipca 1919 r.,

jeżeli osoby, wymienione pod lit, a), b) i c), czerpią swój dochód wyłącznie z gospodarstwa lub osady.

4. Zaświadczenia o stanie majątkowym oraz o środkach utrzymania wydaje powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 6.

1. Zaopatrzenie zasadnicze osoby, określonej w art. 5 ust. 1 lit. a), wynosi miesięcznie 90 złotych w miejscowościach, zaliczonych do klasy A. Kwotę tę obniża się zależnie od miejsca zamieszkania, a mianowicie do zł 70 — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy B, oraz do zł 60 — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy C.

2. Osobie, pobierającej zaopatrzenie na podstawie art. 5 ust. 1. lit. a) służy prawo do dodatku rodzinnego w wysokości 20% zaopatrzenia zasadniczego na żonę, wobec której ma obowiązek utrzymania, i na każde dziecko, będące na wyłącznym utrzymaniu, w wysokości 10% zaopatrzenia zasadniczego. Dodatek rodzinny nie może być przyznany na więcej niż na 4 dzieci, będących na wyłącznym utrzymaniu pobierającego zaopatrzenie. Prawo do dodatku na dziecko służy do ukończenia 18 roku życia. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły publicznej, albo kształci się zawodowo, bądź wskutek ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie, prawo do dodatku służy do ukończenia 24 roku życia. Zawarcie związku małżeńskiego przed 18, bądź 24 rokiem życia powoduje utratę dodatku rodzinnego na dziecko.

3. Za miarodajne do wymiaru zaopatrzenia uważa się dla osoby, która pobierała zaopatrzenie na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8) — miejsce jej zamieszkania w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej ostatnią miejscowość, będącą miejscem jej zamieszkania co najmniej w przeciągu jednego roku.

4. W przypadku nieprzewidzianym w przepisach ust. 3. służy zaopatrzenie w wymiarze, ustalonym dla miejscowości klasy B.

5. Wymiar, dokonany w myśl artykułu niniejszego, ulega zmianie w razie zmiany miejsca zamieszkania. Zmiana tego wymiaru następuje w przypadku przesiedlenia się osoby uprawnionej do miejscowości klasy wyższej po upływie trzech lat, w prypadku przesiedlenia się jej do miejscowości klasy niższej — po upływie jednego roku zamieszkiwania w nowej miejscowości.

6. Przy wymiarze zaopatrzenia zasadniczego na podstawie ustawy nieniejszej obowiązuje podział miejscowości na klasy, zawarty w załączniku do art. 17 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 238) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Art. 7.

1. Zaopatrzenie wdowy i sierot wynosi:

a) dla wdowy — 50% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego męża,

b) dla każdej sieroty, której matka pobierała zaopatrzenie — po 33 1/3% zaopatrzenia wdowy

c) dla każdej sieroty, której matka nie żyje, lub nie pobiera zaopatrzenia — po 50% zaopatrzen e wdowy.

2. Suma zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocym, bądź suma zaopatrzeń sierocych nie może przekraczać 100% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego.

3. W przypadku zasługującym na szczególnie uwzględnienie, gdy po zmarłej osobie, określonej w art. 5 ust. 1. lit. a), pozostanie więcej niż 4 dzieci, zaopatrzenie wdowie łącznie z zaopatrzeniem sierocym może być przyznane do wysokości 100% zaopatrzenia zasadniczego wraz z dodatkiem rodzinnym, jakie ostatnio pobierał zmarły.

4. zaopatrzenie każdego z rodziców wynosi miesięcznie 25% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego.

Art. 8.

1. Jeżeli osoba, określona w art. 5 ust. 1., posiada prawo do zaopatrzenia na podstawie innego tytułu: ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządu, z przedsiębiorstwa, z zakładu, albo z instytucji państwowej lub samorządowej w wysokości niższej od zaopatrzenia, służącego w myśl ustawy niniejszej, wówczas uzupełnia się je do wysokości zaopatrzenia, należnego z ustawy niniejszej.

2. Minister Skarbu może osobie, pobierającej zaopatrzenie z innych tytułów (ust 1), zezwolić, w przypadku zasługującym na szczególne uwzględnienie, na pobieranie zaopatrzenia, przewidzianego w ustawie niniejszej, do pełnej wysokości, przewidzianej w art. 6 lub art. 7.

3. Przepisy ust. 2. nie mają zastosowania w przypadku pobierania innego zaopatrzenia z funduszów państwowych, jeżeli ustawa na której podstawie przyznano to zaopatrzenie, określa inaczej granicę łącznych zaopatrzeń.

Art. 9.

1. Zaopatrzenie przyznaje Minister Skarbu na wniosek komisji kwalifikacynej, utworzonej przy Ministerstwie Skarbu.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej mogą wchodzić jedynie osoby, odznaczone za udział w walkach o niepodległość. Komisja składa się z 7 członków, których wyznaczają: po jednym Minister Spraw Wewnętrznych, Minister Spraw Wojskowych i Minister Opieki Społecznej, po 2 zaś Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu. W ten sam sposób będą wyznaczeni zastępcy członków komisji. Przewodniczy komisji członek komisji, wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 10.

1. Zaopatrzenie wypłaca się miesięcznie od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaopatrzenia.

2. Przepis ust. 1. stosuje się odpowiednio do wypłaty dodatku, przewidzianego w art. 6 ust. 2.

Art. 11.

Jeżeli osoba uprawniona do zaopatrzenia uzyska środki, zapewniające jej egzystencję, zawiesza się prawo do zaopatrzenia z tytułu niniejszej ustawy na czas posiadania tych środków.

Art. 12.

Prawo do zaopatrzenia gaśnie w razie:

a) śmierci osoby uprawnionej,

b) zawarcia związku małżeńskiego przez wdowę,

c) ukończenia przez sierotę 18 lat życia, zaś w przypadku, gdy uczęszcza do szkoły publicznej, albo kształci się zawodowo, bądź

wskutek ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie — w razie ukończenia 24 lat życia,

d) zawarcia przez sierotę związku małżeńskiego'

e) skazania osoby uprawnionej prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych lub utratę obywatelskich praw honorowych.

f) utraty prawa do Krzyża Niepodległości z mieczami lub Krzyża Niepodległości z innej przyczyny, aniżeli na podstawie wyroku sądowego.

Art. 13.

Kwota, nienależnie pobrana tytułem zaopatrzenia, podlega zwrotowi.

Art. 14.

1. Osobie, określonej w art. 5 ust. 1. lit. a) i pobierającej zaopatrzenie, służy prawo do korzystania z leczenia na koszt Skarbu Państwa we wszystkich przypadkach choroby lub kalectwa jeżeli nie służy jej prawo do opieki lekarskiej na podstawie innych przepisów prawnych.

2. Osoba, określona w ust. 1. ma prawo ubezpieczyć członków rodziny na wypadek choroby w instytucji ubezpieczeń społecznych na warunkach, jakie ustala Minister Opieki Społecznej.

3. Osoba, określona w ust. 1. zniedołężniała lub ułomna, potrzebująca nieodzownie stałej opieki, na własną prośbę, a osoba psychnicznie chora na wniosek opiekuna, może być na koszt Skarbu Państwa umieszczona w odpowiednim zakładzie opiekuńczym lub zakładzie leczniczym

4. Przez czas przebywania w zakładzie opiekuńczym lub w zakładzie leczniczym osoba, określona w ust. 1. i 3., pobiera 20% przyznanego zaopatrzenia zasadniczego, natomiast żona i dzieci osoby, korzystającej z opieki zakładowej, mają prawo do pobierania zaopatrzenia przewidzianego dla wdów i sierot.

5. Osoba odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami lub Krzyżem Niepodległości, która nie pobiera zaopatrzenia z niniejszej ustawy i której dochód z wszelkich źródeł nie przekracza łącznie dwókrotnie kwoty, określonej w art. 6 ust. 1. i 2. ma prawo do ubezpieczenia siebie i członków swej rodziny na wypadek choroby w instytucji ubezpieczeń społecznych na warunkach, jakie ustala Minister Opieki Społecznej.

6. Sieroty po osobach, określonych w art. 5. ust. 1. lit. a), pozbawione należytej opieki ze strony pozostałej rodziny, mogą być umieszczane w zakładach opiekuńczych na koszt Skarbu Państwa.

Art. 15.

Osobie, która pokryła koszty pogrzebu osoby, określonej w art. 5 ust. 1. lit. a). zmarłej po przyznaniu jej zaopatrzenia, zwraca się koszty pogrzebu w wysokości jednomiesięcznego zaopatrzenia zasadniczego osoby zmarłej.

Art. 16.

1. Winny przekroczenia przepisów zawartych, w art. 3, oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, będzie karany w drodze administracyjnej aresztem do sześciu tygodni albo grzywną od 200 do 2000 złotych.

2. Natomiast w przypadku naruszenia przepisów, zawartych w art. 3, w przesiębiorstwie lub zakładzie państwowym, albo samorządowym, bądź znajdującym się pod zarządem państwowym lub samorządowym, w którym stosunek służbowy kierownika ma charakter publicznoprawny, publiczna intytucja pośrednictwa pracy występuje z doniesieniem do władz przełożonych kierownika przedsiębiorstwa lub zakładu, celem pociągnięcia winnego do odpowiedzialności w myśl przepisów służbowych.

Art. 17.

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8).

2. Osoba, która nabyła prawo do zaopatrzenia na podstawie dekretu, wymienionego w ust. 1. zachowuje to prawo, jeżeli odpowiada warunkom, przewidzianym w ustawie nieniejszej.

Art. 18.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i właściwymi Ministrami.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłosezenia.

Prezydent Rzeczypospolite:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrówj:

(—) Sławoj Składkowski.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minster Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 47.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 13 listopada 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 23 października 1937 r.

o trybie postępowania przy zwalnianiu członków p. w. od zastępczego powsz. obow. wojsk.

(Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. № 29, poz. 219)

W ślad pisma okólnego z dn. 21. IX. 1937 r. № Wojsk. F|18|1 (Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. № 26, poz. 196) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje niżej umieszczone zarządzenie Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego z dn. 18. X. 1937 r. № 431|Og. do wiadomości.

Dyrektor Biura Wojskowego

(—) Wyszyński mjr.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego
№ 431| Og. Tel. 9-47-42

Według rozdzielnika.

Warszawa, dnia 18 października 1937 r.

Zwolnienie członków p. w. od zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego - wyjaśnienie.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z 5. VIII. 1937 r. o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym Dz. Ustaw. R. P. № 61 poz. 481 § 16 zwolnienie od pracy członków p. w., technikę wydawania zaświadczeń potrzebnych do zwolnienia od obowiązku pracy normuje następująco:

Po ogłoszeniu przez zarządy gmin list pracy na dany rok kalendarzowy zainteresowani członkowie p. w. zgłaszają do komendanta powiatowego p. w., na którego terenie odbywają ćwiczenia p. w. prośbę ustną lub pisemną o wydanie im zaświadczenia z pracy p. w., przedstawiając świadectwo z ukończenia przed poborem conajmniej I stopnia p. w.

Jeżeli członek p. w. przysp. wojsk. I stopnia odbywał w tymże powiecie, przedstawienie świadectwa o ukończeniu I stopnia p. w. jest zbędne, gdyż kom. pow. p. w. będzie powyższe mógł stwierdzić w ks. ewid. powiatu.

Po stwierdzeniu:

a) że petent rzeczywiście ukończył przed poborem I stopień p. w., (na podstawie przedstawionego świadectwa lub ks. ewid. powiatu),

b) że petent w danym roku ćwiczebnym bierze faktycznie czynny udział w pracy p. w. (na podstawie ewid. ćwiczących i dziennika kontroli zajęć hufca, w którym odbywa szkolenie), komendant powiatowy p. w. wystawia zaświadczenie (wzór zał. № 1) które po podpisaniu i opieczętowani przez, komendanta obwodu p. w. doręcza zainteresowanemu celem przedstawienia przez niego

zarządowi właściwego urzędu gminy. Wydanie zaświadczenia komendant powiatowy p. w. odnotowuje w księdze ewid. powiatu w rubr. 13 w miejscu przeznaczonym do odnotowywania zwolnienia od zaniechanego padatku wojskowego.

Zaświadczenia z pracy p, w. potrzebne do zwolnienia od obowiązku pracy na rok 1937 należy wydać tym członkom p. w., którzy brali udział w szkoleniu p. w. w ciągu całego roku ćwicz. 1936/37. tj. od 1. X. 1936 do 30. VI. 1937 r.

Równocześnie ad pkt. b) wyjaśniam: zaświadczenia na rok kalendarzowy (1938) należy wydać tym członkom, którzy od początku danego roku cwiczebnego 1937/38 tj. od 1. X. 1937 r. do dnia ogłoszenia listy pracy na rok 1938 (luty, marzec 1938 r). brali czynny udział w pracy p. w.

Jeżeli komendant powiatowy stwie dzi na podstawie dziennika kontroli zajęć, że po otrzymaniu zaświadczenia o zwolnieniu od pracy, członek p. w. zaprzestał czynnej pracy p. w. w danym roku czwiczebnym (przed dniem 30. VI. 1938 r.) winien zawiadomić urząd gminny i zainteresowanego o cofnięciu świadectwa o czynnym udziale w pracy p. w. na ten rok (1938).

Przerwanie udziału w ćwiczeniach p. w. po zakończeniu danego roku ćwicz. (t. j. po dniu 1. VII. 1938 r.) nie powoduje cofnięcia świadectwa na dany rok (1938).

Dyrektor Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.

(—) Olszyna Wilczyński gen. bryg.

— —

2.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 656.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Łagiewnikach p. Edwardowi Rybarzowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 8 listopada do 12 grudnia 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Stanisławowi Knurze.

Świętochłowice, dnia 8 listopada 1937 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 48.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 20 listopada 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 28 października 1937 roku

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr 8, poz. 15) o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

(Dz. U. Śl. Nr 19, poz. 44)

Na podstawie art. 3, 5 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr 28, poz. 54) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

Do § 41 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr 8, poz. 15) dodaje się nowy 4 ustęp o treści następującej:

(4) „W zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli zabrania się używania w czasie spoczynku nocnego tj. od godz. 22 do 7 sygnałów dzwiękowych; w czasie tym posługiwać się należy wyłącznie światłami reflektorów jako sygnałami świetlnymi".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr Grażyński.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet.: 12/44.

Obwieszczenie

w sprawie wygaśnięcia pomoru i zarazy świń.

Stosownie do postanowień § 368 i 369 rozporządzenia Ministra Rolnictwe z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego

rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), podaje się do publicznej wiadomości, że pomór i zarazę świń w obejściu Antoniego Hawranka w Wielkich Hajdukach, ul. Hajducka 100, oraz w obejściu Floriana Adamka w Rudzie, ul. Starowiejska 13, uznaje się urzędowo za wygasły i równocześnie uchyla wydane w tej sprawie zarządzenie policyjno-weterynaryjne z dnia 25 IX 1937 r. Nr Wet. 12 (Gazeta Powiatowa powiatu świętochłowickiego Nr 41, poz. 4).

Świętochłowice, dnia 4 listopada 1937 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr Wet.: 12/39.

Obwieszczenie

w sprawie wygaśnięcia cholery drobiu.

Stosownie do postanowień § 395 i 396 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że cholerę drobiu w obejściu Klary Brzozowej w Świętochłowicach, ul. Wolności 29, uznano urzędowo za wygasłą.

Świętochłowice dnia 4 listopada 1937 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. W. O. 593

Ogłoszenie.

W myśl art. 8 i 11 ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40. poz. 349), w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. Ust. Śl. Nr 16 poz. 28), oraz par. 34 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 maja 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 291) obowiązani są właściciele (użytkownicy) rozpłodników **zgłaszać corocznie bez wezwania** posiadane rozpłodniki do zarządu gminnego, podając wiek, maść a w miarę możności rasę rozpłodnika oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.

Zgłaszaniu podlegają:

1. w terminie do dnia 15 lutego każdego roku buhaje powyżej 10 misięcy według stanu z dnia 1 lutego,
2. w terminie do dnia 15 lutego każdego roku knury powyżej 6 mies. według stanu z dnia 1 lutego,
3. w terminie do dnia 15 lipca każdego roku tryki (barany) powyżej 3 miesięcy według stanu zdnia 1 lipca.

Zgłoszeniu podlega każdy osobnik płci męskiej wyżej wym. gatunków zwierząt, zdolny do rozpłodu bez względu na to jak jest przez właściciela użytkowany (do rozpłodu, na opas, do pociągu itp.) oraz bez względu na to, czy służy do pokrywania własnego, czy cudzego materiału żeńskiego. Zgłoszeniu podlegają również rozpłodniki stacyjne, oraz rozpłodniki zapisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych.

Grzywną do 20,— złotych karany będzie kto nie zgłasza zarządowi gminy rozpłodników określonego wyżej wieku.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Ogłoszenie.

Niniejzym daje się do publicznej wiadomości, ża na mocy uchwały rady gminnej z dnia 6. XI. 1937 r. będą pobierane na rok 1938/39 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego wadług skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym, a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500,— zł do 24.000,— zł 4% dochodu

od dochodu ponad 24.000,— zł do 88.000,— zł 4,5% dochodu

od dochodu ponad 88.000,— zł 5% dochodu oraz

według skali art. 43 tejże ustawy 3% dochodu, poczynając od 25 stopnia tejże skali.

Łagiewniki, dnia 8 listopada 1937 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.
ławnik.

6.

Komunikat o wydawnictwach

Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych R. P. w Warszawie.

Polska spółdzielczość rolnicza i kredytowa przed dwoma i pół laty została organizacyjnie zjednoczona w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych. W ciągu tych dwu lat przepracowywano różne sposoby działania spółdzielni i Związku, dążąc do wytworzenia jednolitego ruchu. Wyraz dążności tego zjednoczonego ruchu daje świeżo wydana przez Związek broszura „Zjednoczona spółdzielczość rolnicza" (157 stron małego formatu). Zawiera ona w przystępnej formie zebrany obszerny materiał propagandowy i informacyjny o pracy spółdzielni i Związku. Cena jej wynosi zł 0,50.

Broszura „Zjednoczona spółdzielczość rolnicza" zapoczątkowała jako Nr 1. wydawnictwo: „Biblioteka wiedzy spółdzielczej im. Franciszka Stefczyka" .Drugi numer tej biblioteczki stanowi broszura inz. Witolda Dębskiego „Rynek mięsny" (122 str.). Zawiera ona w trzech rozdziałach opis rodzaj przetworów mięsnych, formy handlu nimi i odnośne przepisy prawne, oraz organizację i ocenę eksportu przetworów mięsnych.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.

Komunikat i wyjaśnienia

Ogłoszenie

Odbito w Drukarni ... Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon 41-10.

Rocznik 1937. Nr 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 27 listopada 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnią 16 października 1937 r.

o rozmieszczeniu, liczebności i zaopatrzeniu miejscowych straży (pogotowi) pożarnych i uznaniu straży pożarnych za miejscowe.

(Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 573).

Na podstawie art. 10 pkt. 1), 2) i 4) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. № 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

I. O rozmieszczeniu i liczebności miejscowych straży i okręgowych pogotowi pożarnych.

§ 1.

Rozmieszczenie straży pożarnych powinno być takie, aby obszar działania straży obejmował w zasadzie jedno osiedle.

Starosta może zezwolić na utworzenie dla kilku osiedli położonych na obszarze jednej gminy wspólnej straży pożarnej, jeżeli straż taka będzie w stanie zapewnić na obszarze swego działania należytą ochronę przed pożarami i innymi klęskami.

§ 2.

W gminach miejskich, których obszar wynosi ponad 50 km^2, straż powinna być podzielona na oddziały, rozmieszczone w różnych dzielnicach miasta. W innych gminach straż może być podzielona na oddziały, o ile warunki miejscowe tego wymagają.

Oddział stanowi samoistną jednostkę straży pożarnej i może składać się najwyżej z 3 plutonów

§ 3.

Siedzibą okręgowego pogotowia pożarnego powinno być osiedle położone możliwie w środku obszaru działania pogotowia, posiadające najlepsze warunki szybkiego udzielenia pomocy, w szczególności o ile chodzi o łatwość wezwania pogotowia oraz przejazdu do innych miejscowości.

§ 4.

Obszar działania okręgowego pogotowia pożarnego powinien być dostosowany do jego możności udzielania szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętym działalnością pogotowia, nie może jednak obejmować mniej niż dwie gminy, ani też więcej niż obszar jednego powiatu.

§ 5.

Podstawę przy ustalaniu liczebności straży i pogotowi pożarnych jest pluton, składający się z trzech sekcji i stanowiący zespół 25 ludzi w zmianie służbowej wyposażony w odpowiednie środki przewozowe oraz w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 6.

Ilość plutonów straży lub pogotowia uzależnia się od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia, który określa się według:

1. obszaru działania straży lub pogotowia i liczby mieszkańców zamieszkałych na tym obszarze,
2. sposobu zabudowania, liczby i rodzaju budynków,
3. stanu zaopatrzenia w wodę,
4. charakteru przemysłowego (ilości i rodzaju zakładów przemysłowych),
5. charakteru specjalnego (uzdrowiska, położenie nadgraniczne, obiekty użyteczności publicznej, obiekty wojskowe itp.).

§ 7.

Ilość plutonów straży lub pogotowi ustalona w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk, może być zmniejszona w zależności od:

1. odległości sąsiednich straży i pogotowi pożarnych,
2. sprawności, stanu liczebnego oraz stopnia wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt straży pożarnych prywatnych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia,
3. warunków ułatwiających udzielenie szybkiej pomocy przez straże lub pogotowia sąsiednie (warunki drogowe, zmotoryzawane środki przewozowe, sygnalizacja alarmowa),
4. ilości i rodzajów ochronnych urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia.

W wyjątkowych wypadkach, gdy środki finansowe gminy nie pozwalają na utrzymanie straży lub pogotowia w składzie przewidzianym w § 5, wojewoda, o ile warunki wymienione w ust. 1 na to pozwalają, może zezwolić, aby straż lub pogotowie liczyło mniej niż jeden pluton, nie mniej jednak niż jedna sekcja w składzie co najmniej 8 ludzi i wyposażona w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 8.

Przełożony gminy po wysłuchaniu kolegium zarządu gminy obowiązany jest opracować plan rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarnych oraz ustalić liczbę plutonów dla każdej straży.

Plany rozmieszczenia i liczebności straży oraz liczbę plutonów dla każdej straży zatwierdza starosta, a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

II. O zaopatrzeniu straży i pogotowi w sprzęt.

§ 9.

W gminach miejskich liczących ponad 40.000 mieszkańców wszystkie plutony (sekcje) straży pożarnej powinny być zmotoryzowane.

W gminach miejskich liczących od 10.000 do 40.000 mieszkańców straże pożarne powinny posiadać co najmniej jeden pluton zmotoryzowany.

W gminach liczących mniej niż 10.000 mieszkańców straże pożarne mogą nie posiadać plutonów zmotoryzowanych.

Okręgowe pogotowia pożarne powinny być zmotoryzowane.

§ 10.

Pluton zmotoryzowany straży lub pogotowia powinien być zaopatrzony w trzy samochody, z których każdy powinien być wyposażony w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

Pluton niezmotoryzowany straży pożarnej powinien być zaopatrzony w dwa wozy konne, wyposażone w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej oraz w trzy beczkowozy konne do przewozu wody.

§ 11.

Za podstawę zaopatrzenia straży w sprzęt techniczny, który składa się ze sprzętu: burzącego, gaśniczego, łącznościowego, ochronnego, oświetleniowego, przeciwgazowego, ratowniczego, sanitarnego, wodnego i specjalnego, służą wzorowe zestawy sprzętu ustalone przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przełożony gminy ustala szczegółowy wykaz rodzaju i ilości sprzętu potrzebnego do każdej straży lub pogotowia w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia (§ 3).

§ 12.

Sprzęt powinien być przechowywany w zamkniętych pomieszczeniach (remizach strażackich) i utrzymywany w takim stanie, aby był zdolny do natychmiastowego użycia przy akcji ratunkowej.

Klucze od pomieszczeń ze sprzętem powinny być przechowywane przez naczelników straży lub pogotowi albo przez ich zastępców w sposób zapewniający natychmiastową możność ich użycia.

Kontrolę nad należytym utrzymaniem, przechowywaniem i gotowością sprzętu sprawują przełożeni gminy przy pomocy naczelników straży i pogotowi.

III. O warunkach jakim powinny odpowiadać straże pożarne ochotnicze lub prywatne aby mógł im być nadany charakter straży miejscowych.

§ 13.

Charakter straży miejscowej może być nadany tylko takiej straży pożarnej, która odpowiada następującym warunkom:

a) ilość plutonów (sekcji) straży odpowiada wymaganiom planu, o którym mowa w § 6,

b) co najmniej $^3/_4$ spośród czynnych członków straży posiada wyszkolenie fachowe według programów, ustalonych właściwymi przepisami,

c) poszczególne plutony posiadają całkowite wyposażenie w sprzęt pożarniczy,

d) straż jest wyposażona w potrzebną ilość urządzeń sygnalizacyjnych i alarmowych, zapewniających szybkie wezwanie członków straży do akcji ratunkowej,

e) straż istnieje co najmniej od roku i wyniki jej dotychczasowej pracy są zadawalające.

§ 14.

Nadanie charakteru miejscowej straży pożarnej tej straży, która nie odpowiada warunkom w § 13 lit. b, c lub d, może nastąpić tylko z zastrzeżeniem, że brakujące warunki zostaną dopełnione w określonym terminie.

§ 15.

W razie gdyby straż przestała odpowiadać warunkom uzasadniającym nadanie jej charakteru miejscowego, starosta po przeprowadzeniu szczegółowej inspekcji straży i po wysłuchaniu opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego, pozbawi straż pożarną charakteru miejscowej straży pożaźnej.

IV. Przepisy przejściowe.

§ 16.

Wojewoda określi, które osiedla mają charakter przemysłowy lub specjalny (§ 6 pkt. 4, 5), oraz kolejność, w jakiej powinna następować organizacja straży na terenie poszczególnych gmin województwa w zależności od stanu finansowego gminy.

Przy ustalaniu kolejności należy uwzględnić charakter przemysłowy i specjalny osiedli na terenie gmin.

§ 17.

Okres, w którym powinno nastąpić zaopatrzenie straży lub pogotowi w sprzęt, nie może przekraczać lat trzech.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, wojewoda może przedłużyć okres zaopatrzenia straży lub pogotowia do lat pięciu.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski

2.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 6 XI. 1937 r., zatwierdzonej uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 16 XI. 1937 r. L. dz. Sm. 666 pobierać się będzie na rok 1938 dodatek komunalny w wysokości 10% do opłat państwowych na wyrób oraz 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

O p u b l i k o w a n o.

Łagiewniki, dnia 22 listopada 1937 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.
ławnik.

3.

Utworzenie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym

w Świętochłowicach

W środę, dnia 24 listopada 1937 r. odbyło się w Świętochłowicach pod przewodnictwem p. Starosty Szalińskiego posiedzenie konstytucyjne Powiatowego Komitetu Obywatelskiego Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele wszystkich warstw społecznych w liczbie około 60 osób.

Przewodniczący przedstawił działalność Powiatowego Komitetu Funduszu Pracy na okres od 1 kwietnia do 15 listopada br. a następnie omówił potrzeby pomocy bezrobotnym na nadchodzący okres zimowy.

Powiat świętochłowicki jako jeden najbardziej dotknięty klęską bezrobocia potrzebuje dużej pomocy obywateli.

Po odczytaniu regulaminu Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym przystąpiono do wyboru Wydziału Wykonawczego, którego skład ukonstytuował się następująco:

Prezydium:

pp. dr Stateczny Walenty, dyrektor, W. Hajduk przewodniczący

mgr Pietrański Karol, wicestarosta zastępca przewodniczącego

Basista Paweł, naczelnik gminy, Nowy Bytom przewodniczący sekcji organizacyjno — propagandowej

Kubik Paweł, poseł, Świętochłowice przewodniczący sekcji zbiórkowo - rozdzielczej

Siwiec Szczepan, insp. biura, Świętochłowice sekretarz

W skład sekcji organizacyjno - propagandowej weszli jako członkowie:

pp. Ks. prałat Pucher Wawrzyniec, Piekary Śl.

Pietrzykowski Bronisław, gen. dyr., Ruda

Tomanek Emanuel, nacz. gminy, Lipiny

Przybyła Jan nacz. gminy Chropaczów

Markowa Jadwiga, Nowy Bytom.

Do komisji zbiórkowo - rozdzielczej wybrano jako członków:

pp. Ks. kanonika Otrębę z Świętochłowic

Dra Kuśnierza, insp. szkolnego z Chorzowa

Dra Jarocha, lekarza z Świętochłowic

Mgra Talińskiego, nacz. Urzędu Skarbowego w W. Hajdukach

Mgra Grzbielę, nasz. gminy W. Hajduki

Zakrzewską Helenę, kier. szkoły z Świętochłowic

Paczyńskiego Teofila, kupca z W. Hajduk

Potykę Longina, cechmistrza piek. z Lipin

Bryłę Jana z Świętochłowic.

Do komisji rewizyjnej powołano:

pp. Mgra Talińskiego, nacz. Urzędu Skarbowego z W. Hajduk

Świderskiego Kazimierza, dyr. banku z W. Hajduk

Sładka Teofila z Świętochłowic

Waleckiego Michała z Świętochłowic

Szopę Franciszka z Świętochłowic

Sekretariat Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym mieści się w gmachu Starostwa Świętochłowickiego, pokój nr 12 — 13.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 4 grudnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 8 listopada 1937 r.

w sprawie pożyczek zaciąganych za granicą w zagranicznych środkach płatniczych.

(Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 576).

Na podstawie art. 15 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 249) w brzmieniu ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nie wymaga zezwolenia, przewidzianego w art. 8 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) w brzmieniu ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488), przekazywanie za granicę środków płatniczych, jeżeli następuje za pośrednictwem Banku Polskiego lub banku dewizowego:

1) tytułem zwrotu pożyczek, otrzymanych po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przez osoby, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, od cudzoziemców, bądź też

2) tytułem zapłaty odsetek od takich pożyczek.

§ 2.

Przepis paragrafu poprzedzającego ma zastosowanie pod warunkiem, że:

1) oprocentowanie otrzymanej pożyczki nie przekracza stosowanej w dniu zawarcia umowy o pożyczkę stopy dyskontowej Banku Polskiego dla dyskonta weksli, opiewających na złote, a odsetki są obliczane nie częściej niż raz na trzy miesiące,

2) suma pożyczki wpłynęła do kraju z zagranicy w zagranicznych środkach płatniczych, które w terminie dni 7 od otrzymania zostały przez biorącego pożyczkę odprzedane Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu,

3) biorący pożyczkę — niezależnie od obowiązku, ciążącego na nim z mocy art. 9 ust. (2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi — przy odprzedawaniu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu otrzymanych z tej pożyczki zagranicznych środków płatniczych zgłosił tejże instytucji wszystkie warunki pożyczki i jej oprocentowania, a ponadto w przypadkach, gdy termin zwrotu pożyczki nie został z góry określony, lecz uzależniony jest od wypowiedzenia, niezwłocznie po wypowiedzeniu zgłosił powyższej instytucji termin zwrotu pożyczki, oraz

4) zwrot pożyczki w całości lub w części bądź zapłata odsetek następuje zgodnie z warunkami zgłoszonymi w myśl ustępu poprzedzającego.

§ 3.

Zagraniczne środki płatnicze, przekazywane za grenicę na zasadzie § 1, opiewać mogą tylko na tę walutę, w jakiej suma pożyczki odprzedana została w myśl § 2 ust. 2). Przekazanie nie może nastąpić wcześniej niż na 7 dni przed terminem zwrotu pożyczki, bądź wymagalności odsetek. Terminy te ustala się na podstawie warunków pożyczki, zgłoszonych w myśl § 2 ust. 3.

§ 4.

Komisja Dewizowa jest upoważniona do wykonywania kontroli nad stosowaniem przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 listopada 1937 r.

o wykonywaniu nadzoru oraz bezpośredniego dozoru nad kotłami parowymi.

(Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 579)

Na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 303), w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 786), w związku z art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadzór nad wszystkimi kotłami tak rządowymi, jak i prywatnymi, z wyjątkiem kotłów podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji i Miniątra Spraw Wojskowych oraz kotłów wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonywania dozoru kotłów parowych na statkach oraz w urządzeniach portowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 173), sprawują właściwe przemysłowe wojewódzkie (II instancji).

§ 2.

Bezpośredni dozór nad wszystkimi kotłami, poddanymi w myśl § 1 nadzorowi władz przemysłowych wojewódzkich, zleca się:

1) Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Warszawie na obszarze:

m. st. Warszawy oraz województw białostockiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, lwowskiego, łódzkiego, nowogrodzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wołyńskiego, wileńskiego i warszawskiego z wyłączeniem powiatu działdowskiego;

powiatów lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego i włocławskiego województwa pomorskiego;

powiatów kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego województwa poznańskiego;

powiatów bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego.

2) Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu na obrzarze:

województwa poznańskiego z wyłączeniem powiatów kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego;

województwa pomorskiego z wyłączeniem powiatów lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego i włocławskiego;

powiatu działdowskiego województwa warszawskiego.

3) Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów Parowych w Katowicach na obszarze:

województwa śląskiego z wyłączeniem powiatów bielskiego i cieszyńskiego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r. i obowiązuje do dnia 1 stycznia 1939 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1934 r. w sprawie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 369).

Minister Przemysłu i Handlu:
Antoni Roman.

3.

Dodatek I.

do statutu miejscowego gminy Ruda Śl.
z dnia 30 listopada 1934 r.
o kanalizacji gminnej.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 14 października 1937 r. wydaje się następujący dodatek.

1. Nazwa statutu otrzymuje następujące brzmienie:

Statut

miejscowy Gminy Ruda z dnia 30 listopada 1934 r. o zakładaniu kanalizacji gminnej i poborze opłaty kanalizacyjnej.

2. W § 8 punkt 1 dodaje się po słowie kanalizacji słowa: własnej domowej.

3. W § 11 otrzymuje punkt 2 następujące brzmienie:

Jeżeli katastralna wartość użytkowa budynku jest mniejsza o conajmniej 10% rocznej wartości czynszowej użytkowej z budynku, to przyjmuje się roczną wartość czynszową użytkową za podstawę wymiaru opłaty.

4. W § 11 otrzymuje punkt 3 następujące brzmienie:

Przy gruntach wolnych od podatku budynkowego wzgl. dla których nie ustalono wartości użytkowej przez Urząd Katastralny, ustala Zarząd Gminy wartość czynszową użytkową danego gruntu.

5. Niniejszy dodatek I. wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Ruda, dnia 14 października 1937 r.

(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik gminy

(—) inż. Keller
Ławnik gminy

W y p i s.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego
L. dz. Sm. 631

Uchwała.

Dodatek I. do statutu gminy Ruda z dnia 30 listopada 1934 r. o kanalizacji gminnej zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 16 listopada 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący
(—) Szaliński
starosta

O p u b l i k o w a n o:

Ruda, dnia 26 listopada 1937 r.

Zarząd gminy
(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik gminy.

4.

Uchwała

rady gminnej z dnia 23-go listopada 1937 r.

---

6. Uchwalenie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok 1938.

Do punktu 6. Rada gminna uchwaliła pobierać na rok 1938 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państw. podatku dochodowym od osób zarobkujących na terenie gminy Brzozowice-Kamień a mianowicie:

od dochodu ponad	2000 zł do 24000 zł	— 4%	dochodu
„ „	„ 24000 zł „ 88000 zł	— 4,5%	„
„ „	„ 88000 zł	— 5%	„

oraz według skali art. 43 ustawy — 3% dochodu poczynając od 25-go stopnia tejże skali.

P. p. p.

(—) Lelonek (—) Krauza (—) Kłosek
(—) W. Dziombek (—) Wydera
(—) Nita
protokólant.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11 grudnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24 listopada 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polski Dz. Urz. R. P. Nr 276, poz. 430).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne

z dnia 3 grudnia 1937 r.

w sprawie zwalczania pomoru powikłanego zarazą świń w Wielkiej Dąbrówce.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w Wielkiej Dąbrówce pomoru powikłanego zarazą świń na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego ustawą z dnia 15 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz § 350—358 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządza się aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Zagrody zapowietrzone.

1. Za zagrody zapowietrzone pomorem i zarazą świń w W. Dąbrówce uznaje się zagrody Antoniego Spinczyka, ul. Zagrodnicza 1 oraz Wójcika Wincentego, ul. 3 Maja 90.

2. Chlewnie znajdujące się w wymienionych zagrodach zapowietrzonych jak również narzędzia

i przedmioty, z którymi się stykały bezpośrednio lub pośrednio świnie chore, winny być czyszczone i odkażane według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

3. Wstęp do chlewni osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza i lekarzy weterynaryjnych jest wzbroniony.

4. Wprowadzanie (i wyprowadzanie) świń do zagród jest wzbronione. Na wyjątek może zezwolić Starostwo.

5. W obrębie zagród zapowietrzonych winny być psy przytrzymane na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: kozy, drób, króliki i gołębie w zamknięciu. Wyprowadzenie tych zwierząt poza obręb zagród wymaga również zezwolenia Starostwa.

6. Przy wejściu do zagród zapowietrzonych winny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z napisem ostrzegawczym: **„Uwaga — pomór świń".**

§ 2.

Okręg zapowietrzony i zagrożony.

W celu zapobierzenia się i w celu zwalczenia pomoru świń ustanawia się dookoła zagród zapowietrzonych, okręg zapowietrzony a dookoła tegoż, okręg zagrożony pomorem i zarazą świń.

1. **Okręg zapowietrzony** obejmuje wszystkie obejścia znajdujące się przy ul. Zagrodniczej i 3 Maja

a) W okręgu tym zabrania się handlu domokrążnego, pokazów i przetargów na świnie,

b) pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami na wozach,

c) używania knurów do pokrywania cudzych świń,

d) na granicach okręgu winny znajdować się tablice z wyraźnym napisem: **„Pomór i zaraza świń".**

e) Wyprowadzanie świń z okręgu zapowietrzonego może się odbywać tylko celem natychmiastowego uboju na podstawie zezwolenia i warunkach wydanych przez Starostwo.

f) wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego wymaga również zezwolenia Starostwa.

2. **Okręg zagrożony pomorem** i zarazą świń obejmuje wszystkie obejścia znajdujące się przy bocznych ulicach do ulicy 3 Maja.

a) W okręgu zagrożonym mają zastosowanie postanowienia § z p. a-d i p. f,

b) wyprowadzenie świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może się odbywać tylko pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 3.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń, jak również wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego, pociąga za sobą zastosowanie do winnych przekroczenia kar przewidzianych w art. 98 wymienionego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. t. j. aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych albo obu karom łącznie oraz bezwarunkowo utratę prawa do odszkodowania wzgl. zapomogi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 3 grudnia 1937 r.

Starosta

wz.

(—) mgr Pietrański

wicestarosta.

3.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego

w Świętochłowicach

z dnia 17 listopada 1937 r.

o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów łatwopalnych.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13 grudnia 1872 r.}}{\text{19 marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. z 1881 r. str. 180) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, zarządzam co następuje:

§ 1.

W związku z realizacją planu obrony przeciwlotniczogazowej-biernej, łączącej się ściśle z akcją przeciwpożarową na terenie gminy, zabrania się przechowywać na strychach i poddaszach domów materiałów łatwopalnych.

Właściciele realności i mieszkańcy gminy Świętochłowice zobowiązani są natychmiast opróżnić strychy i poddasza domowe z przechowywanych tam materiałów łatwopalnych.

§ 2.

Każdy właściciel i lokator domu zobowiązany jest zezwolić i umożliwić upoważnionym do tego organom miejscowej władzy policyjnej przeprowadzenie kontroli strychów i poddaszy.

§ 3.

Winni naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia zostaną ukarani w drodze administracyjnej grzywną do 9,— zł lub aresztem do 3 dni, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Ponadto miejscowa władza policyjna wykona zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w drodze przymusu na koszt winnych naruszenia tego rozporządzenia.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) W. Polak.

KOMUNIKATY

4.

Nowe znaczki

w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa na Górnym Śląsku.

Dotychczasowe znaczki ubezpieczeniowe jedno- i dwutygodniowe wycofuje Zakład Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa z obiegu z dniem 31 grudnia 1937 r., a jednocześnie wprowadza nowe znaczki ubezpieczeniowe tej samej wartości jednostkowej **z odmiennym jednak rysunkiem.** Od stycznia 1938 roku wprowadza się na razie tylko znaczki jednotygodniowe, a od lutego 1938 r. również znaczki dwutygodniowe nowego typu.

Wszyscy pracodawcy i ubezpieczeni, którzy nie zdążyli jeszcze wykupić należnych znaczków za rok 1937, będą mieli możność uczynić to jeszcze w ciągu miesiąca grudnia 1937. W razie ujawnienia zaległości w znaczkach za okres kilkunastu miesięcy do końca roku 1937, pracodawcy podlegać mogą karze porządkowej w myśl odnośnych przepisów prawnych.

Zamianę starych znaczków na znaczki nowe uskuteczniać będą tylko Inspektoraty kontroli oraz Kasa Zakładu w Chorzowie, **najdalej jednak w terminie do 31 marca 1938 r.**

Wszyscy pracodawcy, którzy zaległości w starych znaczkach z jakichkolwiek powodów nie zdążą wyrównać do 31 grudnia 1937 r., nie powinni tego ukrywać i dla uniknięcia przykrych następstw zgłosić o tem właściwym Inspektorom kontroli, a mianowicie: w Katowicach ul. Sokolska 9, w Mikołowie ul. Miarki 28, w Chorzowie w gmachu Zakładu pokój 10, w Tarnowskich Górach ul. ks. Wajdy 4, w Rybniku ul. Raciborska 23.

Zakład Ubezpieczenia na Wypadek Inwalidztwa

w Chorzowie.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 18 grudnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 15 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o używaniu rowerów na drogach publicznych województwa Śląskiego.

(Dz. U. Śl. Nr 20 poz. 45).

Na podstawie art. 5 i 27 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr 28, poz. 54) oraz art. 2 pkt. 5 i 9 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. z 1933 r. Nr 16, poz. 36) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

1. Rowery, wszelkie wózki poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm^3 i motocykle z silnikami o takiejże pojemności, zwane w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego rowerami, mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

2. Rejestracja roweru następuje przy wykupywaniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

3. Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, nazwę firmy, która rower wyprodukowała, numer fabryczny roweru, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania, (ulicę i nr domu) oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2.

1. Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

2. Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Urząd Wojewódzki. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

3. Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru z tyłu za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie dozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3.

1. Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza zarządowi gminy opłatę w kwocie 4,— złotych; wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w wysokości 3,— zł.

2. Od opłat wymienionych w ust. 1 zwolnieni są: żołnierze w żandarmerii, funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji państwowej i Policji Województwa Śląskiego, straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że rowerów używają do celów służbowych.

3. Z każdej z opłat wymienionych w ust. 1 wpływa na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

4. Kwoty przypadające w myśl ust. 3 Wojewódzkiemu Funduszowi Drogowemu powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Wojewódzkiego Funduszu Drogowego nr 309 000.

§ 4.

Rowerów nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12.

§ 5.

1. Każdy rower, używany na drodze publicznej, powinien być zaopatrzony:

1) w co najmniej jeden sprawnie działający hamulec,

2) w umieszczoną z tyłu z lewej strony roweru latarkę z czerwonym światłem lub w ten sposób umieszczone szkiełko odblaskowe koloru czerwonego, o średnicy co najmniej 3 cm, zaopatrzone w wyciśnięty na szkle lub na metalowej jego oprawie znak fabryczny wytwórni, oraz napis stwierdzający, że typ szkiełka został zatwierdzony przez Ministerstwo Komunikacji;

3) dzwonek jako sygnał ostrzegawczy.

2. Z nastaniem zmroku rower używany na drodze publicznej powinien być zaopatrzony w przymocowaną na przodzie latarkę, rzucającą światło bezbarwne. Jeżeli rower zaopatrzony jest w latarkę rzucającą światło oślepiające, wówczas latarka ta powinna być tak urządzona, aby można było opuszczać do dołu snop światła, nie oślepiając zbliżających się z przeciwnej strony.

3. Przepisy ust. 1 pkt. 1 i 3 nie dotyczą rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, które powinny być zaopatrzone:

1) w dwa sprawnie i niezależnie od siebie działające hamulce,

2) w trąbkę o nieprzeraźliwym dźwięku, jako sygnał ostrzegawczy.

§ 6.

1. Zabrania się osobom jadącym na rowerach po drogach publicznych:

1) jazdy środkiem zamiast przy prawej krawędzi jezdni, z wyjątkiem wypadków wyprzedzania innych pojazdów;

2) jazdy dwuch lub więcej rowerów obok siebie, zamiast za sobą w jednej linii;

3) wożenia innej osoby, jeżeli jest jednoosobowy. Za rower dwuosobowy należy uważać nie tylko tandem, tj. rower posiadający 2 siodełka, 2 kierownice i dwie pary pedałów, lecz również i rower, zaopatrzony w jedną kierownicę, który posiada drugie siodełko i specjalne podnóżki dla drugiej osoby;

4) jazdy bez trzymania rąk na kierownicy oraz nóg na pedałach (podnóżki);

5) czepiania się podczas jazdy innych pojazdów;

6) używania innych sygnałów oprócz dzwonków, a przy rowerach z silnikami i motocyklach — trąbek;

7) prowadzenia zwierząt i wożenia na rowerach przedmiotów o wymiarach, zagrażających bezpieczeństwu ruchu.

2. Rowery z silnikami pomocniczemi i motocykle, wymienione w § 1 ust. 1 rozporządzenia niniejszego, nie mogą być używane z przyczepnymi wózkami oraz do wożenia więcej niż jednej osoby. Druga osoba może jechać, jeżeli rower (motocykl) z silnikiem do 100 cm^2 posiada dodatkowe siodełko i oddzielne oparcie nóg (podnóżki).

§ 7.

1. Zabrania się rowerzystom jeżdżenia po jezdni, przeznaczonej do ruchu pojazdów, jeżeli obok drogi publicznej jest urządzona specjalna ścieżka dla rowerzystów. Osoby używające wózków poruszanych siłą nóg, rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, mogą korzystać tylko z jezdni, przeznaczonej do ruchu pojazdów.

2. Jeżdżenie na rowerach na poboczach, dróg o twardej nawierzchni dozwolone jest tylko wówczas, gdy to nie utrudnia ruchu pieszego na tych poboczach, przy czym jadący na rowerze obowiązany jest ustępować drogi pieszym. Na specjalnych ścieżkach dla pieszych i chodnikach rowery mogą być tylko prowadzone i to wyłącznie wówczas gdy to nie utrudnia ruchu pieszym.

§ 8.

Przepisy §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia niniejszego nie dotyczą rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucyj i urzędów wojskowych.

§ 9.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 28, poz. 54) o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim, o ile dane przekroczenia nie podlegają surowszej karze.

§ 10.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem przepisu § 5 ust. 1 pkt. 2, który wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą §§ 26, 27, 28, 29 i 30 rozporządzenia Wojewody Śląskiego, wydanego w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką z dnia 15 marca 1934 r. o używaniu i ochronie dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 17) i rozporządzenie Wojewody Śląskiego, wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką z dnia 24 września 1936 r. o używaniu rowerów na drogach publicznych województwa śląskiego (Dz. U. Śl. Nr 22, poz. 35) oraz wszelkie rozporządzenia lokalne sprzecznie z niniejszym rozporządzeniem.

Wojewoda Śląski

w z.

(—) Dr Saloni

Wicewojewoda.

2.

Obwieszczenie

dot. zmiany linii regulacyjnej i budowlanej części ulicy Szarlejskiej.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich uchwalił Zarząd gminy i rada gminna dnia 30 listopada 1937 r. zmianę linii regulacyjnej i budowlanej części ulicy Szarlejskiej (Przy Dworcu).

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Piekarach Śląskich wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwaloną zmianę linii regulacyjnej i budowlanej tejże ulicy.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 20 grudnia 1937 r. do 16 stycznia 1938 r. włącznie w godzinach od 8 — 13-tej w tutejszym zarządzie gminy ratusz pokój Nr 3.

Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wniesione do tut. Zarządu gminnego jedynie w terminie od 20 grudnia 1937 r. do 16 stycznia 1938 r.

Piekary Śląskie, dnia 10 grudnia 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Płonka

OGŁOSZENIA

3.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1937. Nr 53.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 24 grudnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

I Dodatek

do statutu w przedmiocie pobierania podatku budynkowego gminy Brzozowice-Kamień z dnia 13-go kwietnia 1933 r.

Na podstawie art. 2 (4), 4 (2 i 4) ustawy z dnia 14-go kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8-go lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 24) oraz pkt. 3 art. 1 ustawy z dnia 23-go marca 1933 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy wyżej cytowanej (Dz. U. Śl. Nr 9/1933 poz. 16) wydaje się zgodnie z uchwałą Rady gminnej z dnia 30-go listopada 1937 r. następujący dodatek.

§ 1.

W § 2 do zdania 1-go po słowach „wartość pospolitą” dodaje się zdanie następującego brzmienia: „lub przychód, lub wartość czynszu (wartość użytkowa), lub wartość budynków według samodzielnej klasyfikacji gminnej, lub połączenie kilku z tych podstaw.

§ 2.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1-go kwietnia 1937 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 30 listopada 1937 r.

Zarząd gminy

(—) Lelonek, (—) Krauza.

Rada gminna

(—) Kłosek, (—) Wydera, (—) Łapok
(—) Złotoś, (—) Kempiński Augustyn.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 714.

UCHWAŁA.

Zatwierdza się dodatek do statutu podatku budynkowego gminy Brzozowice-Kamień na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17, poz. 30) łącznie z ustawą w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 23 III 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 9 grudnia 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący
w z.

(pieczęć) (—) Mgr Pietrański
wicestarosta.

2.

Uchwała

Rady Gminnej w Wielkich Hajdukach

na posiedzeniu z dnia 30 września 1937.

Dotyczy: Ustalenie dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych oraz do opłat państwowych od wyrobu i magazynowania napojów winnych i miodu syconego na rok kalendarzowy 1938.

Uchwala się pobierać na podstawie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) zmienioną ust. z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr 26, poz. 48) oraz ust. z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16) na rzecz gminy Wielkie Hajduki na rok kalendarzowy 1938 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz do opłat państwowych od wyrobu i magazynowanie napojów winnych i miodu syconego w wysokości

20% do opłat państwowych od patentów na wyrób,

100% do opłat państwowych na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz

20% do opłat państwowych od wyrobu i magazynowania napojów winnych i miodu syconego.

(--) Wyżgoł, Kurzaj, Dziadzia, Jaworek,
(—) Mgr Grzbiela przewodniczący — Knebel protokólant.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 614.

UCHWAŁA.

Uchwałę Rady Gminnej w Wielkich Hajdukach z dnia 30 września 1937 r. w sprawie poboru w roku 1938 dopłaty do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na zasadzie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 16 listopada 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
Przewodniczący

(pieczęć) (—) Szaliński
starosta.

Opublikowano:

Wielkie Hajduki, dnia 16 grudnia 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr Grzbiela.

3.

Obwieszczenie

dot. ustalenia nazwy nowej ulicy w Wielkich Hajdukach.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że zarządzeniem z dnia 15 grudnia 1937 r. nowozałożonej ulicy w Wielkich Hajdukach równoległej z ulicą Chorzowską nadano nazwę „ulica Dobrodzieńska".

Wielkie Hajduki, dnia 15 grudnia 1937 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Mgr Grzbiela.

KOMUNIKATY

4.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 9 grudnia 1937 r. zatwierdzono dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień w przedmiocie pobierania podatku budynkowego, II dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. w sprawie pobierania opłat wodnych i uchwałę rady gminnej Świętochłowice i Brzeziny Śl. w sprawie poboru dodatków komunalnych i opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych. Następnie przyjęto do wiadomości dodatkowy budżet gminy W. Hajduki i Świętochłowice na rok 1937 38 oraz sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu na rok 1936 37 gminy Świętochłowice, Godula, okręgu urzędowego Lipiny, gminy i okręgu urzędowego Nowy Bytom i Ruda. Do Związku Regulacji Rawy wybrano w miejsce p. inż. Ullmana z grupy przemysłowej p. inż. Zygmunta Sojeckiego z Lipin. Uchwalono dodatkowy budżet Wydziału Powiatowego na rok 1937/38.

Na następnym posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które odbyło się 20 grudnia 1937 r. zatwierdzono uchwałę rady gminnej N. Bytom wsprawie sprzedaży Państwowym Zakładom Wodociągowym parceli o pow. 1530 m², I dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie poboru opłat administracyjnych, uchwałę rady gminnej Lipiny, Piekary Śl. i Chropaczów

w sprawie poboru dodatków komunalnych do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych, uchwałę rady gminnej W. Hajduki w sprawie sprzeżaży parceli, uchwałę rady gminnej Brzozowice-Kamień w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1938/39, statut gminy W. Hajduki i Piekary Śl. o utrzymaniu czystości i porządku w miejscach publicznych i prywatnych. Przyjęto do wiadomości dodatkowy budżet gminy Piekary Śl. na rok 1937/38 i sprawozdanie rachunkowe za rok 1936/37. Marcie Wojcikowej z Świętochłowic udzielono zezwolenia na prowadzenie biura pośrednictwa służby domowej.

Poza tym załatwiono szereg spraw sporno-administracyjnych i personalnych.

5.

Ogłoszenie.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1937 r., ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Nr 87, poz. 626 ustalono najwyższą granicę odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach.

Na podstawie ustalonego przez Związek Komunalnych Kas w Katowicach — zgodnie z powyższym rozporządzeniem zróżniczkowania obowiązywać będą z dniem 1 stycznia 1938 roku następujące stawki procentowe dla wkładów i lokat w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu świętochłowickiego.

Wkłady oszczędnościowe w złotych obiegowych:

płatne na każde żądanie	3½%
„ za jednomiesięcznym wypowiedzeniem	4%
„ za trzymiesięcznym „	4¼%
„ za sześciomiesięcznym „	4½%
wkłady oszczędnościowe szkolne	5%

w stosunku rocznym.

Wkłady oszczędnościowe w złotych w złocie:

za trzymiesięcznym wypowiedzeniem . . .	3%
za sześciomiesięcznym „	3½%
rachunki bieżące	3%

Powyższe stopy procentowe obowiązują z dniem 1 stycznia 1938 r. dla wkładów à vista, oraz dla wkładów złożonych po dniu 1 stycznia 1938 r., a w odniesieniu do wkładów i innych lokat pieniężnych złożonych przed dniem 1 stycznia 1938 r. — po upływie terminu umowy, nie później jednak jak 1 lipca 1938 r.

6.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.